

BURMESE CLASSIC

ဂန္ထီရ ဆန်း ကြယ် လုံး ချင်း ဝ ဇွာ သစ်

ကြိတ်ထွ

မိစ္ဆာကြိတ်ပုတေဇ္ဇ

၁၉၅၁

ကြီးစု
မိတ္တူကြီးစုစာပေ/ကြီးစု - ရန်ကင်း
အောင်မြင်စာပေ ၂၀၀၄
၂၅၀-၀၀၁၊ ၀၂၂၅၀၀၀၀၀၀၀
(၆) ကြီးစု

ကြီးစု အောင်မြင်စာပေ၊ ၂၅၀၄၀၀၀၀ (ရလိုင်လ)၊ အုပ်စု(၅၀၀)၊ ပထမအကြိမ်၊

BURMESE CLASSIC

ဒဿနုလင်္ကာဆောင်

- ❖ သင်သည် မိမိအရိပ်နှင့် အပြေးပြိုင်သော်
အနိုင်မရနိုင်ပေ၊
နေရောင်ကို မျက်နှာချင်း ဆိုင်ဝံ့လျှင်တော့
အရိပ်ရဲရွှေကို
သင်ရောက်သွားနိုင်ပါတယ်။
- ❖ ဘဝသည် ကြိတ်ဆုံကျောက် ဖြစ်သည့်ဆိုပါတ
ထိုကျောက်သည်
သင့်အား မှန်မှန်ညက်ညက်
ကြေမွအောင်သော်လည်းကောင်း၊
လှပလွန်းအောင်သော်လည်းကောင်း၊
ကြိတ်နိုင် ပွတ်နိုင် သွေးပေးနိုင်ပါတယ်။
- ❖ ပြဿနာများသည်
ဘဝ၏လက္ခဏာအစိတ်အပိုင်းများ ဖြစ်ပါတယ်။
ရှောင်လွှဲသွား၍ မရပေ၊
ရင်ဆိုင်ကျော်လွှားရမည်သာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဇယားနုလက်ဆောင်

- ❖ လူတိုင်းမှာ အမာရွတ် ရှိကြတယ်၊
တချို့က ဦးနှောက်ထဲမှာ ရှိတယ်၊
တချို့က အသည်းနုလုံးမှာ ရှိကြတယ်၊
ဒါပေမယ့် အမာရွတ်တွေကို
တန်ဆောင်အပြုံးတွေနဲ့ ဖုံးကွယ်ထားကြတယ်။
- ❖ အချစ်ကြောင့် ရသောဒုက္ခကို
ဒုက္ခဟုပင် မမြင်မိတတ်ပေ။
ချိုမြိန်သော ခံစားမှုဟု ထင်တတ်သည်။
အချစ်က လှည့်စားခြင်း မဟုတ်ပေ။
မိမိစိတ်မှ လှည့်စားခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။
- ❖ ဘဝကြင်ဖက် ရွေးချယ်ရာတွင်
လယ်သမားဖြစ်စေ၊ သူဌေးဖြစ်စေ၊
အရေးမကြီးလှပေ။
စိတ်သဘောတူပြီး အချစ်တူလျှင်
ချစ်သူအဖြစ် ရွေးချယ်နိုင်ပါတယ်။

ဇယားနုလက်ဆောင်

- ❖ သူဌေးသားကို ယုသော်လည်း
တစ်ချိန်မှာ ဆင်းရဲချင် ဆင်းရဲမည်၊
ဆင်းရဲသားကို ယုသော်လည်း
တစ်ချိန်မှာ သူဌေးဘဝ ရောက်ချင်ရောက်မည်။
ကံတရားကို မမြင်နိုင်သော်လည်း
အမှန်တရားကိုတော့ သဘောပေါက်သင့်ပါတယ်။
- ❖ နှလုံးသားက သိနေသော အရာကို
ဦးနှောက်က နားလည်ပေးရသည်
ဦးနှောက်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်သော အရာတစ်ခုတိုလည်း
နှလုံးသားက လိုက်လျောလက်ခံပေးရပါတယ်။
- ❖ မည်သည့်အခက်အခဲမဆို
လုပ်နိုင်တယ်ဆိုလျှင်လည်း သင်မှန်ပါတယ်။
မလုပ်နိုင်ဘူးဆိုလျှင်လည်း သင်မှန်ပါတယ်။
ဒါပေမယ့် အဖြေချင်းကတော့
ညီမျှခြင်း ဖြစ်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

BURMESE CLASSIC

သယံဇာတအောင်

- ❖ မွေးဖွားခြင်းသည် အရုံးပေးဖို့ အစပျိုးခြင်း မတုတ်ပါဘူး၊ တွန်းလှန်ကျော်ဖြတ်ဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။ စတင်ခြင်းမှပင် ရုံးနေလျှင် အရာအားလုံး ဆုံးရှုံးသွားပေလိမ့်မည်။
- ❖ အပျက်သဘောဆောင်သော ဖြစ်ရပ်တိုင်းတွင် သရေဖြစ်နိုင်ချေ၊ ဒါမှမဟုတ် ပိုမိုအောင်မြင်စေသော အချက်တစ်ခုခုလည်း ရှိနေတတ်ပါတယ်။
- ❖ ကမ္ဘာပေါ်မှာ တွေ့သမျှ မြင်သမျှ အရာအားလုံး အမှန်တရား ဖြစ်မည်တော့ မတုတ်ပေ။ ကြည့်ရှုသူဘက်ကသာ မှန်ကန်ခြင်းကို ရွေးချယ်ဆုံးဖြတ်နိုင်ဖို့ အရေးကြီးပါတယ်။

ဤဝတ္ထု၌ ပါဝင်သောအခန်းများ

JUL 2014

- အခန်း(၁) မိစ္ဆာကြိတ်နှင့်သဘာဝလွန်ဖြစ်ပျက်မှုများ 6
- အခန်း(၂) နဂါးကြိတ်နှင့်မှတ်တမ်းဟောင်းများ
- အခန်း(၃) တာဝုဂါကျွန်းနှင့်အပြေထုတ်ရေသောပုစ္ဆာ
- အခန်း(၄) မိစ္ဆာကြိတ်မှတစ္ဆေများ
- အခန်း(၅) ပင်လယ်ပြင်မှဝိညာဉ်ကလဲ့စာ
- အခန်း(၆) တစ္ဆေသင်္ဘောပေါ်မှမြင်ကွင်း
- အခန်း(၇) ရွှေသော့မင်းသမီး၏ကြမ္မာဆိုး
- အခန်း(၈) ခေမိကျော်နှင့်တွေ့ကြုံခြင်း
- အခန်း(၉) ကျားနှင့်ဆင်လယ်ပြင်မှာတွေ့ကြုံလေပြီ
- အခန်း(၁၀) အကြားအမြင်ပညာရှင်နှင့် ထူးခြားသောဟောကိန်း
- အခန်း(၁၁) ပင်လယ်ပြင်မှတစ္ဆေသင်္ဘောများ
- အခန်း(၁၂) တစ္ဆေသင်္ဘောပေါ်မှပရလောကသားများ
- အခန်း(၁၃) ပူးစာရှင်ဘယ်သူလဲ
- အခန်း(၁၄) တောနက်ထဲမှထူးဆန်းသောမိစ္ဆာ
- အခန်း(၁၅) ခေမိကျော်နှင့်ပဟေဠိပုစ္ဆာ
- အခန်း(၁၆) ညီမျှခြင်းရှိသောချစ်ခြင်းပေဏာ

အခန်း (၁)

၇၆ JUL 2

မိစ္ဆာကြိတ်နှင့် သဘာဝလွန်ဖြစ်ရပ်များ

ကမ္ဘာမြေမျက်နှာပြင် ရေမျက်နှာပြင်များတွင် ပဟေဠိ ဆန်သောနေရာအချို့ ရှိကြပေသည်။ ထိုနေရာတို့တွင်ရှိသော အဖြစ်အပျက်တို့မှာ ဆန်းကြယ်လွန်းလှသောကြောင့် လူတို့မမြေ ရှင်းနိုင်သော ပဟေဠိပစ္စည်းများ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

စိတ်နယ်လွန်ပညာများ၊ အကြားအမြင်ပညာများဖြင့် သော်လည်းကောင်း၊ တွေးခေါ်ယူဆချက်များဖြင့် သော်လည်း

ကောင်း၊ ထို့ထက်တိုးတက်ခေတ်မီလှသော သိပ္ပံပညာတို့ဖြင့်
သော်လည်းကောင်း၊ ဆန်းကြယ်လှသော အဖြစ်အပျက်များကို
အဖြေရှာဖွေရန်၊ ဖော်ထုတ်ရန်ကြိုးစားကြသော်လည်း ယခုတိုင်
အဖြေမရနိုင်ပဲရှိကြလေသည်။

ထိုနေရာများတွင် ဘာမြို့ဒါတြိဂံဒေသ (Burmuda
Triangle) နှင့် နဂါးတြိဂံ (The Dragons Triangle) တို့လည်း
အပါအဝင်ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် ပျောက်ကွယ်နေသော အတ္တလန္တိတ်မြို့ဟောင်း
စသည့်တို့သည် . . .

နဂါးတြိဂံနှင့် ဘာမြို့ဒါတြိဂံဒေသတို့မှာ ဖြစ်ပျက်မှုအ
ကြောင်းအရာများတူသော်လည်း တစ်နေရာနှင့်တစ်နေရာ
မတူကြပေ။

ကမ္ဘာမြေကြီး၏ အရှေ့ဘက်ခြမ်းနှင့် အနောက်ဘက်
ခြမ်းတို့တွင် တစ်နေရာစီ တည်ရှိနေကြခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုဒေသနှစ်ခုစလုံးတွင် မြောက်ဝင်ရိုးစွန်းနှင့် တောင်
ဝင်ရိုးစွန်းတို့မှ သံလိုက်လမ်းကြောင်း သံလိုက်စက်ကွင်းများ
ဖြတ်သန်းခြင်း၊ ကျရောက်ခြင်းများ ထူးခြားတိုက်ဆိုင်စွာတူညီ
လျက်ရှိနေကြသည်။

သို့ကြောင့် အဖြစ်အပျက်များ တူညီနေသလော မပြော
နိုင်ပေ။

သုတေသီများက ဘာမြို့ဒါတြိဂံဒေသကို 'မိစ္ဆာတြိဂံ'
ဟုခေါ်ကြသလို ဂျပန်နိုင်ငံ ရေပိုင်နက်အတွင်းမှာရှိသော နဂါး

တြိဂံရှိသောနေရာကိုလည်း 'တစ္ဆေပင်လယ်'ဟု အမည်ပေးထား
ကြလေသည်။

နဂါးတြိဂံနှင့် ဘာမြို့ဒါတြိဂံ ဒေသနှစ်ခုစလုံးမှာ ကမ္ဘာ
၏ ဟိုဘက်ခြမ်းနှင့် သည်ဘက်ခြမ်းတည့်တည့်တွင် ရှိနေရုံသာ
မက တောင်ဝင်ရိုးစွန်းနှင့် မြောက်ဝင်ရိုးစွန်းတို့မှ သံလိုက်လမ်း
ကြောင်းများ ဖြတ်သန်းသွားကြသည်လည်း တူကြသည်။

ထိုနေရာသို့ရောက်သော လေယာဉ် သင်္ဘောတို့မှ သံ
လိုက်အိမ်မြှောင်တို့သည် ကမ္ဘာ့သံလိုက်နယ်မြေအတွင်းမှ . .
ပြောင်းလဲမှု အမျိုးမျိုးတို့ကြောင့် အိမ်မြှောင်သည် မြောက်ဘက်
သို့ မပြတော့ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

အချို့ကတော့ ထိုနေရာဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်တွင် ကမ္ဘာ
ကြီးကိုဖြတ်သွားသော သံလိုက်စက်ကွင်းတစ်ခု သို့မဟုတ် သံ
လိုက်နယ်ပယ်ကြီးစာစ်ခု ရှိမည်ဟုလည်း ခန့်မှန်းကြလေသည်။
မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ . . .

ထိုနေရာများ၌ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော ထူးထူးဆန်းဆန်းကိစ္စ
များကိုတော့ လူအများကစိတ်ဝင်စားခဲ့ကြသည်။

တြိဂံဒေသများ၏ ထူးခြားမှုများကြောင့် ကမ္ဘာအရပ်ရပ်
တို့မှာလည်း ထူးခြားဆန်းကြယ်မှုများ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ကြသည်။

အဏ္ဏဝါဗေဒလေ့လာသူများနှင့်၊ သုတေသနပညာရှင်
အချို့ကတော့ လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း (၂၅၀၀)ခန့်က ပင်လယ်ရေ
အောက်သို့ နစ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်သော အတ္တလန္တိတ်တန်း (သို့)
အတ္တလန္တိတ်မြို့ဟောင်းကြီး ပင်လယ်ရေအောက်သို့ နစ်မြုပ်ပျက်

စီးခဲ့ခြင်းမှာ ကြိမ်ဒေသများ၌ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့် အဖြစ်အပျက်များနှင့် များစွာတူသည်ဟု မှတ်ချက်ချကြလေသည်။

သိပ္ပံပညာရှင်များက သမုဒ္ဒရာအောက်၌သော်လည်းကောင်း၊ တစ်ချိန်ကပင်လယ်ပြင်ဖြစ်ပြီး ယခုသဲကန္တာရကြီးများဖြစ်နေသောနေရာများ အောက်၌သော်လည်းကောင်း၊ ယခင်က ကုန်းခေါင်ခေါင်မှာရှိခဲ့ပြီး . . . ယခုပင်လယ်ပြင်အောက်နစ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်နေသော မီးတောင်များ၊ ကျွန်းကြီးများနှင့် တောင်များသော်လည်းရှိခဲ့ရာ သဘာဝလွန်ပြောင်းလဲမှုများ သို့မဟုတ် ကြိမ်ဒေသတွင် ဖြစ်ပျက်ခဲ့ပုံများကြောင့် ထိုကဲ့သို့ဖြစ်နေခြင်းဖြစ်သည်ဟု ယူဆကြသည်။

အတ္တလန္တိတ်မြို့ဟောင်းနှင့်ပတ်သက်ပြီး ယခုတိုင် အငြင်းပွားမှုများ ရှိနေသော်လည်း လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း(၂၄၀၀) ကျော်ကပင် ပလေတိုက အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားမှတ်တမ်းတင်ထားခဲ့ပေသည်။

သူရေးခဲ့သောမှတ်တမ်းများမှာ စာရွက်ပေါ်မှာရေးသားခဲ့ခြင်းမဟုတ်ပေ။

ဘုန်းကြီးကျောင်းများမှ ကျောင်းတိုင်ကြီးများ၊ နံရံများ၊ ကျောက်သားများပေါ်မှာ မှတ်တမ်းရေးသားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း (၂၄၀၀) ရှေးဟောင်းဂရိခေတ်က ရေးသားထားခြင်းဖြစ်သော်လည်း . . . အတ္တလန္တိတ်နှင့် ပတ်သက်လျှင် ရှေးအကျဆုံးနှင့် စိတ်ဝင်စားစရာ အကောင်းဆုံးမှတ်တမ်းတစ်ခုအဖြစ် ရှိနေခဲ့သည်။

အတ္တလန္တိတ်ဒေသတွင် ကြီးကျယ်ခမ်းနားအံ့ဩဖွယ်ကောင်းသော အင်ပါယာကြီးတစ်ခု ရှိလေသည်။

ကျွန်းကြီးတစ်ကျွန်းလုံးအပြင် အတ္တလန္တိတ် သမုဒ္ဒရာရှိ အခြားကျွန်းများနှင့် တိုက်ကြီးပေါ်ရှိ ဒေသအချို့ကိုပါ အုပ်စိုးနိုင်ခဲ့သည်။

၎င်းတို့သည် ဟီရားကဲ ရေလက်ကြား (ယခု ဂျီဘရော်တာ)ကိုလည်းကောင်း၊ အီဂျစ်နိုင်ငံအထိလည်းကောင်း၊ ဥရောပတွင် တိုင်ရာဟီနီးယား(အီတလီ)အထိလည်းကောင်း လွှမ်းမိုးနိုင်ခဲ့လေသည်။

၎င်းတို့သည် ရှေးယခင်က ဘုရင်များ၊ ဇော်ဘွားများပင် မပိုင်ဆိုင်နိုင်ခဲ့ကြသည့် စည်းစိမ်ဥစ္စာများကို ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ကြသည်။

နောက်ထပ်လည်း မည်သူမျှ ထိုသို့ပိုင်ဆိုင်နိုင်ကြမည် မဟုတ်ချေ။

ငွေပြားများ ဖုံးလွှမ်းအပ်သည့် အဆောက်အအုံများ၊ ရွှေစင်ပြားများ မွှမ်းအပ်သည့် မျှော်စင်များဖြင့် ဖိတ်ဖိတ်တောက်နေကြသည်။ အမိုးများမှာ ဆင်စွယ်များဖြင့် အတိပြီးလက် ရွှေငွေရတနာတို့ဖြင့် ချယ်လှယ်ထားသည်။

သင်္ဘောဆိပ်ကမ်းများတွင် ရွက်သင်္ဘောများအပြည့်ရှိနေသည်။ နေရာဒေသတိုင်းတွင် လူနေထူထပ်လှသည်။

တူးမြောင်းများ၊ သင်္ဘောဆိပ်ကမ်းကြီးများတွင် ကမ္ဘာ့နေရာဒေသအနှံ့အပြားမှ လာရောက်ကြသော ကုန်သည်များ၊ သင်္ဘောများဖြင့် စည်ကားနေသည်။

ကျွန်းပေါ်တွင် ဆင်များရှိပြီး... အခြားတိရစ္ဆာန်အမျိုး
ပေါင်းများစွာတို့ကိုလည်း မွေးမြူထားကြသည်။

ထိုမျှသာသာကြည်နူးဖွယ်ကောင်းလှသည့် အင်ပါယာ
ကြီး ပျက်စီးပျောက်ကွယ်သွားပုံကို ပလေတို၏ရေးသားချက်မှ
ကောက်နုတ်ဖော်ပြပါမည်။

“ထိုစဉ်က မြေလျှင်အပြင်းအထန်လှုပ်ပြီး ရေလွှမ်းမိုး
သွားလေသည်။ တစ်နေ့နှင့်တစ်ညလုံးလုံး မိုးသည်းထန်စွာ ရွာ
သွန်းပြီး အတ္တလန္တိတ်ဒေသတစ်ခုလုံး ပင်လယ်ရေအောက်တွင်
နစ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်သွားလေတော့သည်။”

ရေလွှမ်းမိုးမှုကြီးမှ လွတ်မြောက်သူအနည်းငယ် ကျန်
ရစ်ခဲ့သည်ဟု လူအများက အစဉ်အဆက်ယုံကြည်လာကြခြင်း၊
ဘာသာစကားများ ဆင်တူယိုးမှား ဖြစ်နေခြင်းတို့သည် ပလေ
တို၏ ရေးသားချက်ကို ထောက်ခံသကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။

စုစည်းရမိသော အချက်များက ဥရောပမြေထဲပင်လယ်
ဒေသ၊ အရှေ့အလယ်ပိုင်းနှင့် အမေရိကတိုက်တို့၏ ယဉ်ကျေး
မှုများသည် အတ္တလန္တိတ်ရှိ တိုက်ကြီး(သို့မဟုတ်)ကျွန်းစုကြီး
တစ်ခုမှ သယ်ဆောင်ခဲ့သည်ဟူသော ထင်မြင်ယူဆချက်ကို ဖော်
ညွှန်းနေပေသည်။

ပျောက်ဆုံးသွားသော တိုက်ကြီးနှင့်ပတ်သက်၍ အစဉ်
အလာအားဖြင့် ယုံကြည်သက်ဝင်မှုများသည် ဥရောပနှင့် အမေ
ရိကန်တို့တွင် အလွန်စွဲမြဲပြင်းထန်လှသည်။

အမေရိက အင်ဒီးယန်းနိုင်ငံများစွာတို့က ၎င်းနယ်မြေ

ကို “အဖက်လင်း” ဟု ယခုတိုင်ခေါ်ဆိုနေကြဆဲဖြစ်သည်။

အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာအတွင်း ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့သော
ကျွန်းစုကြီး (နတ်ဘုံနတ်နန်းကြီး)၏ အမည်(သို့မဟုတ်) ငွေဦး
ကမ္ဘာကို ယဉ်ကျေးမှုပျံ့နှံ့စေခဲ့သည့် ဒေသ၏အမည်သည် ရှေး
ဟောင်းလူမျိုးများ မှည့်ခေါ်ကြသည့်အမည်များနှင့် ဆင်တူနေ
သည်။ ထိုအချက်က ထိုသို့သော တိုင်းနိုင်ငံမျိုး ရှိခဲ့သည်ဟူသော
အယူအဆကို အားဖြည့်ပေးခဲ့သည်။

ဗဟုသုတအဖြစ် ဖတ်ရှုနိုင်စေရန် ငွေယဉ်ကျေးမှု အုပ်
စုနှင့် ရေမလွှမ်းမီက ပျောက်ဆုံးသွားသောကျွန်း၏ ယဉ်ကျေးမှု
တို့ကို အစဉ်အလာအရ တည်နေရာနှင့်တကွ ရေးသားဖော်ပြပါ
မည်။

ယခုဖော်ပြထားသည့်ဇယားအရ အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာ
ဝန်းကျင်တွင် နှစ်ပေါင်းများစွာ နေထိုင်ခဲ့ကြသည့် ငွေခေတ်
လူများ၏ အသိစိတ်၊ ပုံပြင်ဝတ္ထုနှင့် သမိုင်းစဉ်ကိုတွင် စွဲမြဲနေစေ
ခဲ့သော အမည်တစ်ခု၏ အရိုအဝါကို လေ့လာသိရှိနိုင်ပါသည်။

ငွေယဉ်ကျေးမှု အုပ်စု	ရေမလွှမ်းမီက ပျောက်ဆုံးသွားသော ကျွန်း၏ယဉ်ကျေးမှု	အစဉ်အလာအရ တည်နေရာ
လီယုန်	အတ္တလန္တိတ် (Atlantis)	အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာ မှကျွန်းစုယဉ်ကျေးမှု
ဇရား	အတ္တလန္တိတ် (Atlas)	သမုဒ္ဒရာအောက်ခြေ ပင်လယ်အောက်

		အနောက်အတ္တလန္တိတ် ကမ်းခြေပေါ်ရှိတောင်တန်း
ပိုနီးရှန်းနှင့်	အန်တီလီယာ (Antilia)	အနောက်အတ္တလန္တိတ် ဂျီကျွန်း
ကာသျှို လူပျိုများ	အန်တီလီဟာ (Antilha)	ပိုနီးရှန်းကျွန်းတက်တန်းသွယ် မူလမ်းကြောင်းရှိကျွန်း
အီဂျစ်လူပျိုများ	အမင်တီ (Amenti)	အနောက်အတ္တလန္တိတ်
	အာလူး (Aalu)	သမုဒ္ဒရာအလယ်ရှိ နတ်ဘုံချမ်းသာတိုင်းပြည်
ဘေဘီလုံနိယန်းနှင့် ဆူမာရီယန်း	အာရယ်လူ (Arallu)	အနောက်အတ္တလန္တိတ် သမုဒ္ဒရာနိုင်ငံ။
ဝဲလ်ချ်ဆဲလ်တစ်	အဝလွန် (Avalon)	အနောက်အတ္တလန္တိတ် ကျွန်းနိုင်ငံ။
နေရာအစ်	ဗားလ်ဟားလား (Valhalla)	အနောက်ဘက်ရှိနိုင်ငံ
စပိန်ဆဲလ်တစ်	အန်တီလ (Antilla)	စပိန်အနီးရှိအတ္တလန္တိတ် ကျွန်းယဉ်ကျေးမှု
	အတ္တလန်တီဒါ (Atlantida)	
အာဂ္ဂုနှင့်ရေရှင်း ပြောက်အာဖရိက	အတ္တရန်တက်စ် (Atarantes)	စစ်မက်လိုလားသော အနောက်ပြောက်

အာဖရိက	အတ္တလန်တီဒါ (Atlantioi)	အာဖရိကတန်းကျော်ရေး သမားများ။
	အတ္တလာ (Attala)	ကျေးအင်ပါယာ၏အတွယ် အပွားအနောက်ပြောက် ပင်လယ်တန်း။
အာဂျေ	အက်ဒ် (Ad)	မြေထဲပင်လယ်အနောက် ဘက်ရှိရေမလွှမ်းမီကကျွန်း
ပူအန်ချို (ဟေနေဂျီကျွန်း)	အတ္တလာယာ	နှစ်မြုပ်သွားခဲ့သော အတ္တလန္တိတ်အင်ပါယာ ၏တစ်စိတ်တဒေသဖြစ် သောကနေဂျီကျွန်းစု
ဘတ်စ်	အတ္တလိန်တီကာ (Atalaintika)	အတ္တလန္တိတ်တွင်နှစ်မြုပ် သွားသောကျွန်း၊ ဝင်္ဂ ဘတ်စ်ပေါ်လာသည်။
အက်ဆောက်	အလန် (Aztlan)	အရှေ့ပင်လယ်ရှိတောင် ကြီးတစ်ခုတည်ရှိသော ကျွန်း။ အတ္တလန္တိတ် သမုဒ္ဒရာတွင်ရှိပြီး အက်ဆောက်ပိုင်း ဇာတိပြုပြန်သည်။
ဗာယာ	အလန် (Aztlan)	ဗာယာလူမျိုးများသည် ထုတ်ခဲ့သောအရှေ့ပင်လယ်

အတ္တလန်
(Atlan)

ကျွန်း

တိုဘက်

တလပလန်
(Tlapallan)

အတ္တလန်ကျွန်း
နတ်ဘုရားများ၏တပ်

မြောက်အပေါ်က
အလယ်ပိုင်း၊

အတ္တလန်
(Atlan)

အတ္တလန်ကျွန်း၊
ထိုကျွန်းအပေါ်က
အနွယ်များကောက်လာ
ကြသည်။

အပေါ်ကတောင်၊
အပေါ်ကမြောက်ဘက်
ကမ်းပြုလုပ်သူများ

အတ္တလန္တိတ်တိုက်သားများက ၎င်းတို့၏ဒေသကို မည်
ကဲ့သို့ခေါ်ဆိုခဲ့ကြကြောင်းကို မသိခဲ့ရပေ။

သို့ရာတွင် အေ(A)၊ တီ(T)၊ အယ်လ်(L)၊ အင်န်(N)
စကားလုံးများနှင့် ဆက်နွယ်သော အသံထွက်များကို တွေ့ရ
သည်။

ပင်လယ်အတွင်း ပျောက်ဆုံးသွားသည့် အင်ပါယာကြီး
၏အမည်ကို... ရှေးဟောင်း အက်ဇတက်ဘာသာစကားနှင့်
မြောက်အာဖရိကမှ “ဘာဘာ” ဘာသာစကားအရ “အတ်လ်”
(ATL) ဟူ၍ အသံထွက်ပြီး “ရေ” ဟုအဓိပ္ပါယ်ရသည်။

ရှေးဂရိတို့ထံမှ ကူးယူခဲ့သည့် အလယ်ခေတ်မြေပုံများ
တွင် “အတ္တလန္တိတ်” သို့မဟုတ် “အန်တီလာ” ကို... အနောက်
သမုဒ္ဒရာ၌ ဖော်ပြထားလေသည်။

ပလေတို၏ ရေးသားဖော်ပြချက်၌ ဘဟားမားဘာမြူဒါ
နှင့် အန်တီလက်စ်တို့နှင့် ပိုမို၍ဆက်စပ်မှုရှိ၏။ ကိုလံဘတ်၏
တမ္ဘာသစ်တွေ့ရှိမှုအပေါ်တွင်လည်း ဩဇာသက်ရောက်မှုရှိခဲ့
သည်။

အတ္တလန္တိတ်၏ တည်နေရာအကြောင်း ဖော်ပြရာတွင်
ပလေတို၏ ရေးသားချက်မှ ကောက်နုတ်ဖော်ပြပါသည်။

ထိုအချိန်က(ပလေတိုခေတ် မတိုင်မီနှစ်ပေါင်း (၉၀၀၀)
သို့မဟုတ် မျက်မှောက်ခေတ်မတိုင်မီ နှစ်ပေါင်း (၁၁,၅၀၀))
အတ္တလန္တိတ်ဒေသကို ရေကြောင်းခရီးဖြင့် သွားလာနိုင်သည်။

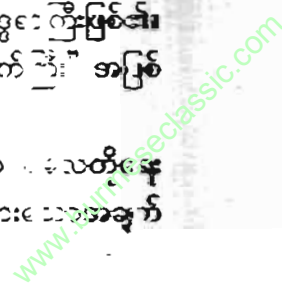
အကြောင်းမှာ ဟီရားကလ်ရေလက်ကြားရှေ့တွင်
ကျွန်းများရှိခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။

ကျွန်းကြီးသည် လစ်များနိုင်ငံနှင့်အရှေ့အလယ်ပိုင်း
ဒေသနှစ်ခုပေါင်းထက်ပင်ကြီးမားသေးသည်။ အခြားကျွန်းများ
သို့သွားရာလမ်းလည်းဖြစ်သည်။

ဟီရားကလ် ရေလက်ကြား(မြေထဲပင်လယ်) သည်
သင်္ဘောဆိပ်ကမ်း သင်္ဘောမျိုးသာဖြစ်ပြီး ကျဉ်းမြောင်းသော
ပင်ပေါက်တစ်ပေါက်သာရှိလေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ပြင်ကြီးသာလျှင် တကယ့်သမုဒ္ဒရာကြီးဖြစ်၏။
... ဝန်းကျင်ပတ်လည်ရှိ ကုန်းမြေကို “တိုက်ကြီး” အဖြစ်
သတ်မှတ်ကြသည်။

အထက်ပါရေးသားတင်ပြချက်များမှာ... သတိပြု
ရေးသားခဲ့သော မှတ်တမ်းများမှ ကောက်နုတ်ပြထားသောအချက်

များပင်ဖြစ်သည်။

၎င်းရေးသားခဲ့သော မှတ်တမ်းများကို လေ့လာကြည့်ပါက တစ်ချိန်ကထင်ရှားခဲ့သော အတ္တလန္တိတ်မြို့ဟောင်းကြီးမှာ သဘာဝလွန်ဖြစ်ရပ်များကြောင့် ရေအောက်သို့နှစ်မြုပ် ပျောက်ကွယ်သွားသည်ဟု ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရပေမည်။

နောက်ပိုင်းကာလများမှာတော့ အဏ္ဏဝါပေဒလေ့လာသူများနှင့်၊ သုတေသနပညာရှင်များက အတ္တလန္တိတ်မြို့ဟောင်းကြီးပင်လယ်ရေအောက်သို့ နှစ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်သွားခြင်းမှာ သဘာဝလွန်ဖြစ်ရပ်များကြောင့်ဆိုသော အချက်ကိုလက်ခံကြသည်။

တစ်ဆက်တည်းထိုကဲ့သို့သော သဘာဝလွန်ဖြစ်ရပ်များမှာလည်း ဘာမျှဒါကြိတ်နှင့် နဂါးကြိတ်ဒေသတို့၌ဖြစ်ပွားခဲ့သော အကြောင်းများနှင့် ဆက်စပ်မှုရှိနေသည်ဟု မှတ်ချက်ချခဲ့ကြလေသည်။

အခန်း (၂) နဂါးကြိတ်နှင့် မှတ်တမ်းဟောင်းများ

ယခုရေးသားမည့်ကြိတ်မှာ ဘာမျှဒါကြိတ်ကဲ့သို့ငင်... ကြောက်စရာကောင်းသော နေရာတစ်ခုပင်ဖြစ်လေသည်။

ဒေသခံများက “နဂါးကြိတ်”ဟုခေါ်သော်လည်း အခြား ကြုံတွေ့ရသောသူတို့ကတော့ “မိစ္ဆာကြိတ်”ဟုခေါ်ကြသည်။

အချို့ကလည်း ထိုနေရာတစ်ဝိုက်ကို ‘ဘဒ္ဒစွယ်လယ်’ဟု ခေါ်ကြသည်။

ဂျပန်နိုင်ငံပိုင်နယ်နိမိတ်အတွင်း ပင်ငယ်ပြင်တစ်နေ

ရာ၌ပင် ရှိလေသည်။

ဘာမြို့ဒါတြိဂံဒေသနှင့်ဆီပါက ကမ္ဘာ့အနောက်ခြမ်းနှင့် ကမ္ဘာ့အရှေ့ခြမ်းဖြစ်သော်လည်း သဘာဝလွန်ဖြစ်ရပ်များဖြစ် ပျက်ခြင်းများကတော့ များစွာတူလှသည်။

နဂါးတြိဂံဒေသမှာလည်း ဘာမြို့ဒါတြိဂံဒေသကဲ့သို့ပင် ကြီးမားသော ရေနံတင်သင်္ဘောကြီးများ၊ ကုန်တင်သင်္ဘောကြီး များ၊ လေယာဉ်တင်သင်္ဘောကြီးများ၊ စစ်လေယာဉ်ပျံများ၊ ခရီး သည်တင်လေယာဉ်များ၊ ငါးဖမ်းသင်္ဘောများ၊ အက္ကဝါဗေဒ သုတေသနသင်္ဘောများ၊ ရေငုပ်သင်္ဘောများ၊ အဏုမြူအင်အား သုံးသင်္ဘောများနှင့် လူပေါင်းမြောက်မြားစွာတို့ အစုရှာမရ အောင် ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့ကြရလေသည်။

နာမည်ကျော် ဘာသာဗေဒကထိကကြီးနှင့် အက္ကဝါ ဗေဒသုတေသီတစ်ဦးဖြစ်သော စာရေးဆရာချား(စ)ဘာလစ် ရေးသားသော (The Bermuda Triangle) စာအုပ်နှင့်၊ ရစ်ချက် ဝင်းနား ရေးသားသည့် (The Devils Triangle) စာအုပ်တို့တွင် ထိုဒေသတွင် သဲလွန်စုရှာမရပဲ ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့ရသော . . သင်္ဘောအစီး(၂၀၀)ကျော်၊ လေယာဉ်အစီးပေါင်း(၁၀၀)ကျော် နှင့် လူပေါင်းခန့်မှန်းမရအောင် ပျောက်ဆုံးခဲ့ကြောင်း ရေးသား ဖော်ပြထားလေသည်။

ယခင်က ဘာမြို့ဒါတြိဂံအကြောင်းကို ကမ္ဘာပေါ်ရှိလူ အတော်များက သိရှိခဲ့ကြသော်လည်း နဂါးတြိဂံအကြောင်းကို တော့ မသိခဲ့ကြပေ။

နဂါးတြိဂံတည်ရှိသောနေရာမှာ ဘိုနင်ကျွန်း(Bonin) အိုရိုဂိုဂျီးဗားကျွန်း(IwoJima)၊ ဂွီအန်(Guan)ကျွန်း တို့အလယ် နေရာကို နဂါးတြိဂံဒေသဟု သတ်မှတ်ကြသည်။

(၁၉၆၄)ခုနှစ်ရောက်သောအခါ ကမ္ဘာကျော်ပဉ္စလက် ဆရာနှင့် စာနယ်ဇင်းသမားတစ်ဦးဖြစ်သူ . . ငင်းဆင့်ဂက်ဒစ် (Vincent Gaddas)ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့သော မမြင်ရသော မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းများ (Invisible Horizons) ဟူသောစာအုပ်တွင် နဂါးတြိဂံအကြောင်းကို ရေးသားဖော်ပြခဲ့သောကြောင့် လူသိ များလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဒဿနဆရာနှင့် စာရေးဆရာတစ်ဦးဖြစ်သူ ကိုလင်ဝီလ ဆင် ရေးသားသော 'စွယ်စုံကျမ်း'စာအုပ်ထွက်သောအခါ နဂါး တြိဂံအကြောင်း ပြည့်စုံစွာပါလာသဖြင့် ပိုမိုသိလာကြသည်။

တရုတ်သမိုင်းပညာရှင်များ၏ မှတ်တမ်းအရဆိုလျှင် လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း (၂၀၀၀)ကျော် (၃၀၀၀)ခန့်ကပင် တရုတ် နိုင်ငံမှ သင်္ဘောအများအပြားသည် အထက်ဖော်ပြပါ နဂါး တြိဂံ ဒေသမှ ဖြတ်သန်းသွားသောအခါ ထူးဆန်းသော သဘာဝ သွန် အဖြစ်အပျက်များဖြင့် တွေ့ကြုံခဲ့ကြရသည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။

ထိုပင်လယ်ပြင်တွင် ပျောက်သွားသော သင်္ဘောများ၏ သဲလွန်စုကိုလည်း ရှာမတွေ့ခဲ့ကြပေ။

လူများလည်း ရှာမတွေ့ပေ။

သို့ကြောင့် ထိုပင်လယ်ရေအောက်၌ ငိုသောအပူ ငြီးများလက်ချက်ဖြစ်သည်ဟု ထင်မြင်ယူဆကာ . .

ထားခဲ့ကြလေသည်။

ထူးဆန်းအံ့သြဖွယ်ကောင်းသည့် လောကီလွန်ဖြစ်ရပ်များ၊ ဂျပန်ပင်လယ်အတွင်းဖြစ်ပွားခဲ့သည့် ထူးဆန်းဖြစ်စဉ်များကို ဖော်ပြပါမည်။

ထိုပင်လယ်ကို ဂျပန်ဘာမြူဒါတြိဂံနယ်မြေ (Japan's Bermuda Triangle) ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဂျပန်တစ္ဆေပင်လယ် (The Devil's Sea) ဟူ၍လည်းကောင်း၊ နဂါးတြိဂံ (The Dragon's Triangle) ဟူ၍လည်းကောင်း ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြသည်။

ဂျပန်နိုင်ငံတောင်ပိုင်း ပစိဖိတ်သမုဒ္ဒရာအတွင်းရှိ ဘိုနင်ကျွန်း၊ ဂူအန်ကျွန်းနှင့် ဂျပန်နိုင်ငံ၏ အရှေ့တောင်ဘက်ရှိ ဝိတ်ကျွန်းများ အလယ်တွင်တည်ရှိသည်။

ဂျပန်လူမျိုးများကမူ ဤပင်လယ်ပြင်ကြီးကို ဂျပန်ဘာသာအားဖြင့် မနိုအူမိ (Ma-no-umi) တစ္ဆေပင်လယ်ဟု ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြသည်။

နဂါးတြိဂံ (သို့မဟုတ်) မနိုယူမိဒေသ၏ လျှို့ဝှက်ဆန်ကြယ်မှုများမှာ ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာကပင် ကြားသိခဲ့ကြရသော်လည်း မည်သူမျှအဖြေမသိသည့် ပဟေဠိအဖြစ်ရှိခဲ့ကြရသည်။

ဤဒေသမှာ တစ္ဆေသင်္ဘောများ ကျက်စားရာနှင့် ရေကြောင်းခရီးသွားလှေသင်္ဘောများ၊ ပင်လယ်ငါးဖမ်းသင်္ဘောများ၏ သင်္ဘောဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝေပေါင်းများစွာနက်သည့် ပင်လယ်ကြမ်းပြင်တွင် . . . မကြာခဏပေါက်ကွဲလေ့ရှိသည့် မိတောင်များ၊ ကြီးမားသည့် အမျိုးအမည်ဖော်ပြခြင်း မပြုနိုင်

သော မြွေကြီးများ၊ သင်္ဘောကြီးများကို ရေအောက်သို့ ပို့ပေးသည့် အကြောင်းများကို စာတစ်စောင်ပေတစ်ဖွဲ့ ရေးခဲ့သည့် အရေအတွက် နည်းပါးလှသည်။

တရုတ်လူမျိုးတို့၏ ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်တစ်ခုတွင် တရုတ်ပြည်ကွမ်ဆူးပြည်နယ်မှ (၅)ရက် (သို့မဟုတ်) (၆)ရက်ခန့် လှေများရွတ်လွင့်သွားခဲ့ရသော ဂျပန်ပင်လယ်ပြင်ဒေသအောက်တွင် ကြီးမားသော နဂါးတိုင်းပြည်ကြီးတစ်ပြည် ရှိခဲ့သည်ဟုဆို၏။

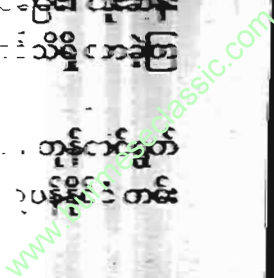
ထိုတိုင်းပြည်မှ နဂါးကြီးများသည် အခါအားလျော်စွာ ပင်လယ်ပြင်အတွင်း ကျက်စားမြူးတူးလေ့ ရှိကြသည်။

ထိုအချိန်အခါများတွင် ဖြတ်သန်းသွားလာမိကြသော လှေ၊ သင်္ဘောများအား အန္တရာယ်ပြုကြလေ့ရှိသည်ဟုဆိုသည်။

နဂါးကြီးများ၏ အာခံတွင်းမှထွက်သော အခိုးအငွေ့များသည် ယင်းပင်လယ်ပြင်အတွင်း မြင်တွေ့ကြရသည်ဟု ဆိုခဲ့ကြသည်။

(၁၈၅၃)ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ(၂၂)ရက်နေ့တွင် နယူးဘက်ဖွဲ့(၁)မြို့မှ ထုတ်ဝေသော မေားနင်းမာကျူရီ (Monoganel Mercury) သတင်းစာကြီးတွင် ပါဝင်သော ရင်သိန်တုန် သတင်းတစ်ပုဒ်ကြောင့် ဂျပန်နိုင်ငံအနီးရှိ နဂါးတြိဂံနယ်မြေ၏ ထူးဆန်းအံ့သြဖွယ် လျှို့ဝှက်ချက်ကို ကမ္ဘာလူထုက စတင်သိရှိလာခဲ့ကြရ၏။

အဆိုပါသတင်းစာပါ သတင်းတွင် . . . တုန်ကန်ချက် သင်္ဘောကြီး မိုနိုဂနီလာ (Monoganel) သည် ဂျပန်နိုင်ငံ တံငါ

သွန်သင်လယ်ပြင်ဖြစ်သော နဂါးတိုက်နယ်မြေမှာတွင်း ထူးဆန်း အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသည့် အမျိုးအမည်မသိရသော ရေ သတ္တဝါကြီးတစ်ကောင်နှင့် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည်ဟုဆိုသည်။

မိုနိုဂနီလာသင်္ဘောမှသင်္ဘောသားများသည် သူတို့ သင်္ဘောကြီးနှင့် မိုင်ဝက်ခန့်အကွာအဝေး၌ . . . ကြီးမားသော သတ္တဝါကြီးတစ်ကောင်ကို မြင်ခဲ့ကြရသည်ဟုဆိုသည်။

ပထမတွင် ထိုသတ္တဝါကြီးအား ဝေလငါးတစ်ကောင် ဟု ထင်မှတ်ခဲ့ကြသဖြင့် မိုနိုဂနီလာသင်္ဘောအား ထိုသတ္တဝါကြီး ရှိရာသို့ ချဉ်းကပ်စေခဲ့သည်။

သင်္ဘောသားများသည် သင်္ဘောမာလိန်မျှားကြီး ဆီးပြုရီ (Sea-bury)ထံ သတင်းပို့ခဲ့ကြသဖြင့် မာလိန်မျှားကြီးကိုယ်တိုင် မှန်ပြောင်းဖြင့် အသေအချာစစ်ဆေးကြည့်ရှုသောအခါ ဝေလ ငါးကြီးနှင့် ဆင်တူသော အခြားပင်လယ်သတ္တဝါကြီးတစ်ကောင် ဖြစ်နေသည်ဟု ဆိုသည်။

ယင်းသတ္တဝါကြီးမျိုးကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မမြင်ဖူးကြ ဟု သင်္ဘောသားအားလုံးက တညီတညွတ်တည်း ပြောဆိုကြ သဖြင့် မာလိန်မျှားကြီးဆီးပြုရီသည် လှေသုံးစင်းဖြင့် သင်္ဘော သားများအား ထိုအမျိုးအမည် မသိရသော သတ္တဝါကြီးရှိရာသို့ သွားရောက်စေခဲ့၏။

မာလိန်မျှားကြီးကိုယ်တိုင် ထိုလှေငယ်တစ်စင်းပေါ်တွင် ပါဝင်စေခဲ့သည်။

သင်္ဘောသားများသည် မိုနိုးကြီးများဖြင့် ထိုသတ္တဝါကြီး

အား ပိုင်း၍ ထိုးစိုက်ခဲ့ကြ၏။

ယင်းအမျိုးအမည်မသိရသော သတ္တဝါကြီးသည် သူ၏ (၁၀)ပေခန့်ရှည်လျားသော ခေါင်းကြီးကို ရေပြင်ထက်သို့ ထိုး တက်လာခဲ့သည်ဟုဆို၏။

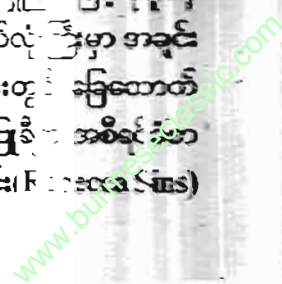
ထိုစဉ်က ရာသီဥတုကြည်လင်၍ လှိုင်းလေငြိမ်သက် နေသောကြောင့် ကြီးမားသည့် သတ္တဝါကြီးကို မာလိန်မျှားကြီး အပါအဝင် သင်္ဘောသားအားလုံး အနီးကပ်မြင်ခဲ့ကြရသည်။

ထိုသတ္တဝါကြီး ပြန်လည်တိုက်ခိုက်သဖြင့် လှေတစ်စင်း မှောက်ခဲ့လေသည်။

သို့ဖြစ်၍ ထိုလှေမှ သင်္ဘောသားများကို ကယ်ဆယ်နေ စဉ် သတ္တဝါကြီးသည် အော်ဟစ်ညည်းတွားလျက် ပင်လယ်ပြင် အောက်သို့ ငုပ်လျှိုးပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်။

အဆိုပါ သတ္တဝါကြီးသည် မိုနိုးချက်မိနေသည်ဖြစ်ရာ မိုနိုးနှင့်ဆက်ထားသော ကြိုးများမှာလည်း တုန်ခါလျက်ရှိကြပြီး ပေပေါင်း(၁၀၀၀)ရောက်မှပင် ရုန်းကန်မှုရပ်ဆိုင်းသွားခဲ့သည်။ ဤမျှကြီးမားထူးဆန်းသော သတ္တဝါကြီးမျိုးကို တစ်ကြိမ် တစ်ခါမျှ မတွေ့ခဲ့ဖူးဟု ဝါရင့်သင်္ဘောကြီးများက ဆိုကြ၏။

ထိုသတ္တဝါကြီးမှာ ပေတစ်ရာကျော်ရှည်သဖြင့် နိုနိုနီ လာရွက်သင်္ဘောကြီးထက် ရှည်လျားပြီး ကိုယ်လုံး ခြောက် အခွင် အားဖြင့် ပေ(၅၀)ခန့် ရှိနိုင်သည်။ အမြီးပိုင်းတွင် ခြေထောက် (၁၅)ချောင်း ပါရှိသည်ဟု မာလိန်မျှားကြီး ဆီးပြုရီ အစီရင်ခံစာ ရေး၍ လမ်းတွင်တွေ့ရသည့် ရိပ်ကင်ကာဆင်း (Fossil Fishes)

မာလိန်များမှ တစ်ဆင့်မောနင်းမာကျူရီသတင်းစာသို့ သတင်းပေးပို့ခဲ့ပြီး နယူးဘက်ဖွံ(ဒ)မြို့၊ ငါးလုပ်ငန်းဦးစီးဌာနသို့လည်း. . အစီရင်ခံစာ ပေးပို့ခဲ့လေသည်။

အဆိုပါမှတ်တမ်းများသည် ယနေ့ထက်တိုင်ရှိသည်ဟု ဆိုကြသည်။

မိုနိုဂနီလာရွက်သင်္ဘောကြီးမှာ မိခင်နိုင်ငံသို့ ပြန်လည်မရောက်တော့ပေ။

နဂါးတြိဂံနယ်မြေအတွင်း ပျောက်ဆုံးခဲ့ရလေသည်။

ထူးဆန်းသော ရေသတ္တဝါကြီးများသည် တိုင်းတာခြင်းငှာမစွမ်းနိုင်သော ပင်လယ်ရေအောက်ကြမ်းပြင်တွင် နေထိုင်ကျက်စားကြသည်ဟု အများက ယုံကြည်လာခဲ့ကြသည်။

တရုတ်တို့၏ ဒဏ္ဍာရီများတွင် မီးနတ်သားနှင့် ရေနတ်သားတို့သည် တန်ခိုးပြိုင်ခဲ့ကြသည်ဟုဆို၏။

မီးနတ်သားကလည်း မမြေပေါ်ရှိ တောင်တန်းကြီးများမှ မီးတောက်မီးလျှံများကို ထွက်စေခြင်းဖြင့် တုံ့ပြန်ပြခဲ့၏။

ရေနတ်သားကလည်း. . . ကြီးမားသော ပင်လယ်လှိုင်းတံပိုးကြီးများကို ဖြစ်စေ၍တန်ခိုးပြခဲ့သည်။

အဆုံး၌ မီးနတ်သားအရူးပေးခဲ့ရသည်။ ရှက်ရွံ့လှသော မီးနတ်သားသည် တရုတ်ပြည်ကြီး၏ အနောက်ဘက်ရှိ မြင့်မားသောတောင်တန်းကြီးကို ဦးခေါင်းဖြင့်တိုက်၍ မိမိကိုယ်မိမိ အဆုံးစီရင်ခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။

ဤကဲ့သို့ ဦးခေါင်းဖြင့်တိုက်ခဲ့ရာမှ မီးတောက်မီးလျှံများ

သည် ဂျပန်ပင်လယ်ကြမ်းပြင်သို့ ကျရောက်ခဲ့ပြီး မီးတောင်များ ဖြစ်ပေါ်လာရသည်။

တရုတ်ပြည်ရှိ မြစ်ကြီးများမှာလည်း အနောက်ဘက်မှ အရှေ့ဘက်သို့ စီးဆင်းခဲ့ရလေသည်။

ဤသို့ ရှေးကဆိုခဲ့ကြသည်။

ဘာမြို့ဒါတြိဂံဒေသတွင်လည်း နဂါးတြိဂံဒေသတွင် တွေ့ရသည့် ကြီးမားသော ရေသတ္တဝါကြီးများ တွေ့ကြရသည် ဟူသော သတင်းများထွက်ပေါ်လာခဲ့ပြန်သည်။ အချိန်ကာလမှာ (၁၄၉၄)ခုနှစ်ခန့်က ဖြစ်သည်။

နဂါးတြိဂံနယ်မြေတွင်လည်း ဘာမြို့ဒါတြိဂံနယ်မြေကဲ့သို့ ထူးဆန်းသော စွမ်းအင်များ၊ သံလိုက်ဆွဲငင်အား ဖောက်ပြန်မှုများရှိနေသည်ကို တွေ့ကြရသည်။

နာမည်ကျော် ဒတ်(ချ) လူပျံတော်တစ္ဆေရွက်သင်္ဘောကြီး (The Flying Dutch Man) ကို ဗြိတိသျှ ဝိတိုရိယဘုရင်မကြီး၏ ရေတပ်မတော်မှ ဖရိုဂိုတ် စစ်သင်္ဘောပေါ်တွင်လိုက်ပါလာသည့် အရာရှိများ၊ သင်္ဘောသားများအားလုံး နဂါးတြိဂံနယ်မြေတွင် တွေ့မြင်ခဲ့ကြသည်ဟု ဆိုသည်။

ထိုတွေ့မြင်ကြရသူများတွင် ရေတပ်ဗိုလ်ကလေး ထော (နောင်အခါ အင်္ဂလန်ပြည်၏ ပဉ္စမမြောက် ဘုရင် ဖြစ်လာသူ) ကိုယ်တိုင်ပါဝင်ခဲ့သည်။

(၁၉၆၀)ပြည့်နှစ်ခန့်က အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုမှ အဏ္ဏဝါဗေဒပညာရှင်များသည် ထရိုင်သက် (Triton) အမည်ရှိ

အဏ္ဏဝါပေဒသင်္ဘောဖြင့် ဂျပန်နိုင်ငံပင်လယ်ပြင်ရှိ နဂါးကြိတ်ဒေသသို့ သွားရောက်ခဲ့ကြပြီး စနစ်တကျလေ့လာမှုများ ပြုခဲ့ကြ၏။

ဤကဲ့သို့ ပြုလုပ်ခြင်းမှာ ဤဒေသအတွင်း လေ့သင်္ဘောများ၊ လေ့ယာဉ်များ ထူးဆန်းစွာ ပျောက်ဆုံးခဲ့ခြင်းသည် လူသားတို့၏ အမှားအယွင်းကြောင့်ပေလော။ သို့မဟုတ်ပါက စက်ယန္တရားများ ချွတ်ယွင်းမှုကြောင့်ပင်လော။

မိုးလေဝသနှင့် ဇလပေဒဆိုင်ရာ၏ ဖောက်ပြန်မှုကြောင့်လော။ သို့မဟုတ်ပါက ထိုပင်လယ်ပြင်၏ တည်နေရာသဘာဝကြောင့်လောဟူ၍ အမျိုးမျိုးစဉ်းစားဖွယ်ရာများကြောင့် အကြောင်းရင်းအမှန်ကို သိလိုခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။

ဤကဲ့သို့ လေ့လာမှုများကို အထူးဂရုပြု၍ ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြရာ နဂါးကြိတ်ဒေသ ပင်လယ်ရေပြင်အောက်တွင် ပေပေါင်း (၃၆၁၉၈)ရှိသော ချိုင့်ဝှမ်းကြီးတစ်ခုကို တွေ့ရှိခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။

၎င်းချိုင့်ဝှမ်းကြီးသည် အသူတရာတမျှ နက်လှသည်ဖြစ်ပေရာ ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်များထဲမှ နဂါးပြည်ကြီးရှိနေသလောဟု ပင် တွေးတောဖွယ် ဖြစ်ပေသည်။

အထက်ဖော်ပြခဲ့သော အချက်အလက်များနှင့် အဖြစ်အပျက်များမှာ ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာကတည်းက တွေ့ကြုံခဲ့ကြသော အကြောင်းအရာများကို မှီငြမ်းပြီး သင့်တော်ရုံမျှသာ ရေးသားဖော်ပြခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

အကယ်၍ သာ ထိုအကြောင်းအရာများကို တစ်ခုချင်း

ရေးသားဖော်ပြပေးမည်ဆိုပါက သုတစွယ်စုံကျမ်းတစ်စောင်ပင် ရှိပေလိမ့်မည်။

ထိုအကြောင်းများကို နိဒါန်းပျိုးရေးသားရခြင်းမှာ အကြောင်းရှိပေသည်။

ယခုဇာတ်လမ်း ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သောနေရာနှင့် အဖြစ်အပျက်တို့မှာ နဂါးကြိတ်နှင့် မဝေးလှသောနေရာတစ်ဝိုက်တွင် ဖြစ်ခဲ့ကြသောကြောင့်လည်း ဖြစ်ပေသည်။

ထိုနေရာသို့ရောက်ခဲ့သော ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်တို့၏ တွေ့ကြုံခဲ့ရသော အကြောင်းအရာများမှာ ထိုကဲ့သို့သဘာဝလွန်ဖြစ်ရပ်များသာမကပဲ ပရလောကသားတို့နှင့်ပင် ဆက်စပ်နေသောကြောင့် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာကောင်းသော အကြောင်းအရာတစ်ခု ဖြစ်လာရပေတော့သည်။

အခန်း (၃)
တာထူဝါကျွန်းနှင့်
အဖြေထုတ်မရသောပုစ္ဆာ

အချိန်ကာလတို့သည် စက္ကန့်နှင့်အမျှ ပြောင်းလဲနေသည်။ ထို့ထက် တိုးတက်လာသည်ဆိုခြင်းက ငိုခြင်းမှန်လေသည်။

အချို့နေရာများမှာ ခေတ်မီတိုးတက်ခြင်းကို အချိန်နှင့်အမျှညီ လိုက်ပါနိုင်ကြသော်လည်း အချို့နေရာများကတော့ လိုက်နိုင်ကြပေ။

ထိုဆို့မလိုက်နိုင်ခြင်းမှာလည်း ကမ္ဘာလောကနှင့် အဆက်အသွယ်ပြတ်နေသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ထိုနေရာများမှာ နေကြသူများကို သီးခြားကမ္ဘာတစ်ခုမှာ နေကြသူများဟုပင် ဆိုရပေမည်။

သူတို့နေထိုင်သောနေရာများမှ ပြီးအခြားနေရာများအကြောင်းကို မသိကြပေ။

လူသူမရောက်နိုင်သော ဂူများထဲမှာ တစ်သက်လုံးနေထိုင်ကြသူများရှိသည်။

၎င်းတို့ကို ဂူအောင်းလူသား၊ ဒါမှမဟုတ် လင်းနို့လူသားများဟုခေါ်သည်။

လူသူအရောက်အပေါက်နည်းသော အချို့နေရာများမှာ အခြားနေရာမှ လူများမရောက်နိုင်သော ကျွန်းများ၊ တောနက်ကြီးများထဲမှာ နေကြသူများရှိသည်။

၎င်းတို့ကို တောလူရိုင်းများဟုပင် အလွယ်တကူ ခေါ်ကြလေသည်။

အချို့တောနက်ထဲမှာ လူရိုင်းများနေသော ရွာများရှိသည်။

ထိုလူများသည် ၎င်းတို့နေသော နေရာများသို့ မည်သူ့ကိုမှ အဝင်မခံ။ အလာလည်းမခံပေ။

လာလျှင် တစ်ယောက်မကျန် သတ်ဖြတ်ပစ်သည်။

အာဖရိက တောနက်များထဲမှာ နေကြသော လူရိုင်းများ၊ အမေရိကတောနက်များ၌ နေကြသော လူရိုင်းများအကြောင်း

ကို စာဖတ်ပရိသတ်များ သိသင့်သလောက် သိကြပြီးဖြစ်သည်။ တလောက စာတစ်ခုတွင် ရေးသားထားသော နိုင်ငံခြား

သတင်းတစ်ပုဒ်ကို တွေ့လိုက်မိသည်။ အိန္ဒိယသမုဒ္ဒရာထဲမှာ ရှိသောကျွန်းတစ်ကျွန်းပေါ်တွင် လူမျိုးစုတစ်စု ရှိနေသည်ကို အမှတ်မထင် စတင်တွေ့ခဲ့သည်။

၎င်းတို့သည် ကျွန်းပေါ်သို့မည်သူ့ကိုမှ အလာမခံပေ။ လာလျှင်လည်း သတ်ဖြတ်ပစ်သည်။

တောထဲမှာ အဆိပ်လူးမြားများဖြင့် ချောင်းမြောင်းပစ်ခတ်ကာ လာသမျှလူကို သတ်ဖြတ်ပစ်ခြင်းဖြစ်သည်။

သွားသမျှသေသောအခါ နောက်ထပ်မသွားဝံ့ကြတော့ပေ။ နောက်ပိုင်း... အစိုးရမှ မည်သည်လူမျိုးစုများနေသည်ကို သိရန်အတွက် ရဟတ်ယာဉ်များဖြင့် ကောင်းကင်မှလိုက်ကြည့်ကြသည်။

တောနက်ထဲမှာဆောက်ထားသော တဲစုများနှင့်လူအချို့ကို တွေ့ရသည်။

ယောက်ျား၊ မိန်းမ အဝတ်အစားမရှိကြဘဲ ရဟတ်ယာဉ်တို့မြင်တော့ အောက်မှ မြားဖြင့်လှမ်းပစ်ကြသေးသည်။

ယခုကဲ့သို့ ခေတ်မီတိုးတက်သော အချို့ကာလများတွင် သူများဖြင့် အဆက်အသွယ်ပြတ်ကာ အရိုင်းအနိုင်း၊ ဘဝဖြင့် နေကြသူများ ရှိနေသည်ဆိုပါလျှင် ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာတစ်ဆူနှင့် တော့ ပြောဖွယ်ရာမလိုတော့ပါချေ။

ဘာပြု၍ကြိတ်ဒေသနှင့် နဂါးကြိတ်တို့ရှိသောနေရာများ

ကြားတွင် ကျွန်းစုကလေးများရှိသည်။

အများအားဖြင့်တော့ အန္တရာယ်စက်ကွင်းနှင့် နီးသော
ကြောင့် လူမနေသော ကျွန်းကလေးများ ဖြစ်ကြသည်။

အချို့လည်း ကျွန်းစုများပေါ်မှာ လာရောက်နေထိုင်ရန်
ကြိုးစားကြသည်။

သို့သော် . . . ကြာရှည်မနေနိုင်ပေ။

မမြင်ရသော အန္တရာယ်များနှင့်၊ ကြောက်စရာကောင်း
လှသော အန္တရာယ်များကြောင့် သေသူသေ၊ ပျောက်သူပျောက်
နှင့်ဖြစ်ရာ ကျန်ခဲ့သူများမှာ မနေဝံ့တော့သဖြင့် အခြားနေရာများ
သို့ ပြောင်းရွှေ့ထွက်ပြေးကြရသည်။

ဟေတီကျွန်းမှာ ဂျပန်နိုင်ငံနှင့် မဝေးသောနေရာမှာ
ရှိသည်။

ပြောရလျှင်တော့ ဘာမြို့ဒါတြိဂံဒေသ၏ အန္တရာယ်
စက်ကွင်းနယ်နိမိတ်အတွင်းမှာပါဝင်သော ကျွန်းတစ်ကျွန်းဖြစ်
လေသည်။

ထိုကျွန်းနှင့်မနီးမဝေးမှာ တာတူဂါဟု အမည်ပေးထား
သောကျွန်းတစ်ကျွန်းရှိသည်။

ဟေတီကျွန်း၏ မြောက်ဘက်တမ်းရိုးတန်းဒေသမှာ
ရှိသည်။

ထိုကျွန်းမှာ လိပ်တစ်ကောင်ပုံသဏ္ဍာန်မျိုးဖြစ်ပြီး သိပ်
ကျယ်ဝန်းလှပေ။

သို့သော် ကျွန်းပေါ်မှာ တောများကတိုးမပေါက်အောင်

ကောင်းသည်။

တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်များ ပေါများလှသည်။

ထိုကျွန်းပေါ်မှာ အခြားတိရစ္ဆာန်များအပြင်၊ ကျွဲရိုင်း၊
နွားရိုင်းနှင့် တောဝက်များပေါများရာ အမဲပစ်သူတို့လာရောက်
ကြသည်။

အချို့မှာ သာမန်အမဲပစ်သူများသာမကဘဲ စစ်သားများ
ပင် ပါလေသည်။

ပင်လယ်ပြင်မှာ ကင်းလှည့်နေသော သင်္ဘောများမှ
စစ်သားတို့သည် သေနတ်များယူဆောင်လျက် ကျွန်းပေါ်တက်
ပြီး အမဲပစ်ကြလေသည်။

သို့သော်လည်း ဖြောင့်ဖြောင့်ဖြူဖြူတော့ မရှိလှပေ။
အမဲပစ်ထွက်ကြရာတွင် . . . နှစ်ယောက်တစ်တွဲ၊ သုံး

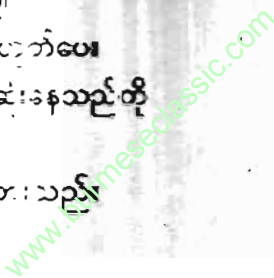
ယောက်တစ်တွဲ နေရာခွဲပြီးသွားကြသည်။

အချိန်တန်၍ ပြန်လာသောအခါ လူစုံတက်စုံပြန်မ
ရောက်မလာပဲ တစ်ယောက်စ၊ နှစ်ယောက်စ လျော့နေသည်ကို
တွေ့ကြရသည်။

ထို့ကြောင့် ကျန်လူများက လက်နက်အပြည့်အစုံဖြင့်
အတိရောက်ရှာဖွေသောအခါမှ ပြန်တွေ့ရသည်။

သို့သော် အသက်ရှင်လျက်နှင့်တော့ မဟုတ်ပေ။
တစ်ကိုယ်လုံးရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်နှင့် သေဆုံးနေသည်ကို
တွေ့ကြရခြင်းဖြစ်သည်။

အချို့လည်း သစ်ပင်မှာတွဲလောင်းဆွဲထားသည်။

အချို့လည်း ခေါင်းတခြားကိုယ်တခြား ဖြစ်နေသည်။
၎င်းတို့မှာ သေနတ်များပါသော်လည်း သေနတ်ကို

အသုံးပြုခွင့်မရဘဲ သေဆုံးသွားခြင်းဖြစ်သည်။

ဒါကပင် ထူးဆန်းနေသည်။

သေနတ်ရှိသော စစ်သားတစ်ယောက်ကို လွယ်လွယ်
ကူကူသတ်ဖြတ်နိုင်သောရန်သူမှာ ဘယ်လိုရန်သူမျိုး ဖြစ်လေမ
လဲဟု စိတ်ဝင်စားကြသည်။

လူသတ်ရန်သူကို တွေ့ရလေမလားဟု တောနင်းပြီးရာ
သော်လည်း အစအနမျှပင် မတွေ့ကြရပေ။

နောက်ဆုံးတော့ တောတိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်ကောင်၏
လက်ချက်ဖြစ်ရမည်ဟု သတ်မှတ်ချက်ချကြသည်။

“တောတိရစ္ဆာန်လက်ချက်ဖြစ်နိုင်ပါမလား၊ တကယ်လို့
တောတိရစ္ဆာန်နဲ့တွေ့ရင် သေနတ်နဲ့ပစ်မှာပေါ့”

“သေနတ်နဲ့ပစ်ချိန်မရဘဲ အလစ်ခံလိုက်ရရင် ဘယ်လို
လုပ်မလဲ”

“ဒီလိုသေရရင်လည်း သစ်ပင်မှာဘာလိုဆွဲထားမှာလဲ”

“ဒီတောတွေထဲမှာ လှုပ်တွေ၊ မျောက်ဝံတွေ ရှိတယ်။

ဒီသတ္တဝါတွေက လူလိုပဲ လုပ်နိုင်ကြတယ်”

ထိုသို့ပြောဆိုပြီး သေဆုံးနေသော အလောင်းများထဲ
ထိုနေရာမှာပင် မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်ခဲ့ရသည်။

အချို့ကလည်း ခရီးသွားကုန်တင်သင်္ဘောများ တာဝန်
ဂါကျွန်းတစ်ဝိုက်မှာ ဝင်ရောက်နားကြသည်။

ပင်လယ်ပြင်မှာ လေမိုးပြင်းထန်နေလျှင် နှစ်ရက်သုံး
ရက်ကြာသည်အထိ ထိုနေရာမှာနေကြရသည်။

ညအချိန်ရောက်လာလျှင်တော့ ပင်လယ်ဘက်မှ အော်
ဟစ်အကူအညီတောင်းသောသံများ၊ ကယ်ပါယူပါအသံများ၊
ငိုကြွေးသံများ ကြားရသည်။

တစ်ခါတစ်ရံလည်း မီးရောင်များမြင်ရသည်။ လှိုင်းကြား
လေကြားထဲမှာ မီးရောင်တထိန်ထိန်ဖြင့် သွားလာနေသော
သင်္ဘောများကို လှမ်းမြင်ကြရသည်။

ထိုမြင်ကွင်းကို မြင်သောအခါ လှိုင်းလေထန်သဖြင့် ခရီး
မဆက်နိုင်သဖြင့်... ကျွန်းနံဘေးမှာ ဝင်ရောက်ခိုနေကြသော
သင်္ဘောပေါ်မှလူများမှာ တအံ့တဩဖြစ်ကြရလေသည်။

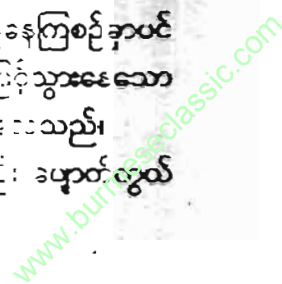
“ဒီလောက်လှိုင်းလေထန်နေတာတောင် ဟိုသင်္ဘောက
ဟန်မပျက်သွားနေပါလား”

“သင်္ဘောကြီးလို့များလား”

“ဘယ်လောက်ကြီးကြီး၊ ဒီလောက်လှိုင်းလုံးတွေကြား
မှာဖြတ်သွားရင် သင်္ဘောကလူးပြီး နိမ့်လိုက်၊ မြင့်လိုက်ဖြစ်နေရ
မှာပေါ့၊ အခုဟာက လှိုင်းလေငြိမ်နေတဲ့အချိန်မှာ ဖြတ်သွားသလို
ငြိမ်တော့ မထူးဆန်းဘူးလား”

ထိုသို့ပြောကာ တအံ့တဩဖြင့် ကြည့်နေကြစဉ်မှာပင်
လှိုင်းကြားလေကြားထဲမှာ မီးရောင်တထိန်ထိန်ဖြင့် သွားသော
သင်္ဘောကြီးမှာ မြင်ကွင်းမှပျောက်ကွယ်သွားသေးသည်။

မီးရောင်လည်းပျောက်၊ သင်္ဘောလည်း ပျောက်ကွယ်

သွားလေတော့သည်။

ထိုအခါမှ သဘောပေါက်ကြရလေတော့သည်။

“ဟ.. ဒါ ရိုးရိုးသင်္ဘောမှမဟုတ်တာ တစ္ဆေသင်္ဘောကြီးပဲ၊ ငါတို့ကို တစ္ဆေခြောက်နေတာဟ..”

ထို့နောက် တစ္ဆေသင်္ဘောကို ထပ်မတွေ့ရတော့ပေ..။

တာတူဂါကျွန်းပေါ်သို့ ရောက်လာသောလူများအနက် “ပင်လယ်ပျော်” ဟုအမည်ပေးထားသော ကုန်တင်သင်္ဘောတစ်စင်းပေါ်မှ လူများကြုံတွေ့ရသော အဖြစ်အပျက်များမှာ ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ဖွယ်ကောင်းလှလေသည်။

ပင်လယ်ပျော် သင်္ဘောသည်.. ရေကြောင်းခရီးသွားလာနေခဲ့သည်မှာ ကြာခဲ့ပြီဖြစ်သော်လည်း တာတူဂါကျွန်းဘက်သို့မရောက်ဖူးခဲ့သေးပေ..။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်..။။။

ဘာမြဲဒါနယ်နိမိတ်ဖြစ်သော အန္တရာယ်စက်ကွင်းထဲမှာ ရှိနေသောကြောင့် မသွားလာဝံ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ယခုတော့.. သူတို့သည် ရာသီဥတုဆိုးဝါးလာသောကြောင့် မလွဲမရှောင်သာတော့ပဲ ထိုကျွန်းသို့ဝင်ရောက်ဆိုက်ကပ်ကာ ခရီးတစ်ထောက်နားကြရခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သူတို့ရောက်တော့ တောစပ်မှာ ကျက်စားနေသော တောဝက်၊ ကျွဲရိုင်း၊ နွားရိုင်းအချို့ကို တွေ့မြင်ရသောကြောင့် ကျွန်းပေါ်တက်ပြီး အမဲပစ်ရန်ပြင်ဆင်ကြသည်။

အမဲပစ်အဖွဲ့ကို ဦးဆောင်သူမှာ “မာရစ်” ဆိုသူ ဖြစ်

သည်။ မာရစ်သည် သေနတ်များကို ယူဆောင်လျက်.. လူငါးယောက်ကိုခေါ်ကာ တောပေါ်တက်သည်။

လူသူအရောက်အပေါက် နည်းသောနေရာ ဖြစ်သောကြောင့် သစ်တောများနှင့် ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများမှာ ထူထပ်စွာ ရှိနေကြသည်။

သူတို့လည်း ဓားများဖြင့် ခုတ်ထွင်းရှင်းလင်းပြီးသွားကြရလေသည်။

ကျွန်းပေါ်ရောက်တော့ သွားရေးလာရေးခက်သည်ကလွဲပြီး အခြားအန္တရာယ်မတွေ့ရပေ။

သူတို့ကိုမြင်သဖြင့် မျောက်များအပါအဝင်.. အခြားတိရစ္ဆာန်များက အော်ဟစ်ကာ ဘေးကင်းရာသို့ ထွက်ပြေးကြလေသည်။

မာရစ်တို့လူစုမှာ နွားရိုင်း (သို့မဟုတ်) ကျွဲရိုင်းပစ်ရန် ရည်ရွယ်လျက် ကျွန်းပေါ်တက်လာကြခြင်း ဖြစ်သောကြောင့် မျောက်နှင့် အခြားသတ္တဝါများကို တွေ့သော်လည်း ပစ်ခတ်ခြင်း မပြုကြပေ။

တစ်နေရာရောက်တော့ မနီးမဝေးနေရာမှ နွားရိုင်းအော်သံ ကြားကြရသည်။

သို့ကြောင့် မာရစ်က သုံးယောက်စီသွားကြရန် ငြောငြိုတစ်နေရာစီ သွားကြလေသည်။

မာရစ်တို့သွားသောနေရာဘက်မှာ တောမရွတ်လှသော သစ်ပင်ကြီးများသာ ရှိသဖြင့် အောက်ခြေရှင်းသည်။ သို့ကြောင့်

သွားလာရတာ လွယ်ကူသည်။

ခရီးတွင်သည်။

တစ်နေရာရောက်တော့ နွားရိုင်းအော်သံများ ကြားရသည်။ သို့ကြောင့် သတိဖြင့်သွားကြသည်။ သေနတ်များကိုလည်း အဆင်သင့်ပြင်ထားကြသည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် . . တစ်ဖက်သို့ ထွက်သွားသော လူများထဲမှ သေနတ်သံများ ကြားရလေသည်။

သေနတ်သံများမှာ မာရစ်တို့သုံးယောက် ရောက်နေသောနေရာနှင့် မဝေးလှပေ။ သေနတ်သံများကြားရပြီး မရှေ့မနှောင်းမှာပင် ကျွဲရိုင်း၊ နွားရိုင်းအော်သံများ ကြားရသည်။

သေချာပေပြီ။

တစ်ဖက်သို့ သွားကြသောအဖွဲ့မှာ ကျွဲရိုင်း၊ နွားရိုင်းများတွေ့သဖြင့် ပစ်ခတ်ကြလေပြီ။ ၎င်းတို့စောင့်နေကြစဉ်မှာ . . တောတိုးလာသော အသံများကြားရသည်။

တိုးဝှေ့ပြေးလာသောကြောင့် ဆူညံနေသည်။

မြေပြင်မှာလည်း သိမ့်သိမ့်တုန်နေလေတော့သည်။

မာရစ်တို့လည်း သေနတ်များကို မောင်းတင်ပြီး အသံ

ကြားရာဘက်သို့ အာရုံစိုက်နေကြသည်။

အသံများက တဖြည်းဖြည်း နီးလာချေပြီ။

သို့သော် . . တလွဲဖြစ်နေတော့သည်။

အသံကြားရသောနေရာက တခြား၊ ကျွဲရိုင်းများ ပြေးထွက်လာသောနေရာက တခြားဖြစ်နေသည်။ ပြောရလျှင်တော့ သူတို့က အရှေ့ဘက်သို့ကြည့်နေစဉ်မှာ . . သတ္တဝါများက အ

နောက်ဘက်မှ ပြေးထွက်လာခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ထိုအခြေအနေမှာ မမျှော်လင့်သော အခြေအနေမျိုး ဖြစ်သည်။ သို့ကြောင့် သူတို့ဖရိဖရဲ ဖြစ်သွားကြသည်။ သေနတ်ဖြင့် ပစ်ချိန်ပင် မရလိုက်ဘဲ . . အန္တရာယ်ဘေးမှ လွတ်အောင် ရှောင်ပြေးကြရသည်။

မာရစ်မြင်လိုက်ရသည်မှာ သူနှင့်အတူ ပါလာသူနှစ်ယောက်တို့မှာ မမျှော်လင့်သော အန္တရာယ်ကြောင့် . . နေရာမှ ပြေးချိန်မရပဲ တောင့်တောင့်ကြီးရှိနေကြစဉ် ကြောက်လန့်တကြားပြေးလာသော ကျွဲရိုင်းအုပ်နှင့်တွေ့ပြီး အသက်ပျောက်သွားကြသည်။ တစ်ယောက်က အနင်းခံလိုက်ရပြီး၊ ကျန်တစ်ယောက်က ချွန်ထက်သောဦးချိုများမှာ ပါသွားခြင်းဖြစ်သည်။

မာရစ်မှာလည်း အသက်ဘေးမှလွတ်ရာ ပြေးရသောကြောင့် . . ကျန်နှစ်ယောက်ကို အကူအညီမပေးနိုင်တော့ပေ။ ထိုသို့ပြေးလာစဉ် အတော်ဝေးဝေးရောက်မှ အန္တရာယ်ကင်းသွားလေသည်။

ကျွဲရိုင်းအော်သံ၊ နွားရိုင်းအော်သံများနှင့် ပြေးလွှားလာသော တောတိုးလာသံများကို မကြားရတော့ပေ။ သည်အတော့မှ သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်ကို ကျောမိုလျက်ထိုင်ချလိုက်သည်။

အန္တရာယ်ဘေးမှ လွတ်အောင်ပြေးခဲ့သဖြင့် ဘယ်နေရာမျိုး ရောက်နေသည်ကိုပင် မသိနိုင်တော့ . .

“ဦး . . တောထဲမှာ ကျွဲရိုင်း၊ နွားရိုင်း . . ဒီလောက်အေးနေတာ မသိခဲ့ဘူး။ ဟိုနှစ်ယောက်တော့ . . ဘယ်ဘက်သို့”

ဟု တွေးနေစဉ် သူ့ရောက်နေသောနေရာနှင့် မနီးမဝေး မှ သေနတ်သံကြားရသည်။

သူ့အဖော်များဖြစ်မည်ဟုထင်သဖြင့် အားတက်သွား စဉ်နောက်ထပ် ထူးခြားသောအသံကို ထပ်ကြားရသည်။ ခြေသံ လိုလို တောတိုးလာသော အသံလိုလိုပင်ဖြစ်သည်။ လှည့်ကြည့် လိုက်တော့ဘာမှ မတွေ့ရပေ။ သို့သော် . . . ချုံများကြားမှ တစ်စုံ တစ်ယောက် တိုးထွက်လာသည်ကိုတော့ မြင်ရသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် . . .

အတောင်အထည် မမြင်ရသော်လည်း ချုံများလှုပ်နေ သည်ကို မြင်နေရသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

“ဘာလဲဟ”

ဟုတွေးကာ ထိုနေရာဘက်သို့ သေနတ်ဖြင့် ချိန်လိုက် သည်။ လှုပ်ယမ်းနေသော သစ်ပင်များက သူ့ရှိနေသော နေရာ ဘက်သို့ ဦးတည်လာနေပြီး တဖြည်းဖြည်းနီးလာသည်။

မာရစ်မှာ သေနတ်ကြီးကိုင်ပြီး ကြောင်၍ကြည့်နေစဉ် အနီးပြင်းပြင်းထနေသော လက်တစ်ဖက်က သူ့မျက်နှာအနီးမှာ ပေါ်လာလေသည်။

“အောင်မယ်လေးဗျ”

မာရစ်က ကြောက်လန့်တကြားနှင့် ထိုနေရာမှ ထပြေး ရန်ကြိုးစားလေသည်။ မလွတ်တော့ပေ။

အနားရောက်လာသောလက်ကြီးက သူ့လည်ပင်းကို ဖမ်းကိုင်လိုက်သည်။

လက်သည်းချွန်များက လည်ပင်းတစ်ခုလုံး ဖောက်ဝင် သွားလေတော့သည်။

“အား”

မာရစ်၏ ကြောက်လန့်တကြား အော်သံကြီးမှာ . . . ပတ် ဝန်းကျင်မှာ ဆူညံသွားလေတော့သည်။

သို့သော် သူ့ရှိသောနေရာသို့ တစ်ဦးတလေမှ ရောက် မလာနိုင်တော့ပေ။

ထိုနေ့က ညနေပိုင်းအချိန်လောက်တွင် တောပေါ်တက် သွားကြသော လူ(၆)ယောက်အနက်မှ . . . လူနှစ်ယောက်သာ သင်္ဘောသို့ ပြန်ရောက်လာကြတော့သည်။

“မာရစ်တို့ ဘယ်ကျန်နေခဲ့သလဲ”

ထိုသို့မေးသောအခါ ကြောက်လန့်နေသော အမူအရာ ဖြင့် မော့ကြည့်ပြီး ခေါင်းခါပြသည်။

“မသိဘူး”

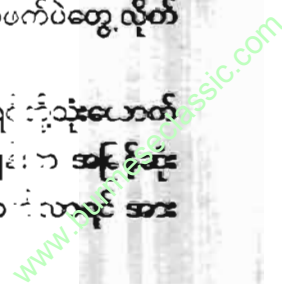
“မင်းတို့ ဘယ်လိုဖြစ်လာတာလဲ”

“တောပေါ်မှာ မိစ္ဆာကောင်ကြီးရှိတယ်”

“ဘယ်လို မိစ္ဆာကောင်လဲ”

“တစ်ကိုယ်လုံး မမြင်ရဘူး။ လက်တစ်ဖက်ပဲတွေ့လိုက် ရတယ်။ သေနတ်နဲ့ပစ်တော့လည်း မရဘူး”

“တစ်ယောက်တော့ သေသွားပြီ၊ မာရစ် . . . သုံးယောက် တော့ ဘယ်လိုဖြစ်နေကြသလဲ မသိဘူး။ ဒီကျွန်းက အမြင့်ဆုံး သွားကြရင် ကောင်းမယ်၊ မိစ္ဆာကောင်ကြီးရော . . . လာလည် အား

လုံးသေကုန်လိမ့်မယ်”

“ဘယ်လိုသတ္တဝါမျိုးမို့ ဒီလောက်ကြောက်နေတာလဲ၊ သင်္ဘောပေါ်ဆင်းလာရင် သေနတ်နဲ့ပစ်မှာပေါ့”

“သူ့ကိုမမြင်ရဘူး၊ သေနတ်နဲ့ပစ်ရင်လည်း ကျည်ဆန်က သူ့ကိုမမှန်ဘူး”

ကျွန်းပေါ်မှပြန်ရောက်လာသော သင်္ဘောသားက ပြောသော်လည်း မယုံကြပေ။

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လှိုင်းမငြိမ်သေးရင် ငါတို့သင်္ဘောက ထွက်လို့မရသေးဘူး၊ မနက်လင်းတာနဲ့ ကျွန်းပေါ်မှ ကျန်ခဲ့သူတွေကို တတ်ရှာကြရမယ်”

ဟုပြောပြီးနောက်တစ်နေ့တွင် လူအင်အား၊ လက်နက်အင်အားအတော်များများစုပြီး တောထဲဝင်ရှာကြလေသည်။

ထိုအခါမှာတော့ အလောင်းများ ပြန်တွေ့ရသည်။ ကွဲခတ်၍ သေသူ၊ ကျွန်းခံရသဖြင့် . . . သေသူတို့အမြင်အချို့မှာ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြင့် သေဆုံးနေကြလေသည်။

မာရစ်၏ အလောင်းကတော့ ထူးခြားလေသည်။

သစ်ပင်တစ်ပင်၏ သစ်ကိုင်းအတက်တစ်ခုတွင် ကျောမှဖောက်ချိတ်ထားသောကြောင့် တွဲလောင်းကြီးဖြစ်နေသည်။

“ဒါ တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်ရဲ့ လက်ချက်မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ လူတစ်ယောက်ရဲ့ လက်ချက်ဖြစ်ရမယ်”

“ဒီလိုဆိုရင် ဒီတောထဲမှာ ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ လူရိုင်းတွေရှိနေပုံပဲ၊ ဒီကျွန်းမှာ ကြာကြာနေလို့တော့ မသင့်တော်

ဘူး၊ ပင်လယ်ပြင်မှာ ရာသီဥတုကောင်းတာနဲ့ ချက်ချင်းသွားကြရင်ပိုကောင်းမယ်၊ မဟုတ်ရင် မိစ္ဆာကောင်တွေလက်ချက်ကြောင့် အားလုံးသေကုန်ကြလိမ့်မယ်”

ထို့ကြောင့် ထိုနေ့မှာပင် ရာသီဥတုအတန်ငယ်ကောင်းလာသဖြင့် သင်္ဘောပြန်ထွက်ကြလေသည်။

ထိုအချိန်မှစပြီး ပင်လယ်ပျော် သင်္ဘောအားနောက်ထပ်မတွေ့ကြရတော့ပေ။

သင်္ဘောနှင့်အတူ သင်္ဘောပေါ်မှာပါသွားသော လူများမှာလည်း တစ်ယောက်မှပြန်မတွေ့ကြရတော့ပေ။

ဘာမျှဒါကြိတ်စက်ကွင်းထဲ ဝင်ရောက်သွားမိသဖြင့် ပျောက်သွားကြလေသလား။

ဒါမှမဟုတ် . . . မမြင်ရသော အန္တရာယ်တစ်ခုခုနှင့်တွေ့ခဲ့ပြီ၊ အစအနပျောက်သွားခဲ့လေသလား။

သို့မဟုတ် . . . လှိုင်းလေထန်သော အခြေအနေမျိုးတွင် ပင်လယ်ပြင်သို့ သွားကြသဖြင့် မရဏလှိုင်းတံပိုးများအောက်ရောက်ရှိသွားပြီး အစအနမကျန်အောင် ပျောက်သွားကြလေသလား။ မည်သူမှ မသိနိုင်တော့ပါချေ။

တာတူဂါကျွန်းနှင့် ပတ်သက်သည် . . . ဒေသပြုထုတ်မရသော ပုစ္ဆာတစ်ပုဒ်ကတော့ ရှိနေခဲ့ချေသည်။

www.burmeseclassic.com

အချို့ သေကျေပျက်စီးရသေးသည်။

၎င်းတို့ကတော့ သေနတ်မရှိသောကြောင့် အဆိပ်လူး မြားများဖြင့် ပစ်ခတ်ကြသည်။

ထိုသို့ အဆိပ်လူးမြားတံများဖြင့် ပစ်ခတ်ခဲ့ပြီးနောက် ပိုင်းမှာတော့ မမြင်ရသော အန္တရာယ်ကောင်နှင့် နောက်ထပ် မတွေ့တော့ဘဲ အနှောင့်အယှက်ပေးခြင်းလည်း မလုပ်တော့ ပေ။ ထိုအခါမှပင် ကျွန်းပေါ်လာရောက်နေကြသူများမှာ အေးချမ်းစွာနေကြရလေသည်။

ထိုကျွန်းပေါ်သို့ လာရောက်နေထိုင်ကြသူတို့မှာ (၅၀ ကျော်ခန့်ရှိပြီး ခေါင်းဆောင်လုပ်သူမှာ 'ဂျီးနတ်'ဟု အမည်ရသော လူမည်းတစ်ဦးဖြစ်လေသည်။

သူတို့အားလုံးမှာ စိတ်ကြမ်းလူကြမ်းများ ဖြစ်ရုံမက လူနှင့်တိရစ္ဆာန်တို့ကို သတ်ဖြတ်ရာမှာလည်း တစ်စက်ကလေးမှ လက်မရွံ့ကြသူများဖြစ်သည်။

သို့ကြောင့် ယခင်က တာတူဂါကျွန်းပေါ်တွင် ရောဂါလာသမျှသော လူတို့ကိုနည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် သတ်ဖြတ်ပစ်သော ကိုယ်ပျောက်မိစ္ဆာကောင်ကြီးပင် လက်လျှော့သွားသည့်အလား ဂျီးနတ်တို့လူစုကို လာရောက်ပြီး ဒုက္ခပေးတော့ပေ။

ထိုအခါမှပင် ဂျီးနတ်တို့မှာ စိတ်တိုင်းကျလွတ်လပ်စွာ ဖြင့်နေထိုင်ကြပေသည်။

တာတူဂါကျွန်းပေါ်တွင် စားသောက်ရသော သစ်ဖတ်အနည်းလောက်သာရှိသည်။

ထိုအပင်များထဲတွင် အဓိကပေါများသော သစ်ပင်တို့မှာ အုန်းပင်နှင့် ငှက်ပျောရိုင်းပင်တို့ပင်ဖြစ်လေသည်။

ထိုကျွန်းပေါ်မှာ မြေကွက်များမရှိဘဲ နေရာမလပ် သစ်ပင်များက ဖုံးအုပ်ထားသဖြင့် သီးနှံစိုက်ပျိုး၍ မရနိုင်ပေ။ သို့သော်လည်း ဂျီးနတ်တို့အတွက်ကတော့ စားသောက်စရာအတွက် စိတ်ပူရန် မရှိပေ။

ကျွန်းပေါ်တွင် သီးပင်စားပင်များ မပေါလှသော်လည်း ခြံရံနွယ်များကတော့ ပေါလှသည်။

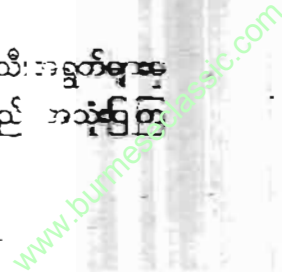
ကျွန်းရိုင်း၊ နွားရိုင်းနှင့် တောဝက်များလှသည်။ သို့ကြောင့် ကျွန်းပေါ်ရောက်လာသောလူစုမှာ သဘာဝအတိုင်း ရှိနေသော ခြံရံနွယ်များကို ဖမ်းဆီးစားသောက်ကြသည်။ သူတို့တွင် သေနတ်မပါပေ။ ဓားလှံတို့သာပါသည်။

နောက်တော့ တိရစ္ဆာန်တို့ကို ပစ်ခတ်ဖမ်းဆီးရန် လေးလက်နက်များ အသုံးပြုကြသည်။

မြားတံများကို ၎င်းတို့ဖော်စပ်သော အဆိပ်များသုတ်ပြီး အသုံးပြုကြသည်။

ပင်လယ်မှရသော ငါးစုံတင်းသည်းခြေ အဆိပ်အား အခြားလူကိုသေစေနိုင်သော သတ္တဝါတို့မှ အဆိပ်တို့ကို သတ်ယူသုံးစွဲကြသည်။

သစ်ပင်များမှသော်လည်းကောင်း၊ အသီးအရွက်များမှ သော်လည်းကောင်း ရရှိသော အဆိပ်များကိုလည်း အသုံးပြုကြသည်။

ကျွန်းပေါ်ရောက်ကြပြီးနောက်တွင် ပင်လယ်ရေနှင့် မဝေးလှသောတောစပ်တွင် တဲများ ဆောက်လုပ်နေကြသည်။ ရောက်စက လူမများသော်လည်း နောက်နှစ်အနည်းငယ်ကြာ သောအခါ လူဦးရေတိုးပွားသည်။

ယခင်က လူသူကင်းမဲ့လျက် တိတ်ဆိတ်နေသော တာ တူဂါကျွန်းကလေးမှာ ယခုတော့ စည်ကားနေလေပြီ။

ထူးဆန်းသောအချက်က ယခင်ကကျွန်းပေါ်ရောက် လာသူတိုင်းကို သတ်ဖြတ်လေ့ရှိသော ကိုယ်ပျောက်မိစ္ဆာကောင် ကြီးမှာ ဂျိုးနတ်တို့လူစုကို ရောက်စဉ်သာ လာရောက်နှောင့် ယှက်သော်လည်း နောက်ပိုင်းမတွေ့ရတော့ပေ။ လာရောက် နှောင့်ယှက်ခြင်း မရှိတော့ပေ။

သို့ကြောင့် စစ်ဘေးစစ်ဒဏ်ကင်းဝေးသော ထိုကျွန်း ပေါ်မှာ အေးချမ်းစွာနေရလေသည်။

နောက်ပိုင်းမှာတော့ ပစ်ခတ်၍ရသော အမဲသားတို့ကို မီးဖြင့်ကင်ကာ အမဲလိုက်မထွက်နိုင်သောအချိန်များတွင် စား သောက်နိုင်ရန် လောလောဆယ်စားသောက်ပြီးပိုသော အသား များကို မီးကင်ခြင်း၊ ကျပ်တင်ခြင်း ပြုလုပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

နောက်လမှာတော့ ထိုသို့ပြုလုပ်ထားသော... အမဲ ခြောက်၊ အသားခြောက်များမှာ သူတို့အတွက် များစွာအကျိုး ရှိစေခဲ့သည်။ ထိုကျွန်းသို့ ဝင်ရောက်ဆိုက်ကပ်သော သင်္ဘော များက အမဲကင်၊ အသားကင်တို့ကို ဝယ်ယူစားသောက်ကြ သည်။

အချို့က ငွေဖြင့်ဝယ်သည်။ အချို့က အစားအသောက် များဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အဝတ်အထည်၊ အသုံးအဆောင် များဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ လဲလှယ်ဝယ်ယူ စားသောက်ကြ သည်။

ပင်လယ်ပြင်၌ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ခရီးမဆက် နိုင်သော သင်္ဘောအချို့သည် တာတူဂါကျွန်းသို့ ဝင်ရောက်ဆိုက် ကပ်ကာ ခရီးတစ်ထောက် နားကြသည်။

ထိုအခါ ကျွန်းသူကျွန်းသားများထံမှ အမဲခြောက်၊ အသားခြောက်၊ အမဲကင်၊ အသားကင်များကို ငွေဖြင့်သော် လည်းကောင်း၊ ပစ္စည်းချင်းလဲ၍သော်လည်းကောင်း ဝယ်ယူ စားသောက်ကြခြင်းဖြင့် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် အဆင်ပြေကြလေသည်။

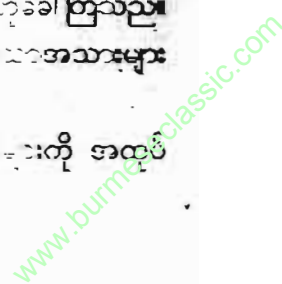
ပထမတော့ ကျွန်းသူကျွန်းသားတို့သည် မိမိတို့ဝမ်းစာ လောက်သာ အမဲလိုက်ကြသည်။

နောက်ပိုင်း ထိုကဲ့သို့ရောင်းချ၍ ရမှန်းသိသောအခါ မီးပွားဖြစ်သဘောမျိုး လုပ်ကိုင်လာကြလေသည်။

အမဲများကို ရသလောက်ပစ်ခတ်ပြီး ရလာသောအ သားများကို သံကျပ်စင်များဖြင့် မီးကင်ထားကြလေသည်။

ထိုအသားများကို ဘူကင်(Boucans) ဟုခေါ်ကြသည်။ သံကျပ်စင်ပေါ်တွင် နီရဲနေအောင် ကင်ထားသောအသားများ တို့ ဓားဖြင့်အလွှာလိုက်ပြုလုပ်သည်။

အနေတော်ပြုလုပ်ထားသော ဘူကင်...ကို အထုပ် များထုပ်ထားသည်။

ထိုအသားထုပ်များမှာ ရိက္ခာပြတ်သော သင်္ဘောသားများအတွက် များစွာအဆင်ပြေသော ရိက္ခာများဖြစ်လာသည်။

ပင်လယ်ရေကြောင်းသွားလာရင်းနှင့် ရိက္ခာပြတ်သွားပါက တာတူဂါကျွန်းသို့ဝင်လာပြီး . . . ဘူကင်များကိုဝယ်ယူစားသောက် ကြသည်။

ကျွန်းသားများမှာ အမဲသားလွှာပေါင်းအချပ်တစ်ရာပါသော အထုပ်တစ်ထုပ်ကို မီဆိုဒ်ဂီးခြောက်ပြားမှ နောက်ပိုင်းဆယ်ပြားအထိ ဈေးကောင်းရကြလေသည်။

ထိုအမဲသားထုပ်များကို စပိန်ဘာသာဖြင့် ဘူကေနီ(Boucanee)ဟုခေါ်ကြသည်။

နောက်ပိုင်း အရောင်းအဝယ်ကောင်းလာသောအခါ အမဲပစ်ရန် သေနတ်များပါ ရကြသည်။

ကျွန်းသားများသည် ရည်ရွယ်ချက်ကြီးမားစွာဖြင့် သေနတ်များကို ရသမျှစုဆောင်းကာ သိမ်းထားကြလေသည်။

လူမည်းတစ်ဦးဖြစ်သော ဂျိုးနတ်သည် သတ္တိကောင်းခြင်း၊ သတ်ဖြတ်ခြင်းသာမကပဲ အကြံဉာဏ်ကောင်းသူတစ်ဦးလည်းဖြစ်သည်။

သူသည် ဘဝတစ်သက်လုံး . . . ကျွန်းသားတစ်ယောက်ဘဝမျိုးဖြင့် မနေလိုပေ။

တစ်နေ့ကျလျှင် ပြူးကြီးများတွင် ချမ်းသာကြွယ်ဝသော ဘဝမျိုးဖြင့် နေသွားရန်ရည်ရွယ်ချက်ရှိသူတစ်ဦးလည်း ဖြစ်လာသည်။

သို့ကြောင့် သေနတ်များကို ရသမျှစုဆောင်းထားခြင်းဖြစ်ပေတော့သည်။

တစ်နေ့မှာတော့ . . . ဂျိုးနတ်အတွက် ဘဝအလှည့် အပြောင်းဖြစ်ရန် အကြောင်းတစ်ခု ပေါ်လာလေတော့သည်။

ပင်လယ်ပြင်မှာ မုန်တိုင်းထန်သော နေ့တစ်နေ့တွင် တာတူဂါကျွန်းသို့ သင်္ဘောတစ်စင်း ဆိုက်ကပ်လာသည်။

သင်္ဘောပေါ်မှာ လူအနည်းငယ်သာပါပြီး ပါလာသော လူများမှာလည်း ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များဖြင့် မလှုပ်နိုင်ကြတော့ပေ။

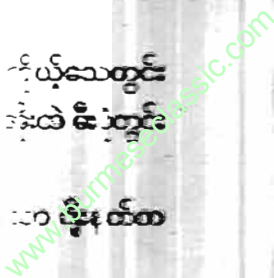
ထိုသင်္ဘောရောက်လာတော့ အခြေအနေမကောင်းမွန်းသိသဖြင့် ဂျိုးနတ်တို့လူစုက ထိုသင်္ဘောရှိရာသို့သွားပြီး အခြေအနေကို လေ့လာကြသည်။

သင်္ဘောပေါ်ရောက်တော့ မြင်ကွင်းကမကောင်းလှပေ။ သင်္ဘောသားအတော်များများမှာ သေဆုံးနေကြပြီး ကျန်နေသေးသော သင်္ဘောသားများမှာလည်း ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များဖြင့် သိပ်မလှုပ်နိုင်တော့ပေ။

ထိုသင်္ဘောသားများက ကျွန်းသို့ရောက်အောင် ကြိုးစားပြီးလာခဲ့ကြဟန် ရှိလေသည်။

ထိုအခြေအနေကပင် သူတို့အတွက် နှိပ်သေထွင်းတိုက်တူးသလို ဖြစ်သွားကြလေတော့သည်။ ဆိုဒ်နားထဲ မြေထွင်းချောက်ရသလိုမျိုးနှင့် ကြုံတွေ့ကြရလေသည်။

အစကတည်းက ရည်ရွယ်ချက်ရှိနေခဲ့ သော ဂျိုးနတ်

ထိုသင်္ဘောသားများကို ချမ်းသာမပေးခဲ့ပေ။ ကျန်နေသူများကို သတ်ဖြတ်သတ်သင်ပြီး ပင်လယ်ထဲပစ်ချလိုက်သည်။

သင်္ဘောတစ်စင်းလုံး အပိုင်စီးပြီးနောက်တွင် လုံခြုံစိတ် ချရသောကျွန်း၏ ရေလက်ကြားတစ်ခုသို့ ယူဆောင်သွားပြီး ဝှက်ထားကြလေသည်။

သင်္ဘောပေါ်မှာတော့ အခြားကုန်ပစ္စည်းများအပြင် ရွှေတုံး၊ ငွေတုံး၊ ရွှေဒင်္ဂါး၊ ငွေဒင်္ဂါးများထည့်ထားသော ကြေး သေတ္တာကြီးများပါ တွေ့ကြရသည်။

သို့ကြောင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်သွားကြပြီး ဂျိုးနတ် က ၎င်း၏နောက်လိုက်အဖွဲ့သားများကို ပြောပြလေသည်။

“အခု မင်းတို့ကို ငါပြောစရာရှိတယ်၊ သေသေချာချာ နားထောင်ကြ၊ ငါတို့ ဒီကျွန်းပေါ်မှာ တစ်သက်လုံးနေသွားကြ မလား၊ မင်းတို့နေချင်သလား”

“ဒီမှာ မနေရင်ဘယ်မှာနေရမလဲ”

“စစ်ပွဲတွေပြီးသွားတာနဲ့ ငါတို့ မြို့မှာသွားနေကြမယ် အခုရထားတဲ့ ရွှေတွေငွေတွေက ငါတို့ကိုကျွန်းသားတွေ ဘဝထဲ လူချမ်းသာတွေ ဘဝမျိုးကိုပြောင်းလဲ ပစ်နိုင်တယ်”

ဂျိုးနတ်ပြောနေသောစကားကို ကျွန်းသားများကသိပြီး စိတ်မဝင်စားကြပေ။

“ဒါပေမယ့် အခုလောလောဆယ်တော့ ဒီရွှေတွေငွေတွေ ယူသွားလို့မဖြစ်သေးဘူး၊ ဒီတော့... ဒီကျွန်းပေါ်မှာပဲ ဝှက် ထားကြမယ်”

ထိုရွှေသေတ္တာ၊ ငွေသေတ္တာများကိုလည်း ကျွန်းသူကျွန်း သားများက မမက်မောကြပေ။ သူတို့သဘောကျသော ပစ္စည်း များက သင်္ဘောပေါ်မှာပါလာသော အဝတ်အစားနှင့်၊ အခြား အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများသာ ဖြစ်ကြသည်။

အထူးသဖြင့် သင်္ဘောသားများသောက်သော အရက် ပုလင်းများကတော့ ကျွန်းသားများသဘောအကျဆုံးအရာများ ပင်ဖြစ်သည်။

“အခု... နေရာအနှံ့ စစ်ပွဲတွေဖြစ်နေကြတယ်၊ ဒီတော့ ငါတို့က ချက်ချင်း မြို့ကိုပြောင်းသွားကြလို့မရသေးဘူး၊ အခု ရထားတဲ့ ရွှေငွေတွေကို ဒီကျွန်းပေါ်မှာရှိတဲ့ ဂူတစ်ဂူထဲမှာ ဝှက် ထားမယ်၊ ငါတို့ကတော့ အမဲသားကင်ရောင်းတဲ့ အလုပ်တွေ မလုပ်တော့ဘူး”

“ဒါဖြင့်ဘာလုပ်တာလဲ”

“အခု ငါတို့မှာသေနတ်တွေရှိတယ်၊ သင်္ဘောတစ်စင်း လည်းရှိနေပြီဆိုတော့ ပင်လယ်ဓားမြဲလုပ်ကြမယ်”

ထိုစကားကိုတော့ ကျွန်းသားများက များစွာစိတ်ဝင်စား ကြလေသည်။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော်...

၎င်းတို့သည် တိုက်ခိုက်သတ်ဖြတ်သော အလုပ်များ ကို နှစ်သက်သောကြောင့် ဖြစ်ကြလေသည်

နောက်ပိုင်းမှာတော့ အမဲကင်ရောင်းသော ဘာသာ ကျွန်းသားများမှာ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော သူလမ်း ဖြစ်သွား

ဖြစ်လာကြလေတော့သည်။

၎င်းတို့အတွက် သားကောင်ရှာရတာ မခက်ခဲကြပေ။

လေမိုးပြင်းထန်သောရက်များ၊ ပင်လယ်ပြင်တွင် လှိုင်းထန်သောအချိန်များနှင့် ထူးထူးခြားခြား ဘာမျှဒါတြိဂံဒေသဘက်မှ ထူးခြားသောအဖြစ်အပျက်များ ပေါ်ပေါက် နေသော အချိန်များတွင် . . . သင်္ဘောအချို့သည် တာတူဂါကျွန်းရှိရာသို့ ရောက်လာပြီး ခိုနားကြသည်။

ထိုအခါ အသင့်စောင့်ဆိုင်းနေသော ပင်လယ်ဓားပြများ လက်ချက်ဖြင့် သေဆုံးကြလေသည်။

အချို့သင်္ဘောများကတော့ ရိက္ခာပြတ်သောကြောင့် ထိုကျွန်းသို့ ခရီးတစ်ထောက်ဝင်နားကာ အသားခြောက်၊ အမဲခြောက်များ ဝင်ရောက်ဝယ်ယူကြသည်။

ထိုသူများမှာလည်း သားကောင်များဖြစ်ကြရလေသည်။ နောက်ပိုင်းမှာတော့ ပင်လယ်ဓားပြဗိုလ် ကျီးနတ်တို့အဖွဲ့မှာ လူအင်အား၊ လက်နက်အင်အားပြည့်စုံတောင့်တင်းသော ပင်လယ်ဓားပြအဖွဲ့ကြီး ဖြစ်လာတော့သည်။

ဘာမျှဒါတြိဂံဒေသနှင့် နဂါးတြိဂံတို့ရှိသော နေရာနှစ်ခုကြား၌ရှိသော ပင်လယ်ပြင်တွင် ကျီးနတ်တို့အဖွဲ့၏ သတင်းမှာလည်း တစ်နေ့တခြား ကြီးထွားလာလေသည်။

ပင်လယ်ခရီးသွား သင်္ဘောများနှင့် ကုန်တင်သင်္ဘောများလောကမှာ ပြောစမှတ်တစ်ခုဖြစ်လာလေသည်။ ကျီးနတ်တို့အဖွဲ့ကို ပင်လယ်တစ္ဆေအဖွဲ့ဟု တင်စားခေါ်ဝေါ်ကြလေသည်။

အချို့ကလည်း 'မိစ္ဆာတြိဂံမှ တစ္ဆေများ'ဟု အမည်သစ်ပေးခဲ့ကြသည်။

ဘာမျှဒါတြိဂံ ဒေသသည်လည်းကောင်း၊ နဂါးတြိဂံ ဒေသသည်လည်းကောင်း၊ ဒါမှမဟုတ် . . . ထိုဒေသနှစ်ခု၏ အလယ်နေရာမှာရှိသော အန္တရာယ်စက်ဝန်းအရပ်ဒေသများမှာ ကြောက်စရာကောင်းသော အရပ်ဒေသများဖြစ်ကြလေသည်။

ထိုအရပ်ဒေသများမှ ဖြတ်သန်းသွားလာကြသော လေယာဉ်ပျံများ၊ သင်္ဘောပေါင်းမြောက်မြားစွာတို့ အန္တရာယ်အမျိုးမျိုး၊ ထူးဆန်းသော အဖြစ်အပျက်အမျိုးမျိုးနှင့်တွေ့ကာ သေကျေပျက်စီးခဲ့ကြသည်။

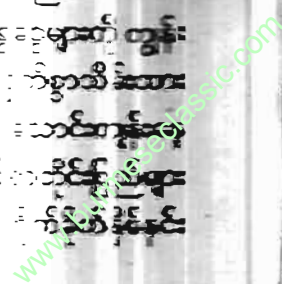
ထူးဆန်းစွာ ပျောက်ဆုံးခဲ့ကြရလေသည်။

ယခုတော့ ပင်လယ်ခရီးသွားများအတွက် နောက်ထပ် အန္တရာယ်တစ်မျိုးဖြင့် ကြုံတွေ့နေကြရပြန်သည်။

အခြားမဟုတ်ပေ။

ပင်လယ်တစ္ဆေများ၊ သို့မဟုတ် မိစ္ဆာတြိဂံမှတစ္ဆေများအမည်ကင်ပွန်းတပ်ထားသော ကျီးနတ်ခေါင်းဆောင်သော ပင်လယ်ဓားပြများ အန္တရာယ်ပေးမှုပင် ဖြစ်လေသည်။

၎င်းတို့သည် တိုက်ခိုက်၍ရသော ငွေဒေသနာတို့ ကျွန်းပေါ်မှာရှိသော ဂူပေါက်များအတွင်းမှာ လျှို့ဝှက်စွာသိမ်းထားကြသည်။ ပင်လယ်ပြင်မှာ ပင်လယ်ဓားပြများ သင်္ဘောများကို သေဖျက်နိုင်စွမ်းအားရအပါအဝင် သက်ဆိုင်ရာအင်အားများမှ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာများကလည်း လာရောက် တိုက်ခိုက်နိုင်သည်။

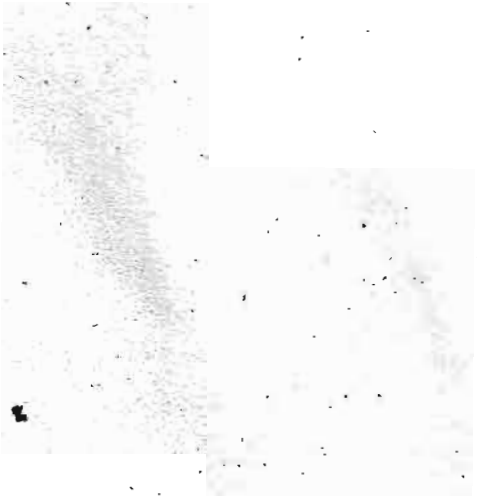

ပေးခြင်းမျိုး မရှိပေ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် . . .

ထိုနေရာများသာမကပဲ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီးတို့မှာ ရှိနေကြသော တိုင်းပြည်နိုင်ငံအသီးသီးတို့မှာ စစ်ဘေးစစ်ဒဏ်များနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် မိစ္ဆာကြိတ်မှ တစ်ဆင့်အတွက် အခွင့်အရေးကောင်းများ ရနေကြပေတော့သည်။

အခန်း (၁)

ဝင်လယ်ပြင်မှ ဝိညာဉ်ကလေးစား

ထိုအချိန်က ဟေတီကျွန်းမှာ သင်္ဘောများဝင်ရောက် ဆိုက်ကပ်ရာ ဆိပ်ကမ်းမြို့ငယ်လေးတစ်မြို့ ဖြစ်ပေသည်။ တကယ်တော့ ထိုမြို့လေးမှာ စခန်းထောက်ကြီးလေး တစ်မြို့ဖြစ်ပြီး အခြေတကျနေထိုင်သူများတော့ များပေ။ အများအားဖြင့်တော့ မူးယစ်ဆေးဝါးဝယ်ယူသူများ အရက်ဆိုင်များ၊ လောင်းကစားပိုင်းများနှင့် ငြိမ်ငြိမ်နီနီသာပြန် ခြင်းဖြင့် စီးပွားရှာဖွေသူတို့သာ များကြသည်။

www.burmeseclassic.com

ထိုပြင်တစ်ခါတစ်ရံ ကျွန်အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်သူများ လည်း ရောက်လာကြသည်။

ထိုမြို့တွင် ဝင်ငွေအကောင်းဆုံး စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ မှာလောင်းကစားဝိုင်း၊ အရက်ဆိုင်နှင့် ပြည့်တန်ဆာလုပ်ငန်းများ ပင်ဖြစ်လေသည်။

ပင်လယ်ပြင်မှာ သွားလာနေကြသော သင်္ဘောသား များနှင့် ပင်လယ်ဓားပြများမှာလည်း ဆိပ်ကမ်းသို့ဝင်ရောက်ဆိုက် ကပ်ပြီး နားခွင့်ရသောအချိန်တို့တွင် ဟေတီကျွန်းပေါ်သို့တက် ပြီး အပန်းဖြေကြလေသည်။

လောင်းကစားဝါသနာပါသူက လောင်းကစားလုပ်၊ အရက်ကြိုက်သူက အရက်သောက်၊ မိန်းမလိုက်စားသူ တို့က တော့ ပြည့်တန်ဆာခန်းများရှိရာသို့ သွားကြလေသည်။

အသက်နှင့်ရင်းပြီး ရှာဖွေထားသော ၎င်းတို့၏ငွေကြေး များမှာ ထိုကျွန်းပေါ်မှာ ထားခဲ့ရလေသည်။

နောက်ဆုံးသင်္ဘောထွက်ချိန် နီးသောအခါ ငွေမရှိတော့ ပဲ လက်ဗလာဖြင့် ပြန်ဆင်းလာကြသည်က များလေသည်။

ပင်လယ်ဓားပြခေါင်းဆောင် ဂျိုးနတ်သည် ၎င်းမှာရွှေ ငွေများ စုဆောင်းမိသောအခါ . . အပျော်အပါးဘက်သို့ ခြေဦး လှည့်လာလေတော့သည်။

သူသည်ပင်လယ်ပြင် မထွက်သောရက်များတွင် တပည့် များပါခေါ်ပြီး သင်္ဘောတစ်စင်းဖြင့် ပင်လယ်ပြင်ကိုဖြတ်ကာ ဟေတီကျွန်းသို့ သွားလေသည်။

ထိုကျွန်းသို့ရောက်သောအခါ နောက်လိုက်တပည့်များ ကို စိတ်ကြိုက်လွတ်လပ်စွာ နေခွင့်ပေးလေသည်။

၎င်း၏နောက်လိုက်နောက်ပါ ကျွန်းသားများမှာလည်း ယခင်ကမရခဲ့ဖူးသေးသော အခွင့်အရေးများကို ရကြသဖြင့် ဇောင်းထဲမှ မြင်းလွတ်ပေးလိုက်သကဲ့သို့ လွတ်လပ်စွာပျော်ပါး ကြလေသည်။

ဟေတီကျွန်း၌ ပြည့်တန်ဆာအလုပ်ဖြင့် အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်းပြုသော အမျိုးသမီးများထဲတွင် 'ဟယ်လင်'ဟုခေါ် သောအမျိုးသမီးတစ်ဦးရှိသည်။

အသက်(၂၅)နှစ်အရွယ်ခန့်ရှိပြီး လူမည်းသွေးပါသော အမျိုးသမီးတစ်ဦးဖြစ်သည်။

သူမသည်ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် ဖွံ့ဖြိုးပြီး . . ရုပ်ရည်က လည်း ဆွဲဆောင်မှုရှိသော ရုပ်ရည်မျိုးဖြစ်သည်။

မျက်ခုံးထူထူ နှုတ်ခမ်းထူထူနှင့် . . မျက်လုံးပြူးပြူးနှင့် စိုက်ကြည့်လျှင် ပုရိသယောက်ျားတို့နှလုံးကို သိမ်းကျုံးယူလိုက် သကဲ့သို့ဖြစ်သွားစေနိုင်သော အလှပိုင်ရှင်တစ်ဦးဖြစ်လေသည်။

သို့သော် ဟယ်လင်မှာ ထိုမြို့၌ကြေးအကြီးဆုံးပြည့်တန် ဆာ တစ်ယောက်ဖြစ်ရာသာမန် ဝင်ငွေသာပါရှိသော သင်္ဘော သားတို့ အနားမကပ်နိုင်ကြပေ။

ပင်လယ်ဓားပြဗိုလ်များနှင့် ငွေကြေးခေါင်းဆောင် သည့် သင်္ဘောသားတို့လောက်သာ သူမနှင့်ပျော်ပါးခွင့် ရကြလေသည်။ ဂျိုးနတ်က ဟယ်လင်ကိုများစွာ သဘောကျသော်လည်း

နောက်ပိုင်းတော့... ဂျိုးနတ်မှာ ဟယ်လင်၏ပင်တိုင်
ဖောက်သည်တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

တစ်နေ့တော့ ဂျိုးနတ်ကမေးသည်။

“မင်းဒီအလုပ်ကို ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ လုပ်နေတာလဲ”

“ဒါများ အဆန်းလုပ်ပြီး မေးနေရသေးတယ်၊ ငွေလိုချင်
လို့ လုပ်တာပေါ့ရှင်”

“ဒါဖြင့် မင်းလိုသလောက် ငွေပေးမယ်ဆိုရင်ကော ဒီအ
လုပ်ကို မလုပ်ပဲနေမလား”

ထိုစကားကြောင့် ဟယ်လင်ကနားမလည်သော အမူအ
ရာဖြင့် ကြည့်နေလေသည်။

“ငါ့မှာ ရွှေတွေငွေတွေ အများကြီးရှိတယ်၊ မင်းလိုချင်သ
လောက်ပေးနိုင်တယ်၊ ဒါပေမယ့်ဒီအလုပ်ကိုတော့ စွန့်လွှတ်ရ
လိမ့်မယ်”

“ဒီအလုပ် မလုပ်ရတော့ ဘာလုပ်ရမလဲ”

“မင်းကိုငါယူမယ်၊ မင်းငါ့မယားပဲ လုပ်ရမယ်”

သည်တော့မှ ဟယ်လင်မှာ သဘောပေါက်သွားပြီး...
ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်လိုက်လေသည်။

“ရှင်ကကျွန်မကို အပိုင်သိမ်းချင်တဲ့ သဘောလား”

“ဟုတ်တယ်၊ ငါပြောတာကို လက်ခံရင် မင်းလိုချင်တဲ့
ရွှေငွေတွေ ငါပေးမယ်”

“ရှင်က ဘယ်လောက်ချမ်းသာနေလို့လဲ”

“ငါက ပင်လယ်စားပြတစ်ယောက်ပဲ၊ ငါ့မှာရွှေသေတ္တာ

ငွေသေတ္တာတွေ အများကြီးရှိတယ်”

ထိုစကားကိုတော့ ဟယ်လင်စိတ်ဝင်စားလေသည်။

“ကောင်းပြီလေ၊ ကျွန်မအတွက်ထိုက်ထိုက်တန်တန်ရ
မယ်ဆိုရင်တော့ ရှင်ပြောတဲ့အစီအစဉ်ကို လက်ခံပေးရမှာပေါ့”

ထိုသို့အပေးအယူ တည့်သွားပြီးသည်နောက်တွင်...
ဂျိုးနတ်ကဟယ်လင်ကို အပိုင်သိမ်းလိုက်လေသည်။

ဟေတီကျွန်းတစ်နေရာမှာလည်း ရှေးဟောင်းအိမ်တစ်
အိမ်ကို ဝယ်ပေးလေသည်။

မြစ်ကမ်းနှင့်မဝေးသလို မြို့လယ်နှင့်လည်းနီးလေသည်
ထို့ပြင်ရွှေငွေရတနာ အချို့ထည့်ထားသောသေတ္တာ

တစ်လုံးကိုပါ ပေးထားလေသည်။
ထိုသေတ္တာကို ဟယ်လင်ကလျှို့ဝှက်စွာသိမ်းထားသည်

ရတနာသေတ္တာကို သော့ခလောက်တစ်လုံးဖြင့် ခတ်
ထားပြီး ရွှေဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော သော့တံကိုသူမလည်ပင်းမှာ

အမြဲဆွဲထားလေသည်။
ထိုကဲ့သို့ ရွှေသော့တစ်ချောင်းကို လည်ပင်းမှာအမြဲဆွဲ

ထားသဖြင့် သူမအတွက် အမည်သစ်တစ်ခုတိုးလာလေသည်။
“ရွှေသော့မင်းသမီး”

ဟူသောအမည်သစ်ပင်ဖြစ်သည်။
ဂျိုးနတ်က ဟယ်လင်အား သူမအလိုရှိသော အိမ်

နှင့်ရွှေငွေရတနာများ ပေးထားသော်လည်း ဟယ်လင်က
အတန်တင့်ကောက် ကျည်တောက်စွပ်ဆိုသကဲ့သို့ သူမ

စရိုက်ဟောင်းများကိုတော့ မဖျောက်ခဲ့ပေ။

ဂျိုးနတ် ပင်လယ်ပြင်သို့ ပြန်ထွက်သွားသည်နှင့် မူလအလုပ်ကိုပင် ပြန်လုပ်လေသည်။

သူမနှင့် ပျော်ပါးလိုသဖြင့် အဆက်အသွယ် ပြုလုပ်ပေးသူများနှင့်တွေ့ဆုံကာ ပြည့်တန်ဆာအလုပ်ကိုပင် လုပ်ကိုင်လေသည်။

ထိုမှရသော ငွေကြေးများကိုလည်း သီးခြားသိမ်းထားလေသည်။

ဂျိုးနတ် ပြန်ရောက်လာချိန် နီးသောအခါမှသာ ထိုအလုပ်များကို ရပ်နားထားလေသည်။

တစ်နေ့တော့ ဂျိုးနတ်ကပြောသည်။

“ဟယ်လင် ငါ့မှာ ရွှေငွေရတနာတွေ အတော်စုမိနေပြီ ဒါအပြင် ရွှေသေတ္တာ၊ ငွေသတ္တာတွေလည်းရှိတယ်”

“အဲဒါတွေ ရှင်ဘယ်မှာထားသလဲ”

“ငါတို့နေတဲ့ကျွန်းပေါ်မှာပဲ ဝှက်ထားတယ်”

“တကယ်လို့ လိုချင်ရင် ဘယ်လိုပြန်ရှာမလဲ”

“ငါ့ဆီမှ မြေပုံရှိတယ်။ အဲဒီမြေပုံကို မင်းဆီမှာ သိမ်းထားမယ်”

“ဟင် . . ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ငါတို့လို ပင်လယ်သွားနေတဲ့သူတွေဆိုတာ အန္တရာယ်နဲ့အမြဲတွေ့နေရတာ။ ပင်လယ်ပြင်မှာ တခြားသင်္ဘောတွေက လုယက်တိုက်ခိုက်ရင်းနဲ့လည်း သေနိုင်တယ်။ မုန်တိုင်းတွေ လို့

တွေကြောင့်လည်း သင်္ဘောပျက်ပြီး သေနိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် . . . ငါသေသွားရင် မြေပုံစာရွက်ပါ ဆုံးရှုံးသွားမှာမို့လို့ မင်းဆီမှာအပ်ထားတာပဲ”

ဟယ်လင်က ဘာမှပြန်မပြောဘဲ ငြိမ်ပြီးစဉ်းစားနေသည်။

“နောက်ပြီး . . . ငါ့မှာ ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခုလည်း ရှိသေးတယ်”

“ဘာလဲ”

“တခြားတော့မဟုတ်ဘူး၊ မကြာခင်မှာ အန္တရာယ်များတဲ့အလုပ်တွေကို ငါစွန့်လွှတ်ပြီးတော့ အေးအေးနေတော့မယ်။ အဲဒီအခါကျရင် မင်းနဲ့ငါ စပိန်မှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ပြင်သစ်မှာပဲဖြစ်ဖြစ် ပြောင်းပြီး လူသစ်၊ စိတ်သစ်၊ ဘဝသစ်အခြေအနေနဲ့ သွားနေဩရင် မကောင်းဘူးလား”

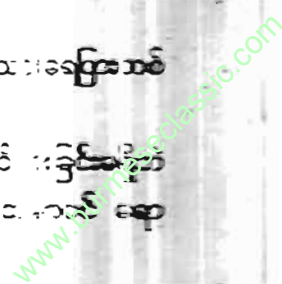
“ဒါကတော့ ရှင့်သဘောပေါ့လေ။ ဘယ်နေရာမှာပဲနေနေ ရွှေငွေပြည့်စုံနေရင်တော့ အခက်အခဲမရှိနိုင်ပါဘူး”

ဟု ပြန်ပြောလေသည်။

ထို့နောက် . . . ဂျိုးနတ်က ရွှေကြုတ်ဖြင့်ထည့်ထားသော မြေပုံတစ်ချပ်ကို သူမအားပေးသည်။

ပါးလွှာသဖြင့် လိပ်၍ခေါက်၍ ရသော သေတ္တာတစ်ချပ်ပေါ်မှာ ရေးထားသောမြေပုံပင် ဖြစ်သည်။

ဟယ်လင်ကလည်း ထိုမြေပုံကို စိတ်ဝင်စားခြင်းမရှိဘဲ ရွှေကြုတ်ထဲထည့်ကာ သူမ၏ရတနာသေတ္တာထဲမှာ အပ်

နောကာ ထည့်သိမ်းထားခဲ့လေသည်။

နောက်ရက်မှာတော့ ဂျိုးနတ်တစ်ယောက် ပင်လယ်ပြင်
သို့ ပြန်ထွက်သွားလေတော့သည်။

၎င်းပြန်ထွက်သွားသောအချိန်မှာ... ပင်လယ်ပြင်၌
သာယာနေသည်။

ဂျိုးနတ်တစ်ယောက် ပင်လယ်ပြင်သို့ ပြန်ထွက်သွားပြီး
မရှေးမနှောင်းမှာပင် ဟယ်လင်ရီရာသို့ လူနှစ်ယောက်ရောက်
လာကြသည်။

ထိုနှစ်ယောက်မှာ သူမထံသို့ လာနေကျဖောက်သည်
ဟောင်းများဖြစ်ကြသည်။

ဝတ်စတင်နှင့် ဖာဘီတို့ဖြစ်ကြသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်သည် ပင်လယ်ပြင်၌ နစ်မြုပ်နေသော
သင်္ဘောများ ပျောက်ဆုံးနေသောသင်္ဘောများနှင့် ပျောက်ဆုံး
နေသော ရတနာသိုက်များကို လိုက်လံရှာဖွေနေသော ကုမ္ပဏီ
တစ်ခုတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေကြသူများ ဖြစ်သည်။

သူတို့နှစ်ယောက်၏တာဝန်မှာ အခြားနေရာများ
မဟုတ်ဘဲ မိစ္ဆာတြိပိတမြေတစ်ဝိုက်တွင် ပျောက်ဆုံးသွားသော
သင်္ဘောကြီးများအား စုံစမ်းထောက်လှမ်း ရှာဖွေပေးရသော
တာဝန်ဖြစ်သည်။

တကယ်တော့... ထိုအလုပ်မှာ လွယ်မယောင်နှင့် ခက်
သောအလုပ်မျိုး ဖြစ်လေသည်။

အန္တရာယ်စက်ကွင်း ရှိသောနေရာတစ်ဝိုက်သို့... ဝတ်

ရောက်ရာဖွေရခြင်းဖြစ်သောကြောင့် မမျှော်လင့်ဘဲ အန္တရာယ်
ဆိုးများနှင့် တွေ့နိုင်သောအခြေအနေမျိုးမှာရှိသည်။

ထိုအတူ အလွယ်တကူ ပွပေါက်တိုးသောအဖြစ်မျိုးနှင့်
သည်း ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။

မိစ္ဆာတြိပိတအတွင်းမှာ ပျောက်သွားသော သင်္ဘောအရေ
အတွက်ပေါင်း မြောက်မြားစွာရှိသည်။

ဘာမြို့ဒါတြိပိတနှင့် နဂါးတြိပိတနှစ်နေရာပေါင်းလျှင် ထိုနေ
ရာများမှာ ထူးဆန်းစွာပျောက်ဆုံးသွားသော သင်္ဘောများ၊
သေယာဉ်ယုံများ မြောက်မြားစွာရှိသည်။

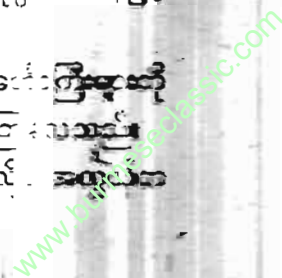
အချို့မှာ အစအနရှာမရအောင် ပျောက်သွားကြသော်
လည်း အချို့သင်္ဘောများမှာတော့ ပင်လယ်ပြင်တစ်နေရာမှာ
ငြိမ်တွေ့ရသည်မျိုးရှိသည်။

သင်္ဘောပေါ်မှာ လူတစ်ယောက်မှမရှိတော့ပဲ... တင်
ဆောင်ထားသော ကုန်ပစ္စည်းများကို သင်္ဘောနှင့်အပြည့် တွေ့ရ
တတ်သည်။

ထိုအထဲတွင် အချို့သင်္ဘောများ၌ ရွှေသေတ္တာ၊ ငွေ
သေတ္တာများပါ တွေ့ရတတ်သည်။

ထိုသင်္ဘောမျိုး ရှာတွေ့လျှင်တော့ ကုမ္ပဏီအနေဖြင့်
ပွပေါက်တိုးပြီး ဖြစ်ပေတော့သည်။

ထိုသို့ လူမရှိပဲမျှောပါနေသော... သင်္ဘောကြီးများကို
ရေပေါ်ရတနာသိုက်များဟုပင် တင်စားခေါ်ကြသည်။
စစ်တိုက်စရာမလို၊ ဓားပြတိုက်စရာမလို... အထူးသဖြင့်

ကူရနိုင်သော ရေပေါ်ရတနာသိုက်ကြီးများပင်ဖြစ်ကြလေသည်။ သူတို့အလုပ်က ထိုကဲ့သို့လွယ်ကူစွာရနိုင်သည် ဆိုသော်လည်း မမျှော်လင့်ဘဲ အန္တရာယ်များနှင့် တွေ့ကြုံရသည့်အခါမျိုးလည်း ရှိပေသည်။

ပင်လယ်ရေပြင်ပေါ်မှာ သင်္ဘောတစ်စင်းတွေ့သဖြင့် ထိုနေရာသို့ သွားရာအနီးရောက်တော့မှ ပျောက်သွားသည်ကို လည်းရှိသည်။

တစ်ခါတစ်ရံလည်း မီးရောင်များလင်းနေသော... သင်္ဘောကြီးတစ်စင်းတွေ့ရသဖြင့် အနီးသို့သွားကြည့်ရာ မနီးမဝေးရောက်တော့မှ သင်္ဘောလည်းပျောက်၊ မီးရောင်လည်း ပျောက်သွားသည်မျိုး ကြုံတွေ့ရသည်။

တစ်ခါကလည်း ညအချိန်တွင် ပင်လယ်ပြင်မှာမျှော်နေသော သင်္ဘောကြီးတစ်စင်းကို တွေ့ရသဖြင့် အနားကပ်ပြီး သင်္ဘောပေါ်တက်ကြည့်တော့... ကြောက်စရာကောင်းသော တစ္ဆေသင်္ဘောကြီးဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ကြရသည်။

(ထိုသင်္ဘောကြီးအကြောင်းကို အလျဉ်းသင့်ပါက ရေးအခန်းများ၌ ဖော်ပြပေးပါမည်။)

သို့သော် သူတို့လုပ်ငန်းက ဝင်ငွေကောင်းသော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတစ်ခုပင် ဖြစ်ပေသည်။

ဂတ်စတင်နှင့် ဖာဘရီတို့ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသော ကုမ္ပဏီအနေဖြင့် အဓိကပစ်မှတ်ထားသောဒေသမှာ မိစ္ဆာကြီးဒေသပင်ဖြစ်သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်... .

ထိုဒေသမှာ ပျောက်ဆုံးပျက်စီးသော သင်္ဘောအရေအတွက်မှာ တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာရှိသော သင်္ဘောအရေအတွက်ထက် ပိုမိုများပြားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း ထိုနေရာများသို့ လာရောက်တာဝန်ထမ်းဆောင်ကြရသည်မှာလည်း လွယ်ကူလှသည်တော့မဟုတ်ပေ။ အန္တရာယ်စက်ကွင်းအတွင်းမှာ လာရောက်တာဝန်ထမ်းဆောင်ကြရသဖြင့် မကြာခဏဆိုသလို အန္တရာယ်များနှင့်တွေ့ရပြီး အသက်ဆုံးရှုံးနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

သို့ကြောင့်လည်း ထိုနေရာများသို့ စွန့်စွန့်စားစားလာရောက် တာဝန်ထမ်းဆောင်ကြသူများကို ကုမ္ပဏီမှ လစာရိက္ခာအစားအကောင်းပေးထားသည့်အပြင် အပိုဆုကြေးငွေများကိုလည်း မကြာခဏပေးပြန်ရာ ဂတ်စတင်နှင့်ဖာဘရီတို့မှာ ငွေကို အလှူပယ်သုံးနိုင်သူများ ဖြစ်လာကြသည်။

သို့ကြောင့်လည်း ဟေတီကျွန်းဘက်ရောက်သည်နှင့် ကြေးအကြီးဆုံး ပြည့်တန်ဆာတစ်ဦးဖြစ်သူ ဟယ်လင်ရှိရာသို့ ရောက်လာလေ့ရှိခြင်းဖြစ်သည်။

ယခုလည်း ဂတ်စတင်နှင့်ဖာဘရီတို့နှစ်ယောက်ကော သင်္ဘောအချိန်မှာ ဂျိုးနတ်ပင်လယ်ထွက်သွားသော ရက်နှင့်... ဂတ်စတင်နှင့်ဖာဘရီတို့ ဖြစ်နေသောကြောင့် များစွာ... ဆင်ဖြူ... သေးသည်။

သို့သော်လည်း ညဉ့်ဦးပိုင်း အချိန်နေ့... သော... .

အပြင်ဘက်တွင် လေပြင်းများ တိုက်ခတ်လာလေတော့သည် ပင်လယ်ပြင် အခြေအနေက ချက်ချင်းပြောင်းလဲသွားလေရာ ပင်လယ်ပြင်ထွက်သွားသူများ အခက်တွေ့ကြရလေသည်။

ထိုအထဲတွင် ဂျိုးနတ်တို့ သင်္ဘောလည်းပါဝင်လေသည်။ ဂျိုးနတ်သည် ပင်လယ်ပြင်အခြေအနေကို မြင်သောအခါ... ရှေ့ဆက်ရန် ဘယ်နည်းနှင့်မှ မဖြစ်နိုင်တော့သဖြင့် ဟေတီကျွန်းဘက်သို့ ပြန်လှည့်ခဲ့ရလေသည်။

ကျွန်းသို့ပြန်ရောက်သောအခါ သင်္ဘောကိုယခင်ဆိုသောနေရာမှာမကပ်ဘဲ အခြားနေရာမှာ ကပ်စေပြီး... တံယောက်တည်း အိမ်သို့ပြန်လာခဲ့လေသည်။

အိမ်အနီးရောက်ပြီး အခြေအနေကြည့်လိုက်တော့... မီးရောင်ခပ်မှိန်မှိန်ကို တွေ့ရသည်။

သို့ကြောင့်... တံခါးပွင့်ပြီး အတွင်းဝင်သွားသောအခါ အခန်းထဲမှာ ဧည့်သည်နှစ်ယောက်နှင့်အတူ ဟယ်လင်ကိုတွေ့ရသောအခါ များစွာဒေါသဖြစ်သွားလေသည်။

သို့ကြောင့် သူ့အိမ်ထဲရောက်နေသော လူနှစ်ယောက်ကို သေနတ်ဖြင့်ပစ်ခတ်ရန် ကြိုးစားသော်လည်း နှစ်ယောက်စလုံးမှာ ကံတောင်းထောက်မစွာဖြင့်... အသက်ဘေးမှ လွတ်မြောက်သွားကြလေတော့သည်။

လေမိုးများပြင်းထန်သော ညအချိန်တွင်... ရွှေသော့မင်းသမီးဟယ်လင်နေသော အိမ်ဘက်မှ သေနတ်သံများထိတ်တတ်စရာ ပတ်ဝန်းကျင်မှ ကြားကြရသည်။

ဒေါသကြီးလှသော ဂျိုးနတ်မှာ သူ့အိမ်ထဲမှထွက်ပြေးသွားသူ လူနှစ်ယောက်တို့ကို ကောင်းစွာမှတ်မိသောကြောင့် သတ်ဖြတ်ရန်အတွက် နောက်မှလိုက်သွားလေသည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်ပိုင်းအချိန် လေမိုးငြိမ်သွားသောအခါ ရွှေသော့မင်းသမီး ဟယ်လင်နေသော အိမ်ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ထိတ်လန့်ဖွယ်ရာကောင်းသော မြင်ကွင်းတစ်ခုကို ပတ်ဝန်းကျင်မှ လူများမြင်ကြရလေသည်။

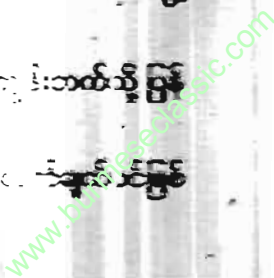
အိမ်နှင့် မနီးမဝေးရှိသစ်ပင်၌ လည်ပင်းမှာကြိုးတန်းလန်းဖြင့် ဆွဲထားသော ရွှေသော့မင်းသမီးဟယ်လင်၏ အလောင်းကို တွေ့ကြရလေသည်။

အားလုံးကတော့ သူမသေဆုံးခြင်းမှာ ပင်လယ်ဓားပြ ဗိုလ်ဂျိုးနတ်လက်ချက်ပင်ဖြစ်ရမည်ဟု ထင်မြင်ယူဆကြသည်။ သို့သော် ထိုနောက်ပိုင်းမှာလည်း ဂျိုးနတ်ကို မတွေ့ကြရတော့ပေ။

ဂျိုးနတ်၏ နောက်လိုက်နောက်ပါတို့က ၎င်းတို့၏ခေါင်းဆောင်ပြန်ရောက် မလာသောကြောင့် ထိုနေရာတစ်ခုကိုသို့ လိုက်လံရှာဖွေကြရာ ပင်လယ်ကမ်းစပ်တစ်နေရာမှာ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်ကာ သေဆုံးနေသော ဂျိုးနတ်အလောင်းကို တွေ့ကြရလေသည်။

သို့ကြောင့် လက်လျှော့ပြီး တာတူဂါ... နားထိ... သွားကြလေတော့သည်။

ဂျိုးနတ်သေခြင်းမှာ ဂတ်စတင်တို့... နားထိ... နားထိ...

သည်။

ဂျိုးနတ်က သူတို့ကိုသတ်ရန် . . နောက်ဘက်မှ တစ်ယောက်တည်းလိုက်လာမှန်း သိသောအခါ လမ်းတစ်နေရာမှ စောင့်ပြီး သေနတ်ဖြင့် ပစ်သတ်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ သေတော့မှ ပင်လယ်ကမ်းစပ်ဘက်သို့ ဆွဲချထားခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။

ဂတ်စတင်တို့က ဂျိုးနတ်ကိုသတ်ပြီးသည်နှင့် ဟယ်လင် ရှိသောအိမ်သို့ တစ်ကျော့ပြန်သွားကာ ဟယ်လင်ကိုပါ သတ်ဖြတ်ကာ သစ်ပင်၌ကြိုးဖြင့် ဆွဲထားခဲ့ကြသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်က ဟယ်လင်အခြေအနေကို သိတန်သရွေ့ သိသောကြောင့် သူမကိုသတ်ဖြတ်ပြီးသည်နှင့် သူမလည်ပင်းမှာ ဆွဲထားသောရွေ့သောနှင့် ဝှက်ထားသော ရွေ့ငွေရတနာများ ထည့်ထားသော သေတ္တာကိုပါ ယူဆောင်ပြီး သင်္ဘောသို့ ပြန်သွားကြခြင်းဖြစ်သည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်ပိုင်းအချိန်တွင် လှိုင်းလေငြိမ်သက်သွားသည်နှင့် သင်္ဘောကို ဟေတီကျွန်းဆိပ်ကမ်းမှ ခွာခဲ့ကြလေသည်။

သို့သော်လည်း သူတို့ကံကြမ္မာကား မကောင်းခဲ့ပေ။ သူတို့သင်္ဘောသည် ဟေတီကျွန်းနှင့် ပင်လယ်ဆိပ်ကမ်းမြို့ဖြစ်သော 'နာဆောမြို့' ကြား ကရူးကက်ကျွန်းသို့သွားသော လမ်းတစ်နေရာ ဘာမြို့ဒါတြိဂံဒေသအတွင်းသို့ ရောက်သောအခါ အန္တရာယ်နှင့် စတင်တွေ့ကြရလေသည်။

ညဉ့်ပိုင်းအချိန်တွင် ရွက်တိုင်ထိပ်မှာ တန်းလန်းကြီး

ဖြစ်နေသောအရာတစ်ခုကို တွေ့မြင်ကြရသည်။ သင်္ဘောလူးသောအခါ ထိုအရာက ချိန်သီးတစ်ခုကဲ့သို့ ဟိုဘက်ဒီဘက်ယမ်းနေလေသည်။

သို့ကြောင့် မီးရောင်ဖြင့်ထိုးကြည့်သောအခါ လူသေအလောင်းတစ်လောင်းကို တွေ့ကြရသည်။

“ရွက်တိုင်ထိပ်မှာ . . လူသေအလောင်းတစ်လောင်း ရောက်နေတယ်”

“ဘယ်က လူသေအလောင်းလဲ”

သင်္ဘောတစ်စင်းလုံး ဆူဆူညူညူဖြစ်သွားပြီး အားလုံးထွက်ကြည့်ကြလေသည်။

ထိုသို့ထွက်ကြည့်တော့မှ ရွက်တိုင်၌ တန်းလန်းပါလာသော လူသေအလောင်းမှာ ဟယ်လင်အလောင်းမှန်း သိကြရသည်။ သို့ကြောင့် . . ကြိုးကိုဖြတ်ကာ ရေထဲသို့ ချလိုက်ရသည်။ ထိုမျှနှင့် မပြီးပေ။

ညအချိန်ရောက်လာလျှင် အမှောင်ထဲမှ အသံနက်ကြီးဖြင့် လာအော်တောင်းနေသောအသံကိုလည်း အားလုံးကြားကြရသည်။

“ငါရွေ့သော့ ပြန်ပေး၊ ငါပစ္စည်းတွေ ပြန်ပေးနဲ့”

ဟူသော အသံကြီးပင် ဖြစ်သည်။

ထိုအော်သံကြီးကြားတော့ သင်္ဘောသားများ ထိတ်

သန်ကြောက်ရွံ့ကြလေသည်။

ကာယတံရှင်များဖြစ်ကြသော ဂတ်စတင်နှင့် ဂတ်ချီ

တို့နှစ်ယောက်ပင် သွေးပျက်နေကြလေပြီ။

“ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ဂတ်စတင်”

“ဘာမှလုပ်စရာမလိုဘူး၊ သေပြီးသားလူက ငါတို့ကို ဘာမှမလုပ်နိုင်ပါဘူး”

“ဒါဖြင့် ဟိုအလောင်းကြီးက ဘယ်လိုပါလာတာလဲ”

“ဒါတော့ ငါလည်းမသိဘူး”

ထိုသို့ အခြေအတင်ဖြစ်နေကြသလို အမှောင်ရိပ်သမ်းသောအချိန်သို့ ရောက်လာလျှင် အသံနက်ကြီးဖြင့်...

“ငါ့သော့ ပြန်ပေး၊ ငါ့ပစ္စည်းတွေ ပြန်ပေးခဲ့”

ဟုတောင်းသော အသံကြီးကိုလည်း မှန်မှန်ကြားနေကြရလေသည်။

နောက်ပိုင်းမှာတော့ သင်္ဘောပေါ်မှာ ခေါက်တံ့ခေါက်ပြန်လမ်းလျှောက်နေသော ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်နေသည့် ဟယ်လင်ကို တွေ့လာရသည်။

နောက်တော့ အခြားသင်္ဘောသားများက သည်းမခံနိုင်ကြတော့သဖြင့်... ဂတ်စတင်တို့နှစ်ယောက်ကို ပြဿနာရှာကြလေတော့သည်။

နောက်တော့ သင်္ဘောသားအချင်းချင်း... သတ်ဖြတ်သည်အထိဖြစ်လာရာ သင်္ဘောပေါ်မှာ လူသတ်ပွဲများ ဖြစ်လာတော့သည်။ သင်္ဘောသားများမှာ မိမိတို့အချင်းချင်းဟု မမြင်တော့ပဲ... ကြည့်လိုက်လျှင် မကောင်းဆိုးဝါးတစ်ကောင်ကဲ့သို့ မြင်လာပြီး အချင်းချင်းသတ်ဖြတ်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ပင်လယ်စုန်း ပူးကပ်ခံရသော အဖြစ်မျိုးပင်ဖြစ်သည်။
နောက်ဆုံးမှာတော့ ဘာမြူဒါကြိတ်ငှက်သေ၏ အန္တရာယ်
စက်ကွင်းအတွင်းမှာ သင်္ဘောတစ်စင်းလုံး အစအနပျောက်သွား
လေတော့သည်။

အခန်း (၆)

တစ္ဆေသင်္ဘောမှ မြင်ကွင်း

တောထဲတွင် အမဲလိုက်သူများကို အမဲလိုက်မုဆိုးများ ခြစ်ချောင်းအင်းအိုင်များထဲတွင် ငါးဖမ်းသူများကို ရေမုဆိုးများ နှိပ်စက် ကမ္ဘာနေရာအနှံ့အပြား၊ ရေပေါ်ရေအောက်၊ ဇင်္ဘာပေါ် ခြစ်အောက်တွင် ပျောက်ဆုံးနေသော ရတနာသိုက်များကို ရှာဖွေကြည့်သူများကိုတော့ ရတနာမုဆိုးများဟု ခေါ်ကြလေသည်။

ကမ္ဘာမြေပြင်နှင့် ပင်လယ်ပြင်နေရာအနှံ့အပြားတွင် မြင်ပျောက်ကွယ်နေသော ရတနာသိုက်များကို ရှာဖွေရန်

မြို့ပုတ်ကြီးများရှိကြသည်။

မြေအောက်မှာရှိသည်ထက် ရေအောက်မှာရှိသော အရေအတွက်က ပိုများလေသည်။

ရေအောက်၌ နစ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်နေသော . . မြို့ဟောင်းကြီးများရှိသလို၊ သင်္ဘောပေါင်းမြောက်မြားစွာတို့ ရှိကြသည်။ ထိုအထဲတွင် ရွှေငွေရတနာသေတ္တာများ တင်ဆောင်ထားသော သင်္ဘောကြီးပေါင်း မြောက်မြားစွာရှိကြသည်။

ကမ္ဘာ့နေရာအနှံ့အပြားတွင် နစ်မြုပ်ပျက်စီးသွားသော သင်္ဘောအရေအတွက်ထက် မိစ္ဆာကြိတ်ဟု အမည်ရသော ဘာမြူဒါကြိတ်ဒေသ၌ ထူးဆန်းစွာ နစ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်သွားသော သင်္ဘောအရေအတွက်က ပိုမိုများပြားလေသည်။

ဘာမြူဒါကြိတ်ဒေသမှာ ဖလော်ရီဒါ (Florida) ၏ အရှေ့ဘက်စူးစူး၊ ဘားဟားမားကျွန်း (Bahama Islands) ၏ အရှေ့မြောက်ဆွယ်၊ ပွာတိုရီကိုကျွန်းစု (Puerto Rico) ၏ မြောက်စူးစူး၊ အဇိုးရီးစ် (Azores) ကျွန်း၏ အနောက်စူးစူး၊ ဘာမြူဒါကျွန်း (Bermuda) ၏ မြောက်ပိုင်းနေရာတစ်ဝိုက်ကို ဘာမြူဒါကြိတ်ဒေသဟု သတ်မှတ်ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။

ထိုဘာမြူဒါကြိတ်ဒေသတွင် ထူးဆန်းစွာပျောက်ဆုံးသွားသော သင်္ဘောအရေအတွက်ပေါင်း မြောက်မြားစွာရှိနေရာ... အန္တရာယ်အကြီးဆုံးဖြစ်သော ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံးရတနာသိုက်ကြီးတစ်ခုကဲ့သို့ ဖြစ်နေလေတော့သည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ရေအောက်ရတနာသိုက် ရှာဖွေသူတို့

အက်စ်ကျစ်ရာ နေရာတစ်ခုဖြစ်နေလေသည်။

တစ်ကမ္ဘာလုံးတွင် ရေအောက်ရတနာသိုက် ရှာဖွေသူပေါင်း မြောက်မြားစွာရှိသည်။

ရေငုပ်သမားပေါင်း မြောက်မြားစွာရှိကြသည်။

ထိုရေငုပ်သမားတို့ကိုစုစည်းပြီး စုစည်းထားသော အဖွဲ့အစည်းပေါင်းများစွာတို့လည်း ရှိကြသည်။

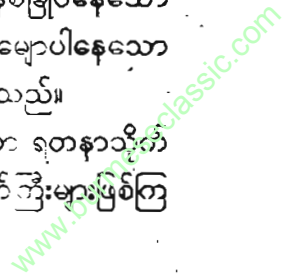
(၁၉၄၅)ခုနှစ် ဝန်းကျင်လောက်က မုလဲဘမ်းများအရ ဆိုလျှင် ရေငုပ်ခြင်းဖြင့် အသက်မွေးသူပေါင်း (၁၅၀၀၀)ကျော်ရှိပြီး ဖွဲ့စည်းထားသော ကုမ္ပဏီပေါင်း (၉၀)ကျော်ခန့်ရှိပေသည်။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်သည် အသက်(၃၀)ဝန်းကျင် အရွယ်ခန့်သာရှိသေးသော်လည်း စွန့်စားလိုစိတ်ရှိသော လူရွယ်တစ်ဦးဖြစ်လေသည်။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်မှ ဘူမိဗေဒဘွဲ့အပြင် သုတေသနဆိုင်ရာ ဒေါက်တာဘွဲ့ကိုလည်း ရရှိထားသူဖြစ်ပေသည်။ သူသည် အဏ္ဏဝါဗေဒသုတေသန လုပ်ငန်းများကို စိတ်ဝင်စားခဲ့ရာမှ ရေအောက်ရတနာ ရှာဖွေရေးလုပ်ငန်းများကို လုပ်ကိုင်ခဲ့လေသည်။

ပင်လယ်ပြင်တွင် ရေအောက်၌ . . နစ်မြုပ်နေသော ရတနာသိုက်ကြီးများရှိသလို ရေပြင်ပေါ်မှာ မျောပါနေသော ခိုင်ရှင်မဲ့ ရတနာသိုက်ကြီးများလည်း ရှိကြပေသည်။

ပင်လယ်ရေအောက်၌ နစ်မြုပ်နေသော ရတနာသိုက်ကြီးများမှာ မြို့ဟောင်းကြီးများနှင့် သင်္ဘောပျက်ကြီးများဖြစ်ကြ

လေသည်။

ရေပေါ်တွင်ရှာတွေ့သော ရတနာသိုက်ကြီးများက တော့ လူတစ်ယောက်မှမပါတော့ဘဲ မျောပါနေသော သင်္ဘောပျက်ကြီးများပင်ဖြစ်သည်။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်သည် ထိုရတနာသိုက်ကြီးများကိုရှာဖွေရန် သီးခြားကုမ္ပဏီတစ်ခုထူထောင်ကာ မှတ်ပုံတင်ထားလေသည်။

သူသည် ပင်လယ်ပြင်မှာ သွားလာရာတွင် လုံခြုံစိတ်ရသော သင်္ဘောတစ်စင်းကိုလည်း စိတ်ကြိုက်ဝယ်ယူထားလေသည်။ သင်္ဘောမှာ အင်ဂျင်ပါဝါအား (၂၄၀၀)ရှိသော စက်တစ်စင်း ပြီး သင်္ဘောပေါ်မှာလည်း ခေတ်မီကိရိယာများ စုံလင်စွာ တပ်ဆင်ထားလေသည်။

ထို့ပြင် ရေအောက်ငုပ်နိုင်သော ယာဉ်ငယ်တစ်စင်းနှင့် လက်နက်ကိရိယာများလည်း ပါလာလေသည်။

သင်္ဘောပေါ်မှာလည်း ရေကြောင်းကျွမ်းကျင်သူ၊ ငုပ်ငြုပ်ကျွမ်းကျင်သူများကို ငှားရမ်းခေါ်ထားသည်။

သူ့အနေဖြင့်... လစာပေးပြီး ခေါ်ထားသည်ဆိုသော်လည်း ရတနာသိုက်တစ်ခုတွေ့ပြီး အကျိုးအမြတ်များများ ရလာက အလုပ်သမားများကိုလည်း အချိုးကျခွဲဝေပေးရာ... အားထုတ်က ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်နှင့် လက်တွဲပြီး အလုပ်ထုပ်ရသည့် ကိုပင် ကျေနပ်ပျော်ရွှင်နေကြလေသည်။

သင်္ဘောပေါ်တွင် ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်အပါအဝင်

၁၀)ယောက်ပါလေသည်။

မြန်မာနိုင်ငံသား နှစ်ယောက်ပါပြီး ကျော်ခွာနှင့်ထွန်းတို့နှစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

ကျန်သည့် သင်္ဘောမောင်းသူ၊ စက်ဆရာနှင့်ရေငုပ်သူများကတော့ နိုင်ငံခြားမှ ခေါ်ယူထားခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအထဲ... ရေငုပ်ကျွမ်းကျင်သော ကပ္ပလီနှင့် ဆလုံတစ်ယောက်ပင် ပါလာသေးသည်။

အချို့ ရေစူးတိမ်သောနေရာများတွင် ရေငုပ်ကိရိယာများကို ဝတ်ဆင်အသုံးပြုပြီး ငုပ်ကြသလို ရေစူးနက်သောနေရာများမှာတော့ ရေငုပ်ယာဉ်ငယ်ကို အသုံးပြုကာ ငုပ်ကြသည်။ ထိုတို့၏ကျွမ်းကျင်မှုကြောင့် ထိုလုပ်ငန်းမှရရှိသော အကျိုးအမြတ်က မနည်းတော့ပေ။

ယခုလည်း ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော် ပိုင်ဆိုင်သော သင်္ဘောလယ်မင်းသား' အမည်ရှိသင်္ဘောသည် ဟေတီကျွန်းရှိရာကတစ်သို့ ဦးတည်မောင်းနှင် နေလေသည်။

အချိန်ကာလမှာ(၁၉၄၆)ခုနှစ် ဝန်းကျင်အချိန်ကာလဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာ့နေရာအနှံ့အပြားမှာ စစ်ဘေးစစ်ဒဏ်များသင့်နေသောအချိန်လည်း ဖြစ်သည်။

သို့သော် အန္တရာယ်စက်ကွင်းနှင့် နီးသော... သင်္ဘောတော့ ရှင်းလင်းလှပေသည်။

ပင်လယ်ပြင်မှာ မလွဲမရှောင်သာ သွားလာ... နေရာများကို ကွင်းရှောင်ပြီးသွား ကြလေသည်။

ကြီးစွာ

ယခုတော့ ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်တို့ လိုက်ပါလာ
သောသင်္ဘောသည် အန္တရာယ်စက်ကွင်းနှင့် နီးသောပင်လယ်
ပြင်သို့ ဦးတည်လျက် မောင်းနှင်လာလေသည်။

ဒီဒေသဘာလဖြစ်သောကြောင့် ပင်လယ်ပြင်မှာ မုန်တိုင်း
များဖြစ်ပေါ်မှု နည်းပါးလှပြီး လှိုင်းလေကင်းစင်နေသည်။ ထို
ကြောင့် ခရီးသွားလာရသည်မှာ အခက်အခဲမရှိဘဲ ဖြောင့်ဖြူစေ
လေသည်။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်ကတော့ အခန်းထဲတွင် ပြေ
တစ်ချပ်နှင့် အလုပ်ရှုပ်နေလေသည်။

ထိုဒေသတစ်ဝိုက်မှာရှိသော ပင်လယ်ပြင်အနေအထား
ကို ရော့ဆွဲထားသော ပြေပုံဖြစ်ပြီး ထိုပြေပုံပေါ်မှာ ကွန်ပါဇိတ်
ပေတံတို့ဖြင့် တိုင်းတွာမှတ်သားကာ တစ်ယောက်တည်း အလုပ်
ရှုပ်နေလေသည်။

ထိုနေရာသို့ ကျော်စွာနှင့် ရောဘတ်တို့နှစ်ယောက်
ရောက်လာကြသဖြင့် လုပ်လက်စအလုပ်များကို နားပြီးစကာ
ပြောကြလေသည်။

ကျော်စွာနှင့်ရောဘတ်တို့မှာ အားကိုးရသော၎င်း
လက်ထောက်များဖြစ်သည်။

နှစ်ယောက်စလုံး အက္ခရာပေဒဘာသာရပ်နှင့် ပတ်
သက်ပြီး ကျွမ်းကျင်သူများ ဖြစ်ကြပေသည်။

“ကျွန်တော်တို့ အခုဦးတည်နေတာ ဘယ်နေရာကိုလဲ
ဆရာ”

ကျော်စွာက မေးလိုက်သည်။

“ဦးတည်ချက်ကတော့ ဟေတီကျွန်းကိုပဲ။ ဟိုရောက်
တော့ သတင်းအချက်အလက်တွေ စုံစမ်းပြီး ခရီးဆက်တန်ဆက်
ပြုရမယ်”

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က ပြောပြလိုက်ပြီး... ၎င်း
သောက်နေကျ ကပ္ပိတန်စီးကရက်ဘူးထဲမှ စီးကရက်တစ်လိပ်ကို
ထုတ်ယူ၍ မီးညှိကာဖွာလိုက်သည်။

ပြီးမှ ကျန်နှစ်ယောက်ရှေ့သို့ စီးကရက်ဘူးကို တွန်းပေး
လိုက်လေသည်။

“ဟေတီကျွန်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဘယ်လိုထူးခြားမှုတွေ
ရထားသလဲ ဆရာ”

“လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်နှစ်လောက်က ရွှေသေတ္တာ၊ ခွေသေတ္တာ
တွေတင်လာတဲ့ စပိန်ကထွက်လာတဲ့ သင်္ဘောတစ်စင်းပျောက်
သွားခဲ့တယ်”

“ဘာမြို့ဒါဒေသမှာ ပျောက်သွားခဲ့တာလား”

“အန္တရာယ်စက်ကွင်း နယ်နိမိတ်နဲ့နီးတဲ့နေရာမှာပဲ
ပျောက်သွားခဲ့တာပဲ။ ဒါပေမယ့် အရင်သင်္ဘောတွေနဲ့ ပျောက်
ခဲ့ရင်းမတူဘူး။ နောက်ဆုံး သူတို့သင်္ဘောက သတင်းပေးပို့ချက်
မဟာက အန္တရာယ်စက်ကွင်းထဲက မဟုတ်ဘူး”

ကျန်နှစ်ယောက်က စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေကြ
လေသည်။

“သူတို့သင်္ဘော အန္တရာယ်စက်ကွင်းထဲက သူ... ပျောက်

ပြီး - တာတူဂါကျွန်းကို ရောက်သွားကြပြီလို့ ပြောတယ်”

“တာတူဂါကျွန်းက ဘယ်နေရာမှာ ရှိတာလဲ”

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က စားပွဲပေါ်မှာ ချထားသော မြေပုံစာရွက်ကို ဆွဲယူလိုက်ပြီး တစ်နေရာသို့ လက်ထောက်ပြလိုက်သည်။

“တာတူဂါကျွန်းဆိုတာ ဟေတီကျွန်းရဲ့ မြောက်ဘက်ပင်လယ်ထဲမှာ ရှိတယ်။ လူသူအရောက်အပေါက် နည်းပေမယ့် ပင်လယ်ပြင်မှာ သွားလာနေတဲ့ သင်္ဘောတွေအတွက်ကတော့ အန္တရာယ်နဲ့တွေ့ရင် ဝင်ရောက်ခိုနားတဲ့ ကျွန်းတစ်ကျွန်းပဲ။ စပိန်သင်္ဘောက အဲဒီနေရာရောက်မှ ပျောက်သွားခဲ့တာ”

“ဘာဖြူဒါစက်ကွင်းထဲမှာ ပျောက်တာမဟုတ်ပဲ ကျွန်းနားရောက်မှ ပျောက်တယ်ဆိုတော့ တခြားအကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် ပျောက်သွားတာများလား”

ရောဘတ်က ဝင်ပြောသည်။

ထိုအခါ ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က နံရံကပ်ပီရိတ်ခါးကိုဖွင့်ပြီး အတွင်းမှ ဖိုင်တစ်ခုကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။ ထိုဖိုင်မှာ ယခုဆောင်ရွက်မည့် ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်ပြီး မှတ်တမ်းနှင့် အချက်အလက်များကို စုဆောင်းထားသော ဖိုင်ပင်ဖြစ်သည်။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က သောက်လက်စမ်းကရတ်ကို ပြာခွက်ထဲသို့ထိုးချေပြီး မှတ်သားထားသော အချက်အလက်အချို့ကို ပြောပြသည်။

“တာတူဂါကျွန်းက အရင်ကအမြဲနေတဲ့လူ မရှိဘူး၊ တွေ့

နွားရိုင်းနဲ့ တောဝက်တွေပေါတယ်။ ပင်လယ်သွားလာနေတဲ့ သင်္ဘောတွေအတွက် မုန်တိုင်းအန္တရာယ်တွေနဲ့တွေ့ရင် . . . ဝင်ရောက်ခိုနားတဲ့ ကျွန်းတစ်ကျွန်းပဲ”

ကျန်နှစ်ယောက်က ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

“နောက်တော့ စစ်ဘေးစစ်ဒဏ်ကြောင့် အဲဒီကျွန်းပေါ်မှာ လူတစ်စုရောက်လာပြီး နေကြတယ်။ ရောက်စကတော့ သူတို့ နည်း အန္တရာယ်နဲ့ တွေ့ကြရတယ်”

“ဘယ်လို အန္တရာယ်မျိုးလဲဆရာ”

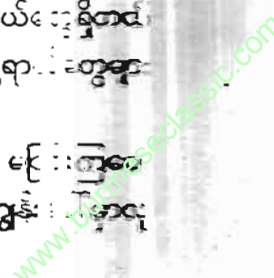
“မှတ်တမ်းတွေအရ ပြောရရင်တော့ အဲဒီအန္တရာယ်က နှေးဆန်းပြီး ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ အန္တရာယ်ပဲ။ အကောင်အထည်မမြင်ရဘဲ လူတွေကို သတ်ပစ်လေ့ရှိတယ်”

“ဒါကြောင့် ဒီကျွန်းပေါ်မှာ လူတွေမနေဝံ့ကြတာ ဖြစ်မှာပေါ့”

“သူတို့မရောက်ခင်ကတည်းက ပင်လယ်ခရီးသွားတဲ့ သင်္ဘောတွေဟာ အဲဒီကျွန်းမှာ ဝင်နားရင်းနဲ့ ကျွန်းပေါ်တက်ပြီး မဲလိုက်ကြတယ်။ အဲဒီလိုကျွန်းပေါ်တက်တဲ့ လူတွေဟာ မမြင်ဘဲ အန္တရာယ်ကြောင့် သေကျေပျက်စီးခဲ့ကြရတယ်”

“ဘာဖြူဒါကြိတ်ထဲမှာ မမြင်ရတဲ့ အန္တရာယ်တွေရှိတာပဲ။ အဲဒီကကြောက်စရာကောင်းတဲ့ အန္တရာယ်တွေမှာ ကျွန်းပေါ်ရောက်နေသလားမှ မသိတာ”

ကျော်စွာစကားကို ကျန်နှစ်ယောက်က မြင့်မြင့်ကြားကြားဖြင့် “အဲဒီလို အန္တရာယ်ရှိနေတာကြောင့် ကျွန်းပေါ်မှာလူ

တွေ အမြဲမနေနိုင်တာလည်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ထခြားနေရာက စစ်ဘေးစစ်ဒဏ်ရှောင်ရင်း ကျွန်းပေါ်ရောက်လာတဲ့လူတွေလည်း ရောက်စကတော့ အဲဒီအန္တရာယ်ကြောင့် သေကြရသေးတယ်။ နောက်ပိုင်းရောက်လာတော့ အဲဒီအန္တရာယ်က သူတို့ကို ရန်မမူတော့ဘူးလို့ နေထားတယ်”

“လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခုခုကြောင့် ဖြစ်နိုင်ပါတယ်”

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော် ခဏနားပြီးမှ စကားပြန်ဆက်လေသည်။

“အဲဒီလူတွေဟာ ကျွန်းပေါ်ရောက်စက ကျွဲရိုင်း၊ နွားရိုင်းနဲ့ဝတ်တွေ သတ်စားကြတယ်။ နောက်တော့.. အဲဒီအသားတွေကိုမီးတင်ပြီး ခရီးသွားသင်္ဘောတွေကို ရောင်းကြတယ်”

“တယ်ဟန်ကျပါလား”

“အဲဒီအမဲသားကင်တွေကို စပိန်ဘာသာနဲ့ ဘူကေနီလို့ ခေါ်ကြတယ်။ တစ်ချိန်ကတော့.. တာတူဂါကျွန်းက ထွက်တဲ့ ဘူကေနီလို့ခေါ်တဲ့ အမဲသားကင်တွေဟာ ပင်လယ်ခရီးသွားတွေအတွက်တော့ အကောင်းဆုံးရိက္ခာတွေပေါ့”

“ဒါထက်.. ရွှေငွေသေတ္တာတွေ တင်ထားတဲ့စပိန်သင်္ဘောက အဲဒီကျွန်းနားရောက်သွားပြီးမှ ဘယ်လိုပျောက်သွားတာတဲ့လဲ သဲလွန်စကရော ဘယ်လိုရသလဲ”

ရောဘတ်က ဝင်မေးသည်။

“သူတို့သင်္ဘော တာတူဂါကျွန်းရောက်တော့ ကြေးနန်းနဲ့ အချက်ပေးပို့ခဲ့သေးတယ်။ နောက်တော့မှသာ အဆက်အ

သွယ်လုံးဝမရတော့တာ၊ ဒါပေမယ့် နောက်တော့ပျောက်သွားတဲ့ သင်္ဘောကို ပင်လယ်ဓားပြငိုလ်တစ်ယောက်က အသုံးပြုနေတာကို တွေ့တဲ့ သင်္ဘောတွေရှိလာတယ်”

“ဒါဖြင့်.. သင်္ဘောသားတွေကို သတ်ပြီး သင်္ဘောကို ပင်လယ်ဓားပြတွေက သိမ်းပိုက်လိုက်တာပဲ ဖြစ်မှာပေါ့”

“ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ အဲဒီပင်လယ်ဓားပြငိုလ်က ဟေတီကျွန်းဘက်ကို မကြာခဏသွားတယ်လို့လည်း သိရတယ်.. ဒါကြောင့် ဟေတီကျွန်းဘက်ကိုသွားပြီး အရင်စုံစမ်းကြည့်ရမယ်” ဟု ပြောပြလေသည်။

“ဒါဖြင့်.. ဒီတစ်ခေါက်လာတဲ့ ဆရာရဲ့ရည်ရွယ်ချက်က စပိန်သင်္ဘောပေါ်မှာပါသွားတဲ့ ရွှေသေတ္တာ၊ ငွေသေတ္တာတွေကို ရွာဖွေဖို့ ရည်ရွယ်ချက်မဟုတ်လား”

“ဒါတင်မကသေးဘူး ကိုကျော်စွာရဲ့ အဆင်ပြေရင် ဒီထက်ပိုပြီး စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းတာတွေနဲ့ပါ တွေ့ချင်တွေ့နိုင်သေးတယ်”

“ဘာများပါလိမ့်”

“တာတူဂါကျွန်းပေါ်က အကောင်အထည်မမြင်သော်လည်း လူတွေသတ်နေတဲ့ တရားခံဘယ်သူလဲလို့ စုံစမ်းလို့ရတာပေါ့” ထိုစကားကြားသောအခါ နှစ်ယောက်လုံး ဝနံ့ထွက်ပြီး လိုက်ကြလေသည်။

သုံးယောက်သား စကားပြောနေကြစဉ် အခြေအနေအထား အလင်းရောင် ပျောက်သွားပြီး ညဉ့်ဦးပိုင်းအနက် သို့မဟုတ်

ချေပြီ။ ကောင်းကင်ပေါ်မှာ လရောင်မရှိသော်လည်း ရာသီဥတု သာယာနေသောကြောင့် အလင်းရောင်အချို့တော့ ရှိနေသည်။

ပင်လယ်မင်းသားသင်္ဘောကို ပဲ့ကိုင်မောင်းနှင်နေသူမှာ မာနီဒင်ဆိုသော သင်္ဘောသားဖြစ်သည်။

၎င်းသည် ရေကြောင်းလေကြောင်း ကျွမ်းကျင်ရုံသာမကပဲ အတွေ့အကြုံများသူတစ်ယောက်လည်းဖြစ်သည်။

ဟေတီကျွန်းရှိရာဘက်သို့ ဦးတည်မောင်းနှင်နေသော သင်္ဘောမှာ တဖြည်းဖြည်းနှင့် အန္တရာယ်စက်ကွင်းနှင့်နီးသော နေရာအစပ်သို့ ရောက်လာလေသည်။

ထိုနေရာရောက်တော့ မာနီဒင်ထံမှ အချက်ပေးသံ ကြားရသဖြင့် အပေါ်သို့တက်သွားကြသည်။

သူတို့ရောက်သွားတော့ မာနီဒင်ကပြောသည်။

“ဘာလဲ မာနီဒင်”

“ရာသီဥတုအခြေအနေ ပုံမှန်ပဲ၊ ဒါပေမယ့် ရှေ့မှာလှမ်း မြင်နေရတဲ့ အခြေအနေက သိပ်မတောင်းဘူး”

ထိုသို့ပြောသဖြင့် လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ ပင်လယ်ပြင် မှာ အဖြူရောင် မြူငွေ့များ ဝှေ့ဆိုင်နေသကဲ့သို့ ဝေ့ဝေ့ဝါးဝါး ဖြစ်နေလေသည်။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်အနေဖြင့် ဘာမြူဒါတြိဂံ ဒေသမှ အန္တရာယ်များဖြင့် ကိုယ်တွေ့မကြုံဖူးသေးသော်လည်း စာအုပ်နှင့် မှတ်တမ်းအတော်များများမှာတော့ တွေ့ဖူး၊ ဖတ်ဖူး သည်။

အဖြစ်အပျက်ပေါင်းများစွာတို့တွင် ယခုမြင်နေရသော အခြေအနေမျိုးလည်း အပါအဝင်ဖြစ်လေသည်။

“ဘယ်လို လုပ်မလဲဆရာ”

“သံလိုက်အိမ်မြှောင် အခြေအနေဘယ်လိုရှိသလဲ”

“အိမ်မြှောင်ကတော့ ပုံမှန်ပဲ”

“ဒီလိုဆိုရင်တော့ ဆက်သာသွားပါ”

ဘာမြူဒါတြိဂံနှင့် နဂါးတြိဂံတို့တွင် အန္တရာယ်တစ်ခုခု နှင့်တွေ့ရတော့မည်ဆိုပါက သံလိုက်အိမ်မြှောင်တို့မှာ ရပ်တန့် သွားခြင်း၊ ပြောင်းပြန်လည်ခြင်းများ ဖြစ်တတ်သောကြောင့် ထိုသို့မေးခြင်းဖြစ်သည်။

မာနီဒင်က သင်္ဘောစက်ရှိန်ကိုမြှင့်ပြီး ဆက်မောင်းလေ သည်။

မကြာမီ မြူနှင်းများဝေ့ဆိုင်နေသကဲ့သို့ ဖြစ်နေသော နေရာတစ်ဝိုက်သို့ ရောက်သွားလေသည်။

ထိုနေရာရောက်သွားတော့ ရှေ့ကိုသိပ်မမြင်ရတော့ ပေ။ မီးဆလိုက်ထိုးပြီး မောင်းသော်လည်း ပတ်ဝန်းကျင်တစ် ဝိုက်လောက်သာ မြင်ရလေသည်။

ထိုအခိုက်မှာပင် ၎င်းတို့ သင်္ဘောရောက်ရာမှ ဆာင် လာသော သင်္ဘောတစ်စင်း၏ စက်သံကို အင်းကြားထဲမှ နောက်တော့ မီးရောင်ကို ဝိုးတဝါးမြင်ရသည် သို့ဖြစ်သော် မာနီဒင်က ဟွန်းတီး၍ အချက်ပေးလိုက်သည်။

“ဘော်. . ဘော်. . ဘော်”

သူက. . ဟွန်းတီး၍ အချက်ပေးသော်လည်း တစ်ဖက် သဘောဆီမှ တုံ့ပြန်မှုပြန်မကြားရပေ။

သို့ကြောင့်. . စက်ရှိန်လျှော့ကာ ရပ်ထားလိုက်သည်။ ထိုသို့ရပ်ထားရင်းမှာပင် တစ်ဖက်သဘောမှကြားစေရန် ဟွန်းသံ ကို အဆက်မပြတ်တီးပေးနေသည်။

ခဏကြာတော့. . ဝေ့ဆိုင်နေသော မြူခိုးများကြားမှ မောင်းထွက်လာသော သဘောတစ်စင်းကို လှမ်းမြင်ရလေပြီ။ တစ်နေရာနှင့်တစ်နေရာ အနည်းငယ်ဝေးနေသေးသောကြောင့် ထိုကဲ့သို့မြင်ရပြီဆိုလျှင် စိုးရိမ်စရာ သိပ်မရှိတော့ပေ။

မီးရောင်များလင်းနေသောသဘောက သူတို့သဘော ကို လှမ်းမြင်ဟန်ရှိသော်လည်း ဟွန်းတီးပြီး အချက်ပေးခြင်းမျိုး မရှိပဲ ပုံမှန်အတိုင်းမောင်းလာရာ. . အတန်ကြာတော့ သူတို့ သဘောနှင့် မနီးမဝေးရောက်တော့ ထိုသဘောကစက်ရှိန်လျှော့ ချလိုက်သည်။

တစ်စင်းနှင့်တစ်စင်း မဝေးလှသောကြောင့် ကောင်းစွာ လှမ်းမြင်နေရသည်။

သဘောဦးပိုင်းမှာ အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ရပ်နေ သည်။ နောက်ဘက်မှာ သဘောသားများရှိသည်။

၎င်းတို့ကို ကြည့်ရသည်မှာ အခြေအနေမကောင်းလှ ပေ။ အဝတ်အစားများ စုတ်ပြတ်နေပြီး ကိုယ်ပေါ်မှာလည်း သွေး များစွန်းပေနေလေသည်။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်တို့က ပင်လယ်ဓားပြများ ဖြစ်

နိုင်သည်ဟုယူဆကာ သေနတ်များကို အဆင်သင့်ပြင်ထားကြ သည်။

အခြေအနေက သူတို့ထင်သလို မဟုတ်ပေ။

တစ်ဖက်သဘောပေါ်မှ လူများမှာ မား၊ လှ၊ လက်နက် များဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အချင်းချင်း ထိုးခုတ်သတ်ဖြတ်ပစ် သတ်ကာ ပင်လယ်ထဲသို့ ကျသွားလေသည်။

သဘောပေါ်မှာ လူတစ်ယောက်မှ မကျန်တော့သော အခါ ဦးဘက်မှာရပ်နေသော အမျိုးသမီးက လှမ်းအော်ပြော လေသည်။

“ဟဲ့. . . မိစ္ဆာကောင်တွေ ငါ့ရဲ့ရွှေသော့ပြန်ပေး၊ ငါ့ရဲ့ ရတနာတွေ ပြန်ပေးကြဟဲ့”

စူးစူးဝါးဝါး အော်ပြောလိုက်သော သူမအသံက တိတ် ဆိတ်နေသော ပင်လယ်ပြင်တွင် ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်တို့ ရှိရာမှပင် ကြားရလေသည်။

“ငါ့ရွှေသော့ ပြန်ပေး၊ ငါ့ရဲ့ရတနာတွေ ပြန်ပေး”

ဟုအော်ရင်းဟစ်ရင်းနှင့် သူမလည်း ပင်လယ်ထဲသို့ ခုန် ဆင်းသွားသည်ကို လှမ်းမြင်လိုက်ရသည်။

သဘောပေါ်မှာ လူတစ်ယောက်မှ မကျန်တော့သော အခါ သဘောတစ်စင်းလုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားသည်။ လင်းနေသော မီးရောင်များလည်း တဖြည်းဖြည်း နှိမ်သုတ် သွား တာ နောက်တော့မှောင်သွားလေသည်။

အမှောင်ထဲမှာ မျောလာသော သဘောပေါ်မှာ သူတို့

သင်္ဘောအနီးမှ ဖြတ်မျောသွားလေသည်။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က ထိုအခါမှပင် သင်္ဘောပေါက်သွားသဖြင့် အပြင်သို့ထွက်ကာ အသေအချာကြည့်လေသည်။

သင်္ဘောဦးပိုင်းမှာ ရေးထားသော သင်္ဘောအမည်ကို မြင်သောအခါ မျက်လုံးပြူးသွားလေသည်။

သင်္ဘော၏အမည်မှာ... 'မက်ဒရစ်'ပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။

အခန်း (၇)

ရွှေသော့မင်းသမီးဟယ်လင်၏ ကြမ္မာဆိုး

နောက်တစ်နေ့ ညနေပိုင်းအချိန်မှာတော့ ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်တို့၏ ပင်လယ်မင်းသားသင်္ဘောမှာ ဟေတီကွန်းမြို့ကလေးသို့ ရောက်သွားကြလေသည်။

ဟေတီကွန်းမြို့ကလေးမှာ ပင်လယ်ခရီးသွားများ၏ သင်္ဘောထောက်နေရာတစ်ခုဖြစ်သောကြောင့် စည်ကားသည်။

စားသောက်ဆိုင်များ၊ တည်းခိုဆောင်ခန်း အဆင့်မြင့်ဆောင်ထားသော ကစားပိုင်းများ၊ မူးယစ်ဆေးရောင်းဆိုင်များ၊ နေရာကွန်း

www.burmeseclassic.com

အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်သောနေရာနှင့် ပြည့်တန်ဆာအလုပ် ပြီး
စီးပွားရှာသောနေရာများ ရှိကြလေသည်။

မြို့ပေါ်မှာသွားလာနေကြသူများမှာလည်း နိုင်ငံတကာ
မှ သွားလာနေကြသော လူမျိုးပေါင်းစုံတို့ဖြစ်သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် . .

ပင်လယ်ပြင်မှာ သွားလာနေသော သင်္ဘောများပေါ်မှာ
သင်္ဘောသားအဖြစ် လိုက်ပါလာကြသူတို့မှာ လူမျိုးပေါင်းစုံတို့
ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။

အနောက်တိုင်းသားများရော အရှေ့တိုင်းသားများပါ
ခန့်တစ်ထောက်နားသောနေရာတွင် လာရောက်တွေ့ဆုံနေကြ
လေသည်။

တရုတ်၊ ကုလား၊ ယိုးဒယားနှင့် မြန်မာလူမျိုးအချို့ပါ
တွေ့ကြရလေသည်။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က ဘာသာစကားအတော်
များများတို့ ပြောနိုင်ဆိုနိုင်၊ နားလည်နိုင်အောင် လေ့လာသင်ယူ
ထားလေသည်။

ဆိပ်ကမ်းမှာဝင်ရောက်ဆိုက်ကပ်ထားသော သင်္ဘော
များ၊ ရေလယ်မှာ ကျောက်ချရပ်နားထားသော သင်္ဘောများစွာ
တို့ကိုလည်း တွေ့ရလေသည်။

ဆိပ်ကမ်းသို့ သင်္ဘောကပ်ပြီးသည်နှင့် ဒေါက်တာမင်း
ထင်ကျော်နှင့် ကျော်စွာတို့နှစ်ယောက်က တမ်းပေါ်သို့တက်ပြ
လေသည်။ တမ်းနှင့်နီးသော နေရာတစ်ရိုက်မှာတော့ . . စ

သောက်ဆိုင်များရှိသည်။

အများအားဖြင့်တော့ အရက်နှင့်အစားအသောက်တို့
တွဲဖက်ရောင်းချကြသည်။

နှစ်ယောက်သား ဆိပ်ကမ်းတစ်လျှောက် လိုက်လံကြည့်
ရှာရောက် အစွန်ဘက်မှာရှိသော စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်သို့
ဝင်ကာ အစားအသောက်အချို့မှာယူ စားသောက်ကြသည်။

ကော်ဖီ၊ ပင်လယ်ဟင်းလျာနှင့် ပေါင်မုန့်စသည်တို့ကို
စေ့စပ်ပြီး စားသောက်နေစဉ်မှာ တောင်းရမ်းစားသောက်သော
အတိုးကြီးတစ်ဦး ရောက်လာသည်။

ကြည့်လိုက်တော့ အသက်(၆၀)အရွယ်ခန့်ရှိပြီး ပိန်လှီ
သာကိုယ်ခန္ဓာပေါ်မှာ ဟောင်းနွမ်းလှပြီဖြစ်သော အဝတ်အ
အင်္ကျီကို ဝတ်ဆင်ထားသည်။

လက်ထဲမှာ တောင်ဝှေးတစ်ချောင်းကိုင်ထားပြီး၊ နံ
ဖျားမှာလည်း လွယ်အိတ်ကြီးတစ်လုံး လွယ်ထားသေးသည်။
ဆံပင်၊ မုတ်ဆိပ်မွေး၊ နှုတ်ခမ်းမွေးများက မျက်နှာပေါ်
ပေါက်ဖူးအုပ်နေသဖြင့် ဘယ်လိုလူမျိုးမှန်းပင် မသိနိုင်တော့ပေ။

စားပွဲနှင့် မနီးမဝေးမှာရပ်ပြီး လေသံတိုးတိုးဖြင့် ဘာငါး
လည်း . .

“စားစရာနည်းနည်းပေးပါ”
မြန်မာစကားသံ ကြားလိုက်ရသောကြောင့် ဒေါက်တာ
မင်းထင်ကျော်က တစ်ချက်ကြည့်သည်။

မျက်နှာကိုတော့ သေသေချာချာမမြင်ရူး။

“ဗမာစကား ပြောတတ်သလား”
ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

“တောင်းစားတဲ့သူဆိုတာ . . ဗမာနဲ့တွေ့တော့ ဗမာစကားတောင်းရတယ်။ ကုလားနဲ့တွေ့တော့လည်း ကုလားလိုတောင်းတတ်ရတယ်။ ဒါမှထမင်းစားရမှာပေါ့”

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က သဘောကျသွားသဖြင့် သွားပေါ်အောင်ပြုံးလိုက်သည်။

ပြီးမှ . . လွတ်နေသော ထိုင်ခုံကိုညွှန်ပြလိုက်သည်။
“ထိုင်ပါ”

“ကျုပ်ဝင်ထိုင်ရင် ခင်ဗျားတို့ကို အထင်အမြင်သေးတဲ့မယ် စားစရာပဲ နည်းနည်းပေးပါ”

“ထိုင်သာထိုင်ပါ”

ဟုထပ်ပြောတော့မှ မဝံ့မရဲသော အမူအရာဖြင့် ထိုင်လေသည်။

“အံ့ဩစရာပဲ တခြားလူတွေဆိုရင် သူတို့စားသောနေတုန်း အနားသွားတောင်းရင် မကြိုက်ဘူး။ အော်ငေါက်ထုပစ်ကြတယ်။ ခင်ဗျားတို့ကျတော့”

“လူလူချင်းပဲ ဘာကြောင့် အော်ထုတ်ရမှာလဲ ခင်ဗျားစားချင်တာမှာစားပါ”

“ပေါင်မုန့်နဲ့ စားစရာနည်းနည်းဆို ရပါပြီ”

သို့ကြောင့် ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က စားပွဲထဲသို့ ခေါ်ပြီး စားသောက်စရာများ ထပ်မှာပေးပြီး ချပေးလိုက်သည်။

ထိုအခါ . . အဘိုးကြီးက ဆာလောင်နေသောဟန်ဖြင့် ခေါင်းငုံ့ပြီး စားသောက်နေသည်။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်တို့လည်း ပေါင်မုန့်နှင့်ပင် သယ်စာဟင်းတို့ကို စားသောက်ကြလေသည်။

ပင်လယ်ပြင်မှ ဖမ်းဆီးလာသော ငါး၊ ပုစွန်၊ ကံကန်းသေည်ကို လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် ချက်ပြုတ်ထားသောကြောင့် စားသောက်ရသည်မှာ အရသာရှိလှသည်။

ဟိုတယ်ကြီးများမှာဆိုလျှင် ဒေါ်လာဖြင့် ဝယ်ယူစားသောက်ရသည့် ဈေးကြီးလှသော ဟင်းလျာများဖြစ်သည်။ စားသောက်ပြီးတော့ ကော်ဖီခါးခါးသောက်ရင်းနှင့် သိချင်တာများ ဆေးကြည့်ရသည်။

“ခင်ဗျားနာမည် ဘယ်လိုခေါ်သလဲ”

“အာလဝီတို့ ခေါ်ပါတယ်”

“ခင်ဗျား ဒီရောက်နေတာ ကြာပြီလား”

“နှစ်အတော်ကြာပြီ၊ ဒီဆိပ်ကမ်းတစ်ဝိုက်မှာပဲ နေပါသေးတယ်”

“ခင်ဗျား မက်ဒရစ်သင်္ဘောကို မြင်ဖူးသလား”

အာလဝီဆိုသော အဘိုးကြီးက . . အတော်ကြာအောင် ခြံစားနေပြီးမှ ပြောသည်။

“မက်ဒရစ်သင်္ဘောကို မြင်ဖူးပါတယ်။ ဒီနေရာက အင်္ဂလိပ်စားပြင်လယ်တစ်ယောက် စီးစီးလာတာတွေပဲ”

“အခုရော တွေ့သေးသလား”

“မတွေ့တော့ဘူး၊ ခင်ဗျားတို့က ဧည့်သည်တွေဆိုတော့ ဒီအကြောင်းတွေကို ဘယ်သိပါမလဲ”

“ဟုတ်တယ်. . မသိသေးဘူး၊ ခင်ဗျားသိတာရှိရင်ပြောပြပါလား”

ထိုအခါ အာလဝီက နံဘေးသို့ကြည့်လိုက်ပြီး လေးဘက်တိုးတိုးဖြင့်ပြောသည်။

“ဒီအကြောင်းတွေက ဒီလိုနေရာမျိုးမှာပြောလို့ မသင့်ဘူး”

“ဒါဖြင့် ဘယ်နေရာသွားမလဲ”

“ဟိုဘက်မြစ်ကမ်းဘက်မှာ လူရှင်းတယ်၊ အဲဒီဘက်သွားကြရအောင်”

ဟုပြောပြီးနေရာမှ ထကာအပြင်သို့ အရင်ထွက်သွားလေသည်။ ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်တို့က စားပွဲထိုးကိုခေါ်ကာ ကျသင့်ငွေ ရှင်းပေးပြီးမှ နှစ်ယောက်သားအပြင်သို့ ထွက်လာကြလေသည်။

အပြင်ရောက်တော့ ဆိုင်နှင့်မနီးမဝေးအမှောင်ရိပ်ထဲမှာ ရပ်စောင့်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ထိုနေရာသို့ ရောက်တော့သူကပင် ဦးဆောင်ပြီး လူရှင်းနေရာသို့ ခေါ်သွားလေသည်။

ထိုနေရာမှာ ဆိုင်များနှင့် ဝေးသောနေရာဖြစ်ပြီး လူရှင်းသည်။ သင်္ဘောများမှ ထွန်းထားသော မီးရောင်များက ထိုနေရာအထိရောက်နေရာ. . တစ်စွန်းတစ်စ. အလင်းရောင်ရနေလေသည်။

သည်။

တစ်နေရာရောက်တော့ ကမ်းနှင့်မနီးမဝေး သစ်ပင်ရိပ်များအောက်တွင် ပြုလုပ်ထားသော ထိုင်ခုံများပေါ်မှာထိုင်ပြီး အာလဝီက သူ့သိသမျှအကြောင်းများကို ပြောပြလေသည်။

ထိုအကြောင်းများကတော့ ပင်လယ်ဓားပြဗိုလ် ဂျိုးနတ်အကြောင်း၊ ရွှေသော့မင်းသမီး ဟယ်လင်အကြောင်း၊ ဂတ်စတင်နှင့် ဖာဘရီတို့အကြောင်းများကို ပြောပြလေသည်။ ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်ကတော့ သူ့သိချင်သောအကြောင်းအရာအချို့ကို မမျှော်လင့်ပဲသိရသောကြောင့် စိတ်ထဲမှာ ကျေနပ်သွားလေသည်။

“ဒါဖြင့် ဂတ်စတင်နှင့် ဖယ်ဘရီတို့နှစ်ယောက်က ပင်လယ်ဓားပြဗိုလ် ဂျိုးနတ်ကိုရော ဟယ်လင်ကိုပါသတ်ပြီး ရတနာတွေ ယူသွားကြတာပေါ့”

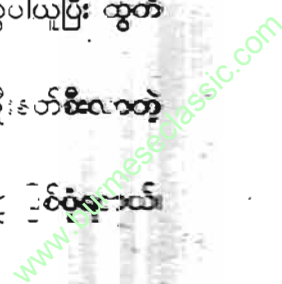
“ဟုတ်တယ်. . ဟယ်လင်ဆီက ရွှေသော့ကိုပါ ယူသွားကြတယ်”

“နောက်တော့ ဘယ်လိုဖြစ်သွားကြသလဲ”

“ဟိုလူနှစ်ယောက်က သူတို့ကိုသတ်ပြီး ဟယ်လင်လည်ပင်းမှာ ဆွဲထားတဲ့ ရွှေသော့နဲ့ ရွှေသေတ္တာတွေပါယူပြီး ထွက်သွားကြတယ်”

“ဒါဖြင့် သူတို့က ပယ်လင်ဓားပြဗိုလ် ဂျိုးနတ်အကြောင်း သင်္ဘောကိုပါ ယူသွားကြတာပေါ့၊ ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်၊ သူတို့က အကြံသမားတွေ ဝင်ပုံနဲ့ပဲ”

ဒါကြောင့် မက်ဒရစ်သင်္ဘောပါ တစ်ပါတည်းယူပြီး ထွက်ပြေး သွားကြတယ်။ အဲဒီနောက်တော့ မတွေ့ရတော့ဘူး။ သတင်း လည်း မကြားရတော့ဘူး။”

“ဒါထက် ခင်ဗျားကိုမေးရဦးမယ်၊ လူသတ်သွားတဲ့ ဂတ် စတင်နဲ့ ဖာဘရီတို့နှစ်ယောက်အကြောင်းကိုရော ခင်ဗျားဘယ် လောက်သိသလဲ”

“ခင်ဗျားတို့က စုံထောက်တွေလား”

“မဟုတ်ပါဘူး သင်္ဘောသားတွေပါပဲ။ စိတ်ဝင်စားလို့ မေးကြည့်တာပါ”

“သူတို့အကြောင်းကိုတော့ များများမသိပါဘူး.. . ပင် လယ်ပြင်မှာ မျောပါနေတဲ့သင်္ဘောပျက်တွေကို လိုက်ရှာနေတဲ့ ကုမ္ပဏီတစ်ခုက အလုပ်သမားတွေလို့တော့ ပြောသံကြားတာပဲ”

“ဒီလောက်ပြောပြတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

ဟုပြောပြီး ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က ၎င်းအိတ်ထဲမှာ အသင့်ထည့်ထားသော ငွေဒဂါးအချို့ကိုထုတ်ပြီး အာလဝီခဲ သော အဘိုးကြီးလက်ထဲသို့ ထည့်ပေးလိုက်ရာ တအံ့တဩဖြင့် ကြည့်နေလေသည်။

“ယူသာယူပါ။ ကျွန်တော်က စေတနာနဲ့ပေးတာပါ။ ထိုသို့ပြောလိုက်တော့မှ ငွေဒဂါးများကို ၎င်းလွယ်အိတ် ကြီးအတွင်းသို့ အလျင်အမြန်ထည့်လိုက်လေသည်။

“အခုလိုပေးတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဒါထက်အရေး ကြီးတာ ပြောရဦးမယ်”

အာလဝီက လေသံခပ်တိုးတိုးဖြင့် ပြောလိုက်လေသည်။

“ပြောပါ”

“တခြားတော့ မဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားတို့လိုပဲ လူသတ် သမားနှစ်ယောက်ကို စိတ်ဝင်စားနေတဲ့သူတွေရှိတယ်။ သူတို့ အကြောင်းကို လိုက်ပြီးစုံစမ်းနေကြတယ်”

“ဘယ်သူတွေလည်း ခင်ဗျားသိသလား”

“အရင်ကတော့ မမြင်ဖူးဘူး။ အခုမှရောက်လာကြတာ ပဲ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်က ခေါင်းဆောင်လာပုံရတယ်”

“သူတို့အခု ဒီမှာရှိနေသေးသလား”

“ရှိဦးမယ်တော့ ထင်တာပဲ”

“ဒါထက် ဟယ်လင်နေသွားတဲ့အိမ်မှာ ဘယ်သူနေသ လဲ”

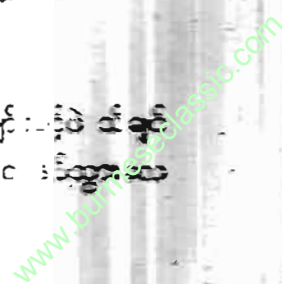
“သရဲခြောက်လို့ ဘယ်သူမှမနေဝံ့ဘူး.. . အဲဒီအနား ရောက်တဲ့သူတိုင်း ရွှေသော့ကြီးကို လည်ပင်းမှာဆွဲထားပြီး သွား သာနေတဲ့ ဟယ်လင်ကိုတွေ့နေကြရတယ်”

“ကျွန်တော်တို့သွားချင်လို့ လမ်းညွှန်ပေးပါလား”

“ဒီလမ်းအတိုင်းသွားရင် ရောက်ပါတယ်။ အစွန်ဘက် အဖိုးရောင်မရှိတဲ့ အိမ်မည်းကြီးက အရင်က ရွှေသော့မင်းသမီး ဘယ်လင်နေသွားတဲ့ အိမ်ပဲ”

ဟုပြောပြသည်။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်လည်း မမျှော်... နဲ့ပဲ ငိုချင် တာများ သိလိုက်ရသဖြင့် စိတ်ထဲမှာ များစွာငေး... သွားသ

သည်။ ထို့နောက် အာလဝီကို ပြန်လွှတ်လိုက်ရာ ဈေးဆိုင်များ ရှိသောနေရာဘက်သို့ ပြန်သွားလေတော့သည်။

“ဘာလုပ်မလဲဆရာ”

“ဟယ်လင်နေတဲ့အိမ်ဘက် သွားကြည့်ရအောင်”

“ဖြစ်ပါလား သရဲခြောက်တယ်လို့ အဘိုးကြီးပြောသွား တယ်”

“သရဲနဲ့တွေ့တော့လည်း အပေးအယူလုပ်တန်လုပ်ရမှာ ပေါ့။ ကိုကျော်စွာ ကြောက်လို့လား”

“ဆရာပါနေတာပဲ မကြောက်ပါဘူး”

ဟု ပြန်ပြောလေသည်။

သို့ဖြင့် နှစ်ယောက်သား အဘိုးကြီးညွှန်ပြသွားသော လမ်းအတိုင်း လျှောက်လာကြသည်။

လမ်းတလည်း များများမရှိပေ။ မြစ်ကမ်းအတိုင်း အ လျားလိုတ်ဖောက်ထားသော ကြောင့် မှားစရာမရှိပေ။

အချိန်က ညဉ့်ဦးပိုင်းအချိန်ကျော်လာချေပြီ။

တောင်းကင်မှာ လရောင်မရှိပေ။

ထို့ကြောင့် နေရာတိုင်းမှာ အမှောင်ရိပ်များရှိနေသည်။ မီးရောင်များနှင့် ဝေးလာလေလေ အမှောင်ရိပ်များက ပိုများလာ လေလေဖြစ်သည်။

သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးမှာ သေနတ်တစ်လက်စီနှင့် လက်နှိပ်မီးတစ်လက်စီ ပါလာကြသည်။

ဈေးဆိုင်များရှိသောနေရာများနှင့် တဖြည်းဖြည်းဝေး

လာသောအခါ မီးရောင်မရှိတော့သလို လူသွားလူလာလည်း မတွေ့ရသလောက် နည်းသွားလေသည်။

ကမ်းစပ်နှင့် မနီးမဝေးမှာ . . . ကျောက်ချရပ်ထားသော သင်္ဘောအချို့မှလွဲပြီး ကမ်းစပ်မှာတော့ အိမ်မရှိပေ။

နှစ်ယောက်သား စကားပြောရင်းနှင့် သတိကြီးစွာထား ပြီး လျှောက်လာကြသည်။

“ဟိုအဘိုးကြီး ပြောသွားပုံဆိုရင် ကျွန်တော်တို့အပြင် ဟယ်လင်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ အကြောင်းတွေကို စိတ်ဝင်စားပြီး . . . လိုက်စုံစမ်းနေတဲ့ နောက်ထပ်တစ်ဖွဲ့လည်း ရှိနေတဲ့ပုံပဲ”

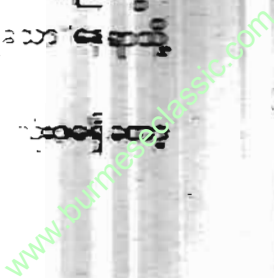
“ရှိမှာပေါ့ ဟယ်လင်နဲ့ပတ်သက်တဲ့အကြောင်းတွေတင် ဘယ်ကပါမလဲ၊ သူနဲ့ဆက်နွယ်နေတဲ့ ပင်လယ်ဓားပြဗိုလ်ရှိနတ် အကြောင်း၊ လူသတ်သမားနှစ်ယောက်အကြောင်း၊ နောက်ပြီး ရွှေသေတ္တာ၊ ငွေသတ္တာတွေပါသွားတဲ့ . . . မက်ဒရစ်သင်္ဘောအ ကြောင်းတွေပါ အများကြီးရှိတာပေါ့ ကိုကျော်စွာရဲ့”

“စိတ်ဝင်စားစရာပဲ”

“ဘာမှစိတ်မပူပါနဲ့၊ ရှေ့မှာ ဒီထက် စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းတာတွေ အများကြီးတွေ့နိုင်ပါသေးတယ်”

ဟုပြောဆိုရင်းနှင့် လျှောက်လာရာ ခဏအကြောင်း အစွန်ဘက်မှာရှိသော အိမ်မည်းကြီးတစ်လုံးရှိသော နေရာသို့ ရောက်လာကြသည်။

ထိုနေရာဘက်ရောက်တော့ မီးရောင် သဘောအတိုင်း အဖြင့် မှောင်မည်းနေသည်။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က ရှေ့သို့မသွားသေးပဲ အ
မှောင်ရိပ်တစ်နေရာမှာရပ်ပြီး အခြေအနေကိုကြည့်သည်။ အိမ်
က ပင်လယ်ဘက်သို့ မျက်နှာမူထားပြီး ကမ်းနှင့်မနီးမဝေးသော
နေရာတွင် သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်ရှိသည်။

ထိုသစ်ပင်၌ ကြီးပြင်းဆွဲထားသော မည်းမည်းသဏ္ဍာန်
တစ်ခုကို ကျော်စွာက အရင်စတွေ့သည်။

“ဆရာ ဟိုသစ်ပင်မှာဘာလဲ”

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က တစ်ချက်ကြည့်သည်။

“လူတစ်ယောက်ကို လည်ပင်းကနေ ကြိုးနဲ့ဆွဲထားတာ
ပဲ၊ ဟယ်လင်ပဲဖြစ်မှာပေါ့”

ကျော်စွာက ပခုံးတစ်ချက်တွန့်ပြလိုက်သည်။

“အာလဝီပြောပုံအရဆိုရင်တော့... ဒါ အစပျိုးတာ
လောက်ပဲရှိဦးမှာပါ”

သစ်ပင်မှာ တွဲလောင်းဆွဲထားသော အရာကတော့...
လေထဲမှာ ဟိုယမ်းဒီယမ်းဖြစ်နေသည်။

သူတို့သည် ထိုအရာကို ဂရုမစိုက်ကြဘဲ အိမ်ပေါက်ဝသို့
လျှောက်သွားပြီး တံခါးဖွင့်လိုက်သည်။

ထိုအခါမှ အိမ်ထဲတွင် မီးရောင်မှိန်မှိန်ရှိနေသည်ကို
တွေ့ရလေသည်။ မီးရောင်က အခန်းတစ်ခန်းထဲမှ ထွက်နေ
ခြင်းဖြစ်သည်။ ပထမတော့... သူတို့အရင် တစ်စုံတစ်ယောက်
ရောက်နေသည်ဟု ထင်မိသည်။

သို့ကြောင့် အခြေအနေကို ကြည့်တော့လည်း မထူးခြား

ပေ။

သို့ကြောင့် နှစ်ယောက်သား ခြေသံလုံလုံဖြင့် ထိုအခန်း
ရိုရာသို့ လျှောက်သွားကြသည်။

အနားရောက်သောအခါ မီးရောင်ထွက်နေသော အ
ခန်းတွင်းသို့ ချောင်းကြည့်လိုက်သည်။

အတွင်းမှမြင်ရသော မြင်ကွင်းကြောင့် နှစ်ယောက်သား
အံ့ဩသွားကြလေသည်။ တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်
ကြည့်လိုက်ကြသည်။

အခန်းထဲမှာ မီးရောင်မှိန်မှိန် ရှိနေသည်။ ခုတင်ပေါ်မှာ
တော့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ရှိနေသည်။ အသက်(၃၀)ပတ်
ဝန်းကျင် အရွယ်ခန့်ရှိပြီး ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် အချိုးအစားကျ
သူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

ပါးလွှာသော ညဝတ်အင်္ကျီကိုဝတ်ထားပြီး... အခန်း
ပေါက်ဝဘက်သို့ ကျောပေးပြီး အိပ်နေခြင်းဖြစ်သည်။ အာလဝီ
ပြောလိုက်စဉ်က ထိုအိမ်မှာလူမရှိဘဲ တစ္ဆေသာရှိသည်ဟု ပြော
သည်။

ယခု အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ရှိနေသည်။
အိမ်မှားဝင်လာမိလေသလား။

ဒါမှမဟုတ် သရဲခြောက်နေတာလား မပြောတတ်သေး
ထိုအခိုက်မှာ အပြင်ဘက်မှ စကားပြောသံနှင့် အသံအချေကြား
ရသောကြောင့် နှစ်ယောက်စလုံး အမှောင်ထဲသို့ ဝင်တက်
နေကြသည်။

ခဏကြာတော့ အိမ်ပေါ်သို့ လူနှစ်ယောက်တက်လာကြသည်။ အသက်(၃၀)ကျော်အရွယ်ခန့်သာရှိသေးသော လူရွယ်နှစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

နှစ်ယောက်စလုံး သင်္ဘောသားများဖြစ်ကြသည်။ ထိုနှစ်ယောက်က ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်တို့ ကပ်နေသော အမှောင်ရိပ်နှင့် မနီးမဝေးနေရာမှ ဖြတ်ကာအခန်းထဲသို့ ဝင်သွားကြသည်။

၎င်းတို့နှစ်ယောက်ဝင်လာတော့ ခုတင်ပေါ်မှာအိပ်နေသော အမျိုးသမီးက နေရာမှထကာ သူတို့ဘက်သို့ လှည့်လာသည်။ ဆွဲဆောင်မှုရှိသော မျက်နှာမျိုးဖြစ်သည်။

အမှောင်ရိပ်ထဲမှ အခြေအနေကိုကြည့်နေသော ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်မှာ စိတ်ထဲ၌ ဇေဝဇဝါဖြစ်သွားလေသည်။

ထိုအမျိုးသမီးမျက်နှာကို ဖာစ်နေရာရာမှာ တွေ့ခဲ့ဘူးသည်ဟု ထင်သဖြင့် . . စဉ်းစားကြည့်ရာ နောက်မှသတိရလေသည်။ ခရီးလမ်းတွင် ပင်လယ်ပြင်၌တွေ့ခဲ့ရသော . . တစ္ဆေသင်္ဘောပေါ်မှ အမျိုးသမီးမျက်နှာနှင့် များစွာတူနေသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

နောက်တော့ ခုတင်ပေါ်မှာ ထိုင်နေသော အမျိုးသမီးလည်ပင်း၌ မီးရောင်ဖြင့် အရောင်လက်နေသော အရာတစ်ခုကို လှမ်းမြင်ရသည်။

အသေအချာကြည့်တော့မှ ရွှေကြိုးဖြင့်ဆွဲထားသော ရွှေသော့တစ်ချောင်းပင်ဖြစ်သည်။

သည်တော့မှ ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်စိတ်ထဲမှာ သဘောပေါက်သွားသဖြင့် ခပ်တိုးတိုးရေရွတ်လိုက်သည်။

“ရွှေသော့မင်းသမီး ဟယ်လင်”

ပြည့်တန်ဆာဘဝမှ ပင်လယ်ဓားပြငိုလ်ဂျီးနတ်၏ သိမ်းပိုက်ခံခဲ့ရသောကြောင့် ယခုလိုဘဝမျိုးရောက်လာသော ဟယ်လင်ပင်ဖြစ်လေသည်။

အခန်းထဲသို့ လူနှစ်ယောက်ဝင်လာသောအခါ သူမမျက်နှာမှာ ကျေနပ်သွားဟန်ရှိသည်။

“မင်းက ပင်လယ်ဓားပြငိုလ်မယားဘဝ ရောက်သွားတော့ ငါတို့ကိုမေ့သွားပြီ မဟုတ်လား”

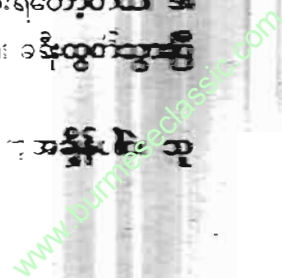
“မမေ့ပါဘူး ဂတ်စတင်ရယ်၊ ရှင်တို့က ကျွန်မရဲ့ ရင်းနှီးပြီးသားလူတွေပဲ၊ ဘယ်မေ့ပါ့မလဲ”

ဟု ချိုသာသော အမူအရာဖြင့် ပြန်ပြောလေသည်။

ထိုအမူအရာကပင် နှစ်ယောက်စလုံးကို အမောပြေကျေနပ်သွားစေသည်။

“တော်သေးတာပေါ့ကွာ၊ တင့်တောင့်တင့်တယ် ဘဝမျိုးရောက်သွားပြီဆိုတော့ ငါတို့ကိုလှည့်ကြည့်ဖော်မှ သေတော့မလားလို့ စိတ်ပူနေတာ၊ အခုမှပဲ စိတ်အေးရတော့တယ် ဒါထက် မင်းယောက်ျား ပင်လယ်ဓားပြငိုလ်ကြီး ခန့်ထွက်သွားပြီလား”

“ရှင်တို့ရောက်လာတာ အဆင်ပြေ အနိပ်ပင် ဟု မနက်ပိုင်းက ပြန်ထွက်သွားပြီ”

“ဒီလိုဆိုတော့လည်း ဟန်ကျပြီပေါ့ကွာ၊ လွတ်လွတ် လပ်လပ်ပျော်ရတာပေါ့”

ဟုပြောပြီး တစ်ယောက်က မနီးမဝေးမှာထိုင်နေပြီး ဂတ်စတင်ဆိုသူက သူမအနီးသို့သွားကာ ပွေ့ဖက်လိုက်လေ သည်။

“ဂျိမ်း... ဂျလိန်း...”

ပြင်းထန်သော မိုးချိုးသံကြီးပေါ်ထွက်လာပြီး မရှေး မနှောင်းမှာပင် လေပြင်းတိုက်ခတ်သံများ ပေါ်ထွက်လာသည်။

“ဝေါ... ဝေါ... ဝေါ...”

ထိုအသံများကြောင့် ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က ပြ တင်းပေါက်မှ အပြင်ဘက်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

အပြင်ဘက်မှာ စောစောက အခြေအနေမျိုး မဟုတ် တော့ပဲ လေပြင်းမုန်တိုင်းများ တိုက်ခတ်လာချေပြီ။

မိုးမှောင်ကျကာ မိုးသီးမိုးပေါက်များ ရွာချလာသည်။

ပင်လယ်ပြင်ဘက်မှ လှိုင်းတက်လာသံများ၊ ကမ်းခြေ သို့ လှိုင်းလုံးကြီးများ တဝန်းဝန်းနှင့် လာရောက်ရိုက်ခတ်သံများ ကိုပါ ကြားလာရသည်။

ထိုအခြေအနေကြောင့် ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်မှာ မိမိသဘောအတွက် စိတ်ပူသွားမိလေသည်။

သို့သော် မတတ်နိုင်တော့...။

ယခုလိုအခြေအနေမျိုးမှာ... အပြင်ထွက်ရန် မလွယ် တော့ပေ။ အပြင်ဘက်မှာ မိုးသက်မုန်တိုင်းများ ကျရောက်နေ

သကဲ့သို့ အခန်းတွင်းမှာ ရှိနေကြသော ယောက်ျားနှစ်ယောက် နှင့် မိန်းမတစ်ယောက်တို့၏ အခြေအနေမှာလည်း အပြင်ဘက် မှဖြစ်ပေါ်နေသော လေပြင်းမုန်တိုင်းများကဲ့သို့ ကာမဂုဏ်ခံစား မှုများ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်နေကြလေသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်မှ ဖြစ်ပျက်နေသော အခြေအနေကိုပင် သတိပြုမိဟန် မတူကြတော့ပေ။

ထိုအခိုက်မှာပင် အပြင်ဘက်မှ ပိတ်ထားသောတံခါး မှာ ‘ဝုန်း’ခနဲ ပွင့်သွားလေသည်။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က လေပြင်းတိုက်သဖြင့် ပွင့် သွားသလားထင်သဖြင့် လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ မဟုတ်ပေ။

အပေါက်ဝမှာ လူတစ်ယောက် ရပ်နေသည်။

တစ်ကိုယ်လုံး မိုးရေများရွဲနေသည်။

အခြားမဟုတ်ပေ။

ပင်လယ်စားပြဗိုလ် ဂျီးနတ်ပင်ဖြစ်သည်။

ဂျီးနတ်က... အခန်းတွင်းမှ အခြေအနေကိုသဘော ပေါက်သွားသောကြောင့် ခါးမှာထိုးထားသောစားကို ထုတ်၍ ကိုင်ကာ အခန်းရှိရာသို့ သွားလေသည်။

သူအခန်းပေါက်ရောက်လာသည်ကို မြင်သောအခါ အခန်းထဲရောက်နေသူ နှစ်ယောက်မှာ... ခေတ်တိုက်နက်နက် မကြိုးစားကြတော့ပဲ ပြတင်းပေါက်မှ ဆင်းခြင်းပင် ဖြစ်နေ သည်။

ဂျီးနတ်က ခုတင်ပေါ်မှာရှိနေသော... ဘယ်လဲ... ဟန်ကျပြီ

ပြီး...

“ခွေးမြီးကောက် ကျည်တောက်စွပ်သလို ဖောက်ပြန် ချင်တဲ့ မိန်းမယုတ်၊ ငါပြန်လာတော့မှ နင့်ကိုသတ်မယ်”

ဟုပြောဆိုကြိမ်းဝါးပြီးနောက် အမှောင်ထဲသို့ ပြန်ထွက် သွားလေသည်။

အပြင်ဘက်မှာတော့... မိုးလေများက အရှိန်လျော့ သွားကြပြီဖြစ်သည်။

အမှောင်ရိပ်ထဲမှာ ရပ်နေသော ဒေါက်တာမင်းထင် ကျော်တို့ နှစ်ယောက်မှာလည်း ထူးဆန်းသောမြင်ကွင်းများကို မြင်နေကြရသောကြောင့် မလှုပ်ဝံ့သေးဘဲ ရှိကြလေသည်။

ခဏကြာတော့ အပြင်ဘက်မှ စူးစူးဝါးဝါးအော်သံအချို့ ကြားရသည်။

နောက်တော့... အော်သံများ ပျောက်သွားလေသည်။

အတန်ကြာသောအခါ တံခါးပေါက်ဝမှ လူနှစ်ယောက် ပြန်ဝင်လာသည်။

စောစောက အခန်းထဲရောက်နေသော ဝတ်စတင်နှင့် ဖာဘီတို့ပင်ဖြစ်သည်။

နှစ်ယောက်စလုံး မိုးရေများစိုရွှဲနေသည်သာမကပဲ ကိုယ်များပေါ်မှာ သွေးများစွန်းပေလာကြသည်။

သူတို့နှစ်ယောက် အခန်းထဲ ပြန်ရောက်လာတော့ ဟယ်လင်က တအံ့တကြဖြစ်သွားသည်။

“ဟင်... ရှင်တို့ ဘာမှမဖြစ်ကြဘူးလား၊ သူရော”

“နှင်ယောက်ျားကို ငါတို့သတ်ပစ်ခဲ့ပြီ”

“တော်ပါသေးရဲ့ရှင်၊ သူသာအသက်ရှင်နေသေးရင် ဘွန်မကို လာသတ်မှာ”

“စိတ်မပူပါနဲ့ သူမသတ်လည်း ငါတို့နှစ်ယောက်က မင်း တို့သတ်ပေးခဲ့ပါမယ်”

“ဟင်”

ဟယ်လင်မှာ မျက်လုံးပြူးသွားလေသည်။

ကျားကြောက်သဖြင့် ရှင်ကြီးကို အားကိုးကာမှ ရှင်ကြီး က ကျားထက်ပိုဆိုးသောအဖြစ်မျိုးနှင့် ကြုံတွေ့ရလေပြီ။ အခြေ အနေမကောင်းသဖြင့် ပြတင်းပေါက်မှဆင်းပြေးရန် ကြိုးစား သော်လည်း မလွတ်တော့ပေ။ သွေးစွန်းနေသော လူနှစ်ယောက် က အနားရောက်လာပြီး သူမကို လည်ပင်းညှစ်သတ်လိုက်ကြ သည်။

ထိုအချိန်တွင် အပြင်ဘက်မှာ မိုးလေများစဲစပြုနေလေ သည်။

လူနှစ်ယောက်က သူမလည်ပင်းကိုကြိုးဖြင့် ချယ်ပြီး နောက် အိမ်ရှေ့မှာရှိသော သစ်ပင်မှာ တန်းလန်းဆွဲထား သို့မဟုတ် ခြယ်သည်။

သူမလည်ပင်းမှာ ဆွဲထားသော ရွှေသော့နှင့်အိမ်တစ် နေရာမှာ သိမ်းဆည်းထားသော ရွှေသေတ္တာကို သူမအားဖြင့် ပြင်သို့ပြန်ထွက်သွားလေသည်။

နောက်တော့ အခြေအနေများက ပုံမှန်... နှိပ်စက်ခြင်း

သွားလေသည်။

အပြင်ဘက်မှာ လေမိုးများမရှိတော့ဘဲ ကြည်လင်နေသည်။ အမှောင်ရိပ်များဖုံးနေသော်လည်း တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေလေသည်။

အခန်းတွင်းမှာလည်း မီးရောင်မရှိတော့ပေ။

ထိုအခါမှ နှစ်ယောက်သား အပြင်သို့ပြန်ထွက်လာကြသည်။

“ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ဆရာ၊ အခုတော့လည်း အခြေအနေက စောစောက ကျွန်တော်တို့ရောက်လာတဲ့အတိုင်းပါပဲလား”

“ဟုတ်တယ်၊ ရွှေသော့မင်းသမီး ဟယ်လင်နဲ့ ဓားပြပိုလ်တို့နတ်တို့ သေသွားခဲ့ကြတာ အတော်ကြာပြီ၊ သူတို့သေတဲ့အချိန်က စောစောကလိုပဲ မိုးသက်လေပြင်းတွေ ကျနေတဲ့အချိန်မျိုးပဲ”

“အံ့ဩစရာပဲ၊ ဒါဖြင့် စောစောကမြင်နေရတာတွေက တကယ် မဟုတ်ဘူးပေါ့”

“သရဲခြောက်နေပါတယ်ဆိုမှ ကိုကျော်စွာက ပြဇာတ်ကပြနေတယ်လို့များ ထင်နေလို့လား၊ စောစောက ကျွန်တော်တို့မြင်လိုက်တဲ့ လူလေးယောက်စလုံး လူလောကမှာမရှိကြတော့ပါဘူး”

“မျက်စိနဲ့ မြင်လို့သာယုံရတယ်၊ အတော်ထူးဆန်းတဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေပဲ”

“လောကမှာ ထူးဆန်းတဲ့အကြောင်းအရာတွေ အများကြီးရှိနေတာပဲ၊ အခုကျွန်တော်တို့ ရောက်နေတဲ့နေရာကလည်း မိစ္ဆာကြိတ်နဲ့ နီးတာဆိုတော့ ဒီလိုအဖြစ်အပျက်မျိုးတွေနဲ့ တွေ့ရတာ ဘာများဆန်းတော့မှာလဲ ကိုကျော်စွာရယ်”

“ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒီလိုနေရာမျိုးတွေမှာ ဒီလိုအဖြစ်အပျက်တွေနဲ့တွေ့ရတာ ဆန်းတော့မဆန်းပါဘူး”

“စိတ်မပူပါနဲ့၊ နောက်ထပ်ထူးခြားဆန်းကြယ်တဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေနဲ့ အများကြီးတွေ့ရဦးမှာပါ၊ ကဲ . . ဒီလောက်သိရင် ကျေနပ်ပါပြီ၊ နောက်မှ . . တစ်ခေါက်ထပ်လာကြည့်မယ်၊ အခုတော့ အချိန်မရှိတော့ဘူး ပြန်ကြရအောင်”

ဟုပြောပြီးနောက် နှစ်ယောက်သား အပြင်သို့ ပြန်ထွက်လာကြလေသည်။

အပြင်ဘက်မှာတော့ ရာသီဥတုက သာယာကြည်လင်ထွက်ရှိနေလေသည်။

www.burmeseclassic.com

BURMESE CLASSIC

အခန်း (၈)

ဒေါက်တာနှင့် တွေ့ကြုံခြင်း

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်တို့အဖွဲ့ ဟေတီကျန်းမြို့တလေးသို့ လာရောက်ကြသည့် ရည်ရွယ်ချက်မှာ... မက်ဒရစ် (Madric) သင်္ဘောနောက်သို့ ခြေရာကောက် သဲလွန်စေရန်နှင့် ရောက်လာကြခြင်းဖြစ်သည်။

မက်ဒရစ်သင်္ဘောမှာ ရွှေသေတ္တာ ငွေသဏ္ဍာန်ဆောင်ဆောင်လာရင်းမှ မိစ္ဆာတြိဂံနယ်မြေအတွင်းသို့ ရောက်လာခဲ့ရာ အခါ ပျောက်ချင်းမလှ ပျောက်သွားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သို့သော် သဲလွန်စတစ်ခုတော့ ကျန်ခဲ့သည်။
သင်္ဘောသားများထံမှ နောက်ဆုံးသတင်းပေးပို့ချက်ကို
သင်္ဘောကုမ္ပဏီမှ ရလေသည်။

ထိုသတင်းမှာ ၎င်းတို့သင်္ဘောမှာ မုန်တိုင်းမိသဖြင့် ယခု
အခါ တာတူဂါကျွန်းသို့ ရောက်သွားခဲ့ပြီဆိုသော သတင်းပေးပို့
ချက်ပင်ဖြစ်သည်။

သို့ကြောင့် သင်္ဘောကုမ္ပဏီမှ ရာသီဥတုကောင်းမွန်
သောအချိန်၌ လိုက်လံရှာဖွေကြသော်လည်း မတွေ့ရတော့ပေ။

သို့ကြောင့် ရှာဖွေခြင်းကို လက်လျှော့လိုက်ကြသည်။
နောက်ပိုင်းမှာတော့ သတင်းတစ်ခု ထပ်ရပြန်သည်။ မက်ဒရစ်
အမည်ဖြင့် သင်္ဘောတစ်စင်းကို ပင်လယ်ဓားပြဖိုလ်တစ်ယောက်
စီးနင်းအသုံးပြုနေသည်ဆိုသော သတင်းပင်ဖြစ်သည်။

သို့ကြောင့် သင်္ဘောကုမ္ပဏီအနေဖြင့် ၎င်းတို့သင်္ဘော
နှင့် ရွှေသေတ္တာ ငွေသေတ္တာများပါ ပင်လယ်ဓားပြများလက်သို့
ရောက်သွားပြီထင်မြင်ယူဆသောကြောင့် လိုက်လံရှာဖွေခြင်းများ
မပြုလုပ်တော့ပေ။

သင်္ဘောကုမ္ပဏီမှ ရှာဖွေခြင်းမပြုတော့သော်လည်း . .
အခြားရတနာရှာဖွေသော ကုမ္ပဏီအချို့ကတော့ ထိုသတင်းကို
စိတ်ဝင်စားကြသဖြင့် ကိုယ့်နည်းကိုယ့်ဟန်ဖြင့် စုံစမ်းရှာဖွေခဲ့ကြ
လေသည်။

ထိုကုမ္ပဏီများမှာ ပင်လယ်ရေအောက်တွင် နစ်မြုပ်နေ
သောမြို့ဟောင်းနှင့် သင်္ဘောပျက်များမှ ရွှေငွေရတနာတို့ကို

ရှာဖွေယူခြင်းနှင့် လူသူကင်းမဲ့နေလျက် ပင်လယ်ပြင်မှာ ရေစုန်
ရေဆန်မျောပါနေသော သင်္ဘောပျက်ကြီးများကို ရှာဖွေခြင်းဖြင့်
စီးပွားရှာကြသူများဖြစ်သည်။

အချို့သင်္ဘောကြီးများမှာ ဘာမြို့ဒါတြိဂံ၊ နဂါးတြိဂံ . .
စသော မိစ္ဆာတြိဂံတို့ စက်ကွင်းအတွင်းသို့ ရောက်သွားပြီး အစ
အနပျောက်သွားကြသည်။

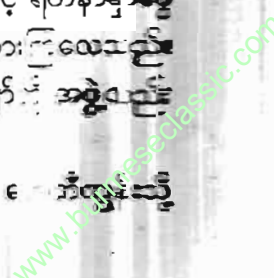
အချို့သင်္ဘောကြီးများမှာတော့ သင်္ဘောပေါ်မှာလိုက်ပါ
သွားသောလူများ တစ်ယောက်မှ မတွေ့ရသော်လည်း၊ သင်္ဘော
နှင့် သင်္ဘောပေါ်မှာပါသော ပစ္စည်းများကိုတော့ ခြေရာလက်ရာ
မပျက် ပြန်တွေ့ကြရသည်မျိုးရှိသည်။

ထိုသင်္ဘောကြီးများကိုတော့ “ပင်လယ်ရေပြင်ပေါ်မှာ
မျောပါနေသော ရတနာသိုက်ကြီးများ” ဟု တင်စားခေါ်ဝေါ်ကြ
လေသည်။

သို့ကြောင့် ရတနာသိုက်ရှာဖွေကြသူများအဖို့ မျှော်လင့်
ချက်မရှိတော့သော သင်္ဘောပျက်များနှင့် မျှော်လင့်ချက်ရှိသေး
သော သင်္ဘောပျက်များဟု နှစ်မျိုးခွဲခြားထားရာ . . မက်ဒရစ်
သင်္ဘောမှာ လုံးဝပျောက်သွားခြင်းမျိုး မဟုတ်ပဲ မျှော်လင့်ချက်
ရှိသေးသော သင်္ဘောစာရင်းထဲမှာ ပါဝင်သဖြင့် ရတနာရှာဖွေ
သော ကုမ္ပဏီအတော်များများတို့က စိတ်ဝင်စားကြလေသည်။

ထိုအထဲတွင် ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော် အဖွဲ့သည်
အပါအဝင်ဖြစ်လေသည်။

သို့ကြောင့် . . သတင်းစုံစမ်းရင်းနှင့် ရောက်ရှိသည့်

ရောက်လာကြခြင်းဖြစ်သည်။

ယခုလည်း ထိုကျွန်းမြို့ကလေးသို့ ရောက်ခဲ့ပြီးနောက် သူတောင်းစား အာလဝီနှင့်တွေ့ခဲ့ပြီးနောက် သိချင်သောအချက် အလက်အတော်များများကို သိခဲ့ရလေပြီ။

သူတို့အနေဖြင့် နောက်တစ်ဆင့် တာတူဂါကျွန်းသို့ သွားရန် ရည်ရွယ်ထားလေသည်။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်မှာ ဟယ်လင်နေသွားခဲ့သည့် အိမ်သို့တစ်ခေါက်ရောက်ခဲ့ပြီးသော်လည်း စိတ်ထဲမှမကျေနပ် သေးပေ။

နောက်တစ်ခေါက် သွားကြည့်လိုသေးသည်။

သို့သော် . . . နေ့အချိန်သွားဖို့တော့ အဆင်မပြေပေ။ ထို့

ကြောင့် လူခြေတိတ်သော ညအချိန်မှာ နောက်ထပ်သွားရန် ပြင်ဆင်လေသည်။

ဒီတစ်ခါတော့ ကျော်စွာကိုပင် အဖော်မခေါ်ခဲ့တော့ ပေ။ အညှီရောင်ဘောင်းဘီနှင့် အင်္ကျီတို့ကိုဝတ်ပြီးအပေါ်မှ ဖျာ ကင်တစ်ထည်ထပ်ဝတ်သည်။

ပြီးမှ အပျော့စားသတ္တလတ်ဦးထုပ် ခပ်စိုက်စိုက်ဆောင်း လိုက်သည်။

အားကောင်းသော လက်နှိပ်မီးတစ်လက်၊ ဓါးမြှောင် တစ်ချောင်း၊ ကျည်ဆန်အပြည့်ထည့်ထားသော သေနတ်တစ် လက်တို့ကို ယူဆောင်ပြီး ထွက်လာခဲ့လေသည်။

သူထွက်လာသောအချိန်မှာ ညဉ့်ဦးပိုင်းအချိန် ကျော်

နေပြီဖြစ်သဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်မှာ အမှောင်ရိပ်များ ဖုံးနေလေပြီ။

လူသွားလူလာလည်း ရှင်းနေသည်။

တစ်ခေါက်သွားခဲ့ဖူးသော နေရာဖြစ်သဖြင့် အခက်အခဲ မရှိ သွားနိုင်လေသည်။

ထိုအိမ်ရှိသောနေရာနှင့် မနီးမဝေးရောက်သောအခါ အခြေအနေကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

မည်းမှောင်နေသောအိမ်ထဲတွင် မီးရောင်လိုလို တွေ့ရ သည်။ သူတို့တစ်ခေါက်ရောက်ခဲ့စဉ်ကလည်း ထိုကဲ့သို့ပင် မီး ရောင်တွေ့ရသောကြောင့် အထူးအဆန်းတော့ မဟုတ်ပေ။

သို့ကြောင့် အင်္ကျီအိတ်ထဲသို့ လက်နှစ်ဖက်နှိုက်လျှက် အိမ်ပေါက်ဝသို့ လျှောက်လာလေသည်။

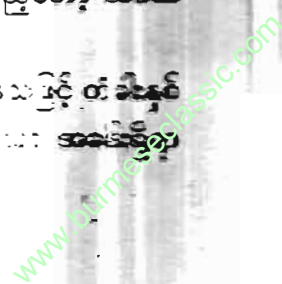
အပေါက်ဝရောက်ပြီး အခြေအနေကြည့်တော့ . . . မီး ရောင်မမြင်ရတော့ပဲ တစ်အိမ်လုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေလေ ပြီ။

သို့ကြောင့် တံခါးချပ်ကို တွန်းဖွင့်လိုက်သည်။ ဝေ့ခွဲတော့ ထားသော တံခါးနှစ်ချပ်က အလွယ်တကူပင် ပွင့်သွားလေ သည်။

“ကျွီး . . . ကျွီး . . . ”

တံခါးပွင့်သွားပြီး မီးရောင်နှင့်ထိုးကြည့်တော့ ထိခံစား မှာ ဘာမှမတွေ့ရပေ။

အခြေအနေမှာလည်း တိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် တံခါးနှင့် ချပ်ကို ပြန်စေ့လိုက်ပြီး ဟယ်လင်နေသွားခဲ့သော အဆင့်မြို့မှာ ဘက်သို့ လျှောက်လာလေသည်။

အတွင်းဘက်မှာလည်း မှောင်နေသည်။

အပြင်ဘက်၌ အခြားသူများရှိနေပါက မီးရောင်ကို တွေ့သွားမည် စိုးသောကြောင့် တတ်နိုင်သမျှ မီးရောင်မသုံးပေ။ ယခင်တစ်ခေါက်ရောက်စဉ်က ဟယ်လင်နေသောအခန်းထဲမှ မီးရောင်မြင်ရသည်။

တစ်ဆက်တည်း ထူးခြားသောမြင်ကွင်းများကိုလည်း တွေ့ခဲ့ကြရလေသည်။

ယခု ထိုအခန်းပေါက်ဝရောက်တော့ မီးရောင်တော့ မမြင်ရပေ။

အခန်းအလယ်နေရာမှာ ချထားသော ကုလားထိုင်ပေါ် မှာတော့ လူတစ်ယောက်ထိုင်နေသည်။

မှန်တံခါးချပ်များမှ ဝင်လာနေသော အလင်းရောင်ကြောင့် ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ကို တစ်စွန်းတစ်စမြင်နေရသည်။

ထိုင်နေသူမှာ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ပင်ဖြစ်သည်။

မနေ့ညရောက်စဉ်က ဟယ်လင်ကိုတွေ့ခဲ့ရသည်။ ယခု ညတွေ့နေရသော အမျိုးသမီးမှာလည်း ဟယ်လင်၏ဝိညာဉ်ပင် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု စိတ်ထဲမှထင်လိုက်မိသည်။ လက်နှိပ်မီးရောင်ဖြင့် ထိုကြည့်ရန် စိတ်ကူးမိသေးသည်။ သို့သော် ဝိညာဉ်များက ၎င်းတို့ကို မီးရောင်ဖြင့်ထိုးကြည့်လျှင် မနှစ်သက်ကြပေ။

သို့ကြောင့်... လက်နှိပ်မီးဖြင့် မထိုးတော့ဘဲ လှမ်းမေး

လိုက်သည်။

“မင်း ဘယ်သူလဲ”

ထိုသို့မေးလိုက်တော့မှ ထိုင်နေသော အမျိုးသမီးက သူ့ရှေ့စားပွဲပေါ်မှာ တင်ထားသော ရေနံဆီမီးအိမ်မှ မီးစာကို အသာမြှင့်တင်လိုက်သည်။

မီးရောင်လင်းလာသောကြောင့် အခန်းထဲမှအခြေအနေတို့ကို မြင်တွေ့ရသည်။

သူ့ဘက်သို့ ကျောပေးပြီး ထိုင်နေသော အမျိုးသမီးက သူ့ရှိရာဘက်သို့ တဖြည်းဖြည်း လှည့်လာပြီးကြည့်သည်။

“ဟင်”

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်မှာ မမျှော်လင့်သော မြင်ကွင်းကြောင့် များစွာအံ့ဩသွားလေသည်။

ထိုအမျိုးသမီးမှာ သူ့မျှော်လင့်ထားသလို ထင်ထားသလို ရွှေသော့မင်းသမီး ဟယ်လင်မဟုတ်ပေ။

လည်ပင်းမှာလည်း ရွှေသော့မရှိပေ။

အသက်(၂၀)ကျော်အရွယ်ခန့်သာရှိသေးပြီး အသားဖြူဖြူနှင့် မျက်နှာက အရှေ့တိုင်းသူဆန်သော မျက်နှာမျိုးဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် အနက်ရောင်ဘောင်းဘီရှည်နှင့် ဘောင်းဘီသားအိတ်ထဲမှာ သေနတ်တစ်လက် ထည့်ထားဟန်ရှိသည်။

ဆံပင်ကို နောက်သို့သပ်တင်ပြီးထားပြီး နောက်ဘက်မှာ စည်းထားသောကြောင့် မျက်နှာမှာပိုပြီး ပေါ်လွင်နေသေးသည်။

“မင်းဘယ်သူလဲ”

“ရှင်ကရော ဘယ်သူလဲ”

“ငါက ခရီးသွားဧည့်သည်တစ်ယောက်ပါပဲ”

သူမက သဘောကျသော အမူအရာဖြင့် သွားများပေါ် လာသည်အထိ ရယ်လိုက်သည်။

“ခရီးသွား ဧည့်သည်တစ်ယောက်က တစ္ဆေခြောက်တဲ့ ဒီလိုအိမ်မျိုးကို အချိန်မတော်မှ တစ်ယောက်တည်း လာဝံ့တာ တော့ ချီးကျူးရမှာပဲ”

ထိုသို့ပြောသဖြင့် ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က သူမရဲ့ ရာသို့ လျှောက်သွားကာ မနီးမဝေးမှာရပ်လိုက်သည်။

“မင်းဘယ်သူလဲ”

“ရှင်နာမည် အရင်ပြောပြလေ”

“ငါက မြန်မာပြည်ကလာတာ နာမည်က ဒေါက်တာ မင်းထင်ကျော်”

ထိုသို့ပြောလိုက်တော့ သူမမျက်နှာပေါ်မှာ ကျေနပ် သောအမူအရာတစ်ချက် ပေါ်သွားလေသည်။

“အခုလိုတွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်... ။ ရှင်နာမည်ကို ကျွန်မသိပါတယ်”

ထိုစကားကြားတော့မှ သူတောင်းစားအာလဝီပြော လိုက်သော စကားကိုပြန်ပြီး သတိရလေသည်။

အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ဦးဆောင်သော အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ လည်း မက်ဒရစ်သင်္ဘောသတင်းကို လိုက်လံစုံစမ်းနေသည်ဆို သောစကားဖြင့် ဆက်စပ်တွေးကြည့်တော့မှ အဖြေပေါ်သွား တော့သည်။

“မင်းလည်း ပင်လယ်ပြင်မှာ ပျောက်နေတဲ့မက်ဒရစ် သင်္ဘောသတင်းကို စုံစမ်းပြီးလိုက်နေတဲ့သူ မဟုတ်လား”

“မှန်ပါတယ်ရှင်၊ ရှင်တို့နဲ့ကျွန်မတို့က လုပ်ငန်းတူတွေ ဆိုတော့ မမျှော်လင့်ပဲ အခုလိုဆုံတွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်၊ ကျွန်မနာမည်ကခေမီကျော်ပါ”

ဟု သူမနာမည် ပြောပြသည်။

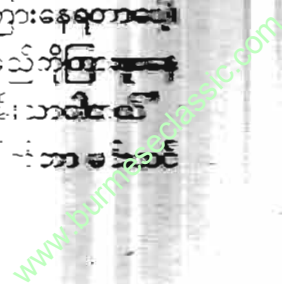
ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က သူမရှေ့ဘက်မှာရှိသော တူလားထိုင်တစ်လုံးမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

သူဝင်ထိုင်တော့ အမှောင်ရိပ်ထဲမှာ ရပ်နေကြသည့် လူသုံးယောက်က အပြင်သို့ ထွက်လာပြီးမနီးမဝေးမှာ အသင့် အနေအထားဖြင့် ရပ်နေကြလေသည်။

“ဒါထက် မေးပါရစေဦး၊ စောစောကမင်းပြောတဲ့ အထဲမှာ ငါ့နာမည်ကို သိနေတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုသိနေတာလဲ မင်းနဲ့ငါနဲ့က အခုမှ သိကြတွေ့ကြတာမဟုတ်လား”

“ဒါကတော့ မဆန်းပါဘူး၊ ပင်လယ်ရေပြင်ပေါ်မှာ နေတဲ့ရတနာသိုက်တွေ့နောက်ကို လိုက်ရှာနေတဲ့သူချင်းဆိုတော့ ဒီလိုပဲသိနိုင်တာပေါ့၊ နောက်ပြီး ရှင်နာမည်နဲ့ ရှင်ရဲ့အောင်မြင်မှု သတင်းတွေကိုလည်း အချင်းချင်းဆိုတော့ ကြားနေရတာပေါ့၊ အခုမှလူချင်းတွေ့ဖူးတယ်ဆိုပေမယ့် ရှင်နာမည်ကိုကြားတာကတော့ ကြာပါပြီ၊ အခုလိုတွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်”

ဟုပြောပြီး လက်ကမ်းပေးသဖြင့် ဒေါက်တာမင်းထင် ကျော်က လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

ခေမိကျော်ဆိုသော အမျိုးသမီး၏လက်မှာ သာမန်နုနု နယ်နယ်အမျိုးသမီးတစ်ယောက်လက်မျိုး မဟုတ်သည်ကိုတော့ ချက်ချင်း သတိပြုမိလိုက်သည်။

“ငါကလည်း မင်းတို့အကြောင်းကို သိတန်သရွေ့ သိထားပြီးပါပြီ၊ အခုလို တွေ့ရတာဝမ်းသာပါတယ်”

“ဒေါက်တာနဲ့တွေ့တုန်း တစ်ခါတည်းဖိတ်ချင်ပါတယ်”

“မင်းထင်တော့လို့ ခေါ်ရင်ပိုကောင်းပါတယ်”

“ကောင်းပါပြီ၊ တခြားတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ရှင်ကိုကျွန်မ ဦးလေးက အတော်ကလေးသိတယ်၊ အခုလိုတွေ့ရတယ်ဆိုတာ သိရင် သူဝမ်းသာမှာပဲ၊ ဒါကြောင့် . . ကျွန်မတို့သင်္ဘောကို လာဖို့ ဖိတ်ချင်ပါတယ်”

“မင်းဦးလေးရဲ့နာမည်က ဘယ်သူလဲ”

“ဦးဝေလကျော်လို့ ခေါ်ပါတယ်”

“တောင်းပြီလေ၊ တွေ့ကြတာပေါ့”

ဟုပြောပြီး နေရာမှပြန်ထလိုက်သည်။

“ဟင် . . ပြန်တော့မလို့လား၊ ဒီကိုလာတာ သဲလွန်စရာ ဖွေဖို့ လာတာမဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်လေ၊ ဒါပေမယ့် ကိုယ့်အရင်ရောက်နေတဲ့ သူတွေ ရှိနေမှတော့ ဘယ်ဖြစ်တော့မှာလဲ”

“ကျွန်မတို့က ဒီလိုသဘောထားမသေးပါဘူး၊ ဘဝတူ အချင်းချင်းတွေပဲ အတူတူတွဲလုပ်ရင် ပိုမကောင်းဘူးလား”

“ကောင်းတော့ ကောင်းပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဖြစ်မယ်

မထင်ပါဘူး”

“ဟင် . . ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ငါ ဒီညတစ်ယောက်တည်းလာတဲ့ ညေရွယ်ချက်က လူတွေနဲ့တွေ့ဖို့ မဟုတ်ဘူး၊ ဝိညာဉ်နဲ့တွေ့ချင်လို့ လာခဲ့တာ၊ ဒါပေမယ့် ဖြစ်မှာမဟုတ်တော့ပါဘူး”

“ဘယ်လိုကြောင့်လဲ”

“သရဲတစ္ဆေတွေ၊ ဝိညာဉ်တွေက တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက် တဲ့နေရာမျိုးမှ တွေ့ရတာ လူများနေရင် သူတို့မလာတော့ဘူး” ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော် စကားကြောင့် ခေမိကျော် သဘောကျစွာဖြင့် ရယ်လိုက်သည်။

“ရှင်က တစ္ဆေတွေကို မကြောက်ဘူးလား”

“ဟင်အင်း တစ္ဆေတွေက ကြောက်စရာမလိုပါဘူး၊ ဒါကြောင့် တစ္ဆေသင်္ဘောတွေကိုတောင် တကူးတကလိုက်ရှာနေတာပေါ့၊ တကယ်တော့ အသက်မရှိတော့တဲ့ ဝိညာဉ်တွေက ဘာမှကြောက်စရာမရှိပါဘူး၊ အသက်ရှိနေသေးတဲ့လူတွေကသာ ပိုပြီးကြောက်စရာကောင်းတာပေါ့”

ဟုပြောပြီး အခန်းထဲမှပြန်ထွက်ရန်ပြင်တော့ . . ခေမိကျော်ကပါ နေရာမှထသည်။

“ရှင် ကျွန်မတို့သင်္ဘောကို လာမယ်မဟုတ်လား”

“လာခဲ့ပါမယ်၊ ဘယ်အချိန်လောက်ဆို . . အင်းကြည့်လဲ”

“ညနေပိုင်းလောက်ပေါ့”

“သင်္ဘောနာမည်က... ဘာလဲ”

“ရေနဂါး”

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က ခေါင်းတစ်ချက်ညှိတ်လိုက်

ပြီး အပြင်သို့ ပြန်ထွက်လာခဲ့လေသည်။

စားကျက်အတွင်းမှာတော့... မြွေမြွေချင်းခြေမြင်...

ကျားနှင့်ဆင် လယ်ပြင်မှာတွေ့ကြလေပြီ။

အခန်း (၉)

ကျားနှင့်ဆင်လယ်ပြင်မှာ တွေ့ကြလေပြီ

ရေနဂါးက အတော်ကြီးသည်။

သင်္ဘောပေါ်မှာလည်း ခေတ်မီကိရိယာများ အစုံအလင်
ဆပ်ဆင်ထားလေသည်။

ထိုရေနဂါးသင်္ဘောကို ပိုင်ဆိုင်သူမှာ 'ဦးဒီပကျော်' ဆို
သူဖြစ်သည်။

ဦးဒီပကျော်က ဂျပန်ဆွေးပါသူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။
သူသည် အသက်(၅၀)ကျော်အရွယ်ခန့်သာရှိပြီး ဝမ်းဗိုက်

www.burmeseclassic.com

ရေအောက် ရတနာရွာဖွေရေး ကုမ္ပဏီတစ်ခုကို ထူထောင်ထားလေသည်။

၎င်းတို့ ကုမ္ပဏီဖွင့်ထားသောမြို့မှာ ဘဟားမားကျွန်း၏ မြို့တော်ဖြစ်သော ပင်လယ်ဆိပ်ကမ်းမြို့၌ ဖြစ်သည်။ ဦးဒီပကျော်သည် ပင်လယ်ရေအောက် ရတနာရွာဖွေရေး လုပ်ငန်းဖြင့် ကြီးပွားချမ်းသာလာသူဖြစ်သည်။

ထိုလုပ်ငန်းများကိုတော့ ညီဖြစ်သူဦးဝေလကျော်ကလဲ ဦးစီးပြီး လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နေခြင်းဖြစ်သည်။

ခေမိကျော်ကတော့ ဦးဒီပကျော်၏ သားသမီးများစွာ တို့အထဲမှ တစ်ဦးဖြစ်သည်။

ဦးဒီပကျော်မှာ ဇနီးသုံးယောက်ရှိပြီး ၎င်းတို့မှမွေးထားသော သားသမီးများထဲမှ တစ်ဦးဖြစ်သည်။

ခေမိကျော်၏မိခင်မှာ ငှက်ပန်းလှမြို့ဖြစ်သည်။ သူမသည် အသက်(၂၅)နှစ်အရွယ်ခန့်ရှိပြီး ရုပ်ရည်ချောမောသူတစ်ဦး ဖြစ်သော်လည်း စိတ်ကတော့ နုနုနယ်နယ်မဟုတ်ပေ။ ဆာမူရိုင်း စိတ်ဓါတ်မျိုးဖြင့် ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်သည်ကို နှစ်သက်သဘောကျသူဖြစ်သည်။

သို့ကြောင့် . . ဦးလေးဖြစ်သူ ဦးဝေလကျော်နှင့်လက်ထပ်ကာ ထိုလုပ်ငန်းကို ဦးစီးလုပ်ကိုင်နေခြင်းဖြစ်သည်။

သူမသည် အတိုက်အခိုက် ကျွမ်းကျင်ရုံမက သေနတ်ပစ်လက်ဖြောင့်သည်။

သူမအကျွမ်းကျင်ဆုံးလက်နက်မှာ . . ပေါက်ဓားငယ်

ကလေးများကို အသုံးပြုခြင်းဖြစ်သည်။

(၆)လက်မခန့်ရှည်ပြီး အဖျားချွန်ထက်သော ပေါက်ဓားငယ်ကလေးများကို တစ်ပြိုင်တည်း သုံးလေးချောင်းပစ်နိုင်သည်။ ထိုသို့ပစ်သော်လည်း ပစ်မှတ်မလွဲပေ။

သို့ကြောင့် တော်ရုံယောက်ျားများက ခေမိကျော်ကို သွေးမစမ်းဝံ့ကြပေ။

ရေနဂါးသင်္ဘောပေါ်မှာ လူ(၂၀)ခန့်ပါသည်။ သူမအပါအဝင် အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်သာပါသည်။ တစ်ယောက်က သူမအတွက် အဖော်အဖြစ် လိုက်သူ ဒေါ်နီကို ဖြစ်သည်။

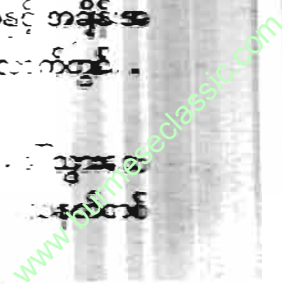
ဒေါ်နီကိုက အသက်(၄၀)ကျော်ခန့်ပင် ရှိသေးပြီး အားဦးရသူဖြစ်သည်။

ရေနဂါးသင်္ဘောပေါ်မှာတော့ ဦးဝေလကျော်က ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ပြီး . . ခေမိကျော်က ဒုတိယခေါင်းဆောင်ဖြစ်လေသည်။

ကျန်သည့်လူများကတော့ သူ့တာဝန်နှင့်သူ ရှိကြလေသည်။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က ခေမိကျော်နှင့် အချိန်အတန်ပြုလုပ်ထားသောကြောင့် ညနေပိုင်းအချိန်လောက်တွင် . . သိမ်းပေါ်သို့ တက်သည်။

သူနှင့်အတူ ကျော်စွာနှင့် ဂျွန်ဆင်တို့ပါ သွားကြသည်။ သုံးယောက်စလုံး အတွင်းအိတ်များဖြင့် နှစ်ယောက်

လက်စီ ထည့်ယူသွားကြသည်။

ညနေပိုင်းအချိန်ဖြစ်သောကြောင့် ဆိပ်ကမ်းတစ်ဝိုက်မှာ လူသွားလူလာများဖြင့် ရှုပ်ထွေးနေလေသည်။

“သူနဲ့ဘယ်လိုတွေ့ပြီး ဘယ်လိုအဆက်အသွယ်ရတလဲဆရာ”

“ချိန်းထားရင်တောင်မှ လွဲချင်လွဲဦးမယ်၊ ညက ဟာလင်နေခဲ့တဲ့ အိမ်ကြီးဘက်ကို သွားရင်းနဲ့ တွေ့ကြတာ”

ထိုသို့ပြောတော့မှ ကျန်နှစ်ယောက်ကပါ သဘောပေါက်သွားကြလေသည်။

“ဆရာနဲ့သူနဲ့က အကြံတူချင်းတွေဖြစ်နေကြတော့ အိမ်နေရာမျိုးမှာ တွေ့ကြတာတော့ မဆန်းပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် အသမီးတစ်ယောက်အနေနဲ့ အခုလို ပင်လယ်ခရီးလမ်းတွေမှာ ယောက်ျားတွေနဲ့ တန်းတူရည်တူလုပ်ဝံ့တဲ့ သူ့ရဲ့သတ္တိကဝတ်မခေလှဘူး၊ နာမည်က ဘယ်သူတဲ့လဲဆရာ”

“ခေမီကျော်”

“နာမည်နဲ့လူနဲ့တော့ လိုက်မယ့်ပုံပဲ”

“ဟိုရောက်တော့ တွေ့ရမှာပေါ့”

သုံးယောက်သား စကားတပြောပြောနှင့် လျှောက်ပတ်ကြရာ ဆိပ်ကမ်းတစ်နေရာရောက်တော့ ကမ်းနှင့်မနီးမဝေးရာ၌ ကျောက်ချုပ်ထားသော ရေနဂါးသင်္ဘောကို တွေ့ကြသည်။

သင်္ဘောတစ်စင်းလုံး မီးရောင်များ လင်းထိန်နေသကဲ့သို့

သူတို့သုံးယောက် တံတားရှိရာသို့ လျှောက်သွားပြီး တံတား ထိပ်တွင် ရပ်လိုက်ကြသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် သင်္ဘောရှိရာဘက်မှ လှေတစ်စင်း ထွက်လာပြီး တံတားသို့ လာရောက်ကပ်ပေးလေသည်။

“ချိန်းထားတဲ့ ဧည့်သည်တွေဆိုရင်တော့ လှေပေါ်တက်ကြပါ”

ဟု တစ်ယောက်ကပြောသဖြင့် လှေပေါ်သို့ တက်ကြသည်။ သူတို့လှေပေါ်ရောက်တော့ လှေကသင်္ဘောရှိရာ ပြန်လှော်သွားလေသည်။

သင်္ဘောရှိရာရောက်တော့ ခေမီကျော်နှင့် အရင်တွေ့ရသည်။

“အခုလို တကူးတကရောက်လာကြတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ သင်္ဘောပေါ်ကို လာကြပါ”

ဟုဖိတ်ခေါ်သဖြင့် သင်္ဘောပေါ်သို့ တက်ကြလေသည်။ ထို့နောက် သူတို့ကို အပေါ်ဆုံးထပ်၌ရှိသော အခန်းရှိရာသို့ ခေါ်သွားလေသည်။

ထိုအခန်းထဲမှာတော့ လူအချို့ရှိနေကြသည်။ ခေမီကျော်ကပင် အခန်းထဲမှာရှိနေသူအချို့နှင့် မိတ်ဆက်ပေးသည်။

ထိုအထဲတွင် ဦးဝေလဲကျော်နှင့် လဲကဲသားတို့နှင့် နင်းဂျားဘခက်ဆိုသူလည်း ပါသည်။

နင်းဂျားဘခက်ဆိုသူမှာ နင်းဂျားတိုင်းရင်းသားတို့သို့

အနက်ရောင်ဝတ်စုံများ ဝတ်ထားပြီး ခက်ထန်ကြမ်းတမ်းသော ဟန်အမူအရာမျိုးရှိသည်။

ခေမိကျော်တတ်ကျွမ်းသော အတိုက်အခိုက်ပညာများကို နင်းဂျားဘခက်ကပင် သင်ပေးထားခြင်းဖြစ်၏။ ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်တို့ အခန်းထဲရောက်တော့ စားပွဲမှာပင် မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်ကြသည်။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က ကျန်နှစ်ယောက်တို့ပါ အခန်းတွင်းမှာ ရှိနေသူများနှင့် မိတ်ဆက်ပေးလိုက်သည်။

သူတို့ရောက်သည်နှင့် အခြားသူများကလည်း အပြင်သို့ထွက်သွားကြရာ ဦးဝေလကျော်၊ ခေမိကျော်နှင့် နင်းဂျားဘခက်တို့ သုံးယောက်သာ ကျန်ခဲ့တော့သည်။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်တို့ သုံးယောက်နှင့် အားလုံး

(၆)ယောက်သာ အခန်းတွင်း၌ ကျန်ခဲ့လေသည်။

စားပွဲပေါ်မှာတော့ နိုင်ငံခြားအရက်မျိုးစုံတို့နှင့် ပင်လယ်စာ အစားအသောက်များကို အပြည့်ချထားသည်။

ဦးဝေလကျော်က ဆေးပြင်းလိပ်တစ်လိပ်ကို သောက်နေရာမှ ပြန်ချထားလိုက်ပြီးပြောသည်။

“အခုလို မြန်မာလူမျိုးတွေ့ပြီး မိတ်ဆွေဖြစ်ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်၊ လူချင်းကသာအခုမှ တွေ့ဖူးကြပေမယ့် ဆရာမင်းထင်ကျော်ရဲ့ သတင်းကိုတော့ ကြားမိနေတာကြာပါပြီ”

“လုပ်ငန်းတူတွေ့ဆိုတော့ ဒီလိုပဲသိကြရမှာပေါ့”

“အခုလို လုပ်ငန်းတူချင်းတွေ့ကြတာ . . . ဝမ်းသာစရာ

ဆောင်းပါတယ်။ နောက်ပြီး . . . တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အသံချင်းဖလှယ်ပြီး အတူပူးပေါင်းလုပ်ကြမယ်ဆိုရင် ပြီးအတိုင်း နှိမ့်ဖယ်လို့လည်း ထင်ပါတယ်”

ဦးဝေလကျော်က မြန်မာစကားကိုပင် ငေး သူလေသိန်းဆောင်းမွန်စွာဖြင့် ပြောနေရာ ရှစ်စပ်ကလျင်ချေလည်သုတ်ခံဦးဖြစ်မှန်း သိသာလေသည်။

“ကျွန်တော်လည်း ဒီလိုပဲ မျှော်လင့်ပါတယ်”

“ကဲ . . . ကဲ . . . မိတ်ဖြစ်ဆွေဖြစ်ပေါ့ ကြိုက်တာသောက်ကြပါ။ သောက်ရင်းစားရင်းနဲ့ပဲ လုပ်ငန်းအကြောင်း ပြောကြတာပေါ့”

ဟုပြောသဖြင့် သုံးယောက်သား အနည်းငယ်စီသာ သောက်ကြလေသည်။

ဦးဝေလကျော်တို့ သုံးယောက်ကလည်း အနည်းငယ်စီ သောက်ကြလေသည်။

“ကျွန်တော်တို့နဲ့ တွေ့ချင်တဲ့အကြောင်းကို သိပါခေ”

“အခြားတော့မဟုတ်ပါဘူး၊ ဆရာတို့အခုလက်ရှိ ဦးပုညလုပ်နေတာကို သိချင်တာပါ”

ဦးဝေလကျော်က ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းနှင့်ပင် မေးသည်။

“တခြားမဟုတ်ပါဘူး၊ ပျောက်နေတဲ့ မက်ခရစ်သစ်ကို ဦးရှာဖွေဖို့ပါပဲ”

“ဒီလိုဆိုရင်တော့ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် သိသလို သိချင်တာပေါ့။ အခုလို လုပ်ငန်းတူချင်းတွေ့ရတာနဲ့ပဲ သိချင်တာပေါ့”

သိရပြီဆိုရင်တော့... ကျုပ်တို့နှစ်ဖွဲ့ အတူပူပေါင်းကြရင် ပိုကောင်းဘူးလား၊ အသိချင်းဖလှယ်တော့... ပိုပြီးပြည့်စုံတာပေါ့ ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ... လေးလေးနက်နက် စဉ်းစားနေသည်။

ထိုအချိန်မှာ မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်နေသော ခေမီကျော်က စူးစူးစိုက်စိုက်နှင့် ကြည့်နေလေသည်။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်တို့ဘက်မှ ငြင်းပယ်လိုက်မှုကို စိုးရိမ်နေသော အမူအရာမျိုးရှိသည်။

“ကောင်းပါတယ်၊ ဒီအစီအစဉ်ကို ကျွန်တော်တို့ဘက်က လက်ခံပါတယ်”

“ဝမ်းသာစရာပဲပေါ့”

ဦးဝေလကျော်နှင့် ခေမီကျော်တို့နှစ်ယောက်က... ဘောကျသောအမူအရာဖြင့် ပြုံးလိုက်ကြသော်လည်း နင်းစာခက်ဆိုသူကတော့ ပုံမှန်အတိုင်းသာနေသည်။

“ကဲ စားရင်းသောက်ရင်း တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် သိထားတာချင်းတွေ ဖလှယ်ကြရအောင်၊ ကျုပ်တို့ဘက်က ထားတဲ့အချက်အလက်တွေကို အရင်ပြောပြပါ့မယ်”

ဟု စကားစပြီးနောက် ၎င်းတို့သိထားသောအချက်ကို အရင်ပြောပြသည်။

ဦးဝေလကျော် ပြောပြသောအချက်အလက်များတွင် မက်ဒရစ်(Madric)သင်္ဘောမှာ စပိန်နိုင်ငံမှရွှေသေတ္တာငွေသေတ္တာများတင်ဆောင်ပြီး ထွက်လာရာ... မိစ္ဆာကြိုင်

ရောက်သောအခါ ထူးဆန်းသောအန္တရာယ်တစ်ခုနှင့် ခတွေ့ခဲ့ရကြောင်း... . . .

သင်္ဘောပေါ်မှာပါသွားသူတို့သည် ထိုကဲ့သို့အန္တရာယ်ဖြင့် ကြုံတွေ့ခဲ့ရပြီးနောက် ရက်အတန်ကြာသည်အထိ သင်္ဘောကုမ္ပဏီနှင့် အဆက်အသွယ်မရခဲ့ကြောင်း... . .

ထို့ကြောင့် သင်္ဘောကုမ္ပဏီမှ ထိုသင်္ဘောနောက်သို့ ခြေရာခံပြီး လိုက်လံရှာဖွေခဲ့ကြသော်လည်း... အစအနမျှပင် မတွေ့ရတော့ကြောင်း၊

နောက်ပိုင်းမှာတော့ ထိုသင်္ဘောကိုတွေ့၍ သတင်းပေးနိုင်သူအား ဆုတော်ငွေအမြောက်အမြားပေးမည်ဟု ကြေညာစာများ ထုတ်ခဲ့ကြောင်း ပြောပြလေသည်။

သူပြောပြသောအချက်များထဲတွင် ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်တို့ သိထားသောအချက်အချို့ ပါသလို မသိသေးသော အချက်အလက်အချို့လည်း ပါလေသည်။

ဦးဝေလကျော်က သောက်လက်စအရက်ခွက်ကို ပြန်ချထားလိုက်ပြီး ဆေးပြင်းလိပ်ကို မီးငြိပြီး တစ်ဖွာနှစ်ဖွာ ဖွာလေသည်။

သင်းယုံ့သော မီးခိုးငွေ့များက အခန်းတွင်း၌ ငြိန်ထိုင်နေလေသည်။

ပြီးမှ သူကဆက်ပြောသည်။

“သင်္ဘောကုမ္ပဏီက ကျုပ်တို့ကုမ္ပဏီ... သင်္ဘော... အကူအညီတောင်းတယ်၊ ပျောက်နေတဲ့ သူ... သင်္ဘော... အကူအညီ... ”

ပေးပေါ့။ တကယ်လို့ ပြန်ရှာတွေ့ခဲ့ရင် . . သင်္ဘောပေါ်မှာပါတဲ့ ပစ္စည်းတွေရဲ့ တစ်ဝက်ပေးမယ်လို့လည်း ပြောပါတယ်”

“ဒီတော့ . . ဒီဘက်က လက်ခံခဲ့သလား”

“မခံပါဘူး။ သူတို့သင်္ဘောပျောက်တာ တခြားနေရာဆို ရင်တော့ လက်ခံသင့်လက်ခံမှာပေါ့။ အခုသူတို့သင်္ဘောပျောက် ခဲ့တဲ့နေရာက ဘာမြို့ဒါတြိဂံနဲ့ ဆက်စပ်နေတဲ့ မိစ္ဆာတြိဂံရဲ့ နယ်နိမိတ်အတွင်းမှာ ဖြစ်နေတော့ ဘယ်လိုလက်ခံလို့ ဖြစ်မလဲ”

“မှန်ပါတယ်”

“ပင်လယ်ခရီးသွားလာနေတဲ့သူတိုင်း၊ ဘာမြို့ဒါတြိဂံ ဒေသနဲ့ နဂါးတြိဂံဒေသတွေအကြောင်းကို သိထားကြရတယ်။ ဒီနှစ်ခုစပ်ကြားမှာရှိတဲ့ မိစ္ဆာတြိဂံစက်ကွင်းနဲ့ ဆက်စပ်နေတဲ့ နေရာတွေကို မရောက်ဘူးရင်တောင် အနည်းဆုံးတော့ သိထား ကြရတယ်မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့က လက်မခံခဲ့တာပါ”

ဟုပြောပြီး စကားမဆက်တော့ပေ။

ဦးဝေလကျော်အနေဖြင့် ထို့ထက်ပိုပြီး သိထားပုံရသော် လည်း ထိုမျှလောက်သာပြောပြီး စကားကိုရပ်လိုက်ခြင်းဖြစ် သည်။

“ဆရာမင်းထင်ကျော်တို့ သိထားတာရှိရင်လည်း ပြောပြ ပါဦး”

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က အာစွတ်ရုံမျှသာ ပါးစပ်နှင့်

တွေပြီးသောက်နေသေ အရက်ဖန်ခွက်ကို စားပွဲပေါ်သို့ ပြန်ချ ထားလိုက်သည်။

“ကျွန်တော်သိသလောက် ပြောရရင်တော့ မိစ္ဆာတြိဂံ နယ်နိမိတ်ထဲမှာ ထူးထူးဆန်းဆန်းပျောက်သွားခဲ့တဲ့ မက်ဒရစ် သင်္ဘောက ထူးထူးဆန်းဆန်းဆိုသလိုပဲ ပြန်ပေါ်လာတယ်”

အားလုံးက စိတ်ဝင်စားစွာဖြင့် အာရုံစိုက်ပြီး နားထောင် နေကြသည်။

“မက်ဒရစ်သင်္ဘောက စပိန်ကနေ(၁၉၄၃)ခုနှစ်၊ ဧပြီလ (၃)ရက်၊ မြန်မာသက္ကရာဇ်(၁၃၀၄)ခု၊ တန်ခူးလဆန်း(၃)ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့မှာ စထွက်ခဲ့တယ်။ နောက်တော့ . . မိစ္ဆာတြိဂံနယ်နိမိတ်ထဲမှာ ပျောက်သွားခဲ့တယ်”

“မှန်ပါတယ်”

“အဲဒီလိုဖြစ်ပြီး . . (၁၉၄၃)ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ(၃)ရက်၊ မြန်မာသက္ကရာဇ် တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း(၂)ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ မှာ သင်္ဘောကုမ္ပဏီနဲ့ အဆက်အသွယ်ပြန်ရခဲ့တယ် . . သူတို့ ပျောက်သွားခဲ့တာ (၆)လတိတိ အချိန်ကြာပါတယ်”

“တယ်လည်း တိကျသေချာလှပါလား”

“သင်္ဘောကုမ္ပဏီဆီကို နောက်ဆုံးသတင်းပေး ခဲ့တဲ့ နေရာကတော့ အခု ဟေတီကျွန်းရဲ့တောင်ဘက်မှာရှိတဲ့ တာထူ ဂါကျွန်းကပါပဲ”

“မှန်ပါတယ် ဆက်ပြောပြပါဦး”

“တာထူဂါကျွန်းဆိုတာ အရင်ကလူ . . ”

ကျွန်းပါပဲ၊ လိပ်တစ်ကောင်လို ပုံသဏ္ဍာန်မျိုးရှိပြီး ကျွန်းပေါ်မှာ ကျွဲရိုင်း၊ နွားရိုင်းနဲ့ တောဝက်တွေ ပေါပါတယ်။ နောက်တော့ အဲဒီကျွန်းပေါ်ကို စစ်ဘေးကြောင့်ပြေးလာတဲ့လူတစ်စု လာရောက်နေထိုင်ကြတယ်။ ခေါင်းဆောင်က ဂျိုးနတ်ဆိုတဲ့ လူကြီးကြီးတစ်ယောက်ပဲ”

“စိတ်ဝင်စားစရာပါပဲ”

“ကျွန်းရဲ့ထူးခြားချက်က ဂျိုးနတ်တို့မနေခင်က တခြားသင်္ဘောကလူတွေ ကျွန်းပေါ်ရောက်ရင် မမြင်ရတဲ့အန္တရာယ်တစ်ခုကြောင့် သေကျေပျက်စီးခဲ့ကြရတယ်”

“ဘယ်လို အန္တရာယ်မျိုးလဲ”

“နင်းဂျားဘခက်က ဝင်မေးသည်။

“အဲဒီကျွန်းကို မရောက်သေးတော့ ဘယ်လိုအန္တရာယ်မျိုး ဖြစ်မယ်ဆိုတာ မသိရသေးဘူး။ တကယ်လို့ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် ရောက်သွားတဲ့အခါ တွေ့ရနိုင်ပါတယ်”

ထိုစကားကြောင့် နင်းဂျားဘခက်က နောက်ထပ်ဆက်မမေးတော့ပဲ ပခုံးတွန့်ပြလိုက်သည်။

“ဆက်ပြောပါဦး”

“လေမိုးပြင်းထန်တဲ့အချိန်တွေမှာ တာတူဂါကျွန်းက ဝင်နားလို့အဆင်ပြေတဲ့ ကျွန်းတစ်ကျွန်းပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်းပေါ်တက်တဲ့အခါမှာတော့ မမြင်ရတဲ့အန္တရာယ်တွေကြောင့် သေကျေပျက်စီးကြတော့ တချို့မလာဝံ့ကြတော့ဘူး”

“ဒါထက် မေးပါရစေဦး၊ ဂျိုးနတ်တို့ရောက်သွားတော့

ကျွန်းပေါ်တ အန္တရာယ်နဲ့ မတွေ့ကြရဘူးလား”

“ဂျိုးနတ်တို့လည်း ကျွန်းပေါ်ရောက်စကတော့ မမြင်ရတဲ့အန္တရာယ်ကောင်ရဲ့လက်ချက်နဲ့ တချို့သေကြရတယ်။ နောက်ပိုင်းတော့ သူတို့ကိုလာပြီး မနှောင့်ယှက်တော့ဘူး”

“ဆရာမင်းထင်ကျော်က ဒီအချက်တွေကို ဘယ်လိုသိနေတာလဲ”

“ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အဲဒီကျွန်းကို သင်္ဘောနဲ့ရောက်ဖူးပါတယ်။ ကျွန်းပေါ်မတက်ခဲ့ပါဘူး”

“ဒါကြောင့် သိတာကိုး”

“ဂျိုးနတ်တို့က တာတူဂါကျွန်းပေါ်ရောက်စက ကျွန်းပေါ်မှာရှိတဲ့ ကျွဲရိုင်း၊ နွားရိုင်းနဲ့ တောဝက်တွေကို သတ်စားတယ်။ နောက်တော့ပိုတဲ့အသားတွေကို မီးကင်ပြီးရောင်းတယ်။ ကျွန်းကိုရောက်လာတဲ့ သင်္ဘောသားတွေက ရိက္ခာအဖြစ်ဝယ်စားကြတယ်။ အဲဒီအမဲသားကင်တွေကို ‘ဘူကေနီ’လို့ ခေါ်ကြတယ်”

“ကျုပ်တို့လည်း ကြားဖူးတယ်”

“နောက်တော့ ဂျိုးနတ်က သင်္ဘောတစ်စင်းသွားပြီး နောက် ပင်လယ်စားပြိုင်လ်တစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ သူတို့သင်္ဘောက မက်ဒရစ်ပါပဲ”

“ဟုတ်ပါတယ် အတိအကျပါပဲ။ အဲဒီအခါက ဂျိုးနတ်ကလည်း ကျုပ်တို့သိသလိုပဲ၊ အတော်များများ သိသလိုပဲ ဒါဖြင့် နောက်ပိုင်းဂျိုးနတ်က ဒီမှာရှိတဲ့ဟယ်သ်နဲ့ပဲ ပြန်လာတယ်”

www.burmeseclassic.com

ဆက်မယ်တစ်ဦးနဲ့ ညားခဲ့ပြီး ရွှေငွေအတော်များများ ပေးထားခဲ့တယ်။ နောက်တော့... လေမိုးတွေပြင်းထန်တဲ့ ညတစ်ညမှာ ဟယ်လင်ရော ကိုးနတ်ပါသေသွားခဲ့တာတွေကိုပါ ဆရာမင်းထင်ကျော်သိပြီးသား ဖြစ်မှာပေါ့”

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က ခေါင်းတစ်ချက် ညိတ်ပြလိုက်သည်။

“သိတန်သလောက်တော့ သိထားပြီးပါပြီ”

“ဒါဖြင့် သင်္ဘောပေါ်မှာပါသွားတဲ့... ရွှေသေတ္တာ ငွေသေတ္တာတွေရော ဘယ်ရောက်သွားပြီထင်သလဲ”

“ဒါတော့ သေသေချာချာ မသိရသေးပါဘူး။ မိစ္ဆာကြိတ်ထဲမှာ သင်္ဘောတစ်စင်းလုံးတောင်မပျောက်ဘဲ ပြန်ထွက်လာပြီး တာတူဂါကျွန်းကို ရောက်လာတယ်ဆိုတော့ တစ်နေရာမှာတော့ ရှိနိုင်ပါတယ်”

“ကျုပ်တို့လည်း ဒီလိုပဲ ယူဆထားကြပါတယ်။ ဒီတော့ ဆရာမင်းထင်ကျော်အနေနဲ့ ကျုပ်တို့ကမ်းလှမ်းတာကို သဘောတူ့မတူ့သိပါရစေ”

“ကျွန်တော် စဉ်းစားပြီး... အဖွဲ့သားတွေနဲ့ တိုင်ပင်ပါဦးမယ်။ နောက်ရက်တော့ အဖြေပေးပါ့မယ်”

ဟုပြောလိုက်တော့ ဦးဝေလကျော်က ခေါင်းညိတ်ပြီး လက်ခံလေသည်။

ထို့နောက် စကားဝိုင်းသိမ်းပြီး ပြန်ရန်ပြင်လေသည်။ ခေမိကျော်က သူတို့သုံးယောက်ကို သင်္ဘောကုန်းပတ်ပေါ်အထိ

ရောက်အောင် လိုက်ပို့ပေးလေသည်။

“ရှင်အနေနဲ့ ကျွန်မတို့နဲ့ ပူးပေါင်းပြီး အလုပ်လုပ်မယ်လို့ တော့ မျှော်စောင့်ထားပါတယ်”

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က ခေါင်းတစ်ချက် ညိတ်လိုက်ရင်း...

“ငါတို့ ကြိုးစားကြည့်ပါမယ်”

ဟု ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“ရှင်အနေနဲ့ ကျွန်မတို့နဲ့ လက်တွဲသွားမယ်ဆိုရင်တော့ ထူးဆန်းတဲ့နေရာတစ်ခုကို ခေါ်သွားပေးပါမယ်”

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က စိတ်ဝင်စားသွားသည်။

“ဘယ်နေရာလည်း ပြောပါဦး”

“မက်ဒရစ်သင်္ဘောဘယ်နေရာမှာ ရှိနေတယ်ဆိုတာကို ပြောပြနိုင်တဲ့လူဆီပေါ့”

“စိတ်ဝင်စားစရာပဲ သူကဘာလဲ”

“ဖန်လုံးကြည့်ပြီး အကြားအမြင်ဟောတဲ့သူပေါ့ သူ့က ဒီကျွန်းပေါ်မှာရှိတယ်။ ဒါပေမယ့် လူတိုင်းကိုတော့ မဟောဘူး”

“မင်းသွားဖူးသလား”

“ကျွန်မတို့တော့... တစ်ခေါက်နှစ်ခေါက် ရောက်ဖူးတယ်”

“မင်းလိုက်ပို့ပေးရင်တော့ သွားချင်ပါတယ်”

“အဲဒါကတော့ ရှင်ရဲ့အဖြေပေါ်မှာပဲ... ဘာညိတ်ထားတယ်”

ရှင်က ကျွန်မတို့နဲ့ လက်တွဲမယ်ဆိုရင် ကျွန်မကိုယ်တိုင် သူ့ရဲ့ တွဲ နေရာကို လိုက်ပို့ပေးပါမယ်”

“ကောင်းပြီလေ၊ ဘယ်တော့သွားကြမလဲသာ ပြောပါ”

ခေမိကျော်မျက်နှာပေါ်မှာ အပြုံးရိပ်ကလေးတစ်ချက် သမ်းသွားလေသည်။

“လက်တွဲကြဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီလား”

ထွေထွေထူးထူး ပြန်မပြောတော့ဘဲ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက် သည်။

“ကောင်းပြီလေ၊ မနက်ဖြန် နေ့လယ်ပိုင်းအချိန်လောက်

မှာ စားသောက်ဆိုင်မှာဆုံကြပြီး ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်ပဲ သွားကြ တာပေါ့”

ခေမိကျော်စကားက ထိုနေရာသို့ အခြားသူများ မသိ စေလိုသည့် သဘောမျိုးဖြစ်သဖြင့် ထပ်မံခေါင်းညိတ်ပြလိုက်လေ သည်။

ထို့နောက်... .

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်တို့ သုံးယောက်ကို လှေဖြင့် ကမ်းစပ်သို့ ပြန်ပို့ပေးလေသည်။

အချိန်မှာ ညဉ့်ဦးပိုင်းသို့ ရောက်နေချေပြီ။

အခန်း (၁၀)

အကြားအမြင်ပညာရှင်နှင့် ထူးခြားသောဖောဖိန်း

နောက်တစ်နေ့ နေ့လယ်ပိုင်းအချိန်မှာတော့... ခေမိ ကျော်နှင့်တွေ့ပြီး သူမခေါ်ရာနောက်သို့ လိုက်သွားခဲ့လေသည်။

ဆိပ်ကမ်းတစ်ဝိုက်မှာရှိသော လှစ်ကားတစ်စင်းကို ငှား နှမ်းပြီး သွားကြခြင်းဖြစ်သည်။

ဦးတည်သွားသောနေရာမှာ လူစည်ကားသော မြို့ရပ် နေရာမှာမဟုတ်ပဲ လူသူရှင်းသောမြို့ရွာတစ်ခုသို့ ရောက်ရှိလေသည်။

www.burmeseclassic.com

တစ်နေရာရောက်တော့ ခြံပေါက်ဝမှာကြေးပြား ဆိုင်
ဘုတ်တစ်ခု ချိတ်ဆွဲထားသည်။

အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ရေးထားခြင်းဖြစ်သဖြင့် ဒေါက်
တာမင်းထင်ကျော်က တစ်ချက်ကြည့်လိုက်သည်။

အဓိပ္ပာယ်ကတော့... 'အကြားအမြင်ပညာရှင် နော်
တယ်' ဟူသောစာတန်းကို တွေ့ရလေသည်။

ခေမိကျော်ကတော့ ထိုနေရာသို့တစ်ခေါက်နှစ်ခေါက်
ရောက်ဖူးတန်ဖြင့် အစစအရာရာ သူမကပင်ဦးဆောင်ပြီး လူ
ကိုင်လေသည်။

ကားသမားကို အပြင်မှာစောင့်ခိုင်းထားခဲ့ပြီး ခြံအတွင်း
သို့ဝင်ခဲ့ကြသည်။

ခြံဝန်းမှာအတော်ကျယ်ဝန်းပြီး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်
သည်။

တံခါးပေါက်ဝရောက်တော့ အစောင့်တစ်ယောက်နှုတ်
တွေ့ရသည်။

- “ဘာကိုစွဲရှိလို့ပါလဲ”
- “ဆရာမကြီး နော်စတယ်နဲ့ တွေ့ချင်လို့ပါ”
- “ဒီမှာခဏလေးစောင့်ပေးပါ”
- ဟုပြောပြီး အတွင်းသို့ဝင်သွားလေသည်။
- ခဏကြာတော့မှ ပြန်ထွက်လာသည်။
- “နောက်ကလိုက်ခဲ့ပါ”
- ဟု ခေါ်သွားသဖြင့် လိုက်သွားကြရာ ခန်းဆီးများက

ထားသော အခန်းတစ်ခန်းရှေ့သို့ ရောက်သွားကြသည်။

“ဆရာမကြီး အထဲမှာရှိပါတယ် ဝင်သွားပါ”

ဟုပြောပြီး ပြန်ထွက်သွားလေသည်။

သို့ကြောင့်နှစ်ယောက်သား ခန်းဆီးကိုဖယ်ပြီး အတွင်း
သို့ဝင်သွားကြသည်။

အတွင်းခန်းမှာတော့ အသက်(၄၀)ကျော်အရွယ်ခန့်ရှိ
သည့် အမျိုးသမီးတစ်ဦး ထိုင်နေသည်။

ကိုယ်လုံးက ဝဝဖိုင်ဖိုင်နှင့် ဥပမိရုပ်ကောင်းသူတစ်ဦး
ဖြစ်သည်။

ဦးခေါင်းပေါ်၌ မဟာရာဇာတစ်ဦးဆောင်းလှေရှိသော
ခေါင်းထုပ်မျိုး ပေါင်းထားသည်။

နဖူးထိပ်တွင် အတန်အသင့်ကြီးသော မဟူရာကျောက်
တစ်ပွင့်တပ်ထားသည်။

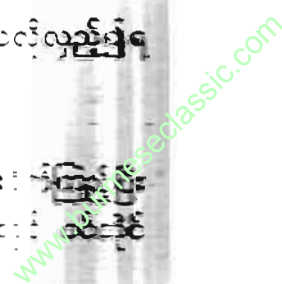
ငွေရောင်ဇာများဖြင့် တွပ်ထားသော အနက်ရောင်
ဦးသားအင်္ကျီကိုဝတ်ဆင်ထားလေသည်။

သူမရှေ့မှာ အရွယ်အစားအတော်ပင်ကြီးသည့် ဖန်သုံး
တစ်လုံးရှိသည်။

အောက်ခံဆုံပေါ်မှာ ကမ္ဘာလုံးလှည့်သလံလှည့်သံ
သော ဖန်လုံးပင်ဖြစ်သည်။

“ထိုင်ကြပါ”

နော်စတယ်က သူတို့နှစ်ယောက်ကို ဖုန်းကြားပြီး
ပြောသဖြင့် ကတ္တီပါစများခင်းထားသောနေရာ

၁၄၈

ကြီးစတု

လိုက်ကြသည်။

နော်စတယ်ကသူတို့နှစ်ယောက်ကို စူးရှသောအကြည့်မျိုးဖြင့် တစ်ချက်အကဲခတ်ကြည့်သည်။

“ချစ်သူလည်းမဟုတ်၊ လက်ထပ်ထားပြီးသားလည်းမဟုတ်ကြပဲ နှစ်ယောက်တွဲပြီး အတူတူရောက်လာပုံထောက်တော့... အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စတစ်ခုရှိကြလို့ပဲထင်ပါရဲ့”

ဟုပြောရာစိတ်ထဲမှာ နည်းနည်းတော့ အံ့ဩသွားလေသည်။ ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်မှာ စိတ်နယ်လွန်ကျင့်စဉ်များနှင့် တန်ခိုးသတ္တိများအကြောင်းကို အတော်အသင့်လေ့လာထားဖူးလေသည်။

ကသိုဏ်းများအကြောင်း...

စိတ်တန်ခိုးများအကြောင်းနှင့် အတိတ်နိမိတ်များဖြင့် အတတ်သိနိုင်သော ပညာများအကြောင်းကို လေ့လာထားခဲ့သူ့ရာ ထိုနည်းများထဲမှ တစ်နည်းနည်းကိုအသုံးပြုပြီး ပြောခြင်းဖြစ်သည်ဟုတော့ ခန်းမှန်းမိလိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ်”

ခေမိကျော်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“ဘာအကြောင်း သိချင်တာလဲ”

“ပင်လယ်ပြင်မှာပျောက်နေတဲ့ သင်္ဘောတစ်စင်းအကြောင်းကို သိချင်ပါတယ်”

ခေါင်းတစ်ချက်ညိတ်ပြပြီး ငွေရောင်းဝင်းလက်နေသော ဖလားတစ်လုံးထဲသို့ ရေအပြည့်ထည့်လိုက်ပြီး... သူမမျက်နှာ

အောက်တည့်တည့်သို့ ချလိုက်သည်။

သူမသည် နေကသိုဏ်း၊ ရေကသိုဏ်း၊ မီးကသိုဏ်း၊ မြေကသိုဏ်း စသောကသိုဏ်းများထဲမှ ရေကသိုဏ်းကို အသုံးပြုလိမ့်မည်ဟုတော့ ခန်းမှန်းမိလေသည်။

“စကားမပြော အသံမထွက်ပဲ ငြိမ်နေပေးပါ။ ငါပြောတာတွေမှန်သမျှလည်း စာရွက်တစ်ရွက်နဲ့ တစ်လုံးမကျန် ရေးဖတ်ထားပေးပါ”

ဟု မှာသဖြင့် ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က အဆင်သင့် ချထားပေးသော စာရွက်တစ်ရွက်နှင့် ခဲတံတစ်ချောင်းကိုယူပြီး အဆင်သင့်ရှေ့မှာချထားလိုက်သည်။

ခဏကြာတော့ အကြားအမြင်ဆရာမကြီး နော်စတယ်က သူ့လုပ်ရမည့်အလုပ်ကို စတင်လုပ်လေသည်။

ချထားသောရေခွက်ထဲမှ ရေကိုစူးစိုက်စိုက်ကြည့်နေခြင်းဖြစ်သည်။

ရေကသိုဏ်းကို အသုံးပြုခြင်းမှာ ရေနှင့်ပတ်သက်သော အကြောင်းကိစ္စ ဖြစ်နေသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ရေကသိုဏ်းအပြင် ဝိဇ္ဇာစိတ်ပညာရပ်၌ လာန်သော ဇီကသိုဏ်း(ဖယောင်းတိုင်မီး)၊ နေကသိုဏ်း၊ မြေကသိုဏ်း၊ မြေသို့သည်လည်း မဟာဂုဏ်ကုသိုလ်တရား၌ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းလျက်ရှိသည်။

သို့သော် ဤကသိုဏ်းတို့သည် ဗုဒ္ဓဒေဝဒေဝတော်နှင့် သိညာဉ်အဘိညာဉ်အရာ၌ ပါဝင်နိုင်လောက်အောင် အရေး

www.burmeseclassic.com

တန်းမမြင့်မားပေ။

မြေကသိုဏ်းသည် ပကတိမြေကြီးကို စီးဖြန်းရသော ကသိုဏ်းမဟုတ်။ ကြိုတင်ပြုလုပ်ထားသော ကသိုဏ်းဝန်းကို စီးဖြန်းရသောကသိုဏ်းသာဖြစ်သည်။

နည်းဥပဒေအရ ဤမြေကသိုဏ်းကို မီးကသိုဏ်း (ဖယောင်းတိုင်မီး) နေကသိုဏ်းများ သတ်မှတ်ထားသည့် အဆင့်အထိ လေ့ကျင့်အောင်မြင်ပြီးမှသာလျှင် ပြုလုပ်ရမည်။

ပြဋ္ဌာန်းသတ်မှတ်ထားသောကသိုဏ်းများ လေ့ကျင့်ပေါက်မြောက်အောင်မြင်မှု မရှိသေးသမျှကာလပတ်လုံး ဤမြေကသိုဏ်းကို စီးဖြန်းခြင်းမပြုရ။

အကယ်၍ အထက်ပါကသိုဏ်းစဉ်တို့ကို ကျော်လွန်၍ ဤမြေကသိုဏ်းကို ပြုလုပ်ခဲ့သော် ဤမြေကသိုဏ်းသည် နေကသိုဏ်းတို့ထက် တန်ခိုးကြီးမားလေသောကြောင့်... ဘေးအန္တရာယ် ဖြစ်ပေါ်လာတတ်သည်။

နေ့ကကျင့်ခဲ့သော ကသိုဏ်းတို့ဖြင့် သမာဓိကောင်းစွာ မရဘဲ၊ သမာဓိမယူခဲ့ဘဲ မြေကသိုဏ်းကို ဆောက်တည်၍ မရနိုင်ပေ။

မြေကသိုဏ်း ကျင့်ကြံမည်ဆိုပါက မိမိနေအိမ်၌ကျင့်ကြံ၍ မရပေ။

လူခြေတိတ်ဆိတ်သော တော၊ တောင်၊ လိုက်ဂူများ၌သာ ကျင့်ကြံအားထုတ်ရသည်။

ပြီးလျှင် ရေကသိုဏ်းကို ဆက်လက်ကျင့်ကြံနိုင်သည်။

ကသိုဏ်းကျင့်သူတို့မှာ နိမိတ်သုံးပါးတို့ ပေါ်လာနိုင်ပြီး နိမိတ်သုံးပါးဖြင့်သာ သိလိုသောအကြောင်းအရာတို့ကို ဟောပြောနိုင်ပေ၏။

နိမိတ်သုံးပါးတို့မှာ--

- (၁) ပရိတ် နိမိတ်၊
 - (၂) ဥဂ္ဂဟ နိမိတ်၊
 - (၃) ပဋိဘာက နိမိတ်၊
- တို့ပင်ဖြစ်သည်။

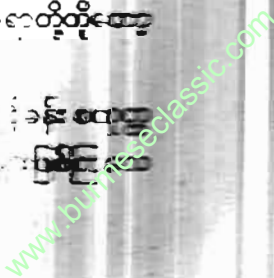
ပရိကမ္မနိမိတ်မှာ မျက်စိဖြင့်ကြည့်၍ မြင်၍ရသော ယောင်းတိုင်မီးတောက်၊ နေကသိုဏ်းဝန်းမှမြင်ရသော နိမိတ်တို့ဖြစ်သည်။

ဥဂ္ဂဟနိမိတ်မှာ မျက်စိမှိတ်လျက် အာရုံပြုကြည့်ရာ မျက်စိဖြင့်ကြည့်လျက် မြင်နေရသကဲ့သို့ အာရုံထဲမှာပေါ်လာသောနိမိတ်မျိုးဖြစ်သည်။

ပဋိဘာဂနိမိတ်မှာ မျက်စိမှိတ်လျက် အာရုံ၌ပေါ်နေသော နိမိတ်ကိုပင် ထပ်၍စီးဖြန်းခြင်းဖြင့် ပကတိမျက်စိဖြင့် မြင်ထင်ရှားရှားမြင်ရသော နိမိတ်မျိုးဖြစ်သည်။

(ဝတ္ထုလေးမည်စီးသောကြောင့် ကသိုဏ်းကျင့်စဉ် မှာ နိမိတ်သုံးမျိုးတို့၏ အသေးစိတ်အကြောင်းအရာတို့ကို ဟောပြောရေးတော့ပေ။)

ထိုအဆင့်များမှာ ဝိဇ္ဇာစိတ်ပညာလေ့ကျင့်သူများ အဆင့်ရောက်မှ လေ့ကျင့်၍ရနိုင်သည့် ကျင့်စဉ်တို့ဖြစ်ပေ။

သည်။

အကြားအမြင်ဆရာမကြီးနော်စတယ် အသုံးပြုနေသောနည်းမှာ ရေကသိုက်ဖြင့် ပရိကမ္မနိမိတ်ထင်အောင် ကြည့်ရှုနေသောနည်းဖြစ်သည်။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်ကလည်း ထိုပညာရပ်များကို အတော်အသင့် ခရီးပေါက်သည်အထိ လေ့လာထားသူဖြစ်သောကြောင့် သဘောပေါက်လေသည်။

သူမနှင့်အတူ စိတ်အာရုံတည်ငြိမ်မှုရအောင် ထိန်းချုပ်ပြီးအဆင်သင့်စောင့်နေသည်။

ရှေ့မှာချထားသော ခဲတံနှင့် စာရွက်ကိုလည်း အဆင်သင့်ပြင်ထားလေသည်။

အတန်ကြာသောအခါ အကြားအမြင်ဆရာမကြီး နော်စတယ်ထံမှ စကားသံများထွက်လာလေသည်။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်ကလည်း သူမပြောသမျှ စကားလုံးတိုင်းကို တစ်လုံးမကျန် သေသေချာချာ ရေးမှတ်ထားလေသည်။

သူမပြောသော အကြောင်းအရာများထဲတွင် ကျွန်ုပ်အမည်များ၊ ခရီးမိုင်အကွာအဝေးများ၊ လတ္တီတွဒ်၊ လောင်ဂျီတွဒ် စသည့်တို့ပင် တိတိကျကျပါလေသည်။

“နင်တို့တွေ့ချင်တဲ့ သင်္ဘောပျက်ကို ငါတွေ့ရတယ်။ သင်္ဘောအမည်က ‘မက်ဒရစ်’လို့ ရေးထားတယ်”

ဟုပြောပြီး ကသိုက်ကြည့်ခြင်းကို ရပ်လိုက်လေသည်။

ထိုသို့ရပ်သွားသောအခါ ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်ရေးမှတ်ထားသော စာရွက်ပေါ်၌ မြေပုံကြမ်းတစ်ချပ်ကဲ့သို့ ပေါ်နေပေပြီ။

ကျေနပ်စရာကောင်းသော အခြေအနေပင်ဖြစ်သည်။ ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်အနေဖြင့်လည်း နော်စတယ်၏ စိတ်စွမ်းအင်ကို များစွာအထင်ကြီးသွားလေသည်။

“ဘာမေးစရာရှိပါသေးသလဲ”

“ကျွန်မဘဝအကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သိချင်တာလေးတွေကို မေးချင်ပါတယ်”

“ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စဆိုရင်တော့ သက်ဆိုင်သူတစ်ယောက်ပဲ ရှိနေရပါမယ်”

ထိုသို့ပြောသဖြင့် ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က အလိုက်သိစွာဖြင့် အပြင်သို့ထွက်ပေးရလေသည်။

နာရီဝက်လောက်ကြာတော့မှ ခေမီကျော်မှအပြင်သို့ ပြန်ထွက်လာလေသည်။

သူမမျက်နှာပေါ်မှာတော့ ကျေနပ်သောအမူအရာမရှိတော့ရလေသည်။

အပြန်မှာတော့ ခေမီကျော်က မေးသည်။

“သူပြောတဲ့အချက်တွေကို ရှင်သဘောကျခဲ့တာ”

“ပြောတာကတော့ အတော်ကလေး ငါ့ကျွမ်းကျင်မှုနဲ့ပတ်သက်တာပဲ”

ဟုတ်မဟုတ်တော့ လက်တွေ့ရှာကြည့်မှပဲ သိရတော့မှာပဲ ဟု ပြန်ပြောလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

“သူနဲ့ပတ်သက်ပြီး ရှင် ဘယ်လိုထင်သလဲ”

“သူလုပ်နေတဲ့အလုပ်ပေါ်မှာတော့ ကျွမ်းကျင်မှုရှိပုံရပါတယ်၊ မင်းကအရင်ကတည်းက ရောက်ခဲ့ဖူးတာပဲ မင်းကပိုသိမှာပေါ့”

“အင်း.. ဟုတ်တော့ဟုတ်တယ်၊ သူ့ပြောတာတွေက မှန်တာများပါတယ်”

“အကြားအမြင်ဟောတာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဗေဒင်နက္ခတ်နဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဒါမှမဟုတ် စိတ်စွမ်းရည်ကို အသုံးပြုပြီး ဟောတာမျိုးပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဒီလိုဟောပြောနေတဲ့သူတွေဆိုမှာ မိမိရဲ့အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စ၊ ဒါမှမဟုတ် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စမျိုး မေးမြန်းတိုင်ပင်တယ်ဆိုတာ ဟောပြောပေးမယ့်သူဆိုမှာ ယုံကြည်မှုမရှိပဲနဲ့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး”

“ရှင်လည်း ဒီပညာမျိုးတွေ လေ့လာဖူးတယ် မဟုတ်လား”

“အတော်ကလေး လေ့လာခဲ့ဘူးပါတယ်၊ အစစ်အမှန်ပညာရပ်တွေက တကယ်အားကိုးထိုက်ပါတယ်၊ အဲဒီလိုပဲ စစ်မှန်တဲ့ပညာရှင်တွေဆိုရင်လည်း လူတစ်ယောက်ရဲ့ဘဝရှေ့ရေးအတွက်သာမကပဲ တိုင်းပြည်တစ်ခုလုံးအတွက် ဒါမှမဟုတ် ကမ္ဘာကြီးရဲ့ အနာဂတ်အတွက်ပါ အားကိုးထိုက်ပါတယ်၊ သူတို့ရဲ့ ကြိုတင်ဟောပြောထားတဲ့အတိုင်းလည်း ဖြစ်ပျက်လေ့ရှိကြပါတယ်”

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော် စကားကြားသောအခါ ခေမီကျော်က တအံ့တဩ နားထောင်နေသည်။

“ကမ္ဘာပေါ်မှာ အကျော်ကြားဆုံး အကြားအမြင်ပညာရှင်ကြီးတစ်ယောက်ရှိခဲ့တယ်၊ သူ့ကို အကြားအမြင်ပါရမီရှင်လို့ သတ်မှတ်ကြတယ်၊ ဆရာကြီး နေ့စဉ်စရာဒါးမတ်(၈)လို့ ခေါ်တယ်.. မင်းကြားဖူးသလား”

သူမက ခေါင်းခါပြသည်။

“အကြားအမြင်ပါရမီရှင်.. ဆရာကြီးနေ့စဉ်စရာဒါးမတ်(၈)ရဲ့ ဟောပြောချက်တွေကို တဘောင်လို့ သတ်မှတ်ကြတယ်၊ တဘောင်ရဲ့အဓိပ္ပာယ်ကတော့ နောင်လာမယ့် အနာဂတ်ကာလမှာ ဘာတွေဖြစ်မယ်ဆိုတာ ကြိုတင်ဟောပြောချက်တွေပဲ”

“သူပြောတဲ့ ဟောပြောချက်တွေကရော မှန်တာပဲလားဟင်”

“အတော်များများမှန်ခဲ့ပါတယ်၊ သူ့ကြိုတင်ဟောပြောခဲ့တဲ့ ကမ္ဘာကျော်တဘောင်တွေထဲကအတိုင်း ဖြစ်ပျက်ခဲ့ပါတယ်”

“စိတ်ဝင်စားစရာပါပဲ၊ ကျွန်မက အနာဂတ်ကိုကြိုတင်သိနိုင်တဲ့သူတွေအကြောင်းကို စိတ်ဝင်စားပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ဆရာကြီးရဲ့အကြောင်းကို.. နည်းနည်းလောက် ပြောပြပေးပါလား”

ထိုကြောင့် ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က အထိုအထို ပြောပြပေးလိုက်သည်။

နိမိတ်ဖတ်ခြင်း.. ၊ ရှေ့ဖြစ်ကို ကြိုတင်ဟောပြောခြင်း၊ ဟောကိန်းထုတ်ခြင်းဆိုသည့် အကြောင်းအရာများကို

ကြည်ရန်ခက်ခဲသည့် အကြောင်းအရာများပင်ဖြစ်သည်။

ယင်းကဲ့သို့ အနာဂတ်ကိုကြိုတင်ဟောပြောခြင်း (သို့) ဟောကိန်းထုတ်သော အကြောင်းအရာများမှာမူ ကျွန်ုပ်တို့နှင့် နီးစပ်သောဝန်းကျင်တွင်ပင် တည်ရှိနေသည်။

အချို့သည် အတွေ့အကြုံများအရ မည်သို့ဖြစ်လာမည် ကို ကြောင်းကိုးများအား ဆင်ခြင်သုံးသပ်ခြင်းဖြင့် ကြိုတင်နိမိတ်ဖတ်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

အချို့မှာ သဘာဝလွန်စိတ်တန်ခိုးများ (Supernatural power) ပိုင်ဆိုင်ကြကာ ကြိုတင်သိမြင်နိုင်သည့်အတွက် ဟောကိန်းထုတ်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

အချို့မှာ အတတ်ပညာအစွမ်းဖြင့် (ဥပမာ. . ဗေဒင်ပညာ) တွက်ချက်ဟောပြောခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုသို့ကြိုတင်ဟောကိန်းထုတ်မှုများသည် လူ့သက်တမ်းတစ်ခုအတွင်းတွင်သာ ဟောကိန်းထုတ်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

သို့သော် . . . နော့စထရာဒါမတ်(စ) (Nostradamus) ဆိုသူ ပုရောဟိတ်သည်ကား သူ့သက်တမ်းကာလအတွင်းတွင်သာမက လာမည့်ရာစုနှစ်ပေါင်းများစွာအထိပင် ထူးဆန်းစွာ ကြိုတင်ဟောကိန်းထုတ်ခဲ့သည်။

နော့စထရာဒါမတ်(စ)သည် (၁၆)ရာစုနှစ်အတွင်း (၁၅၀၃-၁၅၆၆)အတွင်း ထင်ရှားသော ပြင်သစ်လူမျိုး ပုရောဟိတ်တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့သည်။

သူ၏အမည်အပြည့်အစုံမှာ မိုက်ကယ်ဒီနော့စထရာ

ဒိမ်း(Michel de Nostradame)ဖြစ်၍ နောက်ပိုင်းတွင် . . .

နော့စထရာဒါမတ်(စ) (Nostradamus) ဟုထင်ရှားခဲ့သည်။

သူ့အား (၁၅၀၃)ခုနှစ်တွင် ပြင်သစ်ပြည် စိန်ရီမီ (St. Remy) အရပ်တွင်မွေးဖွားခဲ့သည်။

သူ့မိဘများသည် ဂျူးအမျိုးအနွယ်များဖြစ်၍ နောက်ပိုင်းတွင် ကိုးကွယ်မှုပြောင်းကာ ကက်သလစ်ဘာသာဝင်များ ဖြစ်လာခဲ့ကြသည်။

ဒါးမတ်(စ)သည် အလွန်ဉာဏ်ထက်မြက်သော ကလေးငယ်တစ်ဦးဖြစ်ခဲ့သည်။

သူသည်ငယ်စဉ်ကပင် ရှေးဟောင်းဘာသာစကားများ၊ သင်္ချာပညာနှင့် နက္ခတ်ဗေဒင်ပညာရပ်များကို သူ၏အဘိုးထံမှ သင်ယူခဲ့သည်။

သူသည် နောက်ပိုင်းတွင်ဆေးပညာကို သင်ယူလိုစိတ်ရှိလာသည့်အတွက် . . . မွန်ပီလားတက္ကသိုလ် (Mont pellier University) တွင်တက်ရောက်သင်ကြားခဲ့သည်။

ဆေးပညာအောင်မြင်ပြီးစီးသည့်နောက်ပိုင်းတွင် သူသည်ကပ်ရောဂါများတွင် ကျွမ်းကျင်စွာကုသနိုင်သော သမားတော်တစ်ယောက်ဖြစ်လာခဲ့သည်။

သို့သော် ကပ်ရောဂါ(ပလိပ်ရောဂါ)ကြောင့် သူ့နောက် သူ့သားသမီးများ သေဆုံးပြီးနောက်တွင် သူသည် သမားတော်ဘဝကိုစွန့်လွှတ်ခဲ့သည်။

ထို့နောက်သူသည် အီဂျစ်နှင့်အလတ် . . .

ပညာ(Egyptian and Alexandrian magic)များကို လေ့လာရင် တတ်ကျွမ်းလာခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်၍ နော့စထရာဒါးမတ်(၈)၏ နောက်ဆုံးအချိန် များတွင် အကြားအမြင်ဆရာကြီးတစ်ဦးအဖြစ် နိဂုံးချုပ်ခဲ့သည်။

အကြားအမြင်ဆရာကြီးဆိုရာ၌လည်း သာမန်ဆရာ တစ်ယောက်မဟုတ်ဘဲ လာမည့်ရာစုနှစ်ပေါင်းများစွာကို ကြိုတင် ဟောကိန်းထုတ်နိုင်ခဲ့သော . . ထူးဆန်းသည့်ဆရာကြီး တစ် ယောက်ဖြစ်လာခဲ့သည်။

နော့စထရာဒါးမတ်(၈)သည် သူ၏ဟောကိန်းများကို စာကြောင်းလေးကြောင်းပါသော ကွာထရိန်း(Quatrains)ဟု ခေါ်သော စာပိုဒ်များအဖြစ် စုစည်း၍ စုစုပေါင်းစာပိုဒ်(၉၄၂)ခု အဖြစ် ရေးသားခဲ့သည်။

တစ်ဖန် ကွာထရိန်း(၁၀၀) ကိုပေါင်းစုကာ တစ်ခုလျှင် စင်ကျူရီ (Centuries) များအဖြစ်စုစည်းခဲ့သည်။

နော့စထရာဒါးမတ်(၈)၏ ကွာထရိန်းများတွင် အနာဂတ်အတွက် ကြိုတင်ဟောပြောချက်များ (၁၀၀၀)ကျော် ပါဝင် ခဲ့သည်။

“ရှင်ပြောတဲ့အကြောင်းအရာတွေက စိတ်ဝင်စားဖို့ ကောင်းပါတယ် နောက်တစ်ချက်ကတော့ ရှင်ရဲ့မှတ်ဉာဏ်စွမ်း ရည်ကို ခိုးကူးပါတယ်”

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က ဘာမှထပ်မပြောတော့ ပေ။ မကြာမီ ဆိပ်ကမ်းသို့ ပြန်ရောက်လာကြလေသည်။

ခေမီကျော်က ထိုအကြောင်းများကို သူ့ဦးလေးကို ပြော ပြရန်အတွက် ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်ကိုပါ တစ်ပါတည်းခေါ် သွားလေသည်။

သင်္ဘောပေါ်ရောက်တော့ ဦးဝေလကျော် အခန်းမှာပင် တွေ့ပြီး ပြောပြလိုက်သည်။

“ဆရာက ဒီလိုပြောတာကို လက်ခံပါသလား”

ဦးဝေလကျော်က မေးသည်။

“လက်ခံပါတယ်”

“ဒီလိုဆိုရင်တော့ ဘာမှပြောစရာမရှိတော့ပါဘူး၊ ဘယ် အလုပ်မဆို ကိုယ်လုပ်နေတဲ့အလုပ်အပေါ်မှာ ယုံကြည်မှုရှိတာ အကောင်းဆုံးပါပဲ။ ကဲ . . ဆရာမှတ်သားခဲ့တဲ့ မြေပုံကြမ်းကို ကြည့်ရအောင်”

ဟု ပြောသဖြင့် ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က သူမှတ် သားခဲ့သော မြေပုံကြမ်းစာရွက်ကို ပေးလိုက်သည်။

မြေပုံပေါ်၌ ရေးဆွဲထားသော အကြောင်းအရာများမှာ ဘာမျှဒါကြိုက်ဒေသကိုပင် အခြေခံလျက်ရှိပေသည်။

မြောက်အတ္တလန္တိတ် သမုဒ္ဒရာအတွင်း ဘာမြို့ကျွန်း ၏ အရှေ့စူးစူးမှ မြောက်ဘက်သို့ (၁၀)ဒီဂရီ

မိုင်(၁၅၀၀)အကွာ အိုးဇိုးစ်(AZORES) ကျွန်း . . .

နောက်စူးစူး မြောက်ဘက်(၅)ဒီဂရီ

မိုင်(၆၀၀)အကွာနှင့် မြောက်လတ္တီတွဒ် . . .

နောက်လောင်ဂျီတွဒ် (၄၀)ဒီဂရီ များနှစ်ကြော . . .

နေရာသို့ ညွှန်းပြထားလေသည်။

ဦးဝေလကျော်က မြေပုံပေါ်မှ အချက်အလက်များ၊ အမှတ်အသားများကိုကြည့်ပြီး သဘောကျသွားဟန်ရှိလေသည်။

“စိတ်အာရုံနဲ့ကြည့်ပြီး ဟောပြောထားတယ်ဆိုပေမယ့် အတော်ကိုတိကျတဲ့ ဟောပြောချက်တွေပါပဲ”

“မှန်ပါတယ်”

“ဆရာကလည်း ဒါကိုလက်ခံယုံကြည်မှုရှိတယ်ဆိုရင်တော့ ကျုပ်အနေနဲ့တွေ့ထူးထူးဘာမှ ပြောစရာမရှိတော့ပါဘူး။ ခန့်မှန်းဘယ်နေရာလောက်မှာ ဖြစ်မယ်ထင်သလဲ”

“မြေပုံအတိုင်းဆိုရင်တော့ တာတူဂါကျွန်းရှိတဲ့နေရာ တစ်ဝိုက်လောက်ကိုပဲ ပြန်ရောက်သွားနိုင်ပါတယ်”

“ဒီလိုဆိုတော့လည်း တစ်ချက်ခုတ်နှစ်ချက် ပြတ်ပြီးတာပေါ့လေ။ ကျုပ်တို့ဦးတည်ချက်ကလည်း တာတူဂါကျွန်းရှိတဲ့နေရာပဲ မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“ကျုပ်ကတော့... ဒီတစ်ခေါက်ဆရာတို့နဲ့ တွေ့ရတာ သိပ်ပြီးသဘောကျတာပဲ။ ဆရာ့လို ဗဟုသုတကြွယ်ဝပြီး အတွေ့အကြုံရှိတဲ့လူမျိုးနဲ့ လက်တွဲပြီးလုပ်ရတော့ အားရှိစရာပဲပေါ့”

“ဒါဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ဘယ်တော့ခရီးထွက်ကြရင်ကောင်းမလဲ”

ဟု မေးလိုက်သည်။

“လိုအပ်တာလေးတွေ ဖြည့်ပြီးရင် တစ်ရက်နှစ်ရက်

အတွင်းမှာပဲ ခရီးထွက်ကြရင်ကောင်းမယ်”

ထို့နောက် ခရီးထွက်ကြမည့်နေ့ရက်ကို ညှိနှိုင်းကြပြီး ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က ပြန်လာခဲ့လေသည်။

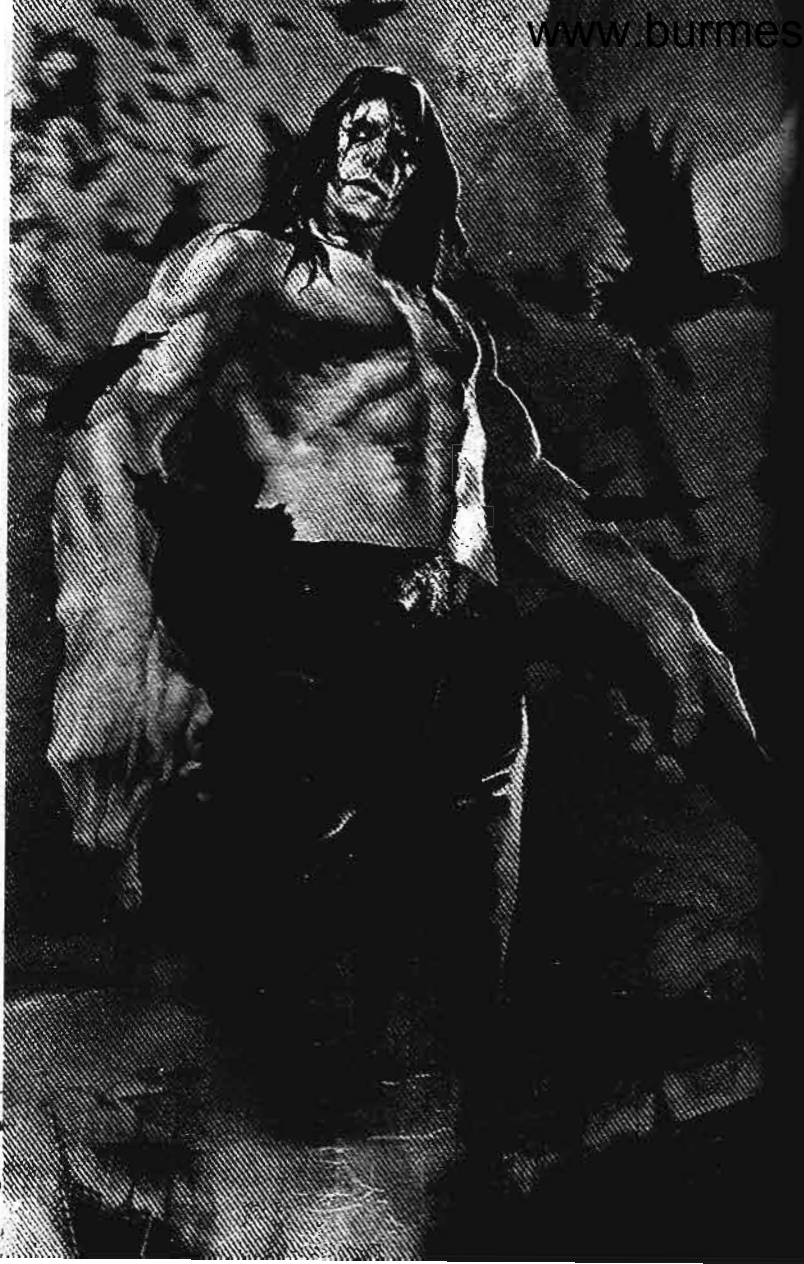
သူပြန်ခါနီးတော့... ဒေမီကျော်က ထူးထူးဆန်းဆန်း စကားတစ်ခွန်းပြောလိုက်သေးသည်။

“အကြားအမြင်ဆရာမကြီး ပြောလိုက်တဲ့စကားတွေ အားလုံးမှန်မယ်ဆိုရင်တော့ သိပ်ကောင်းမှာပဲ”

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်ကတော့ ထိုစကားအဓိပ္ပာယ်ကို သဘောမပေါက်သဖြင့် ထွေထွေထူးထူး ဘာမှပြန်မပြောခဲ့တော့ပေ။

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁၁) ပင်လယ်ပြင်မှ တစ္ဆေသင်္ဘောများ

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်တို့ ရှာဖွေရမည့်သင်္ဘောမှာ
ဒီရိုးသင်္ဘောပျက်တစ်စင်းတော့ မဟုတ်ပေ။

ပင်လယ်ပြင်မှာတွေ့ရသော သင်္ဘောပျက်များတွင်
ဒီရိုးသင်္ဘောပျက်က အနည်းငယ်လောက်သာ ကြုံသည်။

အများအားဖြင့်တော့ တစ္ဆေသင်္ဘောကြီးများသာ တွေ့
မြင်ကြရပေသည်။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်တို့ ရှာဖွေမည့်... မက်ဒရစ်... သင်္ဘောမှာလည်း နာမည်ကြီးသော တစ္ဆေသင်္ဘောတစ်စင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

ရိုးရိုးသင်္ဘောပျက်များက ပင်လယ်ရေပြင်ပေါ်မှာ ကြာ... ရှည်မခံဘဲ လေဒဏ်၊ မိုးဒဏ်၊ လှိုင်းဒဏ်များကြောင့် ပျက်... နစ်မြုပ်သွားတတ်ပေသည်။

တစ္ဆေသင်္ဘောကြီးများကသာ နှစ်ပေါင်းမြောက်မြားစွာ... ကြာသည့်တိုင်အောင် ပင်လယ်ရေပြင်ပေါ်မှာ ရှိနေခဲ့ကြလေ... သည်။

ပင်လယ်ပြင်တွင် တစ္ဆေသင်္ဘောများက နေရာအနှံ့... အချိန်တိုအတွင်းမှာ ရောက်နိုင်ကြပေသည်။

တစ်နာရီလျှင် (၁၅)မိုင်သာ ခုတ်မောင်းနိုင်သော တစ္ဆေ... သင်္ဘော “ကွန်နေမာရာ”သည် မိုင်ပေါင်း(၁၅၀၀)ခန့် ဝေး... သောနေရာသို့ (၄)ရက်အတွင်းနှင့်ပင် ရောက်အောင်မျှော်... သွားနိုင်သည်။

အခြား ရွက်ဖြင့်သွားလာသော သင်္ဘောကြီးများမှာ... လည်း ထိုအတိုင်းပင်ဖြစ်ပေသည်။

မက်ဒရစ်သင်္ဘောသည် တစ္ဆေသင်္ဘောတစ်စင်းပင်ဖြစ်... ပေသည်။

ထိုကြောင့် အခြားစိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော တစ္ဆေ... သင်္ဘောအချို့အကြောင်းကိုလည်း ထည့်သွင်းဖော်ပြပေးပါမည်။ ပင်လယ်ပြင်မှာတွေ့ရသော တစ္ဆေသင်္ဘော အများအ...

များရှိပေရာ ထိုအထဲမှတစ္ဆေအခြောက်ဆုံး တစ္ဆေသင်္ဘောအချို့... ဟု ဗဟုသုတအဖြစ်ဖော်ပြပါသည်။

ပထမဦးစွာ ဖော်ပြမည့်သင်္ဘောမှာ “အင်နီဘုရင်မ၏... ကလဲ့စား” ဟု မြန်မာလို အဓိပ္ပါယ်ရသည့်... (Queen Anne's... Revenge) သင်္ဘောဖြစ်သည်။

ထိုသင်္ဘောသည် မုတ်ဆိတ်မည်းနှင့် ပင်လယ်စားပြစီး... သောသင်္ဘော (The Flagship of Black beard the Pirate)... ဟုလည်း လူသိများသည်။

(၁၈၁၇)တွင် အဆိုပါသင်္ဘော မနှစ်မြုပ်မီ (၁၈၀၀)ပြည့်... နှစ်အတွင်းတွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ အရှေ့ပိုင်းရေပြင်... ခြောက်လှည့်သော “အင်နီဘုရင်မ၏ ကလဲ့စား” (Queen... Anne's Revenge)သင်္ဘောသည် အလွန်ထိတ်လန့် ကြောက်ရွံ့... မြင်ကွင်းများကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည်။

အဆိုပါသင်္ဘော၏ ကပ္ပတိန်ဖြစ်သော မုတ်ဆိတ်မည်း... သည် ကာလီဖိုးနီးယား မြောက်ပိုင်းကမ်းခြေတွင် ကွယ်လွန်ခဲ့... သည်။ သင်္ဘောနှစ်၍ ကွယ်လွန်ခြင်းဖြစ်သည်။

သူကွယ်လွန်ခဲ့သည့် ပင်လယ်ကမ်းခြေတွင် ထိုခေတ်... ထိုအချိန်မှစ၍ တစ္ဆေဘဝဖြင့် ခြောက်လှည့်လျက်ရှိသည်... ပင်လယ်စားပြကြီးဖြစ်သော ကပ္ပတိန်အက်ဒဝင်(ခ)

မုတ်ဆိတ်မည်း)သည် သူပိုင်သည့် ရတနာများကို ထိုကမ်းခြေ... သစ်တောများအတွင်းတွင် မြှုပ်နှံထားခဲ့ခြင်းကြောင့် တစ္ဆေ... သို့ ကူးပြောင်းသွားသည်တိုင်အောင် သူထားခဲ့သည့် ရတနာများ...

လုံခြုံမှုရှိမရှိကို သူ့သဘောဖြင့်မကြာခဏ လာရောက်ကြည့်
လေ့ရှိသည်ဟု အချို့သောသူများက ပြောကြပြန်သည်။

ပင်လယ်အောက်သို့ နစ်မြုပ်သွားခဲ့သော “အင်နီဘုရား
မ၏ ကလဲ့စား” (Queen Anne's Revenge) သင်္ဘောနှင့် မဝေ
ကွာလှသောနေရာတွင် အော့ရာကိုကီကျွန်း(Ocracoke Island
ရှိသည်။

ကပ္ပတိန်မှတ်ဆိတ်မည်း၏ တစ္ဆေဝိညာဉ်သည် သူ့မြူ
န့်ခဲ့သည့် ရတနာများကို တူးဖော်မရမချင်း ထိုကျွန်းပေါ်တွင်
ခြောက်လှန်နေဦးမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။

ဆက်လက်ဖော်ပြမည့် သင်္ဘောမှာ “လီဂရစ်မွန်” (The
Griffon) ဖြစ်သည်။

ထိုသင်္ဘောသည် ဝိကွန်ဆင်၊ ဂရင်းပင်လယ်ကွေ့၊ ဝါမ
တန်ကျွန်းအနီးရှိ မစ်ချီဂန်ရေအိုင်ကြီးထဲတွင်ရှိပြီး တစ္ဆေခြောက်
သည်သင်္ဘောဟု ခေါ်ဆိုသတ်မှတ်ကြသည်။

လီဂရစ်မွန်သင်္ဘောသည် ပထမဦးဆုံး ပွဲဦးထွက်
ကြောင်းခရီးအဖြစ် ထွက်ခွာခဲ့ပြီး အပြန်ခရီးတွင် ဂရင်းပင်လယ်
ထဲ၌ နစ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်ခဲ့သည်။ သင်္ဘောသားအားလုံး သေဆုံး
ခဲ့ကြသည်။

ရာစုနှစ်ပေါင်းများစွာအတွင်း မျက်မြင်သက်သေများ
အဆိုအရ အဆိုပါကြံ့မာဆိုးဝါးလှသည့် သင်္ဘောကြီးသည်
ဂရင်းပင်လယ်ထဲတွင် ရွက်လွင့်သွားနေသည်ကို တွေ့မြင်ခဲ့
သည်။

တစ္ဆေခြောက်သည်ဟု နာမည်ကြီးသော... အခြား
သင်္ဘောမှာ ချီလီနိုင်ငံတောင်ပိုင်းရှိ ချီလိုကျွန်းတွင်ရှိသော
“အယ်(လ)ကလူချီသင်္ဘော” (EL Caleuche) ဖြစ်သည်။

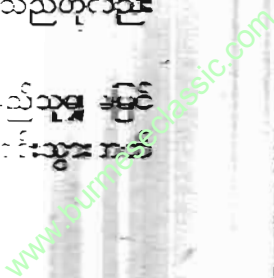
ထိုသင်္ဘောသည် ဆန်တီယာဂို၏တောင်ဘက်၊ မိုင်
(၆၀၀)ခန့်အကွာတွင် တည်ရှိသည့် ချီလိုကျွန်းမှ “အယ်(လ)
ကလူချီသင်္ဘော”သည် ကျယ်ပြန့်နက်ရှိုင်းလှသော ပင်လယ်
သမုဒ္ဒရာထဲတွင် ရွက်လွင့်သွားလာရာမှ နစ်မြုပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အဆိုပါသင်္ဘောပေါ်တွင် လိုက်ပါသွားကြသည့်...
သင်္ဘောကပ္ပတိန်နှင့် သင်္ဘောသားအားလုံး သေဆုံးခဲ့ကြသည်။

ချီလိုကျွန်းသားတို့ ပြောဆိုခဲ့သည့် ရှေးဟောင်းပုံပြင်
အဏ္ဏာရီများအရ ပင်လယ်ရေအောက်သို့ နစ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်
သွားသည့် အယ်(လ)ကလူချီသင်္ဘောကို မီးရောင်များထိန်ထိန်
ဆင်းလျက် ရွက်လွင့်သွားလာနေသည်ကို ပင်လယ်ထဲတွင် ပြန်
လည်တွေ့မြင်ခဲ့ကြသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ထိုသင်္ဘောသည် ကမ်းခြေသို့ တဖြည်းဖြည်းချင်းကပ်
လာသောအခါ ကြောက်စရာကောင်းသည့် သတ္တဝါကြီးတစ်
ကောင်အဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ သက်မဲ့အရာဝတ္ထုအဖြစ်
လည်းကောင်း ရုတ်တရက်ပြောင်းလဲသွားတတ်သည်ဟု သင်္ဘော
ပြောကြသူများရှိပေသည်။

တစ်ခါတစ်ရံတွင်မူ ထိုသင်္ဘောသည် သည်သူမျှ မမြင်
တွေ့နိုင်သည့် ပင်လယ်ရေအောက်မှ ခုတ်ဖောင်းသွားတတ်
သည်ဟု ဆိုကြသည်။

အဆိုပါဒေသခံများ၏ အဆိုအရ ချီလိုတီရှေးဟောင်း
ဒဏ္ဍာရီများတွင် တစ္ဆေသရဲ(၃)ကောင်သည် အယ်(လ)ကလူချီ
သင်္ဘောကို ရေအောက်သို့ ဆွဲနှစ်သွားသည်ဟု ပါရှိသည်။

တစ်ခါကမူ ထိုမကောင်းဆိုးဝါးများသည် ရေနစ်သေ
ဆုံးခဲ့သူများကို အယ်(လ)ကလူချီသင်္ဘောပေါ် သို့ တင်ပေးလိုက်
သည်။

ရေနစ်သေဆုံးခဲ့သူများသည် တစ်ဖန်ပြန်လည် အသက်
ဝင်လာကြပြီး အခြားသင်္ဘောသားများနှင့်အတူ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲ
များတွင် ပါဝင်ဆင်နွှဲခဲ့ကြသည်ဟူ၍ ပြောဆိုခဲ့ကြသူများရှိသည်။

အယ်(လ)ကလူချီ သင်္ဘောသို့လာရောက်တတ်သည့်
အခြားသင်္ဘောသားတစ်မျိုးမှာ ဘရူဂျီ(Brujo) ဖြစ်သည်။

၎င်းမှာ နတ်ဆိုး၊ စုန်းကဝေမျိုးတွင် ပါဝင်သည်။ သူ
သည် မှော်ပညာကို အသုံးပြု၍ အယ်(လ)ကလူချီသင်္ဘောကို
ကာဘေလိုမရီနို၏ ကျောပေါ် တင်၍သော်လည်းကောင်း၊ ပင်
လယ်သမုဒ္ဒရာထဲတွင် နေထိုင်ကျက်စားတတ်ကြသည့် ပင်လယ်
မြင်းကဲ့သို့သော မကောင်းဆိုးဝါး၏ ကျောပေါ် . . . တင်၍သော်
လည်းကောင်း သယ်ဆောင်ကာ ပင်လယ်အောက်သို့ နစ်မြှုပ်
ပစ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ပြောဆိုခဲ့ကြသည်။

အဆိုပါ သင်္ဘောများအပြင် (၁၉)ရာစုတွင် ပေါ်ပေါက်
ခဲ့သည့် တစ္ဆေသင်္ဘောများလည်း ရှိပေသည်။

(၁၈၄၅)တွင် ဆာဂျွန်ဖရန်ကလင် (Sir John Franklin)
နှင့် သင်္ဘောသား(၁၂၉)ဦး ပါဝင်သော သင်္ဘောနှစ်စင်းသည်

အနောက်မြောက်ဘက်ရှိ ရေလက်ကြားကို ရှာဖွေလေ့လာရန်
ထွက်ခွာခဲ့ကြရာ သင်္ဘောနှစ်စင်းလုံး ပင်လယ်အောက်သို့ နစ်
မြုပ်ခဲ့သည်။ သဲလွန်စပင် မကျန်ရစ်ခဲ့ပေ။

ထိုသင်္ဘောနှစ်စင်းမှာ အိပ်(ချ)အမ်(မ)အက်(စ)အီးရီ
ဘတ်(စ)(HMS. Erebus)နှင့် အိပ်(ချ)အမ်(မ)တာရား (HMS
Terror) တို့ ဖြစ်ပေသည်။

သင်္ဘောများ နစ်မြုပ်ရခြင်း၏ အကြောင်းရင်းမှာ . .
ဆောင်းဥတုဖြစ်၍ ပြင်းထန်ဆိုးဝါးလှသည့် ရာသီဥတုနှင့် ကြုံ
တွေ့ခဲ့ရပြီး ထူထပ်သိပ်သည်းစွာ ကျဆင်းလာသည့် ဆီးနှင့်မုန်
တိုင်းလည်း မိကြခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။

အခြားတစ္ဆေသင်္ဘောများလည်း ရှိပေသေးသည်။

ပင်လယ်တစ်ကြောတွင် ထာဝစဉ်မျောပါလျက်ရှိသော
တစ္ဆေသင်္ဘောတစ်စင်း၏ အမည်မှာ “ပျံသန်းနေသော ဒတ်(ချ)
အဖိုးသား”ဟု မြန်မာလိုအမည်ရှိသော(The Flying Dutchman)
ဖြစ်သည်။

ဖြစ်ရပ်မှန်တစ္ဆေသင်္ဘောများအနက် . . . အံ့ဩစွာ
ကောင်းသည့် သင်္ဘောများအကြောင်းကို ဆက်လက်ဖော်ပြ
မည်။

(၁၈၇၂)ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလတွင် ကုန်သွယ်မှုပြု နိုင်
အရော်(လ)တာ ရေလက်ကြားကိုရှေ့ရှု၍ ပေါ်ထွက်လာသော
မု မောင်းနှင်လာသော “မေရီဆီလက်(စ)တီ” (Mary Celestia)
သည် ပင်လယ်အောက်သို့ နစ်မြုပ်ခဲ့ရာ ထို . . .

www.burmeseclassic.com

လိုက်ပါခဲ့ကြသည့် ဝါရင့်သင်္ဘောသားအားလုံး သေဆုံးခဲ့ကြသည်။

အဆိုပါသင်္ဘောပေါ်တွင် တင်ဆောင်လာသော ကုန်ပစ္စည်းများ၊ သင်္ဘောသားများ၏ ပစ္စည်းများနှင့် (၆)လကျော်ခန့် ထိ စားသုံးရန်လုံလောက်သော အစားအစာများနှင့် ရေတို့ကို မပျောက်မပျက် တွေ့ရှိခဲ့ရသည်မှာ အံ့ဩဖွယ်ဖြစ်ပေသည်။

အခြားသင်္ဘောတစ်စင်းမှာ (၁၉၁၇)ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလတွင် ပြင်သစ်ကမ်းရိုးတန်း၌ ရွက်လွင့်သွားခဲ့သည့် နှစ်ပင်တိုင်ရွက်သင်္ဘော "ဇီဘရီနာ(The Zebrina)" ဖြစ်သည်။

သင်္ဘောနှစ်မြုပ်ပြီးနောက် ရှာဖွေကြည့်သောအခါ . . . ထိုသင်္ဘောရှိ ရွက်ကြိုးရွက်တိုင်ဆိုင်ကြီးများ အနည်းငယ် နေရာရွေ့၍ အစိအစဉ်မကျဖြစ်ရုံမျှသာ အပြောင်းအလဲရှိပြီး အပျက်အစီးများမှာ မရှိပေ။

သို့သော် . . . ထိုသင်္ဘောပေါ်တွင် လိုက်ပါခဲ့ကြသော သင်္ဘောသားအားလုံး သေဆုံးခဲ့ကြပေသည်။

အခြားသင်္ဘောတစ်စင်းမှာ (၁၉၂၁)တွင် ကာရိုလိုင်နာမြောက်ပိုင်း ဟတ်တီရက်(စ)အငူ (Cape Hatteras)မှ အထွက်တွင် နှစ်မြုပ်ခဲ့သည့် 'ကာရိုအေဒီးယားရင်း'(Carroll A Deering) ဖြစ်သည်။

အဆိုပါသင်္ဘောပေါ်တွင် ပါသွားကြသည့် . . . သင်္ဘောသား(၁၀)ဦးနှင့်အတူ သင်္ဘောပေါ်တွင် တင်ဆောင်လာခဲ့ကြသည့် ပစ္စည်းများအားလုံးပါ နှစ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်ခဲ့ကြသည်။

ထိုသင်္ဘောနှစ်မြုပ်ခြင်း၏ အကြောင်းရင်း အတိအကျကို မဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့ပေ။

အခြားသင်္ဘောတစ်စင်းမှာ 'ဘေချီမို'(The Baychimo) ဖြစ်သည်။ (၁၉၃၁)ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလတွင် . . . ရေခဲထုကို မထိုးဖောက်နိုင်သဖြင့် နှစ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်ခဲ့သည့် . . . အဆိုပါသင်္ဘောပေါ်တွင် ကုန်ချိန်(၁၃၂၂)တန် ပါရှိသည်။

ထိုသင်္ဘောနှစ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်ပြီး ရက်အနည်းငယ်ကြာသောအခါ ပင်လယ်ဖျံဖမ်းဆီးသူတစ်ဦး၏ သတင်းပေးပို့ချက်တွင် မူလနေရာမှ(၄၅)မိုင်ခန့်အကွာအဝေးတွင် အဆိုပါသင်္ဘောကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်ဟု ပါရှိသည်။

သင်္ဘောနှစ်မြုပ်ပြီး (၃၈)နှစ်ခန့်ကြာသောအခါ သင်္ဘောသားတစ်ဦးမျှ မပါသော ဘေချီမိုသင်္ဘောသည် ရေပေါ်သို့ ရံဖန်ရံခါပေါ်လာတတ်သည်ကို မြင်တွေ့ရသူများ ရှိခဲ့လေသည်။

ဖြစ်စဉ်ထူးခြားသော အခြားလှေတစ်စင်းမှာ "အက်(စ)အက်(စ)"၊ ဗလင်စီယာ အသက်ကယ်လှေ" ဖြစ်သည်။

(၁၉၀၆)ခုနှစ်တွင် ဝန်ကိုဗာကျွန်း၏ အနောက်တောင်ဘက်တမ်းရိုးတန်း၌ ခရီးသည်တင်သင်္ဘော အက်(စ)အက်(စ)၊ ဗလင်စီယာ၏ အသက်ကယ်လှေသည် ထိတ်လန့်ဖွယ် အောင်လှအောင် နှစ်မြုပ်ပျက်စီးခဲ့သည်။

ထိုအချိန်မှ နောက်(၂၇)နှစ်ကြာသော (၁၉၃၃)ခုနှစ်တွင် အဆိုပါ အက်(စ)အက်(စ)ဗလင်စီယာ အသက်ကယ်လှေကို မူလအကောင်းပကတိအတိုင်း ရေပြင်တွင် . . . သွားနေသည်

ကို မြင်တွေ့ခဲ့ကြသူများ ရှိခဲ့ပေသည်။

ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာ ရေပြင်များပေါ်တွင်... ပေါ်လိုက် ပျောက်သွားလိုက်နှင့် ရှိနေကြသော တစ္ဆေသင်္ဘောများစွာတို့ ထဲတွင် (၁၉၃၅)ခု ဩဂုတ်လအတွင်းက နာနာဘဝများ ခြောက် လှန်မှုကြောင့် ပျက်စီးသွားရသော ဂျူပီတာ(Jupiter)သင်္ဘောကြီး လည်း တစ်စီးအပါအဝင် ဖြစ်ပေသည်။

ယခု ဂျူပီတာသင်္ဘောကုမ္ပဏီမှ မူလရှိခဲ့သော သင်္ဘော နှင့် အရွယ်တူ၊ ဆိုက်တူ၊ ပုံစံတူသည့်အပြင် နာမည်ပါတူအောင် ပေးထားသော ဂျူပီတာသင်္ဘောအသစ်ကြီးကို တည်ဆောက် ကာ မူလခရီးစဉ်အတိုင်း ပြန်လည်ပြေးဆွဲခဲ့သည်။

ဂျူပီတာသင်္ဘောသစ် စထွက်သည့်ခရီးစဉ်မှာပင်... မမျှော်လင့်သော အန္တရာယ်များနှင့် တွေ့ကြရသည်။

အခြားသင်္ဘောတစ်စင်းမှာ (၁၉၅၅)ခုနှစ်တွင် တောင် ပစိဖိတ်သမုဒ္ဒရာထဲ၌ ထူးခြားဆန်းကြယ်စွာ နစ်မြုပ်ပျောက် ကွယ်သွားခဲ့သည့် ကုန်တင်သင်္ဘော "အမ်(မ)ဗွီ ဂျီရီတာ" (The MV Joyita) ဖြစ်သည်။

အဆိုပါသင်္ဘောပေါ်တွင် သင်္ဘောသားများအပြင် ခရီး သည် (၂၅)ဦး လိုက်ပါလာခဲ့ရာ အားလုံးနစ်မြုပ် ပျောက်ဆုံးခဲ့ သည်။

နောက်ပိုင်းကာလများတွင် ထိုသင်္ဘောကို ၎င်း၏ မူလ ခရီးလမ်းကြောင်းမှ မိုင်(၆၀၀)အကွာ ရေပြင်ပေါ်၌ တွေ့မြင် ခဲ့ကြသည်ဟု ဆိုခဲ့ကြသည်။

အဆိုပါ အဖြစ်အပျက်နှင့် ပတ်သက်၍ စုံစမ်းရေးအဖွဲ့ သည် ရှင်းလင်းဖော်ပြခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုဟု ဝန်ခံထားပေသည်။

အခြားသင်္ဘောတစ်စင်းမှာ ခရီးဝေးကမ်းလွန် ငါးဖမ်း သင်္ဘောဖြစ်သည့် တိုင်ဝမ်သင်္ဘော 'ဟိုက်အိမ်း(မ) အမှတ်(၆)' (The High Aim 6) ဖြစ်သည်။

(၂၀၀၂) အောက်တိုဘာလ (၃၁)ရက်နေ့မှာ တိုင်ဝမ်မှ ထွက်ခွာလာခဲ့ရာ (၂၀၀၃)ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ(၈)ရက်နေ့တွင် ဩစတြေးလျရေပြင်ကို ဖြတ်မောင်းစဉ် ရေအောက်သို့ နစ်မြုပ် သွားခဲ့သည်။

ထိုသင်္ဘောသားများ၏ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ သည် သင်္ဘောပေါ်တွင် မပျောက်မပျက်ရှိနေခဲ့သော်လည်း... သင်္ဘောသားအားလုံးမှာ နစ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်ခဲ့ကြသည်။

အခြားသင်္ဘောတစ်စင်းမှာ ဂျီယန်ဆင်း(The Jian Seng) ဖြစ်သည်။

ထိုလောင်စာဆီတင်သည့် သင်္ဘောသည်... (၂၀၀၆) ခတ်လတွင် ဩစတြေးလျ၊ ကွင်း(စ)လန်၏ အနောက်တောင် ဘက်ရေပြင်၌ နစ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်ကာ အဖြစ်ဆိုးနှင့် ကြုံကြုံ ခဲ့ရသည်။

သင်္ဘောနှင့်အတူ သင်္ဘောပေါ်ရှိလူအား... အသက် ဆုံးရှုံး ပျက်စီးခဲ့သည်။

ထိုနှစ်(၂၀၀၆)မှာပင် ကမ်းရိုးတန်းအေး... ဖြစ်သည်။

သည် ဆားဒီးနီးယားကမ်းခြေ အပြင်ဘက်၌ ပင်လယ်ထဲတွင် မျော့ပါနေသော နှစ်ပင်တိုင်သင်္ဘော “ဘဲ(လ) အမိကာ” (Bel Amica) ကို တွေ့ခဲ့ကြသည်။

အဆိုပါသင်္ဘောပေါ်တွင် တစ်ဝက်တစ်ပျက် စားလက် စဖြစ်သော အီဂျစ်အစားအသောက်များ၊ အာဖရိကန်မြောက်ပိုင်း ပင်လယ်များပါရှိသော ပြင်သစ်မြေပုံများနှင့် လူဇင်းဘတ် နိုင်ငံ အလံတစ်ခုကိုသာတွေ့ရပြီး အသက်ရှင်နေသူ တစ်ဦးမျှ မတွေ့ခဲ့ရပေ။

(၂၀၀၇)ဧပြီလ (၁၈)ရက်နေ့တွင် . . . ဩစတြေးလျ အနောက်ဘက်ကမ်းခြေ၊ ဂရိတ်ဘာရီယားကျောက်ဆောင် (Great Barrier Reef) အနီး၌ (၁၂)မီတာရှည်သော ငါးဖမ်းသင်္ဘော “ကေ(ဇ)၂” (Kaz II) နှစ် ဖြစ်ရပ်မှာ ထူးဆန်းပေသည်။

ထိုသင်္ဘောရှိ အင်ဂျင်စက်များသည် စက်နီးကာ အလုပ်လုပ်လျက်ရှိသည်။ သင်္ဘောရေဒီယိုနှင့် အသံဖမ်းစက်များလည်း အကောင်းပကတိအတိုင်းရှိသည်။

စားသောက်ပြီးစ အစားအသောက်ပန်းကန်များမှာ ခင်းကျင်းထားသည့်အတိုင်း ရှိနေသည်။

သင်္ဘောပေါ်တွင် အသက်ကယ်ဂျာကင်များနှင့် ပစ္စည်းကိရိယာများမှာ ထားသည့်မူလအခြေအနေအတိုင်း ရှိနေကြသည်။

လုပ်ငန်းတွမ်းကျင်၍ . . . ဂရုတစိုက်ဆောင်ရွက်တတ်သော သင်္ဘောပိုင်ရှင်နှင့် သင်္ဘောသား(၂)ဦးတို့မှာ အချိန်အ

ယောင်မျှ ရှာမရဘဲ ပျောက်ဆုံးနေပေသည်။
ဖြစ်ရပ်ဆန်းတစ်ခုကို ထပ်မံဖော်ပြပါမည်။

ထိုသင်္ဘောမှာ “တိုင်ချင်း ၂၁” (Tai Ching 21) ရှိသော တိုင်ဝမ်ငါးဖမ်းသင်္ဘောဖြစ်သည်။

(၂၀၀၈)ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ (၉)ရက်နေ့တွင် ပစိဖိတ် သမုဒ္ဒရာမှ စတုရန်းမိုင်ပေါင်း (၂၁,၀၀၀) အကွာရှိ ကီရီဘတီ (Kiribati) အနီး ပင်လယ်ပြင်၌ မျော့ပါနေသည့် မီးလောင်ထားသော သင်္ဘောပျက်ကို တွေ့ရှိခဲ့ရသည်။

အဆိုပါသင်္ဘောပေါ်တွင် ပါလာသည့်ကပ္ပတိန်နှင့် . . . သင်္ဘောသား (၂၈)ဦးတို့မှာမူ ရေနစ်ပျောက်ဆုံးနေပေသည်။

ထပ်မံဖော်ပြမည့် အကြောင်းအရာမှာ (၂၀၁၁)ခုနှစ်၊ မတ်လ(၁၁)ရက်၊ ဂျပန်ငလျင်နှင့် နောက်ဆက်တွဲ ဆူနာမီရေလှိုင်းများကြောင့် သမုဒ္ဒရာရေပြင်အတွင်း ရောက်ရှိခဲ့ရသည့် လူမပါသော ဂျပန်ငါးဖမ်းသင်္ဘောတစ်စင်းဖြစ်သည်။

အဆိုပါသင်္ဘောသည် ကနေဒါနိုင်ငံအနောက်ဘက် ကမ်းရိုးတန်းဒေသ၊ ကမ်းလွန်ရေပြင်အတွင်း မျောနေသည်ကို ထောက်လှမ်းတွေ့ရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ကိုယ်ထည်အလျား (၅၄)မီတာရှိသည့် အဆိုပါ ဆူနာမီ တစ္ဆေသင်္ဘောကို ကနေဒါနိုင်ငံ-မြိတ်သျှ ကိုလံဘီယာပြည်နယ် ကမ်းရိုးတန်းကမ်းလွန် ဟိုင်းဒါးဂွာအီကျွန်းစုမှ မိုင် (၁၇၀) အကွာ ရေပြင်အတွင်း မျော့ပါနေသည်ကို တွေ့ရှိခဲ့ကြသည်။

မတ်လ(၁၁)ရက် ဂျပန်ငလျင်နှင့် ဆူနာမီရေလှိုင်း

ကြောင့် ပစ်ဖိတ်သမိုင်းရာအတွင်း မျောပါခဲ့သည့် အပျက်အစီး အပျက်များထဲတွင် ဤအနာမိတစ္ဆေသဘောသည် အရွယ်အစား အကြီးမားဆုံး ဖြစ်နိုင်ပေသည်။

ဂျပန်နိုင်ငံ၊ ဟော့ကိုင်ဒီးကျွန်း မှတ်ပုံတင်ထားသော အဆိုပါ ငါးဖမ်းသင်္ဘောပေါ်၌ သက်ရှိများ၏ အရိပ်အယောင် မမြင်တွေ့ရကြောင်း သတင်းများတွင် ဖော်ပြထားသည်။

ပင်လယ်ပြင်၌ မက်ဒရစ်သင်္ဘော ပျောက်သွားခဲ့သည် မှာ နှစ်အနည်းငယ်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

ထိုသင်္ဘောကို နောက်ဆုံးယူဆောင်သွားကြသူတို့မှာ ဂတ်စတင်နှင့် ဖာဘရီတို့ နှစ်ယောက်ပင်ဖြစ်သည်။

၎င်းတို့နှစ်ဦးသည် ဂျီနတ်နှင့် ဟယ်လင်တို့နှစ်ယောက် စလုံးကို သတ်ဖြတ်ပြီး ဟယ်လင်ထံမှာ သိမ်းထားသည့် ရွှေငွေ များထည့်ထားသော သေတ္တာကိုပါ အပိုင်သိမ်းလေသည်။

သေတ္တာကိုထည့်ထားသော ဟယ်လင်လည်ပင်း၌ ဆွဲ ထားသော ရွှေသော့ကိုလည်း ယူသွားကြသည်။

သူတို့မရလိုက်သော ပစ္စည်းတစ်ခုတော့ရှိသည်။

ဂျီနတ်က ဟယ်လင်ထံမှာပေးထားသော မြေပုံစာရွက် ပင်ဖြစ်သည်။

မြေပုံစာရွက်ကတော့ ဘယ်လိုရာမတွေ့ခဲ့သဖြင့် လက် လျှော့ပြီး ထားခဲ့ရလေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်သည် ဂျီနတ်စီးလာသော မက်ဒရစ် သင်္ဘောပေါ်မှ သင်္ဘောသားအချို့ကို သုတ်သင်ဖယ်ရှားပြီး

ဆိုသင်္ဘောကိုပါ ယူဆောင်သွားခဲ့ကြသည်။

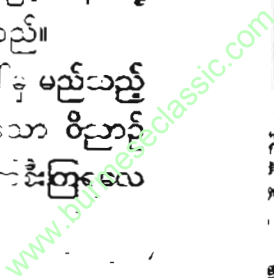
သို့သော်... ပင်လယ်ပြင်သို့ရောက်ပြီး မကြာခင်အချိန် အပင် ဟယ်လင်၏ ဝိညာဉ်အပါအဝင်... ပင်လယ်စုန်းတို့ဝင် ရောက် ပူးကပ်နှောင့်ယှက်ခံရသဖြင့် အချင်းချင်းသတ်ဖြတ်ကာ ဂတ်စတင်နှင့်ဖာဘရီတို့နှစ်ယောက်အပါအဝင် သင်္ဘောပေါ်မှာ မိသွားသူအားလုံး သေကျေပျက်စီးသွားလေတော့သည်။

နောက်ပိုင်းမှာတော့ ပင်လယ်ပြင်မှာ သွားလာနေကြ သောသင်္ဘောအချို့မှာ တစ္ဆေသင်္ဘော မက်ဒရစ်ကို တွေ့ကြရ သည်။ သင်္ဘောထိပ်ရွက်တိုင်တွင် ရွှေသော့တစ်ချောင်း လည် ပင်းမှာဆွဲထားသော အမျိုးသမီးအလောင်းကိုသော်လည်း ကောင်း၊ သင်္ဘောပေါ်မှာလည်း ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်သေဆုံးနေ ကြသော အလောင်းများကိုသော်လည်းကောင်း တွေ့ကြရသည်။ တစ်ခါတစ်ရံလည်း မီးရောင်တထိန်ထိန်ဖြင့် သွားလာနေသော မက်ဒရစ်သင်္ဘောကို တွေ့ကြရပြီး ကြည့်ရင်းမှပင် မြင်ကွင်းမှ နုတ်ခနဲပျောက်သွားတတ်လေသည်။

တစ်ခါတလေလည်း... ထိုသင်္ဘောမှ ကြောက်စရာ ကောင်းသော စူးစူးဝါးဝါးအော်သံများကို ကြားကြရသည်။

အချို့လည်း ထိုသင်္ဘောကို စိတ်ဝင်စားသဖြင့် အနားသို့ တစ်ကာ မက်ဒရစ်သင်္ဘောပေါ်တက်ကြည့်ကြသည်။

ထိုသို့တက်ကြည့်သူများမှာ သင်္ဘောပေါ်မှ မည်သည့် ပစ္စည်းကိုမှယူ၍မရကြပဲ ကြောက်စရာကောင်းသော ဝိညာဉ် လောကသားတို့ နှောင့်ယှက်သဖြင့် သေကျေပျက်စီးကြလေ

သည်။

ထူးဆန်းသောအချက်မှာ သင်္ဘောပေါ်ရောက်သွားသောအခါ စိတ်ပြောင်းသွားပြီး တွေ့သမျှလူကို သတ်ဖြတ်ချင်စိတ် ပေါ်လာခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ပေါ်လာပြီးနောက် စိတ်မထိမ်းနိုင်ကြတော့သဖြင့် ပါသွားသောလက်နက်များဖြင့် အချင်းချင်းသတ်ဖြတ်ရာမှ သေကြရခြင်းဖြစ်သည်။

နောက်ပိုင်းမှာတော့.. မက်ဒရစ်သင်္ဘောမှာ တစ္ဆေသင်္ဘောများလောက်တွင် တဖြည်းဖြည်းနှင့် သတင်းကြီးလာခဲ့လေသည်။

ပင်လယ်ပြင်မှာ သွားရင်းလာရင်းနှင့် တွေ့သောအခါမှာပင် သင်္ဘောပေါ်တက်ဖို့မဆိုထားနှင့် အနီးသို့ပင် မကပ်ဝံ့ကြတော့ပေ။

ယခု.. ထိုကဲ့သို့ကြောက်စရာကောင်းသည်ဟု သတင်းကြီးနေသော မက်ဒရစ်တစ္ဆေသင်္ဘောကိုပင် ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်ခေါင်းဆောင်သော သင်္ဘောနှစ်စင်းက လိုက်လံရှာဖွေနေကြပြီဖြစ်၏။

အခန်း (၁၂) တစ္ဆေသင်္ဘောမှ ပရုလောကသားများ

အချိန်က ညဉ့်ဦးပိုင်းအချိန်သို့ ရောက်နေပေပြီ။ သို့သော် ပင်လယ်ရေပြင်ပေါ်မှာ အလင်းရောင်အချို့က တင်စွန်းတစ်စ ကျန်နေသေးသည်။

နေလုံးကြီးအနောက်ဘက် ပင်လယ်ရေပြင်အောက်သို့ ငုပ်လျှိုးပျောက်ကွယ်သွားပြီ ဖြစ်သော်လည်း ဆည်းဆာဆောင်ရွက်မှုများကိုတော့ ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင်ပေါ်မှာ မြင်ထားခဲ့သေးသည်။

www.burmeseclassic.com

ရာသီဥတုသာယာနေသဖြင့် ပင်လယ်ပြင်သာမန်လှိုင်း အိကလေးများသာရှိနေသည်။

ထိုရာသီ ထိုအခြေအနေမျိုးမှာ ပင်လယ်ပြင်သို့ သွားလာရတာ အကောင်းဆုံးအချိန်ဖြစ်သည်။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော် ဦးဆောင်သော ပင်လယ်မင်းသားသင်္ဘောနှင့် ဦးဝေဇာကျော်နှင့် ဒေမီကျော်တို့ခေါင်းဆောင်သော သင်္ဘောနှစ်စင်းမှာ မှန်မှန်မောင်းလာရင်းနှင့် မြေအညွန့်၌ပါသော ပင်လယ်ပြင်တစ်နေရာသို့ ရောက်လာကြသည်။ သူတို့ရောက်လာသောနေရာမှာ အကြားအမြင်ဆရာကြီး နော်စတယ် ပြောပြလိုက်သည့်နေရာပင် ဖြစ်သည်။

ထိုနေရာသည် တာတူဂါကျွန်းနှင့် မဝေးလှပေ။ ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က ထိုနေရာရောက်သောအခါ အဝေးကြည့်မှန်ပြောင်းဖြင့် နေရာမလပ်ကြည့်နေလေသည်။ တစ်နေရာရောက်တော့ မီးရောင်များလင်းနေသော သင်္ဘောတစ်စင်းလှမ်းမြင်ရသည်။

ပထမတော့ . . . ပင်လယ်ခရီးသွားသင်္ဘောတစ်စင်းထင်သောကြောင့် အသေအချာကြည့်သည်။

မတုတ်မှန်းသိတော့မှ ထိုသင်္ဘောရှိရာဘက်သို့ တည်ပြီး မောင်းသွားလေသည်။

သူတို့သင်္ဘောနှင့် မနီးမဝေးနေရာမှ ရေနဂါးသင်္ဘောကလည်း ပါလာလေသည်။

သူတို့သင်္ဘော မနီးမဝေးရောက်တော့ မီးရောင်များ

တဖြည်းဖြည်းမှိန်ကျသွားသည်။

မှန်ပြောင်းဖြင့် အသေအချာကြည့်တော့မှ သင်္ဘောအမည်ကို တွေ့ရလေသည်။

မက်ဒရစ်(Madric) သင်္ဘောပင်ဖြစ်သည်။ သူတို့ရှာဖွေနေသော သင်္ဘောပင်ဖြစ်သည်။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က . . . သင်္ဘောတွေ့ပြီဖြစ်ကြောင်း တစ်ဖက်သင်္ဘောသို့ သတင်းပို့သည်။

“ရှေ့က မက်ဒရစ်သင်္ဘောပဲ”

“ကျွန်တို့အနားကပ်ပြီး အခြေအနေကြည့်လိုက်ဦးမယ် ဘယ်လိုသဘောရသလဲ”

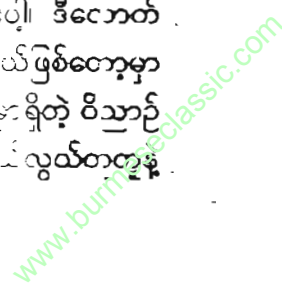
“ကပ်ကြည့်ကြပါ”

ဟု ခွင့်ပေးလိုက်လေရာ ရေနဂါးသင်္ဘောက . . . ထိုသင်္ဘောအနီးသို့ အရင်ကပ်သွားလေသည်။

ထိုအခါ ထွန်းခိုင်က အနားလာပြီးပြောသည်။

“သူတို့အရင်ရောက်သွားတော့ သင်္ဘောပေါ်မှာတွေ့တဲ့ တန်ဖိုးရှိတဲ့ ပစ္စည်းတွေတွေ့ရင် သူတို့အရင်ယူသွားရင် မခက်ဘူးလား . . . ဆရာ”

“သူတို့အခြေအနေကို ကြည့်ကြတာပေါ့၊ ဒီငောက်တလေးမှ သစ္စာမရှိရင် ရှေ့ဆက်လက်တွဲလို့ ဘယ်ဖြစ်တော့မှာလဲ နောက်တစ်ချက်က မက်ဒရစ်သင်္ဘောပေါ်မှာရှိတဲ့ ဝိညာဉ်တွေက သူတို့သင်္ဘောပေါ်ကပစ္စည်းတွေကို လွှဲယူသွားတော့ ယူခွင့်ပေးကြမယ် မထင်ဘူး”

ဟုပြောလိုက်မှ ထွန်းခိုင်လည်း သဘောပေါက်သွား
ဟန်ဖြင့် ဘာမှထပ်မပြောတော့ပေ။

သို့သော်လည်း သင်္ဘောချင်းက မဝေးလှသောကြောင့်
သူတို့လှုပ်ရှားနေခြင်းများကို လှမ်းမြင်နေကြရသည်။

သင်္ဘောချင်းကပ်မိသည်နှင့် ရေနဂါးသင်္ဘောပေါ်မှ
နင်းဂျားဘခက် ဦးဆောင်သောလူအချို့ မက်ဒရစ်သင်္ဘောပေါ်
သို့ တက်သွားကြသည်။

နင်းဂျားဘခက်တို့မှာ သူတို့သင်္ဘောပေါ်မှ လှမ်းကြည့်
စဉ်က မက်ဒရစ်သင်္ဘောပေါ်မှာ သွားလာနေသော လူအချို့တို့
လှမ်းမြင်ကြရသဖြင့် သင်္ဘောပေါ်ရောက်တော့ မီးရောင်နဲ့ ထိုး
ကြည့်ကြသည်။

ဘာမှမတွေ့ရပေ။

သို့ကြောင့် အပေါ်ထပ်မှာရှိသော အခန်းများကို လိုက်
ကြည့်ကြသည်။

အချို့အခန်းများထဲမှာ လူအရိုးစုများသာတွေ့ရသည်။
နောက်ထပ်ရွာဖွေသောအခါ သင်္ဘောဦးခန်းထဲရောက်တော့
ထူးဆန်းမှုတွေ့ရသည်။

လူတစ်ယောက်မှ မတွေ့ရသော်လည်း စားပွဲပေါ်မှာ
တင်ထားသော သောက်လက်စအရက်ခွက်နှင့် ပြာခွက်ထဲမှာ
ချထားသော စီးကရက်တစ်လိပ်ကို တွေ့ရသည်။

စီးကရက်မှာ မီးရှို့နေသေးပြီး မီးခိုးငွေ့များထွက်နေလေ
သည်။

ထိုအရာကို မြင်တော့ နင်းဂျားဘခက်ကပြောသည်။

“ဒီသင်္ဘောပေါ်မှာ လူတွေရှိပုံရတယ်၊ ငါတို့တက်လာ
တော့မှ ပုန်းနေတာဖြစ်မယ်၊ လိုက်ရှာကြရအောင်”

ဟုပြောပြီး အပြင်ဘက်သို့ ပြန်ထွက်လာတော့ အောက်
သို့ဆင်းသော လှေကားထိပ်လောက်မှ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်
ရယ်သံလိုလို ကြားလိုက်ရသဖြင့် မီးရောင်ဖြင့် ထိုးကြည့်လိုက်
တော့ ဘာမှမတွေ့ကြရပေ။

သို့ကြောင့် အသံကြားရာဘက်သို့ သွားကြလေသည်။

သင်္ဘောပေါ်တက်လာသူများမှာ နင်းဂျားဘခက်အပါ
အဝင် ငါးယောက်ဖြစ်ပြီး သေနတ်များပါလာကြသည်။

အောက်သို့ဆင်းသော လှေကားထိပ်ရောက်တော့ သူ
တို့ဘက်သို့ ကျောပေးရပ်နေသော မိန်းမတစ်ယောက်ကို ဘွေ့ရ
သည်။

မီးရောင်ဖြင့် လှမ်းထိုးကြည့်လိုက်တော့ အသက် (၃၀)

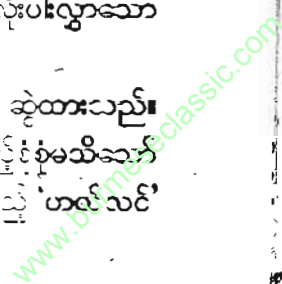
ဝန်းကျင်ခန့်သာရှိသေးသည်ကို တွေ့ရသည်။

“နင် ဘယ်သူလဲ... ဒီဘက်လှည့်လိုက်ခမ်း”

နင်းဂျားဘခက်က ပြောလိုက်တော့ တဖြည်းဖြည်း သူည့်
လာသည်။ ချောမောသောမျက်နှာနှင့် တစ်ကိုယ်လုံးပါးလွှာသော
အဝတ်များ ဝတ်ထားသည်။

လည်ပင်းမှာတော့ ရွှေသော့တစ်ချောင်း ဆွဲထားသည်။

နင်းဂျားဘခက်က ထိုအကြောင်းများကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံမသိသက်
လည်း ရွှေသော့မင်းသမီးဟု တင်စားခေါ်ကြသည့် ‘ဟယ်သင်’

အကြောင်းကိုတော့ သူ့ကြားဘူးသည်။

“နင် ဟယ်လင်မဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်လေ”

“ရွှေသေတ္တာဘယ်မှာလဲ”

“သင်္ဘောထဲမှာပဲ ရှိတာပေါ့”

“ဒါဖြင့် . . . နင့်ယောက်ျားပေးထားတဲ့ မြေပုံကရောဘယ်မှာလဲ”

ဟယ်လင်က သူ့လည်ပင်းမှာ ဆွဲထားသောရွှေသေတ္တာကိုလက်ဖြင့် ကိုင်ပြသည်။

“ဒီသော့ထဲမှာ”

နင်းဂျားဘခက်က ဝမ်းသာသွားသည်။

သို့ကြောင့် သေနတ်ဖြင့်ချိန်၍ သော့ကိုတောင်းသည်။

“အဲဒီသော့ ငါ့ကိုပေးစမ်း”

“ဓားပြတိုက်နေတာလား၊ ငါက ပင်လယ်ဓားပြဗိုလ်တို့နတ်ရဲ့မယားဆိုတာ နင်မသိဘူးလား”

“ဒါဖြင့် သင်္ဘောပေါ်မှာ ဘယ်သူတွေရှိသေးသလဲ”

“အခုတော့ ငါတစ်ယောက်ထဲပေါ့”

“ငါတောင်းတာကို မပေးရင် နင်ဒုက္ခရောက်သွားမယ်။ ရွှေသော့တို့ပေးရင် ငါတို့သင်္ဘောနဲ့ ခေါ်သွားမယ်”

“ငါကတော့ မပေးဘူး၊ နင်ယူချင်ရင် လာယူလှည့်” ဟုခေါ်သည်။

နင်းဂျားဘခက်က . . . အနားမှာရှိသော တပည့်တ

ယောက်ကို သွားယူခိုင်းသည်။

“သူ့လည်ပင်းက ရွှေသော့ကိုဖြုတ်ယူပြီးရင် သူ့ကိုပစ်သတ်လိုက်”

ဟုလည်း တိုးတိုးမှာလိုက်သည်။

ထိုလူကလည်း စိတ်ထဲမှာ ထိတ်လန့်နေသော်လည်း

နင်းဂျားဘခက်က ပိုပြီးကြောက်စရာကောင်းသဖြင့် ဟယ်လင် ရှိရာသို့ မရဲတရဲနှင့် လျှောက်သွားလေသည်။

ဟယ်လင်ကတော့ . . . ဘာမှဂရုမစိုက်သော ဟန်အမူအရာဖြင့် စီးကရက်တစ်လိပ်ကို စိမ်ပြေနပြောရင်းမှ သူ့ကို

စိုက်ကြည့်နေလေသည်။

“နင့်လည်ပင်းမှာ ဆွဲထားတဲ့သော့ ငါ့ကိုပေး”

“နင့်ဘာသာ လာယူပါလား”

ဟုပြောပြီး ဦးခေါင်းကို မော့ထားပေးသည်။

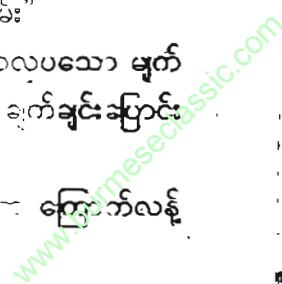
သို့ကြောင့် မရဲတရဲနှင့် ရှေ့သို့ တိုးသွားပြီး လည်ပင်းမှာ ရွှေသော့ကို လှမ်းယူလိုက်သည်။

ထိုအခါ မမျှော်လင့်ပဲ ဟယ်လင်လက်တစ်ဖက်က ထွတ်လာပြီး လက်ကိုဖမ်းကိုင်လိုက်သည်။

“ဟီး . . . ဟီး . . . ငါ့မျက်နှာကိုကြည့်စမ်း”

ဟုပြောပြီး ရယ်ပြလိုက်ရာ ချောမောလှပသော မျက်နှာမှ ကြောက်စရာကောင်းသောမျက်နှာမျိုး ချက်ချင်းပြောင်းသွားလေတော့သည်။

ဒီတော့မှ ရှေ့သို့ရောက်နေသောလူ . . . ကြောက်လန့်

တကြားနှင့် နောက်သို့ဆုတ်ရန် ရုန်းထွက်သည်။

မရတော့ပေ။

မကောင်းဆိုးဝါးက သူ့ကိုပါဆွဲခေါ်ပြီး အောက်သို့ ခုန်ချသွားလေတော့သည်။

“အား . . .”

ထိုအခါမှ နင်းဂျားဘခက်တို့လည်း သဘောပေါက်သွားကြပြီး ရှေ့သို့တိုးသွားကာ အောက်သို့ငုံ့ကြည့်လိုက်ကြသည်။ အောက်ခံကြမ်းပြင်ပေါ်မှာတော့ ခွေခွေလေးလဲကျနေသော ငှင်းတို့လူကို တွေ့ရသဖြင့် အောက်သို့ဆင်းကြလေသည်။ သံလှေကားများ တပ်ဆင်ထားသောနေရာမှဆင်းရာ အောက်သို့ ရောက်သောအခါ ကြမ်းခင်းပေါ်မှာအသက်ပျောက်နေသူကို သာတွေ့ကြရသည်။

သူနှင့်အတူပါသွားသော အမျိုးသမီးကိုတော့ မတွေ့ကြရပေ။

“ဒါ မကောင်းဆိုးဝါးပဲ”

ထိုသို့ရေရွတ်လိုက်စဉ်မှာ အမှောင်ရိပ်ထဲမှ ရယ်သံများ ကြားကြရသည်။

“ဟီး . . . ဟီး . . . ဟီး . . .”

“ဟင်း . . . ဟင်း . . . ဟင်း”

သို့ကြောင့် . . . နင်းဂျားဘခက်တို့မှာ အသံကြားရာသို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ကြသည်။

ထိုအခါ အမှောင်ရိပ်ထဲမှထွက်လာသော သဏ္ဍာန်များ

ကိုတွေ့ကြရသည်။

အားလုံး ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်နေသော မျက်နှာများဖြင့် ဒယိမ်းဒယိုင်ဖြင့် ထွက်လာကြခြင်းဖြစ်သည်။

“မကောင်းဆိုးဝါးတွေပါလား”

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် နင်းဂျားဘခက်က သေနတ်ဖြင့်ပစ်သည်။

သူကစပစ်သဖြင့် နောက်ကပါလာသူတို့ကလည်း သေနတ်များဖြင့်ပစ်ရာ သင်္ဘောနောက်ခန်းမှာ ဆူညံသွားလေတော့သည်။

ထိုသေနတ်သံများကို ရေနဂါးသင်္ဘောနှင့် ပင်လယ်မင်းသားသင်္ဘောပေါ်မှာ ရှိနေကြသူများအားလုံး ကြားကြရလေသည်။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်ကတော့ စီးကရက်တစ်လိပ်ကိုဖွားရင်းနဲ့ အေးအေးဆေးဆေးကြည့်နေသည်။

“သေနတ်သံတွေကြားရတယ်ဆရာ”

“တစ္ဆေသင်္ဘောပေါ်သွားမှတော့ တစ္ဆေတွေနဲ့တွေ့နေကြတာဖြစ်မှာပေါ့”

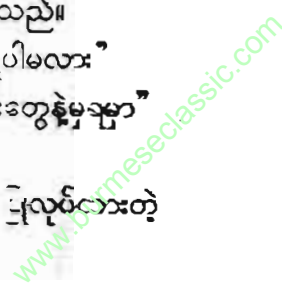
ဟုအေးအေးဆေးဆေး ပြန်ပြောလေသည်။

“သရဲတစ္ဆေတွေကို သေနတ်နဲ့ပစ်လို့ရပါမလား”

“ဘယ်ရမလဲ၊ သူတို့ကြောက်တဲ့ပစ္စည်းတွေနဲ့မှသာ”

“ဘာပစ္စည်းတွေလည်း ဆရာ”

“ဘုရားတရားတော်တွေနဲ့ အစီအစဉ်ပြုလုပ်လားတဲ့

ပစ္စည်းတွေနဲ့ သူတို့ကိုနိုင်မှာ”

“ဆရာအိမှာရော ပါသလား”

ထွန်းနိုင်က မေးလိုက်သည်။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်သည် ဘာသာရေးနှင့် ပတ်သက်လျှင် လေးစားမှုရှိပြီး၊ ယုံကြည်ကိုးကွယ်သူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ မြန်မာပြည်ပြန်ရောက်သည့်အခါ ဆရာကြီးသူရဖွဲ့ ဦးဗန်ကောင်းတို့နှင့်တွေ့ပြီး ၎င်းတို့ထံမှ မိမိအတွက်အကာအကွယ်ရနိုင်သော ပစ္စည်းများကို တောင်းယူလေ့ရှိသည်။

သာမန်ရန်သူများအတွက် သေနတ်ရှိလျှင် ပြီးနိုင်သော်လည်း ပရလောကသားများနှင့် ပတ်သက်လာလျှင်တော့ သေနတ်ဖြင့် မပြီးတော့ပေ။

သက်ဆိုင်ရာအစီအရင်များပါမှ ကာကွယ်နိုင်ပေသည်။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်အနေဖြင့် ဘာသာရေးကို ဘယ်လောက်လေးစားသလဲဆိုလျှင် သင်္ဘောပေါ်ရှိ ဦးခန်း၌ သော်လည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့နေသော အခန်းတွင်း၌သော်လည်းကောင်း ဘုရားစင်ရှိသည်။ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ရှိသည်။ ရှင်ဥပဂုတ္တရဟန္တာအရှင်မြတ် ပုံတော်ထားသည်။

ရှင်ဥပဂုတ္တဂါထာတော်ကို ကြေးပြားပေါ်မှာရေး၍ ဦးခန်းမှာ ကပ်ထားလေသည်။

သူ့အခန်းထဲမှာသာမကပဲ သူ့ကိုယ်ပေါ်မှာလည်း ပရိတ်ကြိုးများပါသည်။

ဆရာကြီးသူရဖွဲ့စီရင်ပေးထားသော သိဒ္ဓိပေါက်ဓာတ်လုံးကို လက်စွပ်ကွင်းဝတ်ထားသည်။

သို့ကြောင့် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ခဏကြာတော့... နင်းဂျားဘခက်နှင့် လူနှစ်ယောက် အပေါ်ပြေးတက်လာကြသည်။

သွားတုန်းက (၅)ယောက်... ပြန်ထွက်လာတော့ (၃)ယောက်သာ ကျန်တော့သည်။

သို့ကြောင့် ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က ၎င်းတို့သင်္ဘောကို ရေနဂါးသင်္ဘောနံဘေးသို့ သွားရောက်ကပ်လိုက်သည်။

ထို့နောက်... သင်္ဘောပေါ်တက်ပြီး အခြေအနေမေးကြည့်တော့ နင်းဂျားဘခက်က မျက်စိမျက်နှာပျက်ပျက်ဖြင့် ပြောပြသည်။

“သင်္ဘောပေါ်မှာ လူတစ်ယောက်မှမရှိဘူး၊ သစ္စေသရဲတွေပဲရှိတယ်”

“မင်းနဲ့ပါသွားတဲ့ လူနှစ်ယောက်ကရော”

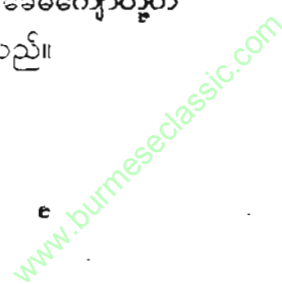
ဦးဝေလကျော်က ဝင်မေးလိုက်သည်။

“မကောင်းဆိုးဝါးတွေ လက်ချက်ကြောင့် သေကြပြီ” ထိုစကားကြောင့် ဦးဝေလကျော်နှင့် ခေမိကျော်တို့တ ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်ကို ကြည့်လိုက်ကြသည်။

“ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ”

“သင်္ဘောပေါ် တက်ကြည့်ရမယ်”

“ရှင်သွားမှာလား”

“ဟုတ်တယ်၊ ငါတို့သုံးယောက်သွားမယ်”

“ကျွန်မလည်း လိုက်ခဲ့မယ်”

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော် စိတ်ထဲမှာ နည်းနည်းတော့ အံ့ဩသွားလေသည်။

ခေမီကျော်မှာ သာမန်အမျိုးသမီးတစ်ယောက် မဟုတ် သည်ကတော့ သေချာသည်။

ခေမီကျော်နှင့် အခြားတစ်ယောက်ပါ အဖော်လိုက် သဖြင့် သူတို့နှစ်ယောက်၊ ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်တို့က သုံး ယောက်ဖြစ်သဖြင့် (၅)ယောက်ဖြစ်သွားသည်။

အချိန်က ညဉ့်ဦးပိုင်းအချိန်သို့ ရောက်နေပေပြီ။

ပင်လယ်ပြင်တစ်ဝိုက်မှာ ဆည်းဆာအလင်းရောင်များ ပျောက်ကွယ်သွားပြီး အမှောင်ရိပ်များ လွှမ်းနေချေပြီ။

ရာသီဥတုကတော့ သာသာယာယာနှင့်ပင် ရှိနေသေး သည်။ မက်ဒရစ်သင်္ဘောပေါ်သို့ ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က ရှေ့မှဦးဆောင်ပြီး တက်လာကြသည်။

သူ့နောက်မှ ခေမီကျော်ရှိသည်။

ထို့နောက်ဘက်တွင် ကျော်စွာ၊ ထွန်းခိုင်နှင့် အခြားတစ် ယောက်တို့က ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် တက်လာကြသည်။

မက်ဒရစ်သင်္ဘောမှာ မီးအလင်းရောင်မရှိသောကြောင့် မည်းမှောင်နေသည်။

သို့သော် နံဘေးမှာကပ်ထားသော သင်္ဘောနှစ်စင်းမှ မီးရောင်များရှိနေရာ . . ထိုမီးရောင်များကြောင့် အလင်းရောင်

အချို့ရနေလေသည်။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က မက်ဒရစ်သင်္ဘောပေါ် ရောက်သွားသည်နှင့် ထုံးစံအတိုင်း ဘုရားစာ၊ တရားစာအချို့ ကို ခပ်တိုးတိုးရွတ်ဆိုလိုက်သည်။

ထိုသို့ရွတ်လိုက်သောအခါ စောစောက ဝိုးတဝါးကြား နေရသောအသံများ မီးကိုရေနှင့် ဖျန်းလိုက်သကဲ့သို့ တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်သွားလေသည်။

သူတို့ မက်ဒရစ်သင်္ဘောပေါ် မတက်ခင်က အမှောင် ခိပ်များထဲမှ တီးတိုးစကားသံများ ကြားနေရသေးသည်။

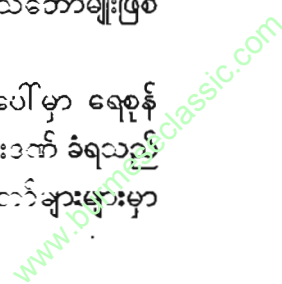
သင်္ဘောပေါ်ရောက်သွားတော့လည်း တစ်နေရာမှ လျှို့ ချက်ချက်လုံးများဖြင့် စောင့်ကြည့်နေသကဲ့သို့ရှိသည်။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က ငြိမ်သက်စွာရပ်ပြီး ဘုရား စာရားစာများ ရွတ်နေသည်ကို ခေမီကျော်က နံဘေးမှရပ်ကာ စာအံ့တဩကြည့်နေသည်။

ပြီးတော့မှ ပဲ့ပိုင်းဘက်လျှောက်လာကြသည်။

မက်ဒရစ်သင်္ဘောမှာ တစ္ဆေသင်္ဘောဟု ခေါ်ကြသော် လည်း ကွယ်ပျောက်နေသော သင်္ဘောမျိုးတော့ မဟုတ်ပေ။ ဆါလာလိုက် ပျောက်သွားလိုက်ဖြစ်နေသော သင်္ဘောမျိုးဖြစ် သည်။

နှစ်နှင့်ကြာအောင် . . ပင်လယ်ရေပြင်ပေါ်မှာ ရေစုန် ရေဆန်မျောနေသည်ကတစ်ကြောင်း၊ လေဒက်မိုးဒက် ခံရသည့် စာတစ်ကြောင်းကြောင့် အပေါ်ပိုင်းနေရာအထောင့်များမှာ

ပျက်စီးနေလေပြီ။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်တို့ ပဲ့ပိုင်းနေရာရောက်တော့ အမှောင်ရိပ်တစ်နေရာမှာ ရပ်နေသော မိန်းမတစ်ယောက်ကို မသဲမကွဲမြင်ရသဖြင့် ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က နောက်မှပါ လာသူများကိုထားခဲ့ပြီး တစ်ယောက်တည်း ရှေ့သို့တိုးသွား သည်။

မနီးမဝေးရောက်တော့မှ သူမလည်ပင်းမှာ ဆွဲထား သော ရွှေသော့ကိုမြင်ရသဖြင့် သဘောပေါက်သွားလေသည်။

“ဟယ်လင် မဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ် ရှင်ဘယ်သူလဲ”

“ငါက မင်းကို အကူအညီပေးမယ့်သူပဲ”

“ရှင်... ရှေ့မတိုးပဲ အဲဒီနေရာမှာနေပါ”

ဟု ပြောသဖြင့် သဘောပေါက်သွားပြီး နေရာမှာရပ် လိုက်သည်။

“ဘယ်လို အကူအညီပေးမှာလဲ”

“မင်းကသေသွားပြီး ဝိညာဉ်ဘဝရောက်နေပြီ၊ မင်း ယောက်ျားလည်း မရှိတော့ဘူး၊ မင်းကိုသတ်ခဲ့တဲ့ လူနှစ်ယောက် လည်း မရှိတော့ဘူး၊ ဝိညာဉ်ဘဝ ရောက်နေကြပြီ”

“သူတို့ ဒီသင်္ဘောပေါ်မှာ ရှိကြတယ်”

“ငါသိတယ်... ဒီမက်ဒရစ်သင်္ဘောပေါ်မှာ ရှိနေသမျှ

အားလုံး ဝိညာဉ်တွေချည်းပဲ”

“ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ”

“ဒီသင်္ဘောကြီးကို ဖျက်ဆီးလိုက်ရင် မင်းတို့အားလုံး သွတ်မြောက်ခွင့်ရမယ်”

“ဘယ်ဖြစ်မှာလဲ ကျွန်မတစ်သက်လုံး စုဆောင်းထားခဲ့ တဲ့ ရွှေသေတ္တာက ဒီသင်္ဘောပေါ်မှာ ရှိနေတယ်”

“အဲဒီသေတ္တာအတွက် မပူပါနဲ့၊ ငါတို့ယူပြီး တစ်ခုခုလုပ် ပေးပါမယ်၊ သေတ္တာဖွင့်ဖို့ ရွှေသော့ကဘယ်မှာလဲ”

“လူယုတ်မာနှစ်ယောက် ယူသွားကြတယ်”

ဂတ်စတင်နှင့် ဖာဘီတို့ နှစ်ယောက်ကို ချည်ရွယ်ပြော ချန်းသဘောပေါက်လေသည်။

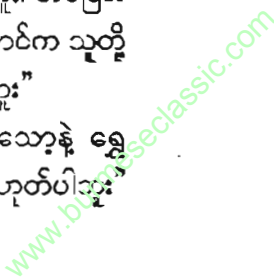
“ကောင်းပြီလေ၊ ဒါထက်... မင်းကိုမင်းယောက်ျားပေး ထားတဲ့ မြေပုံစာရွက်ကရော ဘယ်မှာလဲ”

“ရွှေသော့ထဲမှာ ရှိတယ်”

“ဒါဖြင့် ငါ့ဘာသာရှာဖွေယူပါမယ် မင်းမနှောင့်ယှက်ပါ နဲ့၊ ငါ မင်းအတွက် မေတ္တာပို့ပေးပါမယ် အမျှဝေပေးပါမယ်”

“ဒီသင်္ဘောပေါ်ရောက်ကတည်းက မေတ္တာပို့တာတွေ အမျှဝေပေးသံမျိုးတွေ တစ်ခါမှ မကြားဖူးသေးဘူး၊ ရှင်လုပ် ပေးမယ်ဆိုရင်တော့ သဘောတူပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒီသင်္ဘော ပေါ်မှာ ကျွန်မတစ်ယောက်တည်း နေတာမဟုတ်ဘူး၊ တစ်ခြား သူတွေလည်း ရှိကြသေးတယ်၊ ဟိုလူယုတ်မာနှစ်ကောင်က သူတို့ မက်မောတဲ့ပစ္စည်းတွေကို ယူခွင့်ပေးမယ် မထင်ဘူး”

“သူတို့ကို ကြောက်စရာမလိုပါဘူး... ရွှေသော့နဲ့ ရွှေ သေတ္တာက သူတို့နှစ်ယောက်ပိုင်တဲ့ ပစ္စည်းလည်းမဟုတ်ပါဘူး”

“ကောင်းပြီလေ. . ရှင်လုပ်နိုင်တယ်ဆိုရင်လုပ်ပါ”
ဟုပြောပြီး အမှောင်ထဲသို့ ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွား
လေတော့သည်။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်တို့ ပြောနေကြသော စကား
သံများကို နောက်ဘက်မှာရပ်နေကြသူများ မကြားရပေ. . ။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော် ပြန်လှည့်လာတော့မှ ခေါ်
ကျော်က စိတ်ဝင်စားသော အမှုအရာဖြင့်မေးသည်။

“ရှင်တို့ ဘာတွေပြောနေတာလဲ”

“သိချင်တာတွေ မေးနေတာပါ”

“ဝိညာဉ်တွေက ဒီလိုပဲပြောသလား”

ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

“ဘာတွေပြောသွားသလဲ. . . ဟင်”

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က သူသိလာသော အချက်
အလက်အချို့ကို ပြောပြလိုက်သည်။

“ကျွန်မတစ်သက်မှာ ဒီလိုအတွေ့အကြုံမျိုးတွေ တစ်ခါ
မှ မကြုံဖူးသေးဘူး၊ အံ့ဩစရာပဲ”

“ဝိညာဉ်လောကသားတွေဆိုတာ နိမ့်ပါးတဲ့ဘဝမျိုး
ရောက်နေတယ် ဆိုပေမယ့်. . အနည်းဆုံး ကမ္မဒိဒ္ဓိတန်ခိုးတော့
ရှိကြတယ်၊ ဒီတော့. . သူတို့နဲ့ ဆက်ဆံရင် သေနတ်နဲ့ ဆက်ဆံ
လို့မရဘူး၊ မေတ္တာနဲ့ပဲ ဆက်သွယ်လို့ရတယ်”

ခေါ်ကျော်က ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြင့် နားထောင်နေ
သည်။ သူမစိတ်ထဲမှာတော့ ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်မှာ. .

ဝိညာဉ်လောကသားများအကြောင်းကို အတော်ကလေး သိရှိ
နားလည်သူတစ်ယောက်ဟု ထင်မြင်မိလိုက်သည်။

ထို့နောက်မှာတော့ ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်ကပင်
ဦးဆောင်ပြီ သင်္ဘောအောက်ထပ်သို့ ဆင်းခဲ့ကြသည်။

အောက်ခန်းရောက်တော့ မီးအလင်းရောင် မရှိတော့
သဖြင့် မှောင်မည်းနေသောကြောင့် ပါလာသောသက်နှိပ်မီး
ရောင်များကို အသုံးပြုကြရပေသည်။

ငါးယောက်စလုံးမှာ လက်နှိပ်မီးတစ်လက်စီ ပါကြရာ
ပြိုင်တူအသုံးပြုလျှင် အလင်းရောင် အတော်အသင့်ရလေသည်။
ထို့ပြင် သူတို့ထဲမှာ သေနတ်တစ်လက်စီလည်း ပါလာကြသည်။
အောက်ဘက်ရောက်တော့ ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က တိုးတိုး
ပြောလေသည်။

“သူတို့ စွဲလမ်းတပ်မက်နေတဲ့ပစ္စည်းကို . . ဘယ်ဆီရင်
တော့ အနှောင့်အယှက်ကတော့ပေးမှာပဲ”

“ဒီတော့. . ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ”

“ဘာပဲတွေ့တွေ့ သေနတ်နဲ့ မပစ်ပါနဲ့၊ ဝိညာဉ်ဆိုဘာ
သေနတ်နဲ့ပစ်လိုလည်း ဘာမှမဖြစ်ဘူး၊ ဒီတော့ ကျွန်တော်အ
ခြေအနေကြည့်ပြီး ဘာလုပ်ကြပါ”

ဟုပြောရာ ခေါင်းညိတ်ပြကြလေသည်။

သင်္ဘောအောက်ဘက် လှေကားနှင့်မနီးဝေး ဇောက်
တော့ လောလောလတ်လတ်သေနေသော. . ဘလောင်းနှစ်
လောင်းကို တွေ့ကြရသည်။

www.burmeseclassic.com

ခေမိကျော် တို့သင်္ဘောမှ သင်္ဘောသားနှစ်ယောက်တို့ ဖြစ်ကြလေသည်။

ညဉ့်ဦးပိုင်းအချိန်က နင်းဂျားဘခက်နှင့် လိုက်သွားရာ သေကျန်နေခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုနေရာမှလွန်တော့ ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ လူအရိုးစုမှာ တွေ့ကြရသည်။

သင်္ဘောကပ္ပတိန်နေသော အခန်းဘက်ရောက်တော့ သံတံခါးချပ်က ပိတ်နေသည်။

ထိုသံတံခါးကို တွန်းဖွင့်လိုက်တော့ အတွင်းမှာ လူအရိုး စုနှစ်ခု ထပ်တွေ့ရသည်။

တစ်ယောက်ရဲ့လည်ပင်းမှာ ရွှေကြိုးဖြင့်ဆွဲထားသော ရွှေသော့တစ်ချောင်းလည်း ရှိနေသည်။

ထို့ကြောင့် ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က ရွှေသော့ကို ဖြုတ်ယူလိုက်သည်။

ထိုအခန်းထဲမှာ သော့ခလောက်တစ်လုံးဖြင့် ခတ်ထားသော သေတ္တာတစ်လုံးလည်း တွေ့ရသဖြင့် အပြင်ဘက်သို့ ထုတ်ယူကြလေသည်။

ထိုအခိုက်မှာပင် ကျော်စွာကပြောသည်။

“ဆရာ ဟိုမှာလာနေကြပြီ”

သူညွှန်ပြရာသို့ ကြည့်လိုက်သောအခါ ကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင် ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်ပြီး ဒယ်မ်းဒယ်မ်းဖြင့် လျှောက်လာသော မည်းမည်းသဏ္ဍာန်များကို တွေ့ကြ

သည်။

“အနားရောက်လာရင် သူတို့မျက်နှာကို မကြည့်မိစေနဲ့ သူတို့ဘာမှမလုပ်နိုင်ဘူး”

ဟု ပြောပြီး အသင့်ယူလာသော ပရိတ်ရေထည့်ထားသော ပုလင်းကို ထုတ်ယူကာ နောက်မှပါလာသူများ ကိုယ်ပေါ်သို့ အရင်ဖျန်းပေးသည်။

ပြီးမှ . . ထိုပရိတ်ရေပုလင်းကို လက်ထဲမှ အဆင်သင့်တိုင်ထားလိုက်သည်။

ပြီးမှ ထိုနေရာမှ ပြန်ထွက်သည်။ မကောင်းဆိုးဝါးများ အနားရောက်လာသည်နှင့် ပရိတ်ရေနှင့်ပက်လိုက်လျှင် ဝူးဝူးဝါးဝါးဖြင့် နောက်သို့ဆုတ်သွားကြလေသည်။

ထို့နောက် အပေါ်သို့ပြန်တက်သည်။ မကောင်းဆိုးဝါးများကလည်း နောက်မှလိုက်လာကြသည်။

သို့သော် အနားမကပ်ဝံ့တော့ပေ။ အပေါ်သို့ရောက်သောအခါ မိမိတို့ သင်္ဘောများပေါ်သို့ ပြန်တက်ပြီး တွဲထားသောကြိုးများကိုဖြုတ်၍ ခွာလိုက်ကြသည်။

ထို့နောက် ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က မိုင်းထုတ်တစ်ထုပ်ကို မီးရှို့ပြီး မက်ဒရစ်သင်္ဘောအတွင်းသို့ ပစ်ထည့်လိုက်ပြီး နောက် သင်္ဘောကို ထိုနေရာနှင့် ဝေးအောင်မောင်းထွက်ခဲ့လေသည်။

www.burmeseclassic.com

ရေနဂါးသင်္ဘောကလည်း နောက်မှလိုက်လာသည်။

ခဏကြာတော့ ပြင်းထန်းသော ပေါက်ကွဲသံကြီးနှင့် အတူ မီးတောက်ကြီးများ ထလာလေသည်။

နောက်မှာတော့ မီးတောက်မီးလျှံများ တောက်လောင်နေသော မက်ဒရစ်သင်္ဘောကြီးမှာ တဖြည်းဖြည်းနှင့်ရေအောက်သို့ မြုပ်သွားလေတော့သည်။

နောက်ပိုင်းမှာတော့ မက်ဒရစ်သင်္ဘောကို ပင်လယ်ရေပြင်ပေါ်မှာ ပြန်တွေ့နိုင်တော့မည် မဟုတ်ပေ။

သင်္ဘောပျက်ကြီးမရှိတော့လျှင် ထိုသင်္ဘောကို မှီတွယ်နေကြသော ဝိညာဉ်များလည်း ထိုနေရာမှ ဖယ်ခွာသွားကြပေတော့မည်။

“သင်္ဘောပေါ်မှာ ရှိနေကြတဲ့ ဝိညာဉ်လောကသားများ အားလုံးလွတ်မြောက်ရာ ဘုံဘဝသို့ ကူးပြောင်းရောက်ရှိကြပါစေ”

ဟု ဆုတောင်းပေးလိုက်ပြီး ပင်လယ်မင်းသားသင်္ဘောမှာ တာတူဂါကျွန်းရှိရာဘက်သို့ ဦးတည်လျက်မောင်းနှင်ကြလေတော့သည်။

အခန်း (၁၃)

ရူးစာရှင် ဘယ်သူလဲ

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်တို့၏ ပင်လယ်မင်းသားသင်္ဘောနှင့် ခေမိကျော်တို့လိုက်လာသော ရေနဂါးသင်္ဘောတို့မှာ တာတူဂါကျွန်းသို့ ချောမောစွာပင် ရောက်ခဲ့ကြလေသည်။ ထိုကျွန်းသို့ရောက်သောအခါ ကျွန်းပေါ်မှာ နေထိုင်သူ တချို့လောက်သာကျန်တော့ပြီး အတော်များများ မရှိတော့ပေ။ တစ်ချိန်က ဂိုးနတ်တို့ရောက်လာစဉ်က ထိုကျွန်းပေါ်၌ အမြဲနေထိုင်သူမရှိကြပေ။

www.burmeseclassic.com

သူတို့ရောက်လာပြီး နေထိုင်စဉ် . . အစပိုင်းအချိန်က မမြင်ရသော အန္တရာယ်တစ်မျိုးကြောင့် လူအချို့သေကျေပျက်စီးခဲ့ကြသည်။

နောက်ပိုင်းမှာတော့ ဂျိုးနတ်က ရှိသောလက်နက်များဖြင့် ပြန်လည်တိုက်ခိုက်သောအခါ ထိုအန္တရာယ်မှာ ထပ်မံရောက်မလာတော့သဖြင့် အေးအေးချမ်းချမ်း နေခဲ့ကြရသည်။

၎င်းတို့သည် ကျွန်းပေါ်ရောက်လာပြီးနောက်တွင် တွေ့ရိုင်း၊ နွားရိုင်းနှင့် တောဝက်တို့ကို ဖမ်းဆီးသတ်ဖြတ်ကာ အသားကင်များ ရောင်းချခြင်းဖြင့် အဆင်ပြေခဲ့ကြသည်။

ထိုအချိန်ကကျွန်းပေါ်၌ လာရောက်နေထိုင်သူ အတော်များလေသည်။

နောက်ပိုင်းမှာ လောဘဇောတက်လာပြီးနောက် ပင်လယ်စားပြုအလုပ်သို့ ပြောင်းပြီးလုပ်ကြလေသည်။

ထို့ကြောင့် . . ကျွန်းပေါ်တွင် သက်ကြီးရွယ်အိုများ မိန်းမနှင့်ကလေးများသာ ကျန်ခဲ့သည်။

ကျန်သည်ယောက်ျားများကတော့ ပင်လယ်စားပြုဘဝဖြင့် သင်္ဘောပေါ်မှာ လိုက်ပါနေထိုင်ကြလေသည်။

နောက်ပိုင်းမှာတော့ ဂျိုးနတ်အပါအဝင် ပင်လယ်စားပြုတို့မှာ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် သေဆုံးသွားကြလေသည်။

၎င်းတို့ ပြန်မလာနိုင်သောအခါ ကျွန်းပေါ်မှာ ကျန်ခဲ့ကြသူတို့မှာလည်း ဒုက္ခရောက်ကြရပေတော့သည်။

ဂျိုးနတ်တို့ သင်္ဘောတစ်စင်းလုံး ပြန်ရောက်မလာသော

အခါ မိမိတို့ဝမ်းဓာကို ဖြစ်သလို ရှာဖွေစားသောက်ရကြလေသည်။

ထိုအခါ သူတို့ကျွန်းပေါ်ရောက်စက . . နှောင့်ယှက်အန္တရာယ်ပေးခဲ့သော မမြင်ရသည့်အန္တရာယ် ပေးသမျှကို ခံကြရလေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်းပေါ်မှာ လူအနည်းငယ်သာ ကျန်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေတော့သည်။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်တို့ ရောက်သွားတော့ မိန်းမ၊ ကလေးနှင့် မသန်မစွမ်းသော သက်ကြီးရွယ်အိုတို့လောက်သာ တွေ့ရပေတော့သည်။

ထိုကျွန်းသို့ရောက်ပြီး သင်္ဘောများကို သင့်တော်သော နေရာသို့ ဆိုက်ကပ်ထားခဲ့ပြီးနောက် ကျွန်းပေါ်သို့တက်ကာ အခြေအနေ ကြည့်ကြလေသည်။

လောလောဆယ်တော့ ကျွန်းပေါ်၌ မာကူဆန်ဆိုသော အဘိုးကြီးတစ်ယောက်က ခေါင်းဆောင်လုပ်နေသည်။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က အသင့်ဆောင်ယူသွားသော လက်ဆောင်ပစ္စည်းအချို့ကို ဖူးလိုက်သည်။

မာကူဆန်ဆိုသော အဘိုးကြီးမှာ ဝမ်းသာသွားလေသည်။

“ကျွန်းပေါ်မှာနေတဲ့လူက ဒါပဲရှိတော့ သလား” ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

“ဘယ်ရောက်ကုန်ပြီလဲ”

www.burmeseclassic.com

“သေကုန်ကြတယ်”

“ဘယ်သူလာသတ်သလဲ”

“မမြင်ရတဲ့ အန္တရာယ်ကောင်ပေါ့၊ သူ့လက်ချက်ကြောင့် သေကုန်ကြပြီ၊ သူက လူတွေကိုသတ်ပြီး ယူသွားတယ်”

ဟု ပြောပြသည်။

“ခင်ဗျားတို့က သူ့ကိုသတ်လို့ မရဘူးလား”

“မရဘူး၊ သူ့ကိုမမြင်ရဘူး”

“သေနတ်နဲ့ပစ်ရင် ရသလား”

“မရဘူး ကျည်ဆန်က သူ့ဆီမရောက်ဘူး”

ထိုစကားကြောင့် တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြသည်။

သေနတ်ကျည်ဆန်မရောက်နိုင်သော သတ္တဝါသည် မည်ကဲ့သို့သော သတ္တဝါမျိုးဖြစ်သည်ကိုတော့ သူတို့စိတ်ဝင်စား ကြလေသည်။

“ကျွန်တော်တို့ကြားတာက ဂျိုးနတ်တို့ရှိတုန်းက အဲဒီ သတ္တဝါလာပြီး မနှောင့်ယှက်ဘူးမဟုတ်လား၊ သူတို့က သေနတ် နဲ့ပစ်တာ မဟုတ်ဘူးလား”

ခေါင်းခါပြသည်။

“ဘယ်လို လက်နက်သုံးတာလဲ”

“မြားနဲ့ပစ်တယ်”

“မြားနဲ့ပစ်ရင် မလာဘူးလား”

“မလာဘူး”

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မာကူဆန်ဆိုသော အဘိုးကြီးထံမှ ကြားရ သောစကားအချို့မှာ ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်အတွက် စိတ်ဝင် စားစရာလည်းကောင်း၊ စဉ်းစားစရာလည်းကောင်းသော အ ချက်များ ပါဝင်ပေသည်။

ထို့နောက်... ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က ဆက်မေး သည်။

“ဂျိုးနတ်ရှိတုန်းက တောထဲမှာ သင်္ဘောသစ်စင်းကရတဲ့ ရွှေသေတ္တာတွေထားခဲ့တယ် မဟုတ်လား”

“ငါမသိဘူး”

ပါးစပ်ကမသိဘူး ပြောနေသော်လည်း သူ့အမူအရာ မှာ တစ်စုံတစ်ခုကို ဖုံးကွယ်ထားသည့် အမူအရာဖြစ်ကြောင်း လူကခတ်ကောင်းသော ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က ခိုင်မိလေ သည်။

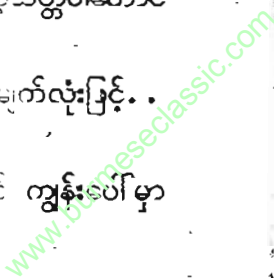
“ခင်ဗျား နာမည်ဘယ်သူလဲ”

“မာကူဆန်ပါ”

“မာကူဆန်ကို ကျွန်တော်ပြောမယ်၊ ကျွန်တော်တို့က ခင်ဗျားတို့ကို ဒုက္ခမပေးပါဘူး၊ နောက်ပြီး... ကျွန်းပေါ်မှာခွဲတဲ့ ခင်ဗျားတို့ကို လာလာပြီးဒုက္ခပေးနေတဲ့ မမြင်ရတဲ့သတ္တဝါကောင် ကိုလည်း သုတ်သင်ပစ်ဖို့ လာတာပါ”

ထိုသို့ပြောတော့ စိတ်ဝင်စားသော မျက်လုံးဖြင့်... တစ်ချက်ကြည့်သည်။

“ခင်ဗျားတို့အတွက်က ဒီရွှေတွေထက် ကျွန်းပေါ်မှာ

ဘေးအန္တရာယ်ကင်းကင်းနဲ့နေရပြီး စားစရာရဖို့ပဲ မဟုတ်လား”
ထိုသို့ပြောသောအခါ ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

“ကျွန်တော်က ဂျိုးနတ်နဲ့လည်း တွေ့ခဲ့ပြီးပါပြီ၊ သူပြော
ပြလို့ ဒီအကြောင်းတွေကို သိရတာပါ”

“သူ ဘယ်မှာလဲ”

မျက်လုံးပြူးပြီးမေးသည်။

“ဂျိုးနတ်ကတော့ မရှိတော့ဘူးသေပြီ”

ထိုသို့ပြောလိုက်သောအခါ မာကူဆန်မှာ များစွာစိတ်
ဖျက်သွားဟန်ရှိလေသည်။

“ဒါကြောင့် သူရွှေသေတ္တာတွေထားခဲ့တဲ့နေရာကိုသာ
ပြောပြပါ”

မာကူဆန်က သက်ပြင်းရှည်တစ်ချက် ချလိုက်ပြီးမှ
ပြောပြလေသည်။

“သူထားခဲ့တဲ့နေရာကိုတော့ ငါတို့သေသေချာချာမသိ
ပါဘူး၊ ဒီကျွန်းပေါ်မှာ ကျောက်တလားကြီးတွေ ထည့်ထားတဲ့
ကျောက်ဂူပေါက်ကြီးတစ်ခုရှိတယ်၊ အဲဒီဂူထဲက ကျောက်တလား
တစ်လုံးထဲမှာ ဝှက်ထားခဲ့တယ်လို့တော့ ပြောသံကြားဖူးတယ်”

ထိုစကားက စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းသော စကားပင်
ဖြစ်သည်။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်အနေနဲ့ ရွှေသော့ထဲမှာထည့်
ထားသောမြေပုံစားရွက်ကို တစ်ကြိမ်ကြည့်ခဲ့ပြီးပေပြီ။

ဂူပေါက်ဝတစ်ခုနှင့် ကျောက်တုံးများကဲ့သို့ ရှေးဆွဲထား

သောအမှတ်အသားများကို တွေ့ရသော်လည်း ဘာမှန်းမသိခဲ့
ပေ။

ယခု မာကူဆန်စကားကြားတော့မှ သဘောပေါက်ရ
ပေတော့သည်။

ထိုအရာများမှာ ကျောက်ခေါင်းတလားများပင် ဖြစ်ပေ
လိမ့်မည်။

မာကူဆန်က ဆက်ပြောသည်။

“အန္တရာယ်တွေက အဲဒီဂူတစ်ဝိုက်မှာ ဘယ်၊ နောက်
ပြီး ထူးဆန်းတာတွေလည်းရှိတယ်”

“ဘယ်လိုထူးဆန်းတာလဲ”

“ကျောက်တလားကြီးတွေက သူ့ဘာသာ နေရာရွှေ
ပြောင်းနိုင်တယ်လို့လည်း ပြောကြတယ်”

“ဘယ်သူတွေက ရွှေပြောင်းတာလဲ”

“တောထဲမှာ ဘယ်သူမှမရှိဘူး၊ သူ့အလိုလို ရွှေပြောင်း
တာ”

“အတော်အံ့ဩစရာ ကောင်းတာပဲ”

“ဟုတ်တယ် ဒီကျွန်းပေါ်မှာ ထူးဆန်းတဲ့ ဩစရာကောင်း
တာတွေ အများကြီးရှိတယ်”

“အခုလိုပြောပြတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့
မပြန်ခင် ကျွန်းပေါ်မှာရှိတဲ့အန္တရာယ်ကို ရှင်းပေးခဲ့ပါမယ်”

ထို့နောက်မှာတော့ ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က ကျွန်း
သားများအသုံးပြုသော လေးမြားလက်နက်တို့ကို လေ့လာကြည့်

သည်။

အများအားဖြင့်တော့ လေးကိုင်းသန်သော ဂြုးခြေ ထောက်သားဖြင့် လေးနှင့်မြားတံများကိုတော့ ဝါးနက်ဝါးတံများ ဖြင့် ပြုလုပ်ထားလေသည်။

ထိုမြားတံများမှာလည်း ငါးပူတင်းသည်းခြေအဆိပ်ကို သုတ်လိမ်းထားလေသည်။

ငါးပူတင်းသည်းခြေအဆိပ်မှာ သူ့ချည်းသက်သက် အ သုံးပြု၍ ရသော အဆိပ်မျိုးဖြစ်သည်။

အခြားအဆိပ်များဖြင့် ရောနှောစရာမလိုပေ။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က စိတ်ကျေနပ်လောက် အောင် လေ့လာကြည့်ရှုပြီး သင်္ဘောရုံရာသို့ ပြန်လာခဲ့လေသည်။

သင်္ဘောနှစ်စင်းက ကမ်းနှင့်အနည်းငယ်ဝေးသော နေရာတွင် ရပ်ထားသောကြောင့် လှေငယ်များဖြင့် သွားကြရ သည်။

လှေပေါ်ရောက်တော့ ခေမီကျော်ကမေးသည်။

“သူပြောလိုက်တာတွေကို ရှင်ဘယ်လိုသဘောရသလဲ”

“သူ့အမှန်အတိုင်း ပြောလိုက်တာပါ”

“ဒါဖြင့် မမြင်ရတဲ့အန္တရာယ်ဆိုတာ ဘာကိုပြောတာလဲ”

“ကိုယ်တိုင်မမြင်ရသေးတော့ မပြောနိုင်သေးဘူး”

“ဒီတော့ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

“သူ့ဘာကောင်လည်းဆိုတာ မသိရသေးဘဲသွားရင် သေကြလိမ့်မယ်၊ ဒီတော့ . . . အဲဒီသတ္တဝါကို အရင်တွေ့အောင်

ရှာရမှာပေါ့”

ခေမီကျော်က မျက်လုံးပြူးသွားလေသည်။

“ဘယ်သူရှာမှာလဲ”

“ငါကိုယ်တိုင်ရှာမှာပေါ့”

“အန္တရာယ်အတော်များတဲ့ အလုပ်ပဲ”

“အစကတည်းက အန္တရာယ်ရှိတဲ့နေရာကို လာကြတာ မဟုတ်လား၊ ဒီလိုအန္တရာယ်မျိုးနဲ့တွေ့တာ ဘာဆန်းသလဲ၊ ရန်သူ နဲ့ရင်ဆိုင်တဲ့နေရာမှာ ကိုယ့်ရန်သူက ဘာလဲဆိုတာမှ သိမထား ရင် ကိုယ့်ဘက်က တစ်ပန်းရှုံးမှာပေါ့၊ သူ့ဘာကောင်လဲဆိုတာ သိတော့မှ အနိုင်ရနိုင်တဲ့နည်းလမ်း ထပ်ရှာရမှာပေါ့၊ မင်းက လွယ်လွယ်ကူကူရမယ်လို့များ ထင်နေသလား”

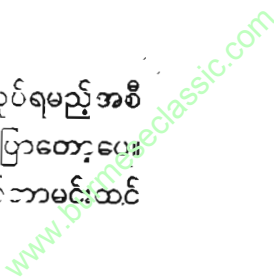
“ဒီလိုတော့မထင်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် အကောင်အထည် မြင်နေရရင်တော့ ကြောက်စရာမရှိပါဘူး၊ မမြင်ရဘူးဆိုတော့ လဲ”

“မမြင်ရပေမယ့် သိနိုင်တဲ့နည်းလမ်းတွေ ရှိမှာပါ၊ ဒီည မှာပဲ၊ ကျွန်းပေါ်တက်ပြီး ငါလေ့လာကြည့်မှာပါ”

“ရှင်က တကယ်လုပ် . . . ကျွန်မသတင်းကြားထားတာ ထက်တောင် ပိုပြီးထူးဆန်းနေသေးတယ်”

ဟု မှတ်ချက်ချလေသည်။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်ကတော့ ပြုလုပ်ရမည့် အစီ အစဉ်များကို တွေးနေသောကြောင့် ဘာမှပြန်မပြောတော့ပေ။ ညဦးပိုင်းအချိန်ရောက်သောအခါ ဒေါက်တာမင်းထင်

ကျော်က ကျွန်းပေါ်တက်ရန် ပြင်သည်။
 ကျော်စွာနှင့် ထွန်းခိုင်တို့နှစ်ယောက်က... သူနှင့်အတူ
 လိုက်ကြမည်ဖြစ်သည်။
 လိုအပ်သော လက်နက်ကိရိယာများပြင်နေစဉ် ရေနဂါး
 သင်္ဘောမှ လူသုံးယောက်ရောက်လာကြသည်။
 လှေငယ်တစ်စင်းနှင့် ရောက်လာကြခြင်းဖြစ်သည်။
 ထိုသုံးယောက်ကို နင်းဂျားဘခက်က ဦးဆောင်လာခြင်း
 ဖြစ်သည်။
 ၎င်းသည် ကိုင်တွယ်အသုံးပြုသော လက်နက်ကိရိယာ
 များကို ယူဆောင်လာသည်။
 သူ့နောက်မှာပါလာသော လူနှစ်ယောက်မှာ ရာမာနှင့်
 အာဂျီတို့ဖြစ်သည်။
 သူတို့မှာလည်း လက်နက်များအပြည့်အစုံ ပါကြသည်။
 ရောက်သည်နှင့် နင်းဂျားဘခက်က ပြောသည်။
 “ကျုပ်တို့ပါ လိုက်ခဲ့မယ်”
 “ကောင်းတာပေါ့၊ ဒါပေမယ့်... တစ်ခုတော့သတိပြုပါ
 ရန်သူနဲ့တွေ့တဲ့အခါ သေနတ်အသုံးမပြုမိပါစေနဲ့”
 “ဘာကြောင့်လဲ”
 “ကိုယ်ပျောက်ရန်သူက သေနတ်နဲ့ပစ်လို့ မရဘူးလို့...
 ဒီကျွန်းကအဘိုးကြီးက ပြောလိုက်တယ်”
 နင်းဂျားဘခက်က နည်းနည်းတော့ အံ့ဩသွားဟန်နဲ့
 သည်။

“ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ သေနတ်မသုံးရလည်း တခြားလက်နက်
 တွေပါတာပဲ”
 ဟု ပြောသည်။
 သူတို့ (၆)ယောက်စလုံး အနက်ရောင်အင်္ကျီဘောင်းဘီ
 များသာမကဘဲ ဦးခေါင်းစွပ်များကိုပါ အနက်ရောင် ရွေးသုံးကြ
 သည်။
 အားလုံးပြင်ဆင်ပြီးသောအခါ ကျွန်းပေါ်သို့သွားကြ
 သည်။
 သင်္ဘောပေါ်မှ လှေငယ်တစ်စင်းဖြင့် လိုက်ဖို့ပေးသည်။
 သူတို့ထွက်သွားတော့ ဦးဝေလကျော်နှင့် ခေမီကျော်တို့
 က သင်္ဘောဦးပိုင်းမှ ရပ်ကြည့်နေကြသည်။
 “တကယ်လူပါပဲ”
 ခေမီကျော်က လှမ်းကြည့်နေရင်းမှ အမှတ်တမဲ့ ရေခွက်
 လိုက်လေသည်။
 “ဘယ်သူ့ကို ပြောတာလဲ”
 “ကိုမင်းထင်ကျော်ကို ပြောတာပါ”
 “သူက သာမန်လူတစ်ယောက်မှ မဟုတ်တာ၊ အတဲခက်
 ကြည့်ရင် သိနိုင်တာပဲ”
 “သူမှန်တယ်ထင်ရင် ဘာမှမကြောက်ဘူး အတုန်လုံး
 လုပ်ဝံ့တယ်၊ ဆုံးဖြတ်ချက်လည်းရဲတယ်”
 “ဘယ်နေရာမဆို အောင်မြင်တယ်ဆိုတာ ဒီလိုသတ္တိမို့
 ရှိတဲ့သူတွေပဲ အောင်မြင်ကြတာပဲ... နေရာတကာ ဒီတိုက်တိုက်နဲ့

ဆုံးဖြတ်ချက်မပြတ်သားရင် လိုချင်တာ ဘယ်တော့မှမရနိုင်ဘူး ဒီတစ်ပတ် သူနဲ့တွေ့ပြီ လက်တွဲလုပ်ရတာ ငါတို့အတွက် အများကြီးအကျိုးရှိတယ်။ ဒီလိုအရည်အချင်းရှိတဲ့လူမျိုးနဲ့ တစ်သက်လုံးအတူ လက်တွဲသွားရရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ”

ဦးဝေလကျော်စကားကြောင့် ခေမီကျော်က သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် နှစ်ယောက်သား သင်္ဘောထဲသို့ ပြန်ဝင်သွားကြလေသည်။

သင်္ဘောထဲမှ မိမိအိပ်ခန်းသို့ရောက်သောအခါ ခေမီကျော်အတွေးထဲမှာ အကြားအမြင်ဆရာမကြီးနော်စတယ် ပြောလိုက်သောစကားများကို ပြန်လည်သတိရနေသည်။

ထိုစဉ်က သူမအနာဂတ်အကြောင်းကို မေးသောအခါ နော်စတယ်က အာရုံခံကြည့်ပြီးပြောသည်။

“နင့်ရဲ့ အနာဂတ်က လှပပါတယ်။ မမျှော်လင့်တာတွေနဲ့လည်း အများကြီးတွေ့ရဦးမှာပါ။ နင့်ရဲ့ဘဝခရီးဖော်က အနာဂတ်ကို အစစအရာရာ ဦးဆောင်ပေးနိုင်မယ့်သူမျိုးပဲ ဖြစ်မှာပါ။ မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့ရတဲ့ဖူးစာရှင်ကြောင့်... နင်ပျော်ရွှင်ရပါလိမ့်မယ်”

ထိုစကားကြားကတည်းက ခေမီကျော်မှာ အတွေးများစွာဖြင့် ရင်ခုန်နေခဲ့လေသည်။

မတွေ့ရသေးသော ဖူးစာဖက်ကို ပုံဖော်စိတ်ကူးကြည့်နေမိသည်။

မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့ရမည့်ဖူးစာရှင်...
သူ ဘယ်သူလဲ။
ခေမီကျော်ရင်ထဲ၌ အသိချင်ဆုံးမှာ ထိုအဖြေပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။

အခန်း (၁၄)

ထောင့်ကယ်မှ ထူးဆန်းသောမိစ္ဆာ

အချိန်က ညဉ့်ဦးပိုင်းအချိန် ကျော်လားပေပြီ။
 တာတူဂါကျွန်းတစ်ကျွန်းလုံး အမှောင်ခိုများဖုံးကာ
 တိတ်ဆိပ်ငြိမ်သက်နေလေသည်။
 ထိုအချိန်တွင် ကျွန်းပေါ်သို့ လူ(၆)ယောက် တက်လာ
 ပြသည်။
 ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်၊ ထွန်းခိုင်၊ ကျော်စွာ၊ နှင်းဂျား

ဘခက်၊ ရာမာနှင့် အာဂျီတို့ (၆)ယောက်ပင်ဖြစ်ကြလေသည်။
၎င်းတို့(၆)ယောက်သည် လက်နက်များနှင့် ကိရိယာများ
ပါလာကြသည်။

ကျွန်းပေါ်ရောက်တော့ လှေကိုပြန်လွှတ်လိုက်သည်။

“ခင်ဗျားမှာ ဘာလက်နက်တွေပါသလဲ”

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က နင်းဂျားဘခက်ကို မေး
လိုက်သည်။

“ဓားနဲ့ သေနတ်ပါတယ်”

“သေနတ်ကို မသုံးမိစေနဲ့”

“ဘာကြောင့်လဲ”

“ကျွန်းပေါ်မှာရှိတဲ့ အန္တရာယ်ကောင်က သေနတ်နဲ့
ပစ်လို့ မရဘူး”

နင်းဂျားဘခက်က မျက်လုံးအပြူးသားနှင့် ကြည့်နေ
သည်။

“အခု ဘယ်လိုလုပ်ကြမှာလဲ”

“ဂူတွေရှိတဲ့ဘက်ကို သွားကြမယ်”

“ခင်ဗျား နေရာသိသလား”

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က ခေါင်းညိတ်ပြသည်။ ထို
ကျွန်းပေါ်ကို မရောက်ဖူးသေးသော်လည်း ရွှေသော့ထဲမှရသော
မြေပုံကို အသေအချာလေ့လာကြည့်ထားပြီး ဖြစ်သောကြောင့်
ဂူပေါက်များရှိသောနေရာကို ခန့်မှန်းမိလေသည်။

ထို့နောက်တွင် အချင်းချင်း ပြောစရာ မှာစရာရှိသည်

တို့ကို ပြောဆိုမှာကြားပြီး တောထဲသို့ စဝင်ကြလေသည်။ တော
ထဲမှာ မှောင်နေသည်ဆိုသော်လည်း ကောင်းကင်ပေါ်မှ ကြယ်
ရောင်၊ လရောင်အချို့ကြောင့် အနည်းငယ်တော့ လင်းနေလေ
သည်။

ထူးဆန်းသောအချက်မှာ ထိုကျွန်းပေါ်တွင် သဘာဝအ
တိုင်း ရှိနေကြသော တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်တို့ ပေါများသည်ဆိုသော်
လည်း ယခုအချိန်ထိတော့ မတွေ့ရသေးပေ။ ဂူပေါက်များရှိ
သောနေရာမှာ တောင်ဘက်ပိုင်းနေရာတွင်ရှိသည်။

သို့ကြောင့် ထိုနေရာဘက်သို့ ဦးတည်လာကြသည်။
ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်နှင့် နင်းဂျားဘခက်တို့နှင့် ညကြည့်
မှန်ပြောင်းတစ်လက်စီ ပါလေသည်။

သို့ကြောင့်... အခြေအနေကို မျက်ခြည် = ဖြတ်ကြည့်ပြီး
သွားကြရလေသည်။

မျက်စိလည်းဖွင့် နားလည်းစွင့်ထားရမည်။ ကျွန်း
၏ပုံသဏ္ဍာန်မှာ လိပ်တစ်ကောင်နှင့် တူသောကြောင့် အဝိုင်းပုံ
သဏ္ဍာန်မျိုးဖြစ်သည်။

သို့ကြောင့် လမ်းလွဲမှာ မပူပန်ရပေ။
ထို့ပြင် ၎င်းတို့ထံတွင် ညအချိန်ကြည့်၍ သော လမ်းပြ
အိမ်မြှောင်လည်းပါသဖြင့် အိမ်မြှောင်ကိုလည်း ကြည့်သည်။

ကောင်းကင်မှ မြင်နေရသော ကြယ်စင်းနှင့်လရောင်
တို့ကိုလည်း ကြည့်သည်။

တစ်နေရာရောက်တော့ စူးစူးဝါးဝါးခေါ်သံလိုချိုး အ

www.burmeseclassic.com

သံတစ်ချက် ကြားလိုက်ရသည်။

သို့ကြောင့် ရပ်ပြီးနားစွင့်ကြည့်ကြသည်။

အသံက ဆင်တစ်ကောင်အော်သံကဲ့သို့ စူးစူးဝါးဝါး နှိ
လှသည်။

ထို့ပြင် အသံကြားလိုက်ရသော နေရာမှာလည်း သူတို့
ရောက်နေသောနေရာနှင့် မဝေးလှပေ။

ကျွန်းပေါ်တက်စကပင် ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က
သေနတ်မသုံးရန် မှာထားသော်လည်း စိတ်လှုပ်နေသောကြောင့်
သေနတ်တပြင်ပြင်ဖြစ်နေသည်။

နောက်တစ်ကြိမ်ကြားရသောအော်သံက အတော်ပင်
နီးလာချေပြီ။

သို့ကြောင့် . . . ရပ်ပြီး အခြေအနေစောင့်ကြည့်ကြသည်။

“ကျီ . . .”

နောက်ထပ်အော်သံတစ်ချက်ကြားရပြီး သစ်ပင်သစ်
ကိုင်းများ လှုပ်ရှားသံကိုကြားကြရသည်။

သူတို့ရောက်နေသော နေရာမှာ သစ်ပင်မြင့်ကြီးများ
ရှိသောနေရာဖြစ်သည်။

ကောင်းကင်မှဖြာကျနေသော လရောင်ကြောင့် ပတ်
ဝန်းကျင်ကို အတော်အတင့် လှမ်းမြင်ရသည်။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်ကတော့ . . . နားစွင့်ထားရင်း
ညအမှောင်ထဲမှာ မြင်ရသော ညကြည့်မှန်ပြောင်းဖြင့် ပတ်ဝန်း
ကျင်ကို နေရာမလပ်လိုက်ကြည့်နေသည်။

ယခုအထိတော့ ဘာမှမတွေ့ရသေး။

နောက်မှာရှိနေသူများကတော့ အတော်လေးစိတ်လှုပ်
ရှားနေကြလေပြီ။

လက်နက်များ တပြင်ပြင်ဖြစ်နေကြသည်။

သေနတ်အားကိုးသူများဖြစ်သဖြင့် သေနတ်ကိုအဆင်
သင့်ပြင်ထားကြသည်။

ထိုအခါ နောက်မှာရပ်နေသော ရာမာက တိုးတိုးပြော
သည်။

“ဟို . . . ဟိုမှာ”

“ဘာလဲ”

ရာမာက မနီးမဝေးမှာရှိသော သစ်ပင်မြင့်ကြီးတစ်ပင်
ရှိရာသို့ လက်ညှိုးထိုးပြသည်။

“သစ်ပင်ခွကြားပေါ်မှာ”

သူပြသော သစ်ပင်ခွကြားသို့ လှမ်းကြည့်သောအခါ
ထူးဆန်းသောမြင်ကွင်းကို မြင်တွေ့ကြရသည်။

အခြားမဟုတ်ပေ . . .

မြင့်လှသော ပင်လယ်ကသစ်ပင်ကြီး၏ အပေါ်ခွန်းရှိ
သစ်ကိုင်းပေါ်မှာရပ်နေသော လူနှင့်ပုံသဏ္ဍာန်တူသော သတ္တဝါ
တစ်ကောင်ကို လှမ်းမြင်ကြရလေသည်။

အရပ်အမောင်းက (၈)ပေခန့်ရှိပေလိမ့်မည်။

လူကိုယ်ခန္ဓာမျိုးတူသော်လည်း . . . အနီးခြောက်တစ်
ကောင်နှင့် ပိုပြီးတူသည်။

www.burmeseclassic.com

ဦးခေါင်းက မျောက်ဝံတစ်ကောင်၏ ဦးခေါင်းနှင့်ပုံ သဏ္ဍာန်တူပြီး ပါးစပ်က ဒိုင်နိုဆောတစ်ကောင်ကဲ့သို့ အလျား ရှည်သည်။

ခြေတံလက်တံများက အတော်ရှည်သည်။

မျောက်တစ်ကောင်ကဲ့သို့ မတ်တတ်ရပ်လျက် လက် တစ်ဖက်က သစ်ကိုင်းတစ်ကိုင်းကို ကိုင်ထားသည်။

ထူးဆန်းသောအချက်က သူ၏ကိုယ်ကို ဝိုးတဝါးသာ လှမ်းမြင်ရခြင်းဖြစ်သည်။

အနုမြူကဲ့သို့ အလင်းရောင်အချို့က ကိုယ်ပေါ်မှာရှိနေ ပြီး . . ပေါ်လာလိုက်၊ ပျောက်သွားလိုက် ဖြစ်နေလေသည်။

ထိုသတ္တဝါက သစ်ပင်ပေါ်မှရပ်ကာ သူတို့လူစုကို လှမ်း ကြည့်နေဟန်ရှိသည်။

“ဘာကောင်ကြီးလဲ”

“လူနဲ့တော့တူတယ်၊ လူတော့မဟုတ်ဘူး”

“သူ့ကိုယ်က အရောင်တွေထွက်နေတယ်”

“အနုမြူရောင်လိုဖြစ်မှာပေါ့၊ ဒါကြောင့် အလင်းရောင် ရလာရင် သူ့ကိုမမြင်ရတော့ဘဲ အမှောင်ထဲမှာမှ မြင်ရတာဖြစ် နိုင်တယ်”

“ကျွန်းသားတွေကို ခုကွပေးနေတာ၊ ဒီသတ္တဝါဖြစ်နိုင် တယ်”

ဟုပြောနေကြစဉ် ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော် ညကြည့် မှန်ပြောင်းဖြင့် အနီးသို့ဆွဲကြည့်နေသည်။

ပုံပန်းသဏ္ဍာန်က ဂြိုဟ်သားတစ်ကောင်နှင့် တူသော် လည်း ဂြိုဟ်သားတော့ ဟုတ်ဟန်မတူပေ။

အရပ်အမောင်းမြင့်ပြီး တစ်ကိုယ်လုံးအရိုးစုများသာ ရှိသကဲ့သို့ မြင်ရလေသည်။

လက်တံခြေတံများက သာမန်လူတစ်ယောက်ထက် နှစ်ဆခန့်ပိုရှည်ပြီး ချွန်ထက်သော ခြေသည်းလက်သည်းအရှည် များရှိသည်။

ဦးခေါင်းကတော့ မျောက်ဝံလိုလို ဒိုင်နိုဆောဦးခေါင်း လိုလို ရှည်ရှည်မျောမျောဖြစ်ပြီး ပါးစပ်ထဲမှာ အစွယ်နှင့်သွားများ ရှိသည်။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်တို့ ကြည့်နေစဉ်မှာ ပါးစပ်ကို ဖြဲကာ မာန်ဖီလိုက်သည်။

ထိုအခါမှ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ကပိုပြီး ကြောက်စရာကောင်း သွားလေတော့သည်။

သူတို့တတွေကြည့်နေစဉ်မှာပင် ထိုသတ္တဝါက သစ်ပင် ပေါ်မှအောက်သို့ ခုန်ချလာသည်။ သစ်ပင်အောက်ရောက်တော့ မမြင်ရတော့ပေ။

“သတိထားကြ”

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က သတိပေးလိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် သေနတ်များကို အသင့်ပြင်လိုက်ကြသည်။

ထိုအခိုက်မှာပင် . . တောတိုးလာသော အသံကြားရ သည်။ အားလုံး အသံကြားရာဘက်သို့ ကြည့်နေကြသည်။

www.burmeseclassic.com

မကြာမီ သစ်ပင်များကြားမှ တိုးထွက်လာသော မိစ္ဆာ
ကောင်ကြီးကို တွေ့ကြရသည်။ တစ်ကိုယ်လုံး ပြာလှဲလှဲ၊ စိမ်း
ဖန့်ဖန့်အလင်းရောင်အချို့ ထွက်နေသောကြောင့် အမှောင်ထဲ
မှာ မြင်တွေ့ကြရခြင်းဖြစ်သည်။

၎င်းကိုမြင်သည်နှင့် သေနတ်ဖြင့်ပစ်ကြသည်။

“ခိုင်း... ခိုင်း... ခိုင်း”

တိတ်ဆိတ်နေသောအချိန်မှာ သေနတ်သံများက ဆူညံ
သွားလေသည်။ ကျည်ဆံများကလည်း ပိတုန်းကောင်များကဲ့သို့
ပြေးထွက်သွားကြသည်။

သို့သော် မိစ္ဆာကောင်ကြီးကိုယ်ကို မထိမှန်ပေ။

သူ့ကိုယ်ပေါ်မှထွက်နေသော အလင်းရောင်များရှိသော
နေရာရောက်သည်နှင့် ကျည်ဖူးများက မီးနှင့်တွေ့သော ပလူ
ကောင်များကဲ့သို့ တဖြုတ်ဖြုတ်နှင့် ပြုတ်ကျသွားကြလေတော့
သည်။

ထိုအခြေအနေမြင်တော့မှ မျက်လုံးပြူးသွားကြသည်။
ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော် ပြောထားသကဲ့သို့ သေနတ်ဖြင့်ပစ်၍
မရသည်ကို လက်တွေ့မြင်ကြရလေသည်။

သေနတ်ဖြင့်ပစ်သော်လည်း မိစ္ဆာကောင်ကြီးက ဂရုမ
စိုက်ပဲ ရှေ့တိုးဝင်လာလေသည်။

တရီးဂီး၊ တဝဲဝဲနှင့် ပါးစပ်ကြီးကိုဖြုလျက် မာနီဖီနေပုံက
ကြောက်စရာကောင်းလှသည်။

ထိုအခြေအနေကို မြင်သောအခါ နင်းဂျားဘခက်က

သေနတ်ကိုပြန်ထည့်ပြီး ကျောမှာလွယ်ထားသော ကင်ဒိုဓားကို
ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

“သေနတ်နဲ့ ပစ်မရတော့လည်း ဓားနဲ့ပေါ့”

ဟုပြောပြီး ရှေ့သို့ခုန်ထွက်သွားပြီး မိစ္ဆာကောင်ကြီးကို
ဓားဖြင့်ခုတ်သည်။

သို့သော် သူ့ထင်သလိုတော့ မဖြစ်ပေ။

ဓားက မိစ္ဆာကောင်ကြီးရှိရာသို့ မရောက်ခင်မှာပင် ဓား
ချက်လွှဲပြီး နံဘေးသို့ရောက်သွားလေသည်။

ထိုမြင်ကွင်းကိုမြင်တော့ ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က
သဘောပေါက်သွားလေသည်။

မှန်ပြောင်းကိုချပြီး ဓားကိုထုတ်လိုက်သည်။

ပြီးမှ နံဘေးနားမှာရှိသော လက်မောင်းသုံးအရွယ်ခန့်
သစ်ပင်သုံးလေးပင်ကို ခုတ်လှဲသည်။

လေးတောင်ခန့်ဖြုတ်ယူပြီး ထိပ်နှစ်ဖက်ကိုချွန်သည်။

သုံးလေးချောင်းရတော့ လက်ထဲမှာ အဆင်သင့်ကိုင်ထားလိုက်
သည်။

ထိုအခိုက်မှာပင် ဓားဖြင့်ခုတ်နေသော နင်းဂျားဘခက်
ကို မိစ္ဆာကောင်ကြီးက လိုက်ဖမ်းနေသည်။

နင်းဂျားဘခက်ကလည်း ခေသူမဟုတ်ပေ။

လွတ်အောင်ရှောင်ပေးနိုင်သည်။
ဓားဖြင့်ခုတ်မရပြန်တော့ သူ့အားကိုးသော ပေါက်ဓား

များဖြင့် ပစ်ပြန်သည်။

မထိရောက်ပေ။

ပစ်လိုက်သော ပေါက်ခွေးများက ထိုနေရာမရောက်ခင် မှာင် တဖြုတ်ဖြုတ်နှင့် ပြုတ်ကျသွားကြလေသည်။

မိစ္ဆာကောင်ကြီးက ဒေါသတကြီးဖြင့် နင်းဂျားဘခက်ကို လိုက်ဆွဲနေရာ သူ့လက်နှင့်ထိမိသော သစ်ပင်သစ်ကိုင်းတို့မှာ အပိုင်းပိုင်း ပြုတ်ကျသွားသည်ကို တွေ့ရသည်။

“နင်းဂျား သတိထား”

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က အော်ပြောရင်း ရှေ့သို့တိုး ဝင်သွားသည်။

သူဝင်လာတာမြင်တော့ မိစ္ဆာကောင်ကြီးက သူ့ဘက် လှည့်လာလေသည်။

လက်ထဲမှာ သစ်သားချွန်သုံးချောင်းပါသဖြင့် ပထမ တစ်ချောင်းဖြင့် ပစ်ထိုးသည်။

လက်နှင့်ရိုက်ဖယ်သဖြင့် လွဲသွားသည်။

မရှေးမနှောင်းမှာ နောက်တစ်ချောင်းဖြင့် ထိုးတော့ တည့်တည့်ထိပြီး စိုက်ဝင်သွားသည်။

“ဒုတ်”

မိစ္ဆာကောင်ကြီးက စိုက်ဝင်နေသော သစ်သားချွန်ကို တအံ့တဩဖြင့် ငုံ့ကြည့်နေသည်။

ထိုအခြေအနေမှာပင် ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က နောက်ထပ်တစ်ချောင်းဖြင့် ပစ်ထိုးလိုက်သည်။

“ဒုတ်”

ထိုတစ်ချောင်းကလည်း ပစ်မှတ်ကိုထိသည်။

သစ်သားချွန်ထိသောနေရာမှ အစိမ်းရောင်အရည်များ စိမ့်ထွက်လာသည်။

ထိုနောက်မှာတော့ မိစ္ဆာကောင်ကြီးမှာ စူးစူးဝါးဝါးတစ် ချက်အော်ကာ တောထဲသို့ပြန်ဝင်ပြေးသွားလေတော့သည်။

ထိုအခါမှ သက်ပြင်းချနိုင်ကြလေတော့သည်။

“ဘာကောင်ကြီးလဲ”

“မသိဘူး၊ လူလိုလို တိရစ္ဆာန်လိုလိုပဲ... ဂြိုဟ်သားတစ် ကောင်များ ဖြစ်နေသလား”

“သူ့ကိုဘာကြောင့် သေနတ်နဲ့ပစ်၊ ဓားနဲ့ခတ်လို့မရတာ လဲ”

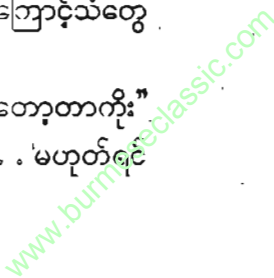
“ဟုတ်ပါရဲ့ ထူးဆန်းလိုက်တာ၊ ဆရာ သစ်သားချွန်နဲ့ ထိုးမှပဲ ရတော့တယ်”

ထိုအခါမှ ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က ရှင်းပြလိုက် သည်။

“သူ့ကိုယ်ကထွက်နေတဲ့ အရောင်တွေက သံလိုက်စက် တွင်းတွေပါပုံရတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဆွဲဝင်အားတော့ မဟုတ်ဘူး၊ ဆန်ကျင်ဘက် တွန်းကန်အားမျိုး ဖြစ်နိုင်တယ်၊ ဒါကြောင့်သံတွေ ခဲတွေအနားမရောက်တာ ဖြစ်နိုင်တယ်”

“ဒါကြောင့် သစ်သားချွန်နဲ့ထိုးမှ ပေါက်တော့တာကိုး”

“ဟုတ်ပါရဲ့၊ ဆရာအကြံဉ်းပေလို့သာပဲ... မဟုတ်ရင် သူ့လက်ချက်နဲ့ အားလုံးသေကြမှာပဲ”

ထိုအခါမှ နင်းဂျားဘခက်ကလည်း ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်၏ အရည်အချင်းကို လက်ခံသွားပြီး ကျေးဇူးတင်စကား ဆိုလေသည်။

“ခင်ဗျား ဝင်ထယ်ပေးတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

“မလိုပါဘူးဗျား . . အချင်းချင်းတွေပဲ”

“ဒါထက် အခုဘယ်လို ဆက်လုပ်ကြရင်ကောင်းမလဲ”

“ကိုယ်နဲ့ရင်ဆိုင်ရမယ့် ရန်သူက ဘယ်လိုသတ္တဝါမျိုးလည်းဆိုတာ သိရပြီဆိုတော့ ကျေနပ်ပြီ၊ ဒီညတော့ သင်္ဘောပြန်ဆင်းကြမယ်၊ နောက်တစ်နေ့မှပဲ အားလုံးတိုင်ပင်ပြီးတော့ အစီအစဉ်လုပ်ကြရင် မကောင်းဘူးလား”

“ကောင်းပါတယ်”

ဟု ပြောဆိုတိုင်ပင်ပြီး ကမ်းဘက်သို့ ပြန်ဆင်းလာကြလေသည်။

တောနက်ထဲမှာတော့ စူးစူးဝါးဝါးအော်သံအချို့ကို မသံမကွဲကြားနေရသေးသည်။

အချိန်က ညဉ့်နက်ပိုင်း သို့ရောက်ပေပြီ။

အခန်း (၁၅)

ခေမီကျော်နှင့် ပယောဠိပုစ္ဆာ

နောက်တစ်နေ့နံနက်ပိုင်း အချိန်မှာတော့ ကျွန်းပေါ်တက်ရန် ပြင်ကြလေသည်။

သင်္ဘောနှစ်စင်းမှာပါလာသော လူအခွဲတော်များများ လိုက်ကြပြီး အချို့လောက်သာ သင်္ဘောစောင့်အဖြစ် ကျန်ခဲ့ကြပေမည်။

စုစုပေါင်း (၁၅)ယောက်ခန့် ကျွန်းပေါ်တက်ရန်အတွက် လိုအပ်သော လက်နက်နှင့်ပစ္စည်းများကို စုဆောင်းပြင်ဆင်ကြလေသည်။

www.burmeseclassic.com

အားလုံးကတော့ အတွေ့အကြုံများသော ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်ကိုပင် ဦးဆောင်စေသည်။

အားလုံးပြင်ဆင်ပြီးသောအခါ... ကျွန်းပေါ်တက်ကြသည်။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်၏ အစီအမံဖြစ်သော သေနတ်၊ ဓား၊ လှံစသော လက်နက်များအပြင် သစ်သားနှင့် မီးများကို ချွန်ထားသော လက်နက်များလည်းပါသည်။

ပင်လယ်ကမ်းခြေ၌သာ တွေ့ရလေ့ရှိသော ငြုပင်၊ ငြုခြေထောက်ပင်တို့မှာ အသားမာသည်။

ထိုငြုသားကို လှံကဲ့သို့ ချွန်ထားပါက လှံထက်အားကိုးရသည်။

သံဖြင့်ပြုလုပ်ထားသောလှံက မာကျောသောသစ်သားချပ်များကို အလွယ်တကူ မပေါက်နိုင်သော်လည်း ငြုသားချွန်ဖြင့်ထိုးပါက ထုတ်ချင်းခပ် ပေါက်ထွက်နိုင်သည်။

လူနှင့်တိရစ္ဆာန်ဆိုလျှင်တော့ ပြောစရာမရှိပေ။

သံမရနိုင်သော ကျွန်းများ၊ တောနတ်များထဲမှာနေသူများအတွက် အားကိုးရသော လက်နက်တစ်မျိုးဖြစ်သည်။

ယခုသူတို့အဖွဲ့တွင် ငြုသားလှံချွန်များ ပါလာကြသည်။

ထိုပြင် ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က အဘိုးကြီး မာကူဆန်တို့ထံမှ ငှားယူလာသော လင်းလေးတစ်လက်နှင့် ဒူးလေးနှစ်လက်အပြင် ငှက်မွေးအခြီးတပ်ထားသော မြားတံများလည်းပါလာလေသည်။

ကျွန်းပေါ်ရောက်သောအခါ မြေပုံမှာပါသော အညွန့်စတိုင်းသွားကြလေသည်။

တောထဲရောက်သွားသောအခါ လူအရိုး၊ တိရစ္ဆာန်အအချို့ကိုလည်း တွေ့ရသည်။

နောက်တစ်နေရာရောက်တော့ ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော် ညကအသုံးပြုခဲ့သော သစ်သားလှံကို တွေ့ရသည်။

မိစ္ဆာကောင်၏ကိုယ်ပေါ်မှာ စိုက်ဝင်နေရာမှ ဖြုတ်ချခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုသစ်သား၌ အစိမ်းရောင်အချွဲတစ်မျိုး ကပ်နေသည်ကိုတွေ့ရသဖြင့် ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က ကောက်ယူပြီး နောက်မှပါလာသော ဦးဝေလကျော်နှင့် ဒေမီကျော်တို့ကို ပြလေသည်။

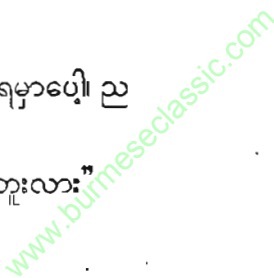
“သူ့ကိုယ်မှာ တွန်းကန်အားဖြစ်စေတဲ့ သံလိုက်ဓာတ်ရှိမယ်၊ ဒါကြောင့်သူ့ကို သံနဲ့လုပ်ထားတဲ့လက်နက်တွေနဲ့ တိုက်ဖို့မရဘူး၊ သစ်သားဒါမှမဟုတ် ကျောက်တုံးတွေနဲ့ တိုက်ခိုက်ရတယ်”

“အံ့ဩစရာပဲ၊ ဒါထက်သူ့ကို မမြင်ရတော့ ဘယ်လိုတိုက်ခိုက်မလဲ”

ဒေမီကျော်က မေးသည်။

“အသံနဲ့ အခြေအနေကြည့်ပြီး တိုက်ခိုက်ရမှာပေါ့၊ ညဘက်မှောင်နေရင်တော့ မြင်ရတယ်”

“ဒီတော့ ညဘက်မှသွားရင် ပိုမကောင်းဘူးလား”

“ဒီကျွန်းပေါ်မှာ တစ်ညတော့ အိပ်ကြရမှာပဲ၊ ရော့သီ နိုင်သမျှ သွားကြတာပေါ့”

ဟုပြောပြီး ရှေ့သို့ခရီးဆက်သည်။

ကမ်းခြေနှင့် ဝေးလာပြီး အတွင်းပိုင်းရောက်လာလေ လေ တောကပိုနက်လာသည်။

လူတစ်ယောက်သွားသာရုံပင် လမ်းဖောက်သွားကြ သည်။

ယခင်က ထိုကျွန်းပေါ်တွင် ကျွဲရိုင်း၊ နွားရိုင်းနှင့် တော ဝက်များ ပေါများသည်ဆိုသော်လည်း... ဂျိုးနတ်တို့လူစုမှစ၍ ကျွန်းပေါ်သို့ လူများရောက်လာကြပြီးနောက် ၎င်းတို့စားသော ဝက်ရန်အတွက်သာမကတော့ပဲ ရောင်းချရန်အတွက်ပါ တိရစ္ဆာန် များကို ဖမ်းဆီးသတ်ဖြတ်ခဲ့ကြသောကြောင့် ယခင်ကလော့ မများတော့ပေ။

လူသံသူသံကြားသည်နှင့်ပင် အဝေးသို့ထွက်ပြေးသွား ကြလေပြီ။

ယခု သူတို့တက်လာသောအချိန်၌ မတွေ့ရပေ။

သာမန် တောတိရစ္ဆာန်များလောက်သာ တွေ့ရသည်။

တစ်နေရာရောက်တော့ ညကကြားရသော အသံမျိုး တစ်နေရာမှ ကြားလိုက်ရသည်။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က ထိုအသံကို ကောင်းစွာ မှတ်မိနေပြီဖြစ်သောကြောင့် နားစွင့်ကြည့်လိုက်သည်။

ကြားရသောအသံက သူတို့ရောက်နေသော နေရာနှင့်

ဝေးလှပေ။

နင်းဂျားဘခက်က အနားကပ်လာပြီးမေးသည်။

“ညကအသံမျိုး မဟုတ်လား”

ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

“ဒီလိုဆို တစ်ကောင်တည်းရှိတာ ဟုတ်မယ်မထင်ဘူး၊

ဝယ်လောက်များရှိနေသလဲ မသိဘူး”

သူ့အသံမှာ စိုးရိမ်စိတ်ပါနေသည်။

“သတိထားပါ။ အသံကနီးတော့ အချိန်မရွေး ရောက် တာနိုင်တယ်၊ နေ့ဘက်ဆိုတော့ သူ့ဘက်ကတစ်ပန်းသာတယ်”

နင်းဂျားဘခက်က ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

ထိုသို့ပြောပြီး သတိဖြင့်လျှောက်လာကြရာ တစ်နေရာ ရောက်တော့ နံဘေးဘက်မှ သစ်ပင်များလှုပ်သွားတာကိုသာ

မြင်လိုက်ရပြီး လူတစ်ယောက်လဲကျသွားသည်။

မမြင်လိုက်ရသော်လည်း ချွန်ထက်သော လက်သည်း

နှုတ်ကြောင့် အဝတ်များစုတ်ပြဲထွက်သွားသည်။

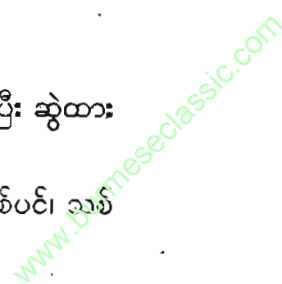
နောက်တစ်ယောက်ကိုတော့ တောထဲဆွဲခေါ်ရန်ကြိုး မေးလေရာ ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က လက်ထဲမှသစ်သား လှံ

ချွန်ဖြင့် ပစ်ထိုးလိုက်သည်။

“ကျီ”

ဟူသော စူးစူးဝါးဝါး အော်သံကြားလိုက်ရပြီး ဆွဲထား သောလူကို လွှတ်ချပြီး တောထဲဝင်ပြေးလေသည်။

အကောင်အထည် မမြင်ရသော်လည်း သစ်ပင်၊ သစ်

ကိုင်းများ လှုပ်ယမ်းသွားသည်ကိုတော့ မြင်လိုက်ရသည်။

သစ်သားလှံချွန်ပါ ပါသွားလေသည်။

ထိုအခါမှ ဒဏ်ရာရသွားသူနှစ်ယောက်ကို ကြည့်သည်။ တစ်ယောက်က ဒဏ်ရာမများသော်လည်း နောက်တစ်ယောက်က များသည်။

ဝတ်ထားသောအင်္ကျီအပြင် ကျောဘက်မှာ ဓားဖြင့် ထားသကဲ့သို့ အစင်းကြောင်းများ တွေ့ရသည်။ သွေးများနီနေလေပြီ။

လက်သည်းချက်မိသွားသောသူမှာ နတ်ဝင်နေသကဲ့သို့ ကတုန်ကယင်ဖြစ်ကာ သတိလစ်မတတ်ဖြစ်နေသည်။

ပြင်းထန်သော အဆိပ်မိနေပေပြီ။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က အနာပေါ်သို့ အရက်ပြုလောင်းချလိုက်ပြီး အဝတ်ဖြင့်သွေးတိတ်အောင် ပတ်တီးစည်လိုက်သည်။

ပြီးမှ အဆိပ်ဖြေဆေးတစ်လုံးပါ ထိုးပေးလိုက်သည်။

“ဒီအတိုင်းဆက်သွားလို့ မဖြစ်တော့ဘူး၊ သင့်တော်တဲ့ ဂူပေါက်ထဲမှာဝင်ပြီး သူတို့ဆေးကုရမယ်၊ ပြင်းထန်တဲ့အဆိပ်မိထားတာဆိုတော့ ဆေးမကုရင် သေသွားလိမ့်မယ်”

ဟုပြောသဖြင့် ထိုနေရာတစ်ဝိုက်သို့ လိုက်လံကြည့်ရအောင် အသင့်ကျယ်တော့ ဂူပေါက်တစ်ခုကိုတွေ့သဖြင့် ထိုဂူပေါက်ထဲသို့ ဝင်ကြသည်။

ထို့နောက် မီးဖိုခြင်း၊ ရေနွေးကျိုခြင်းများ ပြုလုပ်ကြ

သည်။

ပြီးမှ . ဒဏ်ရာရနေသူများကို အနာကိုဆေးပြီး ဆေးထည့်ခြင်း၊ ဆေးထိုးဆေးတိုက်ခြင်းများ ပြုလုပ်ပေးတော့မှ သတိလစ်နေလျက်နှင့် တစ်ကိုယ်လုံး တဆတ်ဆတ်တုန်နေခြင်းများ လျော့သွားပြီး အိပ်ပျော်သွားကြသည်။ ထိုအခါမှ စိတ်သက်သာရာရကြလေသည်။

“ဘယ်လိုအဆိပ်မျိုးလဲ ဆရာ”

ဦးဝေလကျော်က မေးသည်။

“သူတို့မှာ လက်သည်းချွန် အရှည်တွေ ပါတယ်၊ လက်သည်းတွေထဲမှာ သဘာဝအဆိပ်တွေ စုနေတာ ပြစ်မှာပေါ့”

“ဒါထက် မမြင်လည်း မမြင်ရဘူး၊ ဘယ်လိုသတ္တဝါမျိုးလဲ”

“လူနဲ့တော့ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်တူပေမယ့် ငါတော့မဟုတ်တော့ဘူး၊ တကယ်လို့ လူတစ်ယောက်ဆိုရင်လောင်မှ လူစိတ်ပျောက်နေပြီ၊ နောက်တစ်ချက်က သူ့ရဲ့ကိုယ်မှာ သံလိုက်ဓာတ်တွေနဲ့ ထူးဆန်းတဲ့ အနုမြူဓာတ်တစ်မျိုးရှိတယ် ဒါကြောင့် . . အလင်းရောင်ရတဲ့အချိန်မှာ မမြင်နိုင်တာပါပဲ”

“သေနတ်နဲ့ ဘာကြောင့်ပစ်လို့ မရတာလဲ”

“သူ့ကိုယ်မှာရှိတဲ့ သံလိုက်ဓာတ်ကဆွဲငင်ဓာတ် မဟုတ်ဘူး၊ တွန်းကန်အားဆိုတာ သံနဲ့လုပ်ထားတဲ့လက်နက်တွေက သူ့ကိုယ်နားရောက်တာနဲ့ ပြန်ကန်ထွက်သွားလို့ မထိတာပါ”

“ဒါကြောင့် . . သစ်သားနဲ့ထိုးတော့မှ ပေါက်တာကိုး၊

ဒီတော့ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

“အလင်းရောင်ရှိတဲ့အချိန်မှာ ဒီဂူထဲမှာနေပြီး မှောင်တဲ့အချိန်ရောက်မှ ဆက်သွားမယ်၊ ဒဏ်ရာရတဲ့နှစ်ယောက်ကို ဒီမှာထားခဲ့မယ်၊ သူတို့ကိုကြည့်ဖို့ နှစ်ယောက်လောက်လည်း ထားခဲ့မယ်၊ အခုတော့စားသောက်ပြီး နားကြတာပေါ့”

ဟုပြောပြီး ပါလာသောအစားအသောက်များကို စားသောက်ပြီး နားကြလေသည်။

သို့သော်လည်း မည်သူမှစိတ်ချလက်ချ မနားဝံ့ကြပေ။ ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က ဂူအပြင်ဘက်ထွက်ကာ ပြူးသားများခုတ်၍ သစ်သားလှံချွန်များထပ်မံ ပြုလုပ်နေသည်။ ခဏကြာတော့ ထိုနေရာသို့ ခေမီကျော်ရောက်လာလေသည်။

“မနားတော့ဘူးလား”

“မနားတော့ပါဘူး၊ ညဘက်ရောက်ရင် ဒါတွေလုပ်ဖို့ မလွယ်ဘူး၊ ဒါကြောင့် အခုကတည်းကလုပ်ထားရတာ မင်းရော မနားဘူးလား”

“ကျွန်မက ဘာမှပင်ပန်းတာမှမဟုတ်တာ နားစရာမလိုပါဘူး၊ ရှင်ကိုဘာကူလုပ်ပေးရမလဲ”

“ငါပဲလုပ်ပါ့မယ်”

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က သစ်ချောင်းကို ချွန်ရင်းသူမကိုမကြည့်ဘဲ ပြန်ပြောလိုက်လေသည်။ ခေမီကျော်က မနီးမဝေးမှာ ဝင်ထိုင်သည်။

“ဒီကျွန်းပေါ်မှာ မက်ဒရစ်သင်္ဘောပေါ်က ရွှေတွေရှိ

သေးတယ်လို့ ထင်သလား”

“ရှိနိုင်ပါတယ်၊ ဂျိုးနတ်တို့မရှိတော့တဲ့နောက်ပိုင်း. . . ဒီကျွန်းပေါ်ကို ဘယ်သူမှလာတာမှ မဟုတ်တာ၊ မင်းမြင်တဲ့အတိုင်းပဲ လာရင်လည်း အန္တရာယ်နဲ့တွေ့မှာပဲ”

“ရွှေတွေရရင် ဘာလုပ်မှာလဲ”

“ဒီကိစ္စတွေပြီးရင်တော့ မြန်မာပြည်ပြန်မှာပေါ့၊ မင်းရော ဂျပန်ပြန်မှာလား”

“ပြန်ဖို့တော့ စိတ်ကူးထားပါတယ်၊ ဒါပေမယ့်. . . မပြန်ချင်သေးဘူး”

“ဟင်. . . ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ကျွန်မ ဒီတစ်ခေါက်ပြန်ရင် ကျွန်မမိဘတွေက အိမ်ထောင်ချပေးဖို့ စီစဉ်နေကြတယ်၊ ကျွန်မက စိတ်မဝင်စားသေးဘူး”

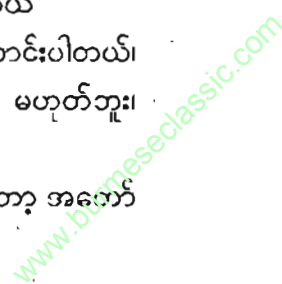
“ဒါကြောင့် အကြားအမြင်ဆရာမကြီး ဆီရောက်တော့ ဝင်မေးတာမဟုတ်လား”

“ရှင်ဘယ်လိုသိတာလဲ”

“အကဲခတ်မိတာပါ၊ မင်းအတွက်ဖျော်ရွှင်စရာကောင်းတဲ့စကားမျိုး ကြားရပါစေလို့ ဆုတောင်းပေးပါတယ်”

“သူပြောတာက စိတ်ဝင်စားဖို့တော့ ကောင်းပါတယ်၊ ကျွန်မရဲ့အိမ်ထောင်ဖက်က မိဘစီစဉ်ပေးတဲ့သူ မဟုတ်ဘူး၊ မမျှော်လင့်ဘဲတွေ့တဲ့လူလို့ ပြောလိုက်တယ်”

“မင်းလို လူမျိုးနဲ့ ဖူးစာဖက်ဖြစ်တဲ့သူကတော့ အကော်

ကံကောင်းတဲ့လူမှ ဖြစ်မှာပါ”

“ဟင် ဘယ်လိုဖြစ်လို့လဲ”

“မင်းရဲ့အချစ်အပါအဝင် မင်းဆီက တစ်ခုခုရဖို့လွယ်တာမဟုတ်တာ”

ထိုစကားကြောင့် ခေမီကျော်က သဘောကျစွာ တစ်ချက်ပြုံးလိုက်သည်။

“ရှင်ရော ဒီလိုပဲထင်နေသလား”

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က ခေါင်းညိတ်ပြုလိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်မကဘယ်အရာကိုမှ လွယ်လွယ်နဲ့ ဆုံးဖြတ်လေ့မရှိဘူး၊ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီးရင်လည်း မပြင်တတ်ဘူး”

“ဒီလိုစိတ်ဓာတ်မျိုးရှိတယ်ဆိုတာ မြင်ရုံနဲ့သိနိုင်ပါတယ်၊ ခေမီကျော်ရယ်”

“ဒါထက် . . ရှင်မှာရော လက်တွဲဖော်ရှိသလား”

“အများကြီးရှိတယ်”

“ဘယ်လိုများတာလဲ”

“ငါနဲ့လက်တွဲပြီး အလုပ်လုပ်နေတဲ့သူတွေအားလုံးက ငါနဲ့လက်တွဲဖော်တွေပဲပေါ့၊ ကျန်တာတွေ မရှိသေးပါဘူး”

“ဘယ်လိုကြောင့်လဲ”

“မင်းလိုပဲပေါ့၊ စိတ်တိုင်းကျတာ မတွေ့သေးလို့”

ထိုသို့ပြောပြီး ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က လုပ်လက်စအလုပ်များကို လက်စသတ်လိုက်သည်။

ခေမီကျော်ကပါ နေရာမှထရပ်လိုက်သည်။

“ရှင်လိုလူမျိုးနဲ့ လက်တွဲပြီးအလုပ်လုပ်ရတာ စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းတယ်၊ အတွေ့အကြုံတွေလည်း အများကြီးရတယ်၊ ကျွန်မဦးလေးက ရှင်ကိုသဘောကျနေတယ်”

“မြန်မာပြည်ပြန်ရောက်တဲ့အခါ မင်းတို့လာလည်ဖို့ ဖိတ်ပါတယ်၊ အဲဒီတော့မှ ကောင်းကောင်းကျွေးပါ့မယ်”

ဟုပြောပြီး ဂူထဲပြန်ဝင်ကြလေသည်။

ညဉ့်ဦးပိုင်းအချိန်ရောက်သောအခါ ခရီးဆက်ရန် ပြင်ကြလေသည်။

ဒဏ်ရာရသူနှစ်ယောက်နှင့် အခြား(၃)ယောက်ကို ထိုဂူထဲ၌ပင် ထားခဲ့ကြမည်ဖြစ်သည်။

မသွားခင် ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က ရွှေသော့ထဲမှ ထုတ်ယူထားသော မြေပုံစာရွက်ကိုချပြီး အားလုံးမြင်သာအောင် ပြသည်။

ဂျိုးနတ်ရေးထားခဲ့သော မြေပုံပင်ငြင်သည်။

ဂျိုးနတ်က ကျန်းပေါ်မှာရှိသော နေရာအမှတ်အသားများကို သူရေးတတ်သလို ရေးမှတ်ထားသော မြေပုံမျိုးပင်ဖြစ်လေသည်။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က အဘိုးကြီးမာကူဆန်ပြောလိုက်သော စကားများနှင့် . . မြေပုံပေါ်မှ အမှတ်အသားများကို ထောက်ပြပြီး အားလုံးသဘောပေါက်အောင် အတိုချုပ်ပြီး ရှင်းပြသည်။

www.burmeseclassic.com

“ဒီအမှတ်အသားပြထားတဲ့နေရာဟာ. . ဂျိုးနတ်ရွှေ
သေတ္တာတွေ မြှုပ်ထားခဲ့တဲ့နေရာ ဖြစ်နိုင်တယ်၊ အဲဒီဂူပေါက်
ထဲမှာ ကျောက်တလားကြီးတွေရှိလို့ အတော်ထူးဆန်းတယ်လို့
ပြောတယ်”

“ဘယ်လို ထူးဆန်းတာလဲ”

“ကြီးမားတဲ့ ခေါင်းတလားကြီးတွေက. . သူ့အလိုအ
လျောက် နေရာတွေရွှေနေတတ်တယ်လို့ ပြောတယ်”

“ဘာကြောင့် ဒီလိုဖြစ်တာလဲ”

“ဒီကျွန်းက မိစ္ဆာတြိဂံရဲ့ နယ်နိမိတ်အတွင်းမှာပါတယ်၊
မိစ္ဆာတြိဂံထဲမှာ သဘာဝလွန်ဖြစ်ရပ်ဆန်းတွေ အများကြီးဖြစ်နေ
တာပဲ၊ လူတွေရွှေဖို့မလွယ်လှတဲ့ ကျောက်တလားကြီးတွေ သူ
အလိုလို နေရာရွှေနေတယ်ဆိုတာလည်း သဘာဝလွန်ဖြစ်ရပ်
ဆန်းတစ်ခု ဖြစ်နိုင်ပါတယ်”

ဟု ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က သူ့အယူအဆကို ပြော
ပြလိုက်သည်။

“ဒါဖြင့်. . တောထဲမှာတွေ့ခဲ့တဲ့ ကိုယ်ပျောက်နေတဲ့
သတ္တဝါကလည်း သဘာဝလွန်တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်ပဲ ဖြစ်မှာ
ပေါ့နော်”

“ဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ ဒါကြောင့် သူ့ကိုယ်မှာ သံလိုက်စက်
ကွင်းတွေ ရှိနေပြီး သေနတ်နဲ့ပစ်လို့မရတာ ဖြစ်မှာပေါ့”

“ကျွန်တော်တို့က သူ့ကိုတခြားကမ္ဘာကလာတဲ့ ဂြိုဟ်
သားလို့တောင် ထင်မိတာ”

“ဂြိုဟ်သားတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီလိုဖြစ်နေတာ အ
ကြောင်းတစ်ခုတော့ ရှိမှာပါ၊ ဒါကြောင့်. . ဒီည အဲဒီသတ္တဝါမျိုးနဲ့
တွေ့ရင် သေနတ်၊ ဓားလှံတွေမသုံးဘဲ. . သစ်သားချွန်၊ ဝါးချွန်
တွေနဲ့ တိုက်ခိုက်ကြရမယ်”

ဟု ပြောဆိုတိုင်ပင်ကြပြီးနောက် ဂူထဲမှထွက်ရန် ပြင်
ဆင်ကြလေတော့သည်။

အပြင်ဘက်မှာ အမှောင်ရိပ်များ ဖုံးလွှမ်းစပြုနေချေပြီ။

အခန်း (၁၆)

ညီမျှခြင်းရှိသော ချစ်ခြင်းမေတ္တာ

တောထဲမှာ အမှောင်ရိပ်များ ဖုံးလွှမ်းနေသလို။
 တောတစ်တောလုံးလည်း တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေ
 သည်။ ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်အပါအဝင် အားလုံး(၁၀)
 ယောက်ရှိပြီး လက်နက်ကိရိယာအစုံအလင်ဖြင့် ဂူထဲမှ ထွက်
 ကြလေသည်။ ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က တတ်နိုင်သမျှ သက်
 နှိပ်မီးရောင်မထိုးရန် မှာထားသောကြောင့် သဘာဝအလင်း

www.burmeseclassic.com

ရောင်နှင့်ပင် အားပြုပြီးသွားကြလေသည်။

လိုအပ်မှသာ အစိမ်းရောင်အုပ်ထားသော မီးအသေ
စားများကို အသုံးပြုကြလေသည်။

ဥအချိန်ဖြစ်သော်လည်း မြေပုံပါလာသောကြောင့်
မှန်းဆသွားရသည်မှာ အခက်အခဲမရှိကြပေ။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က အသံကိုပါ နားစွင့်ထား
သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုသတ္တဝါလာလျှင် ခြေသံနှင့်
သစ်ပင်များ လှုပ်ရှားသံကို ကြားရလေသည်။

ထိုကဲ့သို့ အသံကြားရရုံမကဘဲ . . . ၎င်းကိုယ်မှထွက်နေ
သောမီးစုန်းဓာတ်ကဲ့သို့ အလင်းရောင်များကိုလည်း မြင်တွေ့
နိုင်သောကြောင့် ၎င်းတို့အနေဖြင့် တစ်ပန်းသာသည်။

သို့ကြောင့် . . . ဥအချိန်ထွက်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

တစ်နေရာရောက်တော့ ထူးဆန်းသောအရာတစ်ခုကို
တွေ့ကြရသည်။

အခြားမဟုတ်ပေ။ မီးစုန်းကဲ့သို့ အလင်းရောင်များထွက်
နေသော သစ်သားချွန်တစ်ချောင်းကို တွေ့ရသည်။

ကြည့်လိုက်တော့ ထိုတုတ်ချွန်မှာ သူတို့အသုံးပြုခဲ့သော
တုတ်ချွန်ပင် ဖြစ်လေသည်။

“ဒါ . . . ဥကအသုံးပြုခဲ့တဲ့လက်နက်ပဲ၊ ဒီအတိုင်းဆိုရင်
သတ္တဝါကြီး ဒီလမ်းကသွားတာ သေချာပြီ”

“ဒီသတ္တဝါတွေက တစ်ကောင်ထဲဖြစ်ချင်မှဖြစ်မယ်
နှစ်ကောင်သုံးကောင် . . . ဒါမှမဟုတ် အများကြီးရှိနေနိုင်တယ်”

သတိတော့ထားကြရမယ်”

“ဒါပေမယ့် ဒီသတ္တဝါတွေဟာ အန္တရာယ်ပေးတတ်ကြ
ပေမယ့် သူတို့ကို တုတ်ချွန်နဲ့ထိုးရင် ပေါက်တာပဲ၊ ဒါကြောက်စရာ
တော့ မရှိပါဘူး”

ထိုနေရာမှ ရှေ့ဆက်လာကြရာ . . . တစ်ခနရာရောက်
သောအခါ သစ်ကိုင်းသစ်ခက်များပေါ်မှာ စွန်းပေနေသော အ
လင်းရောင်ထွက်သည့် အစိမ်းရောင်အရည်များကို ထပ်မံတွေ့
ရပြန်သည်။

သို့ကြောင့် . . . ထိုလမ်းအတိုင်း ခြေရာကောက်ပြီး လိုက်
သွားကြရာ . . . နောက်ဆုံးမှာတော့ မြေပုံအညွှန်း၌ ပြထားသော
နောက်ဆုံးနေရာသို့ ရောက်သွားကြလေသည်။

“ဒီနေရာပဲ”

သူတို့ရောက်သွားသော နေရာနှင့်မနီးမဝေးမှာ ကြီးမား
သော ဂူပေါက်ဝတစ်ခု ရှိနေသည်။

အလင်းရောင်ထွက်နေသော အစိမ်းရောင်များက
လည်း ဟိုနေရာတစ်ကွက်၊ ဒီနေရာတစ်ကွက်နှင့် ဂူပေါက်ဝရှိရာ
ဘက်သို့ ဦးတည်သွားလေသည်။

“အဘိုးကြီး မာကူဆန်ပြောလိုက်တဲ့ ဝကားအရရော
မြေပုံအညွှန်းထဲမှာပါတဲ့အတိုင်းဆိုရင် ဒီဂူထဲမှာ သူ့အလိုလို
နေရာရွှေ့တဲ့ ကျောက်တလားကြီးတွေရှိတယ်၊ ဂျိုးနတ်တို့ထား
ခဲ့တဲ့ ရွှေသေတ္တာတွေလည်း ဒီဂူထဲမှာပဲ ရှိနိုင်တယ်”

ထိုစကားကြောင့် အားလုံးစိတ်အားထက်သန်မှု ဖြစ်

လာကြလေသည်။

“အခြေအနေကြည့်ရတာ မိစ္ဆာကောင်တွေလည်း ဒီထဲမှာပဲ ရှိနေတဲ့ပုံပဲ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

“သူတို့အပြင်ထွက်လာအောင် အရင်လုပ်ရမယ်၊ လက်နက်တွေ အဆင်သင့်ပြင်ထား”

ဟုပြောကာ ဂူပေါက်ဝနှင့် နီးနိုင်သမျှနီးအောင်တိုးသွားကြလေသည်။ ဂူပေါက်ဝ၌ နေရာယူပြီးတော့မှ ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က ဂူထဲသို့သေနတ်ဖြင့် ပစ်သည်။

“ဒိုင်း.. ဒိုင်း..”

တိတ်ဆိတ်နေသော အချိန်ဖြစ်သောကြောင့် သေနတ်သံများက ပဲ့တင်ထပ်သွားသည်။

အနီးပတ်ဝန်းကျင်၌ရှိသော သစ်ပင်များပေါ်မှ အိမ်တန်းတက်နေသော ငှက်များအလန့်တကြား အော်သံ၊ ထပျံသံများအပြင် ဂူထဲမှ လင်းနီနှင့်လင်းဆွဲကြီးများအပြင်သို့ ပျံထွက်လာကြသည်။

ခဏကြာတော့ ဂူထဲမှသတ္တဝါတစ်ကောင် ထွက်လာသည်။ အကောင်အရွယ်အစား မကြီးလှပေ။

အပြင်ရောက်လာပြီး ဟိုဟိုဒီဒီကြည့်ကာ ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်တို့ကို မြင်သောအခါ ဒေါသတကြီး မာန်ဖီတာပြေးဝင်လာလေတော့သည်။

မနီးမဝေးရောက်တော့ ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်တို့ မြားဖြင့်ပစ်သည်။ ကိုယ်ကိုထိသဖြင့် တန့်သွားသည်။

နောက်တစ်ကြိမ်မှာတော့ မြားဖြင့်ပစ်ခတ်ရုံမကပဲ အပင့်ယူလာသော သစ်သားလုံချွန်များဖြင့် ဝိုင်းပြီးပစ်ခတ်ရာ.. စီမုန်လေသည်။

တစ်ကိုယ်လုံး လုံချွန်များ၊ မြားတံများ ဇိုက်ဝင်သွားသောအခါ ရှေ့မတိုးနိုင်တော့ပဲ တန့်သွားလေသည်။

ဒဏ်ရာရသောနေရာများမှလည်း အစိမ်းရောင်အရည်များ စီးကျလာလေသည်။

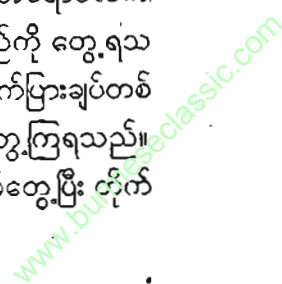
ခဏကြာတော့ ဒေသိမ်းဒေယိုင်ဖြစ်လာပြီး လဲကျသွားလေတော့သည်။ ထိုအခါမှ အနားသွားကြည့်သောအခါ အသက်ငင်နေသကဲ့သို့ဖြစ်ကာ မျက်လုံးပြူးကြီးဖြင့် မော့ကြည့်နေသည်။ မလှုပ်နိုင်တော့ပေ။

သို့ကြောင့် မီးတုတ်များကိုထွန်းပြီး ဂူထဲသို့ဝင်ကြလေသည်။ ဂူအတွင်းမှာ အတော်ကျယ်ပြီး.. အထဲ၌ အနံ့အသက်များကတော့ မကောင်းလှပေ။

ရွံ့စုပ်နံ့၊ အပုပ်နံ့များအပြင် လင်းနီခေ့နံ့များပါ လှိုင်နေသည်။ ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာလည်း လူအရိုးနှင့် တိဗ္ဗာန်အရိုးများတွေ့ရသည်။

အတွင်းဘက်တစ်နေရာရောက်တော့ အရောင်လက်နေသော အစိမ်းရောင်အရည်များ စီးကျနေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် မီးရောင်ဖြင့်ထိုးကြည့်လိုက်သောအခါ ကျောက်ပြားချပ်တစ်ခုပေါ်မှာ လဲနေသော သတ္တဝါနှစ်ကောင်ကို တွေ့ကြရသည်။

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်တို့နှင့် နှစ်ကြိမ်တွေ့ပြီး ဟိုက်

ခိုက်ခဲ့ကြရာမှ သံသားလုံချွန်ထိထားကြသော သတ္တဝါနှစ်ကောင် ဖြစ်ဟန်ရှိသည်။ တစ်ကိုယ်လုံး အစိမ်းရောင်အရည်များ စီးတု နေပြီး မလှုပ်နိုင်ကြတော့ပေ။

ဂူထဲဆက်ဝင်လာတော့ နောက်ထပ်မတွေ့ရတော့ပေ။ အတွင်းဘက်ရောက်တော့ အစီအရိပ်သဏ္ဍာန်မျိုးမဟုတ်ဘဲ ဖရိုဖရဲဖြစ်နေသော . . . ကျောက်တလားကြီးကို တွေ့ကြရလေ သည်။

အချို့ထောင်လျက်၊ အချို့မှာတစ်လုံးအပေါ် တစ်လုံး ထပ်နေကြသည်။

ထိုနေရာရောက်တော့ တစ်နေရာဆီမှ ရေလှိုင်းပုတ် သံများကို သဲ့သဲ့ကြားနေရသည်။

“ဒီဂူပေါက်က ပင်လယ်နဲ့တစ်ဆက်တည်း ရှိနေတဲ့ပုံပဲ”

“ဒီလောက်ကြီးတဲ့ ကျောက်တလားကြီးတွေက ဘယ် လိုနေရာရွေ့နေတာလဲ! အံ့ဩစရာပဲ”

“ဂျိုးနတ်တို့ထားခဲ့တဲ့ ရွှေသေတ္တာတွေက ဒီကျောက် တလားကြီးတွေရှိတဲ့နေရာမှာပဲ ရှိတယ်၊ ချက်ချင်းဝင်လို့မမြင် သေးဘူး”

ထိုသို့ပြောနေကြစဉ် . . . ပင်လယ်ရေလှိုင်းပုတ်သံများ ကြားလာရသည်။ ပင်လယ်ပြင်မှာ ဒီရေတက်ပေပြီ။

ပင်လယ်ပြင်မှာရှိသော တွန်းကန်အားတစ်ခုက ဂူအ တွင်းဘက်မှတစ်ဆင့် ကျောက်တလားကြီးများရှိရာ ရောက်လာ လေသည်။ ကျောက်တလားကြီးများက တက္ကီတက္ကီဖြင့် လှုပ်ရှား

ပြုလာလေသည်။

ထို့ထက် ဂူထဲသို့ ထူးဆန်းသောအင်မီးရောင်တစ်မျိုး စိမ့်ဝင်လာသည်။ ပြာလဲ့လဲ့ စိမ်းဖန့်ဖန့်အရောင်မျိုးဖြစ်သည်။

ထိုအရောင်ကိုမြင်တော့ ဒေါက်တာခမ်းထင်ကျော်က အခြေအနေကို သဘောပေါက်သွားလေသည်။

သို့ကြောင့် မိမိလူများကို ချက်ချင်းအပြင်သို့ပြန်ထွက် ရန်ပြောပြီး ပြန်ထွက်ကြရလေသည်။

ထိုကဲ့သို့ အစိမ်းရောင်များ ဂူထဲသို့ဝင်လာသည်နှင့် ကျောက်တလားကြီးများက အသက်ဝင်သကဲ့သို့ဖြစ်ကာ လှုပ် ရှားလာကြသည်။

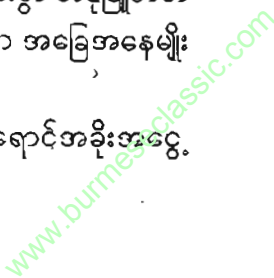
အချို့လည်း အပေါ်သို့ကြွတက်လာကြလေသည်။

ဒီရေတက်ချိန်တွင် မိစ္ဆာတြိဂံမှထွက်လာသော တွန်း ကန်အားတစ်ခုက အခိုးအငွေ့များအဖြစ်နှင့် ဂူထဲသို့ရောက် လာကြခြင်းဖြစ်သည်။

အနုမြူဓာတ်များပါသော ထိုအခိုးအငွေ့များဖြင့် ကြာ ရှည်ထိတွေ့ပါက ဂူထဲမှာရှိသော သတ္တဝါများကဲ့သို့ ဖြစ်သွား ကြပေလိမ့်မည်။

ထိုသတ္တဝါသုံးကောင်မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ အနုမြူဓာတ် များနှင့် ထိတွေ့ခဲ့ရပြီး . . . ယခုမြင်တွေ့ရသော အခြေအနေမျိုး ဖြစ်သွားခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ရေပြန်ကျသွားသောအခါ အစိမ်းရောင်အခိုးအငွေ့ များ ပျောက်သွားလေသည်။

ထိုအခါ ကျောက်တလားကြီးများလည်း ထောင်တာကထောင်၊ လဲတာကလဲနှင့် ဖရိုဖရဲဖြစ်ကာ ကျန်ခဲ့ကြလေသည်။

တစ်ရေတက်၊ တစ်ရေကျမှာ (၆)နာရီခွဲကြာသဖြင့်... နောက်တစ်နေ့ မိုးလင်းတော့မှ ရေပြန်ကျသွားသည်။

ထိုအခါမှ ဂူထဲသို့ တစ်ကျော့ပြန်ဝင်ကြည့်သောအခါ ထူးခြားမှုတစ်ခု တွေ့ကြရသည်။ အခြားမဟုတ်ပေ။

ကျောက်တလားကြီးများ နောက်ဘက်တွင် ဂူပေါက်ဝတစ်ခုကို တွေ့ကြရသည်။

ကျောက်တလားကြီးများကြားမှ စွန့်စွန့်စားစားနှင့် ဂူပေါက်တွင်းသို့ ဝင်ကြည့်သောအခါ ဂျိုးနတ်တို့လူစု ဝှက်ထားခဲ့သော မက်ဒရစ်သင်္ဘောပေါ်မှ ရွှေသေတ္တာများကို ပြန်တွေ့ကြရလေတော့သည်။

ယခုတော့ ကြိုးစားခြင်းကြောင့် အောင်မြင်မှုတစ်ခု ရခဲ့ကြလေပြီ။ နောက်ပိုင်းများတော့ ရွှေသေတ္တာများကို သင်္ဘောရှီရာသို့ သယ်ယူကြလေသည်။

ကိစ္စများပြီးတော့ သင်္ဘောချင်းခွဲကြရန်သာ ရှိတော့သည်။ ရွှေသေတ္တာများကို ခွဲဝေပြီးသောအခါ ခေမိကျော်ကမေးသည်။

“ကိစ္စပြီးပြီဆိုတော့ ရှင်ဘယ်သွားမှာလဲ”

“မကြာခင် မိုးကျတော့မယ်၊ မိုးရာသီမရောက်ခင်... မြန်မာပြည်ကို ပြန်ဖို့စိတ်ကူးထားတယ်။

“မပြန်ခင် ကျွန်မတို့ဆီလိုက်ခဲ့ပါလား”

“မပြန်ခင် ကျွန်မတို့ဆီလိုက်ခဲ့ပါလား”

“ဘာကိစ္စရှိသေးလို့လဲ”

“ကျွန်မဖေဖေနဲ့ ရှင်ကိုတွေ့ပေးချင်လို့ပါ။ နောက်ပြီး သူတို့ဆီမှာ ခွင့်တောင်းပြီး ကျွန်မမြန်မာပြည်ကို လိုက်လည်ဖို့ စိတ်ကူးထားလို့ပါ”

ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က သဘောပေါက်သွားသဖြင့် တစ်ချက်ပြုံးလိုက်သည်။

“ရှင်ကရော ခေါ်သွားချင်ရဲ့လား”

“ခေါ်ချင်ပါတယ်၊ မင်းလိုက်ခဲ့မယ်ဆိုလို့ ဝမ်းသာသွားလို့ပါ။ ဒါထက် မြန်မာပြည်မှာ ဘယ်လောက်ကြာကြာနေမှာလဲ”

“အိမ်ရှင်က လက်ခံထားပေးနိုင်တဲ့ အထိပေါ့”

“ပြန်မလွတ်တော့ပဲ ထားရင်ကော”

“ဒါကတော့ ရှင့်သဘောပဲပေါ့၊ အခုတော့ သဘောပေါက်ပြီလား”

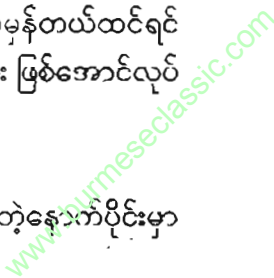
ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က ပြုံးပြီး ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

“သဘောပေါက်ပါပြီ၊ မင်း ဒီလိုဆုံးဖြတ်တာကို အံ့ဩနေလို့ပါ”

“ဘာမှ အံ့ဩစရာမရှိပါဘူး၊ ကျွန်မကမုန်တယ်ထင်ရင် ဘာမဆို လုပ်ဝံ့တယ်၊ ဆုံးဖြတ်ထားပြီးရင်လည်း ဖြစ်အောင်လုပ်တယ်”

“ဘယ်တုန်းက ဆုံးဖြတ်ခဲ့တာလဲ”

“အကြားအမြင်ဆရာမကြီးနဲ့ တွေ့ပြီးတဲ့နောက်ပိုင်းမှာ”

ပေါ့”

“သူက ဘာတွေပြောလိုက်သလဲ”

“ကျွန်မရဲ့ ဘဝလက်တွဲဖော်က တခြားသူမဟုတ်ဘူးတဲ့ ရှင်ပဲလို့ ပြောလိုက်တယ်လေ”

“ဝမ်းသာစရာပဲပေါ့၊ စောစောကသိရရင် ပိုကောင်းမှာပဲ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“စောစောသိတော့ စောစောဝမ်းသာရတာပေါ့”

“ရှင်ကရော ကျွန်မကို စိတ်ဝင်စားရဲ့လား”

“စတွေ့ကတည်းက စိတ်ဝင်စားနေတာ”

“ဒါဖြင့် ဘာကြောင့် မပြောတာလဲ”

“အရေးကြီးတဲ့အလုပ်တွေ ရှုပ်နေလို့ပါ။ နောက်... အေးအေးဆေးဆေးမှ ပြောဖို့စိတ်ကူးထားတာပါ။ အခုလို နားလည်မှုရသွားတော့လည်း အဆင်ပြေတာပေါ့”

ခေမိကျော်က မျက်စောင်းတစ်ချက်ထိုးရင်း ပြုံးလိုက်သည်။

“ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်က စိတ်တူကိုယ်တူ၊ ဘဝချင်းတူတဲ့သူအချင်းချင်း ဖူးစာဆုံရတာ ကောင်းပါတယ်၊ ကိုယ့်အတွက်တော့ ရွေးတွေ့ရတာထက် အသည်းနှလုံးအတွက် တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်တဲ့ ရတနာတစ်ခုရတာက ပိုပြီးပျော်ရွှင်စရာကောင်းပါတယ်”

“အခုတော့လည်း ဒီလိုစကားမျိုးတွေ ပြောတတ်သားပဲ”

“ရန်သူနဲ့တွေ့တော့လည်း ရန်သူလိုပေါ့၊ ချစ်သူနဲ့တွေ့တော့လည်း ချစ်သူအတွက်ပြောရမယ့် စကားတွေက အသည်းနှလုံးတစ်နေရာမှာ ရှိနေပြီးသားပါ”

“ပြောတတ်လိုက်တာ”

ထို့နောက် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက်ကြည့်ရင်း... လက်ချင်းဆုပ်ကိုင်လိုက်ကြလေသည်။

အချစ်စစ်သည် ထာဝရဖြစ်သည်။ အဆုံးမရှိ အမြဲတည်၏။ ဘယ်သောအခါမဆို မူလအတိုင်းသာ ရှိနေတတ်သည်။

လျော့ပါးသွားခြင်းမရှိပေ။

အချစ်စစ်သည် နှစ်ဦးအတွက် ညီမျှခြင်းရှိ၏။

ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၏ ညီမျှခြင်းသည် အခက်ကိုတန်ဖိုးထားသူတို့အတွက်သာပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။

ဤနေရာတွင် ကျွန်ုပ်ရေးသားသော (မိစ္ဆာကြိတ်မှတစ်ဆင့်) အမည်ရှိသော ဂန္ထီရဆန်းကြယ်ဝတ္ထုရှည်သည်လည်း နိဂုံးကမ္ပတ်အဆုံးသတ်ပြီဖြစ်ပေတော့သည်။ ။

အနိယာဟောန္တ သုခိအတ္တာနံ ပရိဟံ ခန္တု။

